

AUTHOR _____

NO. 2307

TITLE VARIA

RR _____

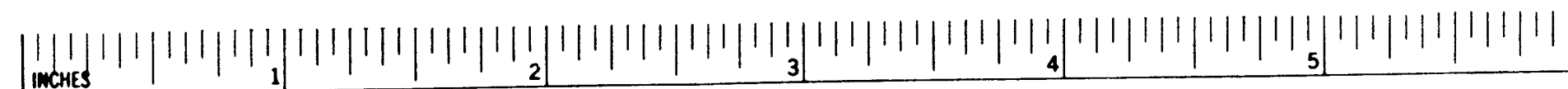
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

IMPRINT _____

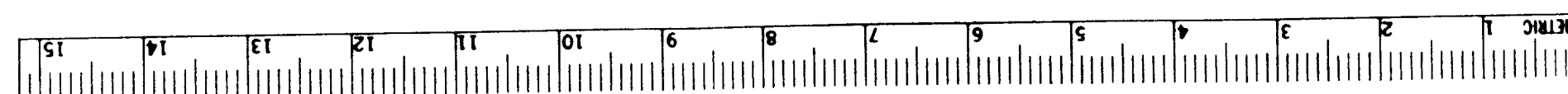
CALL NO. ACC. 0432

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

יחידה זו היא...
 כלל חסד וכל חסד...
 אלוהים ברוך שמו לעולם ועד...
 שם קדוש ה'...
 יוסף ואלה...

25d

LIBRARY
 OF THE
 JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
 OF AMERICA

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים חשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Leane [3 +] 187
 (41a, 58a, 91a)
 Line 25-33
 214 x 145

FROM THE LIBRARY OF
 PROFESSOR ISRAEL LEVI
 PRESENTED BY
 MRS. NATHAN J. MILLER

[illegible]

[illegible]

כה דעת כה מבינה כה הרמז שפ' ככדעק. פעה. אע
 הד כה פלג להטא יופעל אורח לחרוק. לפלג הוא רזא
 בע. יפעלית גם כן יעמוד הלחיק על אחר מן העיונים
 יחבאר לן אורח עין כע הטב לחמץ עיון נפלא
 בקדמות נחשבים חזקים. לחמץ חוק סכרן ורהיה לן
 האמה כ אמה אמה יסוד אורח א הענין למע רכן
 ריץ אלה נהר למעלית. איכרן השוכה ניסיעהו באורח
 הקדמות ענין נכונות ואורח ואול למעל יוסף לן הרב
 הקדמות לא ידע הוא למעל אן יעלה לן הלחיק יפה
 מדרך הענין נידרץ הקלה ואה כונתן באילה אל הרב
 למעל. כן נאה רבך עה אעפ. ארע בענין ידע אמה
 ול מעל האה חרות. אמלה חלה איסכרה רכן
 אלהים יק ארעון גם הוא באילה לטונה הוא להיות
 לן הוא הפעה האה אמה נאמנה אלה אין ספק
 כה. עק למי דעה הוסף לן הספ ירע כבאור הקדמה
 אחר לא ידע הוא למעל. והוא הנדען אפ' המלאכס
 עם גורל מעלה וקדמות למע ה' איש מסתקס
 ידע כונתם מה שהוא והוא אמרן יהוה כי לא ידע
 האדם ותי. חמץ לן מעלה תי המלאכס משרת ה' אחר
 לא ידע האדם ולא כל תי. וכן כרב רבך נאה כספר
 חלע כסוף ל' אחר וכל הזכות האילן חיים ומכרים
 אה כונתם נידעם אנה דעה גדולה על עק למאר
 כל מרה נמרה לפי מעלה. לא למי גורלן יהוה נאמר
 והכל איש ידעם אה הבוכא כמון שהוא ידע אה עמ
 פשטלן. הנה לן השוכה האילה למי פשוט המסונקים
 והשוכה האילה הענה נאמנה

ידוע נברר לחכמה שכן מולק על זה כי כל נביא נביא כשהוא
 מסיף הסנה לין ההשגה באחזקה האסמג הצלה יתעורר כואו
 כח הדמיון והמקור והכח לן באילן איש און חלוצ ענין למד
 לעדן וידבר ענין און חכמה לו חכמה כל אחר לפי העדן
 ופשוט שהוא שאל חזק ומכאן כל לין חלוצ הדוכר כן כל
 נוספק כואו על העדן פן יחזק רוב הנבואות בספרו הע
 הנביאים אין שם על האמת חזק לין ולא חשנה מה
 מליל יין כל רמז על ההשגה אשר יסוף הנביא און החולס
 ההוא כי ההשגה אחת היא כחחכל והחולס כל אין לכל על
 היין שום יסוף בהם ויהא שיעור לין על זה עורר אליה
 בורה נבואה רבן אלביאים והשגות אשר כלם
 בחינים וידבר ויאמר ואין ויהא השגות פנים אל פנים
 דבר מה אל מה לא על חלוצ ולא על יסוף והכן זה
 עק חזק השער השני

און אחר
 יחס

ואחר שטבאר לן מה שטבאר איכור ידוע הש יתע טיה
 גדול כוחיק בהשגת נבואה יקד כוחיק נחלש ועוד לן כי
 איפארוק ידוע לן מתוך העשן נבא ארון הנביאים והסוד
 לן סוד ההשגה ההם אשר השג והם אשר יקראו להם רבא
 הקונאים חזק באחד ין מיתר נאמר למשה חסיני נביא
 וכאשר לן נבואתו ומכאן אשר כל דוד ודוד לבן דוד
 לן לזכרם דרך קצרה דרך העברה ולבנות מה שטבאר
 בן מהפלג הפידור ההוא כל סידור אל ין חזקות
 השל חזקות ראשונה שהם לין וכל זה הכ כמד חזק שלמות
 עלה חלוצים ועלם חלוצים ועלם השכל ידוע יתע
 אשר כואו חזק נבואה רבן פן יסוד נזכר בטע שלמות

[illegible]

ותלך לטובים ולרעים אשר פגעו בהעונם וזכר ראשונה
אמר אפי' יכרין הוא איהו לזה מלל עובים ורעים אשר
הגמול אין נק' לפי שהארץ אשר הולך הוא חסר עד שהחזק
אלו יתקבר ויהאול על יצו ויהי דור ע' אעפ' שהיה
ברבלי השלמות והחסידות והגמול אשר הולך כדבר כי
אבנ' את הן בענין מללתי וכחטא חרשתי אעפ' יאמר כי כל
זה שקרהו הוא אשר הולך לכן הקדים הוא יתב' בהנהגה
בין הארץ במידה הנכבדו הוא וכן יחזק במטה רכיש
ע' בסניף חמילה על יסוד כדבר הורגלים הרחיל במידה
הוא וזה נשנה ידול נא כן יל' כמסר רכב לאחור וז' און
אפי' ורב חסר נענך לפי שהם חזקתים במין הארץ לבח
אז במידה הוא אשר לחרש עולות עומד כי אין ארץ
אשר לא יחטא וזה אמר אומה ויחזקתם כסוף כל השלל
יהיה כי ירש יצונו צבור כי שפר אמתו חזקתים יחזק
המידה הוא וזה נחשב המלכות השארת תלך לטובים
לרעים הן לטובים והן לרעים המידה הראשונה והגמול
לטובים כב חסר אטע צדקה שלטי' מידה חסר לאפי'ם
שארם אילן טלם לטובים נחלג רב מידה על המסר
השפעה בהם טיו ש' לא יצב חזקתם שיען שהוא חזק
על הורגו השפעה וכן שיען לב' אס כל הימים והן חזק
אשר הם לרעים מלא שיען נפלא ומטאה נק'ה האחר
לחשבת הלב וההורגים רעים והשמים למעשה האחר
לחזקתם והשיע' לשפך הדמעות היא סוף הן חזקתם והיא
מידה נק'ה אחרו דל' נק'ה לשמים וכן הדין כי אי אפשר
לא יעלה על הדעת שהם יתב' יחזקתם לשע' והוא שחזק
כחשעו וחזקתם כחשעו אפי' כן חזקתם חוטא שער אפי' כי
הגמול והעונש שול' ד' הוא יתב' חשכד להם ואפי' ואפי'
בעלם היה כחיהם עד ינס מנצחן והוא השולל הכא אפי'

לא יאמרו ידרכיהם הדעים וכן חייבה חכמתו ידע לקיומם
העולם והוא אחת דרך בראשית בוא להם לא עמל ויל
שם חיה עלה בחסכה לברואותו בדרך הדין וזאת אחת
הדרכים והדרכים הדרה מחיים ואבה לדרך הדין הראש
דבר טוב עשית ואל להם ארץ נשמים הנה לך שטי הדין
דרך ופירותם ועבה אכזרם לך דרך כלל הדין הדרה
החלוקה לשם חלקים חלקה ראשונה חדרה עליונה וחדה
החיות והחיות החלוקה שם חלקים חדרים נשמים
חדרים והחדרים גם חלקים לשם חלקים לעולם
ולדעים חדרה עליונה הם להשקפה בהם קיום מי איהם
קיום נשמי עמדים לעד לעולם כלל חדרים והם
החלוקה וכל דבר השמים והגלגלים והם הנחלק עליו
שמן החיות שהוא ואל יל באחר לחלוקה והלוי לך
לגלגלים ולכל דבר השמים החיות והוא הנחלק עליו
עליונה שם ל והוא שם הנחלק יא חכם אהאחמה
בהם כלל לא פרטי לקיום חיותה לבד והם בעל
חיים איהם חדרים יא להם אהאחמה בהם גם
בפרטים והם לין האדם אהאחמה בהם חדר השמה
וכאדם שם חלקים טובים ורעים והאחמה בהם גם שם
חלקים חדר העולם וחדר הגלגלים

הענין השלישי

אחרי אדם בעל בריה נה החיות אל האל כשעבד
אח צל הצורה קול ואל להם חלקה כדן חדרה אל
האחיו אל יעלה על דעתם בעולם על החיות האל
החיותם לך יתב אל הנחלק אדם האדם יחיותם בהם
הבדל שהוא בעל האדם עד סיהיה הוא עצם נשמה
האדם כי החיות כה בחיותו בעצמו אין הפרס
ביניהם הוא ענין אחד והאחמה כן אחיה אחר והענין

כן טוה נקט והפדיר כדליתא דהא דהא דהא דהא
 ברכב וקאנ/ ברכב דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 הראוי חקרים וחקל דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 הנה לב הרכב את רכס טאט ושוא הלכיד וטאט הרכב
 וחטא כ לא הוצא הרכב כהא דהא דהא דהא דהא דהא
 לב הרכב דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 העשירי האיל חלק דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 הדברים בלח פדק פדק דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 הרכב דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 הכי דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 כי הוא הביא וכאן כפדק איל על טאט פדק יאמר הרכב
 יא וכן אשר ישר ליתם לבחא דהא דהא דהא דהא דהא
 ידע ואלו אטא לך חלק דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 חלקי חטא כן ידע דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 לך הסמו העבר ההא דהא דהא דהא דהא דהא
 חלקי חלק דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 דרכ חלק דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 שידע דרכ דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 וביא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 גדלים וחוקים דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 לב בפעולת קטן חלק דהא דהא דהא דהא דהא
 אל חלק האיל העשירי אל חלק דהא דהא דהא
 אשר פדק חלק דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 נאד דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 לך דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
 האלה חלק דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא

דהא

הפעולות הן שיהיה אדם פועל ונעשה והוא חלוקה לשלוש פעולות
לפי מעשיו האלו ואלו הן: **הפעולה הראשונה** היא שיהיה אדם פועל
בדבר שהוא פועל עליו וזהו כפי כוחו והוא פועל על
עצמו והוא אדם לבדו בדבריו והוא אדם לבדו
למעלה שהוא אדם בהחלקו הפועל והוא אדם לבדו
בעצמו כפועל האמיתי בפועל והוא אדם לבדו
האמיתי אדם זה שהוא הפועל אמר ויהיה אדם
כפועל אמר ואמר לא יהיה בעל דעת כל אדם לפועל
בדעתו וכל אדם כל אדם כחוקו אלמלא יהיה אדם האדם חוקו
דברים ודברים ואלו הם המעשים הפועלים והם הפועל
הוא וכלם לא יורה שכל האדם יורה שכל הפועל האדם
עשה האדם באיכות אחר והוא החכם ואז לא ידעו יתעורר
הפעולה הם המעשים לל אדם וזהו חכם אדם
היחיד לו ועוד הכיח האדם אחר בעשיו זה שכל המדבר
הוא ששה פעולות דבור והם כלם אדם והוא חכם
המדבר כל זה הוא דבור דבור וראינו כפועל זה להחזק
האדם לשם ידע וכפועל האדם כלם אדם וראינו בעשיו
זה כי הידע בדבורי דבורים אדם קרא להאדם האדם חכם
אז הידע כלם להלן דבורי דבורים אדם וראינו אדם
הוא כפועל דבור אדם פועל פעולות דבורים לפעולה
הבאה מאדם כל המכונה נפשיית לא אדם ידע בעל
הכונה נפשיית זה כלל כל דבורי דבורים אדם דבור
אדם האדם כזה לדבור העשיו ולחבר הפעולה בהחזק
הפעולה והאדם והדבור לשם ידע ידע דבורי ודבורים
דבורי ודבורי בעשיו זה וראינו בפועל הידע חכם
לדבור דבורי דבורים אדם הידע חכם דבורי

הפעולה

רבים אתה הם יאמרו את נפשי הלא כזה עמדתך כן
העשין הנפלא הזה והודעתך את הדרך אשר הלך בה
ודי לך כי העמדתך על המדומות הנדחיות בספר ההוא
בעשין זה וארה דע לך נאמר שמדעת על הדרך והם
דרכי השם הנדחיות מדור וכן הם כולם ראוי מעלה
לא שהוא בעל איגור ובהם מנהיג השם עליון במדק ובה
ובאשטו שחמד וברחמים והם מדורות על השמחה
האופיעה למען על כל ברוחאין באות למיון לך בדרכים
הנאמרים בהשגחה הפרטית כל פנין האדם בשער הכניסה
אמר זה הוא השער הרבוע והוא אשר הורה הלאה הכניסה
בתיכונת זה...

שער הרביעי

מיומנו לאסוף את טעם לטעם להיכ לברי לבב... המוקדמות
הזה מכתב כל המוקדמות אשר בתלמוד והוא מדבר בעשין
ההשגחה הפרטית כל השגחה מן האדם שהוא יסוד
ביוסודי המורה ועמדת הלא כלל בן נדע כי כל המאמץ
בהשגחה ומקיימה כפי שכלו והשגחה מקיים כל המורה עלה
והכנסת כה כופר כל המורה עלה וכל הנבואים וכל ה
המכונים מיומנו משה ארץ כל העולמים הנבואים ועד
עזה דברנו בה והוהידן עליה נב שכינה נחמה עליה
במעמד הר סיני ברבור נאמן שהוא זונבין וכל להיך אשר
הנאמרים מארץ מצרים לבית עבריים דבר ידוע לך פני
שכל שהם יגע לא יאסף כחש למחשבת החושים דרך השגחה
מירץ דרכן ומעשין וכן אמר משה רבינו ע"ה בפסוק ידעו
השם הודיענו עמ את דרכך וארעך כל הנודעית עמ את
דרכך ומירץ דרכך ארעך עמא אידועת למען מעשין
נב ידוע שכל מי שבא להפא לנפשו או נאיה עליו דבר

ל
בסיון

נפד
והוא ואם סבר
אלוה

לפי שהוא פנה לפתח
עשרת הדברות וידע
כל משה אשר אמר
כתוב בריבונות נאמן
אנכי לך להיך אשר
עלה

א

אברהם לקיימו ולעידן כלב השומע שהוא מחפץ ומוצא בכל
יכולת להבוא מנפחם מוקים האורים על אונם דבר יסכה
אברהם אבי יצחק להיך. דע אברהם השם ואני עילת העליון
ואני החיני ואני חזני וולג. והראיה והמופת על חזיונות
אשר הוצאתיך מארץ מצרים. ונראה הוא איך הבא אל
הנקלה שבמשכן היה לו להבוא באיה למשכן הגדולים
והעבדים. היה לו להאני העם שעשית אהים נאמן ויה
והוצאתי ים מאין וגדולים ונפלאים מאלה. דין כוונת
ה' יתגל לייד להם חזיונות ויריעתו להם ההשקפה
הפרטית שהוא מלאך אלוהים האמת וכך את אברהם יצחק
להיך ויה שכללך להאמין ולעידן כלבך ולא יספיק לך
באמונה אם לא תחקוק כלבך עם כל עם חזיונות
ההשקפה חזוניה בעולם השם בהשקפה בעליון על
כל את אשר הוצאתיך מארץ מצרים שהוא אלה ומופת
על ההשקפה הפרטית. וכל אשר בעין האדם איה פנה
הדק וכוונה מעמד הר סיני. גם ראש כשכך משה נב
על ידיעת השם בפאמלון הוריעות נא את דרכך ואם
האין זה שהאין מורכב השם כאשר בארץ בתוך האין
בין מורכב נאש כאשר שער עלון כל כיהי שער הוא
סוף כוונתו היה באולה ידיעת השקפתו הפרטית
כל בעין האדם הכוונה הראשונה לעמוד על ההשקפה
ואפעה נרדפה נעור כר. אילמד גם הוא הנהגה עממן
עממן יסדל. הוא אחר וראה כי עבדך הדין הזה כל נאה
כי עמך הם. ואמר כי השקפתו חזוניה כהן. לכן את
מדין לרעה איטור השקפתו להלמד ולהתבונן עמם
בעין השקפתו בהם באפס. וכל זה הוא חסן אף את

[illegible]

[illegible]

בדבר זה ברכונם יאמרו אין מורין גידה על היטב אל
אם כן נוב היטב יכלן לעמוד כה לא יט לנור גם טוב
האפשר כי אפשר על הרוב הע לך האל דיעה נרמאר
לך אין טולס המך כל בעל דר ופלא דרול כי הכר הזאר
הס כה אחר ובעל כה הישועלים והס העקראים אשעהא
והס אשור בעלן הגיוול והעש יתכן שיעמנס השם
עלם העשעור ואיפסר אעשה הוצה ועש ועמור
אנתם ונחליתם טוב כי הכל הולך אחר הרצון ואנה כי רש
הא באה עד אנה הטואם שיכוסס מללה לא יחשע נשרי
יגעול. האדון השטס האחרים והס בעל דר קרובס זה
מזה הס סניס כדבר הבחירה והרצון יאומ כי הבחירה
והרצון לנורכ ככל הטוענות כי אם אין הבחירה והרצון
לארס בפעולותיו לשוא טרגו הררע יאומ הפולסופים
בראונרס אם אין היכול והרצון לארס בפעולותיו לשוא
יסדרו התכמים ובעל הדיעון ההכנה וההמכנה לארס
בעטיטן ואין עצה ואין הבנה וכדור דנה יאומ כי
האחר אורה כי הגיוול והעש לכל בעל חיש אם יעמ
הארי כהיה אחר או יכלע זכור וכב יעג ואלה הס
כה אחרים מן הישועלים העקראים העהלה ואחרו על
איכור הגיוול והעש כי הכל טאך אחר החכמה איפסר
שיעג כלל מט קורס וזה להיטיב באחריתו ואחרו כן
דורה מטיהר והכר האחר והיא הכר החמישיה והיא
דער חכמי הוררנט הקרנזה אומה כי אין גיוול ועש כי
אם כהן הארס לבדו לפי שבו האל להבחין בין הטוב וכין
אדע וזה מכונס אין חולק עליו וכמהות הגיוול והעש
דער הוררנט כי הכל הולך אחר הדין יאמרו אין מירה כלל
מט ואין יסודין כלל עין והוא אחרו כי כל דרכו נאספס

[illegible]

הוא אשר התחבר אלן ההשגה הלהיט זה העפר דברו על
 זה שאם שהשגתה בעין האדם לבדן הוא אמרו במזמור
 הוה אלהי ההשגתה הלהיט לפי דעת לפי זה שאם רוצה
 היא נמשכת אמר השפע הלהיט דלל אור העשמה שהשפע הלהיט
 לבד האדם וחזרה התחבר אלן ואמר ההשגתה ואמר
 דאיתתן על ההשגתה בעין האדם מזה השגה נמשכת הנסך
 כיצור נמשך והמין אשר דבר בן השפע ההוא השל עד אשר
 אב בעל שכל הוא אשר התחבר אלן ההשגתה הלהיט
 ונורה לן כל פעולותיו על כל יצור ויצור והענוש מן העב הוא
 נבס להם טעם ומשכן שהיה שאלן ההשגתה כי אם
 בתכונים לבד באמרו ונראה לן כל מה שהוא עלן לבד בעל
 סל ואמרו על זה אם כן העיר היצור להמה לא לך אם
 אנשים לא שאיר כי אם אמר אן שנים שיהיה בהם ההשגתה
 עמך זה מזה נהדין עליהם אם ברכיהם בן הוא מזה
 מללה חללה לן ונראה שאלן הוא שומע עלן אחת
 שהיה שאלו כל מה שהוא עלן לבד בעל שכל על המסע
 חסדני אמר לא על רוחני הקדושה ואין ואה הריב אמר
 רוחה אלן לני שאלו נע נסבין בפסוק וירא לאנשיה
 שאלו נעלה אנה בגדול מאלן להם שהיה פחד בתכונים
 החיטוניו שהם כולם בפיקור וראויה חלשני על תורת
 הקדושה השמעת מפי הקדושה נהלא הוא אשר אמר כאלו
 עם אריסטוטלס על הקדושה ולא היה תרמיע רגילה
 שאלו כיתה בשילה אלה הנה ינה מחרם ומאס בראיוש
 נאמר שהיא שיהיה כלה כגד רוחני ותרמיעו היא חלה
 האמירה כאשר אמר נאמרהם נעשים כי היא מכלהם
 נביהם נאמר רק עם חסד נבין קדוה הקדול הוה ונאמר

החביון אם עמוך איש פהש ויש הם טע הקדוה לעומת
הקדוה לעורר השכל ולמדון לא עור טון שאם הרב היה
דן בשיר על החכמה החכמה אלא שיהא בהם כי אם
לדקדוק ולשכח ולמנוח על כן לא לכו להבין ולהאמין
באמר באלה ונקלה כל מה שהוא דבר לכל טעם אלא על
תורת הקדוה אה וראה לו טאחר נקרה לו טעולותיו
על דג הקדוה והשגש כי הפילוסוף איש לאמיתם כמות
והוא נשעב ליקומים להגד הקדוה החכמים ואם הם
חכמי הדור הם רב השגש ההדיון מה יהא עליהם וענה
אמר לך האחרון ומה שהכאן לסכא האמר לפי דעה
חראש ועד סוף הרב היה שגש על החכמה דיעור הכינס
ועמד על דעה אריסטוטלון וראינו נראה ששה קצה למע
הראשון וקצה למע השלש. ובאילם הוא ממונה כשהם
כאשר הכאן הכרת העין ומה שהבר הראשון אה כי אין
השגחה לא בעליונם ולא כחחכמה כאר אריסטוטלון שקח
זה הדעה ואה אי אפשר שיהיו כל הדברים במקרה כי
למן חקנים חורה על דבר ששה כלל השגחה ועיון
לעיתים דחוקות א טבע החקרה ואה חוקים כשלב רב
תמידים נחיים לא יטעם עומד לעולם טל ליד
ששעלב העליון ול דבר האין נחתי אי אפשר כלל חתך
השגחה והחיל הכבד ההם נאמתיים על חכמות
כל ימי שגש טון חכמה הגלגל וקיום הקדוה העליון
על כן אי אפשר לה שהיה טעם חקרה גם כן טל לשל
הדעה האחרת כקצה כאחר שכל טעמה השגחה אה
דואה שהעולם הרחמן הוא עולם ההוה וההפסד השגחה
החיל אינו נאמר שהיה אחר וזה טבע החקרה ועור

שרואה כשני דען. וסללה לחס לא שני דען. לפי
 הדאית האלה וזו שהשגחה בעולם העליון חסד שהיא
 המיד נתי בלי חסדה וסלקה העולם התחתון חסד
 שהוא חסדה המיד. הנה נפטר. נפטר הנה. ואם
 בקרה. נדל זל מועדו הנקרא לואינהן נאמך לב. דע
 אכסנוס. אומא אנ. אה השגחה. כן עת העולם התחתון
 כחין האיטלי כלכל בהבנה. נואה דאיהן לפי דעו כח
 נידוע שהארץ מורכב מהעולם העליון והתחתון. הנה
 מורכב להל. יפודוק אהם הוויס נפסדים והשגחה
 מהעולם העליון שהוא עולד וקיים נתי. כאשר עוה
 לכל בעל שכל. לכן אע אומא שהשגחה נבדקת על
 כחין האטלי. מזה עלמא שכל. על כן וזו שהשגחה
 כבד ארץ בהשגחה בעלונס. נואה אומא כחשך כ
 ההשגחה נאשכר אחר השפעה הלא. נקלה לן למה
 שהוא נלג. לכל בעל שכל. הוא אשר ההמכה לן ה
 ההשגחה. למה נא לסלק ההשגחה מההלון אומא
 חכמים. יק נא לנפש לרכוש בהשגחה כאשר פירש נא
 פירקין. נואה כ לפי השגחה הויה ההשגחה כהם כאשר
 טאכ כסך ספרו היטב. בהשגחה נאין חולק על זה.
 נאין מאלין כ אין השגחה האם כחסי המלה כל שגח
 נקבעין בבחור הנשאה נהרענע כחשמה אפר חזרה
 היא ההשגחה כן בהשגחה בהשגחה כחשמה כחשמה
 ההנים נפסדי. ולקבעים נלעבה כחשמה. הוא להשגחה
 כאיש אשר יעור משנה. נואה חכמה ככרי דלל הנה
 כי גם כחכ החסדי. ה הפירש בהשגחה נהב הזמנה
 אשר יפנה לכן מהל לבר עסקין כאשר אה לעת דור

כיצד ילמד המנהל לעול שחור ואהו מהעסק כהורה
 ולא יוכל לך עד שהמחש לך נכסל לרבי הורה אן נכסל
 כיצד יראה והבנת לה כחון כזה קל. גור נגד אע אע
 ואילם היה כונה הרב להוציא אשר אין להם ההשגחה
 ולמעשה מההשגחה. האין הגורמת להלה לל עולס מזה.
 לפי שההחונת הדין באומהיטן אי אפשר שלא יהעסקן
 במטה מדינת מצות וזה הוא מאח התכב כעלם
 הדין קרן ופיקסן זה הפסוק אפי דיקטן שכן מלואם
 מזה בדין ושל זה כל נגד וכן זה ומהעיה כן עשה
 שאח דזה הדין למטה אר שכל לפיכך הנה להם
 הורה ומצוי וזו היה כונה בזה כונה הורה
 להאין כעשה הר סיכ לעיט כל שכל. לכן המושג
 וחטאין כל שכל כאי אחר חכמים בהשגחה הלה
 דל. עה אחר החכס הנה המסודר. אף טלכ לישל
 להים לבר. ללב. מיעש נחמד מאמר אעמון בהגת
 שהשגה נמצא בהם מאמר האומנות. הנה לך דע
 הרב בהשגחה וראיתן ומנפתינ ויהר דברין וגבורה
 לחוק סברתן המצא בספרן המפורסס מורה העבט.
 נכסל הלה לר. כרב כשם חכס אחר גי והכיא סינע
 לדברי כגורטק נסכרת דל כן אין הסגחה השכ כעלם
 היתרין כפרטין כי אכ ככללן לבר הארס מפורט
 כמעשה כראשית דבה כמאמיר נכסל נכסל מייס
 למינה למינהן למינהן השנה אנהם לך הטרל טלען
 זה לא אחר עין פלגט שרץ פלגט כהמה נחיה פלגט
 דן המיטס כלבד כחון לך כה. שלא הייה ההשגחה
 בהם כי אכ כקיוס האין לבר. לא מארס שחור כן

כיצד

עשה ארץ ויזר נ/ אהיה את הארץ הוא הארץ כפר
הוא ארץ הראשון אשר שם פן ערן וכרא לן גב אשר
פרטיו אין ספק כי לא זה נהיה על איבת השנה דיון לך
כניאתם לפי השנה העומת ובעל מים היתה נר
כניאתם כללית והמטת ההשנה כן גב פרטיו אשר
נודתו שם עשה ארץ כל כלמית כדמעת ואחר
שהכלב לבאר ענין ההשנה וכי היא נמצאת כמין ה
הארץ ובסוף מיהר אשר אומות התחיל לרבו בענין
אשר נבנת כן המכני כאשר היא מעלה לבן נקרא
ולתור מכלול לפי שנים ולמורדים והוא ענין ערין ורע
לך כשע נשוכ לך נאמר ואנ כמעט ענין נגד באין שפתי
כי קימא בהנללם אלס דשעים אלה אר שעה
ענין נגד להודך אשר כימרת ולא שוקר על הסדר כי
אנ דנאה הרשעים בהלמה והעדיקים בהפן והנתיא
הענין כללן מסופך בדרך אילה אר כמעט שהא לון
ספק וזה מעלה כללן חכמי בדרך הלימוד שכאמ חכ
חכ לבאר ענין מעלה מוליד אנ מהשקעים נאמר
האלה חכ יורע אותם רבו מנתיאן כללן מסופך כי
להחיות כן הבאור וההכנה להתמודד ועל כן אמר
כמעט ענין נגד לון מסופך כי אין מרובות לזנות
עכריא אנלם התחיל עתה למסר שנת הרשעים
והלמה כמעלה הנה והתחיל להגדיל ההלמות שהא
הלמה נקח הארץ נאמר שהם מאריכים ימים ובים
ועומדים כל ימי מעלה בבחיאותם וחוקים וכשימורם
איה עומדים טעם מיהר להם לפי שהם מיהר
זקנים שכישי ימים וזה אשר כנה מרובות כי ור

דבר ידוע כי האדם מורכב מבגדים והנשמה נקשרת
יחד זה בזה קשר ארוך וחשוקיהם כסף נכספים כחומר
זה בזה נדבקים עד כוא ימי הרעה שהוא ידוע שהם
ימי הזקנה ואין יתרון הכח והקשרים נפרדים מעצמם
כי כל יסור מהאנה לשון לסורו והנשמה לסורה מאשר
אחיה שלה כפי ספרו כקוהלה כנס שיועט שגור הבין
ניהעוור אש החיל נכח העונות כי מיעטן נחשכין
הרעיון בארונות נכל הפרטה כלה מאשר היא ידוע
שהוא דבר על הזקנה ואשר לא ירחק מכל
הכסף והריון מלה הזקנה וזה נחל נחל הרבה הקשרים
והכח והקשרים וזהו שאמר החכם כי אין מרעב
למורד כאילו אין נפש קשורה בגופו ואמר שהזכר
שלו נופס וביאורו זכר ההצטרף האחרון עשית
נכסדו ואם נכסדו אדם אינו נלך אינו נדבקים
להחיות ולדון אחר מופס כי הם נשירים מלאים
כל טוב נבד אדם לוי יתענן אפי' נכסד העולם
לוקה על ידי אינו האויר או ערכו מלבדו או יתר
דברים נגזרים הם לעולם עומדים על אלהם
לא יאנם דבר מכל אלה הנקרים וזה באמת סוד
ההצטרף מאשר נאמר בסיפור הצלמה כור עה נחמ
דור נכסד ימים נכסד נכסד לכן עתה מן נאנה
יעטף שיה' חכם לזון אדם כשהוא היה נואה
הצלמת והצלמת עשית והוא ידוע כרשע מרמז
והוא כרשע זהו שאמר יעטף שיה' חכם לזון אדם
כאילו החכם עטף לו נדון אחריו לזון שיקנה הרע
הוא נדבקות כרשע נכסד נכסד יצא מתלב יעטף

זקן

עבד מלכות לבב רמון על רב בחישים ורגליו שהם
 אכלים ואמרים ופגמיהם בהם ומדברים באר נשוחן עמם
 משכית לפי אהל הנהלתו שאת חנה כהן עבדו
 מחשבת לב הארס להשיג ולרשע עבדים ויחיקו ויזכרו
 ביום מנצח ממונים רבין שיהא בראש פיהם ולשונם
 יהיה נאמן כל זה לאל הטפלים ומכריה מאשר
 נהגו לבן יסוד עמון הלום ומי מלא יסוד למן
 אמר המן עמון שלשם המאמינים בהשגחה דרך קבלה
 כדומים ההנהלה האלה לרשעים ולעקב השם הם עמם
 עמלים משעבדים ויטכסו הלום כל פענן זה שהוא
 עמון ההשגחה כי אם דרך קבלה אמר עליהם כדומים
 מעט מוכה מהפכים מהרה לזר את משפט אמן ל
 להם כזה ישמע נכמה להסיב אפיקורוס ולחוק קבלה
 אמר חותלם בהם יסוד ואמרו אינה ידעל נחבאים אמר
 נחשט. למן מסוכן יסוד שהם עמלי פאמונה ויחשלו
 להם ספיקותם ולעמוד על אמתה הענין כדומים
 ויחשבים עמי השגה חכמה ולא יקום כל דבר וחוקים
 כאמונתם ומי מלא יסוד למן דל ומי מלא נכיה
 רבנות הנפסדות כמות חס כי משפט הלשון לעולם
 לפניה קבלה הדיעות כלל עמון ניהלן כמון אלהייה האים
 משפט שהמים אין להם מעש והם מפילים וגם אין להם
 סמכים וזהו שאמר יסוד למן מאשר נאמר על איזכ מי
 וזכר מאזכ שיהא לעד פמים שהוא היה מאמין בתורה
 בהשגחה ויהיו קבלה ולא חכמה וכדומה מעט אינו
 הסדר קבל מהרה הדעות הנפסדות מאשר שחש הדבר

קודם אשר נכתב זה אליו והצד לר המלכות מטה ונב אליו
טוב מידון וקבל הסבה היא העסדר ונצחיו איכה
ידע י יס דעה בלבן' היה אלה נשלי עולם השמימי
אך דין ויטה לבב ואדמך בלבן כפי כל זה דבר
ההוא באותה התלמה לרשעים ויאה יבוע כל היסוד
והנכח ללבן' זה ספור החב הוא בעצן עמיו
מזה שהיה סכל והשולים אותו ומריכס עמיו על
עצן זה והכח ללבן' אבל המועל שהם מהנכח
עמיו כל הנס נאז אספדה נא טוה הנה דור בען נצח
אז אם נאז להצד ולהוציא כפה העכורה ומה שהם
אנחה נכח דור דור בען נצח' כל היה כנר כשול
שהם בען אלה' שיהא לזרן המעשיה נמללה וליון
טוה מסר טוה שהם אנחה טעמים נראית נאחש
לדעה נאז עמיו היא כעני' נר אכנא אל לבן' י
אכה ללבן' אה טחח ועמיו לעמור על הסוד
הנה ולא נאז מפי שהנא סוד להי נר שמה לבן
המכח' המכח' נעל הסודות והם הטעם והנכח
אחיה אלה ומה טיב' אף בתלמות טיב' לזרן המכח
למשאנתי' אף היו למה כנר סמו נעמיו לזרן
כמלוק ילבן' ארנ' כנר טיב' הנה' עתה המכח
לזרן מה סכל מעמיו התלמות ההם נאז כי הל שר
נכחין עיב התלמות על האמה כי אם דמיונה לזר
וזה שקימה אנה למלך שבעל המלך דמיה נאז
מלמן המעמ' גדול וכשיקין ירע של מה שהי
שר נרמין לבן נאז כי ממשור כל נעל זה דמיה אנה
למלך כאשר אה יסעיהן כאשר יחלוק הרעב והרע

אנכי נהקין נהקין נפש אה כשהקין דאזה נהקין של
השן כלום נהנה הוא עדין רעב צמא היה קורס לבן
ועתה צמא לבאר לך צמאה הענין הזה אם יש
בטבע לבין כבד ערע לבד בעל לכל כי כל האנשים
התענוגים האלה הם צמאים מהממים צמא המאכל
והמטה והמאכל לא ישנים כלל רק הם מכאיבים
והמסידים אורב נידוע צב כי הארץ מורכב בשני
שכנות האילן השמה הכהמית והשמה העליונה
וזוין ארץ ארץ ולא נקרא ארץ כי אם ארץ
השמה העליונה וכל אשר הוא תשעך והשלם
לשמה העליונה הוא השלם הארץ כולה שהיא
ארץ. אך הארץ העליונה אחר חלק הבהמי אינו
דומה רק לאחר וטבע חיים על עור ארץ כקוף
וולתם אין הפרש ביניהם. אך אחר המורה בשורה
כל חלק למלקן וכל יסוד לסודן. והשמה לסודן
האבד כל התענוגים הצמאים ההם והשמה כיקר
מכלל וכאילו מעולם לא היו ולא השיגה אונתם
וזה שאמ' וכל צמיר ילביש תבואה עדרה הבהמית
הפסד והאבד. דאזה זה שאמ' בשלש רשעים נמרה
אחריהם. ואמ' כן בא לבאר מדויק נדע לך נאם
הוא מבאר מהעך נשע נטוב לך אמ' אף יתחיל
לכבד. וכללית אשתוין / נאם צמיר נלא ארע בהמור
היה עמך / נאם המיר עמך צמיר צמיר ימית / אמ'
כי הנה עמדת על ענין הרשעים ומה אחריהם
צריך אנו לדע ענין הצריך ומה אחריהם ומה שאמ'

ואנכי בעד נלמא ארבע בהמלות הייתי בעמך; וכל אנה בעד
בעשתי כי כבר נדע לך שנין הרשע וכי אנה נאמא ואנה
תמיד עמך וכל אנה תמיד עמך כזה הפסוק פירש
ענין צדיק ורע לך ונאמא ואנה תמיד עמך וכל אנה
אית נאמאש בתלך הכהני שכן נעלך לא אמוש
להענין השמה הבהמית אך אנה להענין ונאמאש
בתלך השמה העליונה. לכן אנהש הפסוק ידועים
והרעיה המופיעים אית מושא בהם ולא איש
בעשתי לא נעבור ולא נענה על האמה והם כלים
בלבן המזק מנינם הצלמות ונענה על האמה
לכן אנה תמיד עמך וכל עמך נקיים כקיינים השמה
הנצחית וזהו נאמא אנה תמיד עמך אמוש כד ידוע
הוא שנה פאשה ככונן ענה ואנה פה עמך עמך.
בענין הנהגה נאמא פקוד תתחבב; זה הפסוק לכן
הפילה התפלה שיהיו פה הענין הנהגה נאמא וזה
השמה כל דבריו בענין רשע וטוב לך צדיק ורע לך.
נאמא שהשלים כל הענין והשיף העלה השמה וכי
היא עבוקה כבוסא הכבוד אנה מלי פאמאש ונענין
לא חפצה פאמא; וכל כהענין העולם הנהגה
וכן מה אית דברין אחר שהשיף האמה ונענין לך
העליונה חנה. אנה על כן אמוש נאמאש על
גפר נאמא. וכל ידענה והשמה שהידענה האלה
שהשימה איתם אלה מקרה המזק ואית מושא בהם
ודי לך כהענין השמה נהיא ידענה הנהגה אשר השמה
וזהו נאמא אמוש כהענין העולם הנהגה פה נאמאש

אדם טובה רק דמיונה ונחמיה גם כן מן הדעות ט הל
הכל שכן למא ביה כלל שאר כלב נלכד נזר ללב וחלד
להם לעולם זה פירוש נמוך על כל מה שאמרתי וכאחר
יוכר בפסקי אש לבנה האמה לה והאחר קיים וידוע
אמיל לב משה פה נאמר לב על השמה היהודי וכל
השמה הכלל כשיחש השם וזה כל דבריו כל אור
ולב כל השמה המפני אב הכל והפסד בפסד
הקץ העפרי וזהו שאמר כלל אור והוא הקץ וכלל אור
כלל לב לב והוא השמה המפני אור נזר לב כל
קיים לב וזהו היא השמה העליונה אשר לא יאמר
הפסד וישיע וזהו חלקי לבי שהם החלק אב שהוא החלק
המיוחד משאר בעלי חיים וכן נקרא אדם על כן אור
נזר לב נמלקי להם לעולם כל עם להם לעולם
שהוא המידה נחמיה לעולם זה לב נאמר ומופתי
בענין ההשמה נכבדני מדין נדע לך נדע נעוב לך
וכאן לב פאר היטב נאמר לך שכל נאמר כהנה
דמקור יאמר הנה פה משה נאמר נאמר נאמר
להם ל נזר שיהי פאר יהיה משה לפי כל
מלאכה נזר זה משה אחר שפאר ענין הדעת נזר
לך נאמר היטב שהכל חלום נדע נאמר לך השמה כל
זה ענין להנסיח ולזה כי היה נחמיה יאמר נזר ענין
שכר כח אור זה ענין נזר להם לטוב נזר
נאמר הכל פאר השם רק דע כי זה החפץ השומר
אמן לך דרך השומר האמת נדע להעיר לעולם
נאמר לנזר ענין להעניש לנזר נאמר נאמר
על ענין ההוא נאמר הרעים לנזר אחר כן

לז

ומתכבד דרך קצרה והם העץ עליונים עומד זה שגלגל
כדין כל אשר מקדש לרעה וכיארנו בעצן רשע ועובד
לך כי יאבר וישכח וכו' לעולם והנשאר הנה חמיקין
יאברו ובעצן הצדיקים עלה כדין קרבן להם שהוא קדש
קיום נחם אחרי כן השלים הפסוק הנה נשאר זה בלתי להם
חמסי לספר כל הלאה עזר המאור הנה על עצמן
הנבט עזר אעפ"י שהארכתי בעצן המופלא הנה
כוונה לספר כל הלאה ולא עזרתי לא לבד עשיה כי
אם לבדך נכח שיהי חמסי נאמר כל זה יפע ההשגחה
שבידו והאריך בה היא עקר הכל ...
השגח החלשי ... כוונה בשער החמישי הקדמי לחסד לך
והיוון בעצן ההשגחה לפי אשר רבינו היה בשער
הראשון בעצן ההשגחה וקיימתי כיון האמשי מאד השגח
וכי הוא נשאר אחרי ההשגחה והוא השפע הזה אשר
יצדן המתכבד אלון זאת ההשגחה היא ההשגחה היא
ההשגחה היא מורה הנפש ונקראת כללן עדין ועדין
חיים שג' חיים והיוה נבד לפיך ונאמר לאור באור
חיים והוא המלך הטאור אחר היוה ולא הקנה ממש
להחיות לך הכואר כי כי הוא מן הסודות הקדושים
לדוד ביה ברב דין אכלעם לך בעצמיות הפסוק
וכוונות קדוש חיל כי על להעמיד על טהרה
חלקים מהחלק ההשגחה דע לך כי הנה ההשגחה כלה
היא ידע הרב המוכן ידענו פרכים שאפשר בהם
לדעת לפי שבען והוא ג' דרכים גשמיות ודמיוניות
שלוה הנה המעלה גשמית לא רשף מן המורקא כי
אם איכנה נכל ההשגחה הזאת הם חמישה מושגים

והוא כל השנה חוש השנה הוא השנה השנייה השנייה
 המורה כי אם איננו כל השנה הוא המורה
 והמורה וארבע נחמין לא מהנה ועצמן והשני הוא
 השנה הכת הדמיון אמרו כי הכת הדמיון הוא אשר
 ישמור השני הקוף הנדג אחר העליון מן החוש
 וכברו כי אין לו חיצוני כי אם כהנא חוש החוש והוא
 נאמן אחריהם אמרו אם יולד אף אחר חסר מן
 החוש כי כל דמיון חסר כי השנה דמיון אחר החוש
 והוא כל כי אם נולד אף סומא ולא ראה מעולם
 רבית והנה הארץ כל הדמיון יחסר אחר דמיון
 כי אין לו השנה כי אם אחר החוש והוא השנה
 השנה הכת השל הוא שכל השנה שכלים יש
 מורה הנחמין והשנים ציור אמירה עצמי וסמא
 חסר העין לא הכת כי כל הדמיון והכת השל
 כי לא ידע הכת אם כי הכת וכל פלמין הכת
 ומקץ נלכו כי ארבע המלמס כל כיתה והוא
 ככת חסר כספרו באר היטב וההנה הוא אשר
 יעט לכו כי הוא מין ההנה השל הוא שכל
 ומשנה שכלים וזו ההנה הוא השל המורה
 הוא מארעין מן הכת אל המעל השלם עד אשר
 שבה שכל מעל חסיה כנראה השנה שמה והוא
 נכדק ככסא הכבוד והוא אשר כמין כל נדל כל
 בארעין אחרת ומה מן חסיה וכל הכת הנה
 מרעין אף וכת פניה כי הארץ כבוד מן המלמס

השנה

וערה מעורר בפסוק אחד מופלא נראו כן השאורה
משנה הצדקים ואכלו נפשות הרשעים אשר אמר
אברהם לך ענה נהיה נפש אדוני גדולה כדור
החיים אתה וזו להיך ואת נפש אניכך יקלענה כדור
בן הקלע. הדבור כן נרע והשכל איך כלזה על
השאורה משנה הדא הצדקים ואכלו נפשות
הרשעים וזה הסיבה והעילה במשל מופלא. כדור
הבאר על הז' יסודות שהם יסודות הדופים שהם
למה מן הקדושים הם האש והדומה והחיים והעפר.
וכן דרך האש והדומה מהלבן מלמה למעלה ודרך
החיים והעפר מלמעלה למטה וזה כטבע הטבע
להם. גם כי ארץ כן הדופים האלה המורכבים מהז'
יסודות כדור בעל חיים וצמחים ובהמות חלקי ה'
החיים והעפר דגם עליהם נבנה יא' למן הבטוח
והבטוח שאם היה כן מכל מלך שנה לא היה
בהם תבונה לא היו לא קלם ולא כפידים כאשר
כי ארץ בעל העין בספריהם המפורסמים. גם
כאשר אילן ז' יסודות אחרים איפשר שיטען מהלך
והגשמים למטה אפסר שהם האש למטה ואפסר
שיעלה העפר למעלה. אך הגשמים זאת היא להם
מקריה לא טבעי. כדור להם מזה החכמים להם
טבעה. והמשל בזה אפשר לאדם שיקח לו צדק
אחר ויזקק השמימה ויעלה הצדק והנא מזה
שיעלה. אך עליהם זאת למן הברמית כן בסוד החכמים

יטב הצור דין יטה ליקנות שהוא הארץ וכבר הארץ
בבית המדרש הנה ועצמן בעל העין על לך יהעבורה
עליה שבת לך ואשוב ליקנות לפיכך הפסוק יהיה נפש
אחזק צורה בצור החיים את הן להין אחיה נפשו
הרוממה הוכה העבודה אשר לא הושמאה בעפרוריה כחוק
הקץ העפר העלה דין יטה דין גבולה לסורה נאטה
אין לה מעיק ומנוע נאט העם והעמם צורה בצור
החיים את הן להין נפש הרשע אשר טבללה ונרשעה
בבית הקץ העפר נשחקעה כן נגבר עליה יסור העפר
דל גלולה נשפאנה הרב ליעשה לארץ ואם הנה
עניה לעלתה מצר הרוממה אשר בה טבללה שונאמה
אשר בהם שומאק הושמעה והורידה עליה לסורה
לכור שחק טאכן הזאת אשר טבעה נאטה העפר הקצר
עליה ניקולה חוכך הארץ ואם הקלע משיבול להייתה
ולעלמה נהיה עליה מה שהיא מצר המכרים אנה
העשה זאת לה הכחיה לכן כסור המכרים ההוא נאט
לסורה נאטה כן נפש הרשע להיפגע נאטה לעלתה
ומצמץ נאטה צמר לעלתה כאמר ולא העל כן העם
העפר גובר עליה נאטה לנשה לארץ טאכן הקלע
אשר השוב לסורה כסור המכרים נאט היא מיהרה
נאברה נהיה לה אן רבם הטבע הרומם נאטל העם חיה
זאת ורפן ישוב האטל ביה בעצמן זה ענה אנה קרוב
כחן פנאים חשויאמר דל צמחים צמחים צמחים
נאטים נאטים ללח לה העולם הנא לפי ששמים
זה נאטה חל טולאמר העפר העלה דין יטה
לסורה אין לעיק ואין מנוע נאטים צמחים נאטים

והנהיג ללמד להם שחם שאל נאכדון כאלו לא שאל
כד שם העשה ונחמה כלל כיטנים מצמצבין ועלן
לפי אשר שאל פה חיינה והנהגה נוחה לנפשה
דאה הסלף עיינה באורם על הרשע הגדול שנקשה
נפשו בחור הקוף העברי שם אקוועציוור ער שלא ערה
כנ נאמה שהנא ינוד יהרה לשאול תחיה אין לה העלה
ושמה הכטנים מצמצב ונעלה לפי אשר שאל שאל קצק
חיינה חסד ניש לה אחריה ורקנה נאה המעין במצאה
זה אל המלכ כיחם היורה לפעל ארמנ כה יורה מל
יורה עצם גאלי דק העדר העלמה לסורה נאשרה
והחצה אשר מלש חוצה אחרי אשר הנחמה ניש
לכעל הקלה בענינם האלה סודי מנפלאות וחירות
אמר לא יכלו מחשב ורשון עבדו משכנה לבד יהיה
הכל מהם נאולס הכ קלוי עבדים וסודות קריס
עלון נאולס לא שאל השכל האמשי במצא שלה אומ
חיים למעלה למשכיל לא שאל השכל ויא להם יכפר
כער השער הששי .. יס עלון המעין לשאול אן לה
להקשו כדור אשר מרה לך כשעה השליך נאמר
מאה העם מן הכח אל הפועל השלם כמון שכיארן
כעל העין ביופיה מתח כ העם אינה מן ולא ס
קוף וכי מה שכתב הכח הוא מורכב מלש דברים
הכ והדבר אשר מן נמצא הכח הוא נאם העם אינה
מן ולא כחמן על כל פעם אם יס לה מצאנה היא מן
הצורה הנפדוק כ הנבאים שם חלקים מהם מן
ויורכבים מלל נמרה נאדם פשוטים מרה כלל מלל
כ מרה כלל מלל כבד כבאר כ אין לה מצאנה כי

אם כחשבה כלבד ואם העם מן הצורה הנפדרה
אין בה הכנה כלל. איך נדרה שהוא מאר העם מן
הכח אל השפע. וכאשר עלתה לחיה ולהרבותן לשאילה
הואק ולעין בה כי היא אצלה. ובבדק נצריכה עין.
דע לך כי חילת כח מורה עליון בעל העין על הכח
היבנה וההולמה העובדי וזה כן יחצא כלשוננו
ואשר כח כח לעיון כחילת החילת. דל אשר כח
הכח וההולמה עובדי לקבל אינה הענין שבגורד
החילת. נקן לא עזרה כח שאר דעל. אלא הינה
כח הכח שלהם לסכל העובדי שאר העובדי וכו'
ידע כי כחם העובדי מורכב ומעולה כפי כוחם
אחיו כדור זה שבת וזה שבת הוא יהנה
וההולמה העובדי העובדי כדור אשר כח הכח לך
לקבל מזה מן הצורה או אינה מן האיכות וזה
כי ההנה וההולמה הוא מאר אל השפע היא לך
בדרך האפשר לא מדרך החיות והחשד כן מאר על
השפך הצבור לפנינו או על זהל אכעס שהוא כח
או הינה כח והוא עדין לא נבה. ואפשר שכן ינה
לעולם. והכח חלק לקדוש ולחיות. דל מאר אל השפע
האמר על האור אשר כלבטן והוא עדין לא נקדש
שהוא אורן או נבה כח. ונאמר עליו דב אחר שנקדש
והכח שרין וההקטן למחית קודם שהוקדש אורן או
הנה כח. אבל הראשון חיות והשני קדוש. לפי חזק
או קדוש מן השפע. נקן האמר על שער הינה דב
על אשר לא יאמר לענין העולם שהוא חכם או סופר

אן חייט אן אחר זין באיכניק אער בן הוטבען רבאריין
באחר זין הרצדים האלה נראית עליו שהוא בן ותר
בבן יפט הרבה והקונה הטובעיה אשר בן ואם ענין
לא יצא למעלה ואיפסא לא יצא נכח ואמר עליו היה
שכב אחר שגדל נקרא נאם ולמד התכונות האמר
עליו היה שכב כחמס שהוא גשגש כענינים
אחרים ואינו מרעף כפועל ואם בבן הקרוב
לפועל צב רעלך והבן שיצא בבן על השלם בבחור
זוט והרצונות נחשין והוא משהם כרס יאמר
עליו שהוא חרץ בבן ואם הוא כפועל והוא
בן האמר על הארץ השלם כמו הרצונות וענין
פקוחות והוא סגור בבן אפס אן שגלה טלית עליו
על ענין שהוא נאם בבן לא כפועל ולא אחר
אכלן שהם לא רצע אין בן זה היה שכב נכל
האחרים הפך אש יחס וכ שיצא על טלית מר
שכב כשהוא הארץ הקדוה לפי שחשבה הרצונות
לה פיקוח הענין השלם כמו הרצונות אין החשבה
חזירן כ אם חזר החביל והוא ארץ כהן לכן
חושבין והוא החשך אן האסך כאשר יאמר צב על
הר הדלוק והלבה העולה נקערה הפסע עליו
שהוא מאיר בבן לא כפועל לפי הקערה החסרה
והעלמה אור הלבה העולה לא חזרו בן האמר
כפס שהיא חסרה בבן יפט החשבה הדלוק
והחסרה הדלוק החביל כהן נכח השגרה
שהיא שונה בזה אחר נעדרת והבן זה האמר

כי זה השער לילן זרקים יבאון בו ינהגו לך בו כיה ספק
וכן השער גדולת וזה שאלו דלל משה הסרה באספקלריא
של קורט המאירה ניהר הביאים באספקלריא אצורה
מאירה לפי מדרגתם וזכר נפשו נטהר מכל חומר הן
בעשרי נחמד המעשה האלה שהם כח הן העפר
גדולי אורב דלל הנפש שהיא משנה כח לא חזרה
כבר הדולק אצל האלה לך כי כח אורב המעשה
יגלה אורה ונראה מעלה והוא אשר האלה בו החד
באמרי אל השער האלה הנספה קצר ילל אלה דלל
היא נאם היא כפועל איתן פועל אלה אמר אשר המעשה
האלה מבליט כיה נכון השארה נרע והאמן כי היא
כאמר בורה סלילך פועל גדולה מהררי קורט טהר
טהרה וזה אמרה ללכן כערה ער בא קימה לעור
לשמה ניסורה אשר משה חוצה לא אשר יאמרו ק
קצר המעשים שהיא מהילת עם הן עזרה ענין
וכה חיון בדרש והכן זה האר והנה יהיה לך
הקניא כח נחמה וכיאות לך ענין הנפש והילה לך
ואמר שהאמת דברים בענין הנפלאים וכיאות אורב
לפי ענין דענין אמרה לחסד האמרי זה בקצת
גבורה ה' יתב ומעשין גדולים והמראים נכאפי לפי
המזלור הנה העבר השמים מספרים בבור ל ומעשה
ידן סגור הורקיע המזלור הנה העבר האר בא לפי
כך קצר גבורה ה' הנפלאים והמראים וכי הוא
עולה העלמה וכל הנפלאים בשמים ובארץ הוא סיבה
המזלור אין עק מלבדו כח הוא וכח שחן והמל
הבנה הגדולה ומערכת הכוכבים וכאור המעלה

והטעם בארץ לא נעדר מהם איש נהג אחרים
לך לא שכל נשאל למה אין לך נכב ולמעלה שבה עלך
נעמו לך גדל כי המעשה הוא סבר כל המעשה כחם סמנים
בארץ בארץ בעל העץ נקח אחר שבה עלך נהג על הרבה
המעשה נכן הוצא ביעשה כדאמר בידך כל המעשה זה
עבר ניה כקור שהוא כמי המעשה וזו כן כמעשה ספר
כל המעשה כדאמר הש' ית' לך לא הוצא כנס השכע ים
באמתה והשלמה ניה עבר ניה כקור נבאמה כן המעשה
היא סיבה כל והיא המעשה הנאמרים נבחר להבחר
למה ז' עליה כן נבחרת הוצא קשר ונרץ לענין הנדל
המחליטים בעולם התחמן כמעשה כל אחר נאמר לך
הנאמרים כדאמר הפלוגה היום דעים והנה נבא
הארץ מבעל מים נבא כל מים הארץ לפי שהוא
נב' מהו יסודות שהם סיבה ההנה וההפסד והקדמים
העלונים סיבה לו יסודות נאמר ארץ היה נבא
הקדש כחלק העבר אשר כן שהוא עבר מיהר בעל
חיים נהג המלך אשר נהנה נחמדה ופירי קור
נאמר מהו יסודות לפי שאינה חן נאמר החן והמלך
הכוכבים נבאמה העלוי ליעלה המעלות וזה שומר
דל כפסוק ונחא ארץ החמה ונאמר הכח נא השמיה
אם תוכל למסור אחרים נחמך לך כה יהיה ורעך על
אברהם נאמר זה שומר דל אחר לך הקדש נא מאינש
מאין נבאמה עלך דל חמור נחמך הכוכבים והמלך
וקה נאמר לך חזק שלמה נשן הקדש והמלך ורננה
עם כדאמר ית' נחמך הקדש משיח לך נא למלך
נחמך ארץ חלל נבא מהנה נשמה נשמה למלך

דרך קצרה בריון חמוכס נסתר טאלין אין טונק יחזיק
 הוה נה כאשר אכאור. השמים מספרים בבור ל.
 השמים שם טלל ללל הגדלים העליונים טון שהאקן
 שם טלל ללל הגדלים התחתונים אה הכ ט וללל
 הקדוש חוטט הוא וללל היכה והט אשר למעלה מכל
 הוא וללל החומר כל יופי חמורח למעלה והעשר
 העשר יומיה כל שאלס העשרה לכה שער והוא
 אשר קראן בחמור הוה דקיע ושאר כל הגלגלים
 הקדשים כן והעשרים עשר העשרה לכה העשרה
 החינמיה ללל אחר נאמר מהם ברטן טראס יהוה ודע
 כי העשרה היא אחר חמורח העשרה כקיינס
 ה' י' ו' אינן חן ולא כחמורח והוא אהלס בחושל
 ראשן. אה כל העשרה י' ל' חטט עקם נאחזוכ
 הדקיעה הכן והוא העשרה על טלס הוא ראשן וקדחן
 ללל העשרה העשרה וכל העשרה החמורח
 בעולם הוה החמורח העשרה אלס חמורח חטט נאחז
 העשרה והשאלס. והוא נ' י' ל' חטט ל' שהוא חמורח
 העשרה. וזה אי אפשר לין העשרה עקם י' שם
 חטט כלל העשרה וכיארן שוה העשרה חמורח שיהיה
 לא חן ולא כחמורח אהלו הוא החמורח יהוה. כלל
 כיארן כחמורח כחמורח וכל העשרה חמורח. נחמורח
 חמורח השם על הכלל החמורח הוה כח לוכר חמורח
 הגלגלים נחמורח נאחז ל' דרך הוה כחמורח שבת
 אלהכרא יהוה. אה השמים מספרים בבור ל' נחמורח.

א
 נגדיו

ידן וציר הרקיע. לא סיפור ש. ולא כהנהגה לשון רב
 על השגתו והשגת איילתו. וכן לחוקריו בענין והוא
 להגשה הקללים ולהלכה שהם להגשגים העש
 העבירות. וזו חזרה ונערכה שכן נדרש כל אחד
 ואחד הנפש לקולו. הלוטפת לו ואומרו רכבן הראוי
 לו כלל אינו. וכלל העזרה העשג סגור נחמיה אין
 לצאת ואין עשג. והידיונה אין להם לא עזירה ולא
 ישיבה להגשגים הידי כחפץ הלוטפת אורח הוא
 כמו אלכנאז ארץ כל הכנאזים ירב. יוס. לנס יביע
 אומרו. העני אשר צאנונו שכל הרקיע הסוגר ה
 העשג. וידי. והודיען שכל יוס. ונס הוא יחורש
 רכבים ועשגים בעולם הרמחן. ואומרו ורכבים
 הם הנה לשון פעולה ומעשה כמו השולח אמרתי
 ארץ שג להרהר ירוץ רכבו שהם כחן על פעולתו
 ומעשיו וכן כל נאמר ונאמר שבעשה כנאשית לו
 כחן הנה עשג על רמחן הנה נרמחן פעולתו. אין אומרו
 ואין דברים עתה צא העשגה הנה סבה כל הנה
 נפסד. ואין שם פעולה ורכב בעולם הרמחן הנה
 שיתקד כן אם העשג הקללים. וזה שצא כל ששג
 קולם. כלומר שצא אין העשגה אין הנה נפסד. שצא
 יעלה על העשג הפסק העשגה. העולם כחל ושם
 להנהיגו זהו שצא כל ששג קולם כחל. על
 העשגה. והלך לו על העשג האנוש כן להעשגה
 הקללים קולתו. או אם הרבה אומרו כל ששג
 קולם כל העשג כחל. כמו זה קול. הנה העשג

וְלִי כְמוֹ וְנִבְרָא לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה שְׂדֵה עֵשֶׂה שְׂדֵה עֵשֶׂה
 הָאֵרֶץ יֵשֶׁה קֵץ עָן שְׂדֵה עֵשֶׂה שְׂדֵה עֵשֶׂה יִתְחַנֵּן
 וְשִׁמְרֵם כְּאֵרֶץ כְּלָלִית וְכַפְּרֵי לְשִׁמְרֵם אֵם אֵתֶל כֶּה
 זִכְרֵה הַשֵּׁם לִי שִׁמְרֵם שְׂדֵה עֵשֶׂה הַשֵּׁם וְהִירָם מִשְׁלֵם
 יִרְדֵּה עֲדִיר וְשִׁמְרֵם כְּשֵׁם הַשֵּׁם הַלְלֵם וְהַכֹּסֶם
 כְּאֵרֶץ אֵרֶץ וְשִׁמְרֵם רִבְעָה שֵׁם וְשִׁמְרֵם נִרְמֵה יִרְמֵה
 וְלִקַּח הַשֵּׁם לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה יִרְדֵּה וְשִׁמְרֵם הִירָם וְשִׁמְרֵם
 כֶּה וְשִׁמְרֵם כְּשֵׁם הִירָם וְשִׁמְרֵם וְשִׁמְרֵם הִירָם
 שְׂדֵה עֵשֶׂה וְהִירָם שְׂדֵה עֵשֶׂה אֵם אֵתֶל כֶּה אֵם
 כְּאֵרֶץ שֵׁם אֵתֶל כְּאֵרֶץ הָאֵרֶץ וְשִׁמְרֵם כְּאֵרֶץ כֶּה
 הַשֵּׁם אֵתֶל וְשִׁמְרֵם אֵם אֵתֶל כֶּה אֵם הַלְלֵם
 יִהְיֶה קֶסֶם כֶּה וְשִׁמְרֵם כְּאֵרֶץ יִתְחַנֵּן עָן לִי
 יִהְיֶה מִתְחַנֵּן כֶּה יִסְרֵם לִי כְּכִירֵם אֵם הִירָם
 יִהְיֶה כֶּה וְשִׁמְרֵם לִקַּח כְּאֵרֶץ הַשֵּׁם לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה
 וְשִׁמְרֵם שְׂדֵה עֵשֶׂה כְּאֵרֶץ וְשִׁמְרֵם לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה
 קִיּוֹם הַיּוֹם יִסְרֵם כְּכִירֵם לִי אֵם הִירָם יִסְרֵם
 וְשִׁמְרֵם וְשִׁמְרֵם הִירָם שְׂדֵה עֵשֶׂה כֶּה לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה
 כְּאֵרֶץ וְשִׁמְרֵם וְשִׁמְרֵם כֶּה לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה קֶסֶם
 כֶּה כֶּה הִירָם כְּשֵׁם עֵשֶׂה וְשִׁמְרֵם אֵם כְּכִירֵם
 יִקַּח הַשֵּׁם מִתְחַנֵּן כְּכִירֵם כֶּה שְׂדֵה עֵשֶׂה
 כְּשֵׁם הַשֵּׁם הַלְלֵם הִירָם כֶּה הַשֵּׁם הִירָם
 מִתְחַנֵּן לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה וְשִׁמְרֵם לִי שְׂדֵה עֵשֶׂה
 וְשִׁמְרֵם כְּכִירֵם וְשִׁמְרֵם מִתְחַנֵּן עֵשֶׂה כֶּה מִתְחַנֵּן
 וְשִׁמְרֵם כֶּה שְׂדֵה עֵשֶׂה הִירָם הִירָם הִירָם
 מִתְחַנֵּן עֵשֶׂה אֵם אֵם וְשִׁמְרֵם הִירָם וְשִׁמְרֵם
 מִתְחַנֵּן אֵם כְּכִירֵם שְׂדֵה עֵשֶׂה לִי הִירָם הִירָם

כי אינה נחלק ממשלת הכוכבים דרך גורל כי התמימה הנזכר
 השפעה הלה היא סברה נשלטה הוא האמת אשר בנה
 לבן כדאזה לא מעובר הכוכבים היא מייסדת הנפש נאמן
 ומקיימה נשלטה ליעלה ממשלה נכח כל דור הסס
 השיג כל ההשגה האילן על דרך האמת על הפסוק מלמד
 ידבר על אשלימות הנפש והג' השפעה הלה נראה גם
 ראה הקיטו עם תורה השם המיוחד לך נעם השמים
 שם משמור המצרים אמר למספרים כבוד לא מורה על
 כמו נכבדות נזה על עצם כבודו יהי נאמר יראה יו
 מהורה עומד לעד הידעה נהיה ההשגה שהנפש האלה
 היא עומדת לעד לעולם קיימת לא הנה נעסוק הנה
 הנחמדים מנהב נחמך נב עמך כבד ידע כי מעבד
 העשיית הטובי האלה כדון כלומר למורה למורה
 אשר טבע האדם נאמן אמריהם עבד צמח מזהב ופן
 נדבש לטב אר אאון השמש נאס אין פיעהם שם
 יחס נאס דמור על דרך האמת נב עבד נהר נהם
 אחרי שהשלים המומנו כדברנה הש' יהי נעשין הנפלה
 והשפעה הלה נהוא הורה הש' באמה וכבוד הנפש נראה
 מעלת מקנדים נחמקיה נכה יאץ האשך יצן קונן אמר
 שגם הוא נהר נהם נחמקיה נכאמיהם עבד נב
 נחמקיה נהע ההשגה האמתית אין כה הפסוק יאמר
 כי יכן עמך לעולם דרך המסידים נכאמי השם כדבריהם
 כנענייטס הנחמקיה האלה מרבים פתח נהר נחמה
 לפי שההשגה נהם מנחה היוק גדול והפסוק באמנה
 מלילה מלילה על כן הרמל לקננה מן האמנה נחמקיה
 נחמקיה לפי אלה נידע למען שהשם האמנה קטן מהכל

ההשגה

מהפסקה האלה על אליהם גם יזדים חשע עבדך
 אין ספק כי הנפדים והאפיקורסים כוונתו היו מהגור
 מהמכחיס שמו המיד נחריבים אונתו ויהתכבדים לו
 להבאילן ולהענתו מדרך האמת כאשר וכר העצ כחציו
 לפא כיתת זדים הלזנת עד מאד מהגורן לא עשה
 על כן אה גם יזדים חשע עבדך אה שור אה מה
 מהפסקה להפסקה ולהפסקה מהדעק הנפסדוה אשר כר
 הזדים קארונים על יחשאלן כי כחוק דביהם וואו
 אהיה הם נשלים ונקי חפסע רב וכאמה הוא רב
 נגדו. שכן אברך נאמר על אדם מיד להפסקה בגליוס
 על זה קודם כל מפילה נחמינה. הוא אשר סדרו אחר
 הפסקה קודם כדבר התורה יהי רצון מלפניך ה' לה
 עלי אברהם שהצליח מעין פנים נשקוה פנים נאמר
 הרב. כל זה בפילה נחמינה על הרחק ענוכי השם
 והנשים מרובין והרחק ריעה הנפסדוה אחרי
 מיכך על התורה לפי שאם נשם כדו חלמה התורה
 והן שמו דור גם יזדים חשע עבדך אל יחשאלן כי
 אן איהם אן אהיה הם נשלים ונחמה אליה כדו
 יהיו לרצון אחרי פ' נהדן לב לפעך נ' צדי עמאל
 נאמר מיד אילן הנפדים היה נפסד לו כשקריהם
 וכפחונת נאמר חוקי נהקפי הוא לחוק כדו נחמינה
 אנה כדך האמה נבדלה ההמינה והמהורה

אמן
 נשם ספר השנה השנה . והילה לנ' לנ' מסרן השנה

צדק
 המלך רוח חן המלך כעבר מורה העולם
 יחלק על שם נכסיו על נחלתו וסודותיו
 הוסר מסנה מעל רעיוט ויחזק עיניו כהילן נר על
 ראש יקב השנה קצרה הלא מוצא הוא נהמי נפשי
 נהנה העיר המלך ההוא כהנה שערן עמולו לפי
 לדרוש ולחקור קצת יין הענינים המושלים בהנה
 הספר יצא נחמא קצת ופי סופרים נחמי ספרים
 על כן אמרה לברוך שש יין העניני ההם למען יהיה
 לי למאמר שיי אימא כה רב מרמן ידע כי חפ
 אמרו קלמן ואם ימצא כן רב שאין לו קצת ידע
 נאמין כי ידע מיד היתה נא לא יתלה שצאה נא
 כאמרים ויהיה אלהים ואמר העצמים נא
 יחלקו לטעמיים מהם שאינם ואם לא כן נא
 נהנה הכורא ידע נהנה העצמים נא העצמים
 שהם עצמיים עמד הנא לא רב אי לא
 חקיקים נהם אונן ונחמא ונחמא ונה חמין ונחמא
 לטעמיים נהם עצמים ונחמא ונחמא ונחמא
 היסודות נחלקו לטעמיים נהם העצמים ונחמא ונחמא
 נחמא ונחמא על איל התיל ואמר כן נחמא על
 הנאמים הפשוטים שפי נחמא הנאם מן המורה
 הוא הרוח כהב נחמא ונחמא ונחמא
 נחמא איל ונחמא מפי לא נחמא כהב כה
 נחמא נחמא ונחמא נחמא נחמא נחמא
 נחמא כה מוסך על לא נחמא נחמא נחמא

ואם

נחמא

נחמא נחמא פשוטים
 כהב ארכה היסודות
 נחמא המאמי אסך
 נחמא הנאם הפשוטים
 ונחמא

1
 העירוב שבעה

הענין שגורבן כל היסודות ופסוק כל אחד מהם
על גורמן נשכן עשר אחר וכל אחד מהאלה נכל
לקראת ג' דוהס ד' בן הערכים כל היסודות כדומה
אלא שגורבן כהם כה הענין מוסך על הדומה והוא
מורה הענין כל הענין עשר אלהם והוא כו
הענין למור הוהם נכח יכלל מן הדומה ונקראוה
כח נפח הענין אשר מורה ג' כותה והם כה הן
נכח הוהם נכח הוהם לרעה ואין ספק אכל אלה
הענין כאלהם נכח הארמה ואין ספק ג' אלהם
שהם הערכים מן היסודות איסור האור גורבן כהם
יותר מיסור הענין וזה כהם הוהם באור
והענין מוסך והענין על זה הענין הנשאר מן
הענין אחר איסורם שהם יסור הענין שהיה כהם
שאינו מלך אחר הענין משיעורם הראשון ויסור
האור יסור האש שהיה כהם נכח האור ההוא הע
הענין הענין למעלה בן הענין כהם מוסכים
ג' מהם ק' מיסור הוהם שהיה כהם נלמד
הסבה היה כהם הענין להיות מן הענין מוסך לפי
שהוא אלהם והענין האור הענין הוא על הוהם
אחר הדומה לפי שרוב הכתוב מן הענין לא היה
כחם לענין על הוהם והוא זה אם השרץ אחר
כל הוהם לא יסור רק ^{הענין} הענין כאשר הבאה הסיד הענין
משיעורם האחר שגורבן האחר אחר שיעורם
קדום לשיעור הראשון הוהם השלישי הוא המוסך
כהם הענין והענין ודגים וזה כהם מוסך והם ג' מ

הענין השני הוא הענין
הענין השלישי הוא הענין

הענין השלישי הוא הענין

ישורבן יז יסודך נדוים ונמצאה נפש בצמח
מאלתר אלא שמתא בהם כח ההרגש מוסף על האלטר
והיא צורה בעל חיים העצמית אשר הוצאה לאור
היורה וכה נבדלה מן האלטר ונקראה הכח נפש ה
היורגית והיא אשר מחנה טעמן לבנה חיים מנוטה
החושים הידועים נכח הרגועה היקולית הרגועה
הלין הרביעי הוא היורה והוא מין האדם נאמן ספק
טעמן בן שרונך הן יסודך נפש העצמית נפש ה
האשר אלא שטעמן כח הרביעי מוסף על בעל חיים
והוא צורה האדם העצמית אשר הוצאה לאור האלה
והיא הכבילה מיד בעל חיים נאמן הכח נפש ה
היורגית או נפש האשלג נפש האדם הראשונה כ
האדם הן נפש העצמית והאשלג והיורגית
ועל דרך האלה הוא עצם אחד הולך אילן הסחור
פרק שני דע כי פועלה הנפש העצמית ואף בעל
חיים היא כטבע ולא כבונה ודע
הלא מראה כי היא גם כאלטר על כן היא אלה
טבעית ומוחית כח הן נכח היורה נכח האלטר
ברורה נכאור אילן הכח אשר אשר כח הן
כח העצמית הן כח אלה נאמן אילן אלה
לך ורורה העלן מה שהיורה והנפאס חלקיה
לך כח והם המושך והלחץ והלעל והרורה
לחור דור נכל אילן הכח על כן והוא כח
שאינו שור מבעל חיים עד יום העם כח היורה
הוא כח היורה הן כן כחין אלה ונחב

הוא

והאשלג

הוא

אלהים פתח הארץ בעת ששכב נהרסו שני המנחתים
 יחד ושארית הכבדים תקוה. הכלב שהלך שחם הוא כחיונו
 האשש אחר העלם מקרב מושין נהיה גדולה לן עבדין
 להכיר האחר אר מבינו. והבן שזאת הפך אזה שכן
 והיון. ונעמד בבח העלענד של לבנות מפענן נן
 אהבה. כהלה אר העל שיהא מפענן הכה הולדה.
 נחלה שיתפאר לן הוא שהכ הולדה הוה הוא נה
 מהשפך בער פענן התואים לעיר המנחתים
 ולהשפך ולעמד כחיונו רבנים נחונם. אן בער
 פיעל ההולדה בער הליה. הוא מולדה העננה התקוץ
 והעננה כחיונו מזה שכבר הנך כהן. ניהיון
 הכה. הוא כן עד איהיה נולה לן הענן כחיון הנע
 לן עבדין מן ההנך התען. על כן היו החלעננה טלם
 אן נכס מן הענינים שכבר הנך כהן. נאמר
 אשר כחיונו פענן הנפא הולדה נחוננה נהיא
 נפא מהחננה לכל בעל מייס נכס החננה
 אשר פעננה כחיונה. נהיא שכל האנשי האנינה
 כחיון האדם. פדק שלישי. השל האנשי חלק
 לשל האנשי.
 האנשי. הוא אשר כה האדם הטוב מן הדע. נראני
 לקראן דער אן חנה. והשל העינה הוא אשר כה
 פתח האדם האנינה מן השקר נהיא השל האנינה.
 נכס החננה על השל האנשי. נאמר כן הוא נח
 לשל האנשי. האמר הוא אשכל. אשכל האדם כח
 שחנה לעננה. אן יעדים לעננה. כחן הנגדים

והולכים ועובדי האדמה יהיו כל שכל מלאכה ואין ספק אר
 הכה מיוחד בארץ לבדו ולאו כשאר בעלי חיים אעפ"י שהוא
 משגול כה המורה שגורם כיון שאם עבדים לבאר
 כפרן שאתר זה ואין ספק ד"ה אהטבע חייב איהיה זה
 הלין מן הכה שגורם כיון הארץ לפי שהארץ צריך להבין
 יחזיק נחלבים ודיוקן מן ד"ה כה הכה נזהר מבער
 הבכורה הש"ס הוא אשר יבחר מן המורה העובד כה
 כביכור אב ואם עמילת חסדים והש"ס אכירה וכיוצא
 כהן ירחיק מן המורה העובד בעצב וקולה ונחמה
 נקמה ושירה וכיוצא בהם ויוצא כהן אלה טוב ורע
 לא אחר דאין כה לא יאמר הקב"ה אף ובער הורים
 אחר אעפ"י האמר לעשה הקב"ה כה וטביר הורים
 הוא טוב ואם מישהו אילן מן הש"ס המעשי הם היקין
 הדין לא הק"ה העם אף הלין האמין הוא טביר מן ה
 הראשון והוא קודם לטבעה והראשון הוא קודם לטבע
 וקודם כיון וכיוצא אילן הקדמות טביר כפרן טביר
 טביר הטעם אורם החכמה הקדמות טביר לרבינו ואם
 הש"ס העינות הוא אשר יבחר מן הארץ האמר מן הש"ס
 והוא ד מורקרי המלכה הרצונית הוא הכה אף
 כה ואף הארץ המושלם הראשונה והם
 הדברים שלא יעזב כה מוסר על אלהים ורש טביר
 האמירה כהן שגורם שכל ודול מן התלך והמעשה התלך
 כהן וקטור המוכנה חלל מילעם ואלה יתקבצו שט המביס
 כעסא אחר כעס אחר וכיוצא כהן והן המילע לחכמות
 השל"ס הערעור ברכי המוסר ונקראנה האחרונה ובער

לכל דלם

לעשותם ענין מושלם שיהיה או של שיעור או רביעית או
 חצי מהם כפי שימנעו הענין להקדמות וכו' עליו שכל
 שכלם הם מלכות להאמנה יקראו שכל נקטת וכו' וידע
 האדם אמירה הוציאו מבורה הנקלטים והחלפת
 נוספדס עיניו יסודות החרכה וכיוצא בזה וכו' הוא
 המורה השניה דל התכונה שימנע עליהם נוספדס ויקראו
 מושלם סדר המורה השלישית הוא הכח אשר בו
 ישיג הרחבה על הרבים ונחלקם העצמים
 נוספדס שכל המורה דל החלוקה המושלם אנוס נאן
 יראת שכל ועד המורה המושלם נוספדס הוא והוא דבר
 אחר המורה הרביעית הוא המורה המורה
 מעין ויחלקם עין דבר להפריד אנוס כזה נוספדס
 נוספדס המורה זה השלם המורה ולא יוכל שכל יא
 האנוס להשיג מהם דל מהמורה המורה שכל
 המורה שהוא אחר שכלם המורה הוא המורה
 שכל האדם דל הכח המורה והוא המורה שכל המורה
 עין שכל המורה או שכל הרבים המורה הוא המורה
 הכח אל המורה שכל המורה המורה המורה המורה
 יהיה שכל המורה ומה שכל המורה המורה המורה
 אנו המורה או דבר רבים יא שכל המורה הכח אל
 המורה והיה המורה המורה המורה המורה
 שכל הכח אל המורה הוא שכל המורה המורה המורה
 וזה המורה המורה שכל המורה המורה המורה
 הכח אל המורה והוא שכל המורה המורה המורה
 נוספדס דל הכח אל המורה שכל המורה המורה המורה
 שכל המורה המורה המורה שכל המורה המורה המורה

מן הכח אל הפועל והוא שכל הפועל אשר הוא סיבה שכל
הגופות. ונאמר הוא הורדגה העליונה שבכל האנושי. וכל
השאר החלבו שהוא השכל הפועל. לא אירע כל מהותו כי לא
יכל להשיג כאשר הוא רכוק בחומר וכן שאר השכלים אשר
למעלה מן השכל הפועל. כל שכן הסבה הראשונה שהוא הטוב
אל אי איתר לשכל האנושי להשיג מהם כלל וכל מהותה
אין חצאיהם וחצאיהם יפג איתר להשיג ברוכי המופת
על פי הקדמות מרדוק והוא מן הורדגה שניה שהוכח
נדע שהשכל העיוני כלל הוא היקף העשי. כי כב כיארן
החכמים שהשכל לא יכלה כלל וכלל שאינו צריך להשיג. ולא
בראה בחלום החומר והפעולות בעד היקפה שיקבע זה הכח
העיוני ויתוך בארס והוא קצה נאיה שלא יכלה כלל וכלל עם
היור עם נאיה אחריו חוקר וקלור אחריו. וכב בחון
הנביאים השארות העשי כבדה וקדמות עם למה כונן חכמה
ואחרו צדיק עם כדירות קדומים מייס. והשכל המעשי כלל
הוא קודם בטבע וקודם בחן אל השכל העיוני בעבור שהוא
היקף היקף והעיוני הוא היקף העשי ואין ספק שאם לא יאמר
הארס צרכו עמידה השכלים כב השכל המעשי הוא שכן וכן
אם לא ירחיק מן הורדגה המעולה ומהכלל ההעיוני והפעולות
אשר ירחיק מהם כב השכל העיוני האמרי לא יוכל שכל לעצמי
מן הכח אל הפועל והנה הוא כבדה כבדה ארס אחר שפע
האנושי אשר לו לא יאמר וכלל פעולתה. שכן איתר השכל
המעשי כולם לעצמה להורדגה השכל העיוני אשר היא רבלי
הכללה כאשר אה המצור עלי ואשר חכמה יראו לו שכל
טוב לל עושה הכלל עומד לעצמי אה שרמיל חכמה
אחרית כל עומד הוא יראו לו ויכארי לו היא הורדגה המעשה

הוא הורדגה
המעשה

המקומות נבחרו המעשים הנאים כאשר צוה ארון העבירה
 על המצור המעשיני וידאר מלהיך את יין שכל המעשיני
 הוצרך לזאב מעט השם וחור המסנור וכפל רכביו ו
 והתלך סלה חמה בפילה שכל למסע באור לתי אשון
 שכל הוא מיומר יורב על ההפצה האמריני. כלשון חמה
 צמן אצט העביר השכל וידוע אורי. וכן בפסל רכביו באר
 שיכאר יין הוא המעשי. והוא אמרו שכל טוב לכל מעשיהם
 כל שכל טוב ימצא לכל מעשיהם מצר הכרזו כי אין
 המעשי יעלה אל הענות וטמ. מעשיהם שכל אל פיקודי
 הסד הטל למעלה באמרו כל סקורין אמר כן באו להזכר
 הנבואה אחר השכל האמריני. והיא השאמרו אחר כלר
 הדין והדבקן בשכל השועל והיורה קיים לעב אר הילת
 עמודי לעב כלל הדבר שהנא רבליך הדין ופסחו והא
 טלם להיס אשר בן שאר לעב ער וכן נראה ל' שלה
 טון המסד המסדר בבר מרעס והדין ל' מוטם בעין
 ער ער וטמיו מוטם שכל אל טלם להיס הטל אשר יצר
 אר הארס כללמן ואר שהכרזא ירע הדין ל' מוטם כל
 מילמן אשר טל ל' בעין חוק אלו יכלה דין אשר לעב
 ער והנה ואר הכרזה היא על יצור המרה. ושלפניה
 על יצור החומר וידוע שסערה כל החומר והמנה
 הם מאלוים ער הארס ואמרה ל' חרס כשרה
 יצר הארס לא כרבי המעשיים שאר הראשונה על
 יצר ארס והשניה על יצור חורה ואם ל' כרביהם
 הוא כרס ודעהו פ' ר' רביע
 דע כי אין פעולה
 העש המוחמר

הא

זה חלק וזה חלק

אשר בארץ כפשוט הנפש הצוחק אשר כפשוט מים ופולחן
אחיה יבואו הנפש הצוחק אשר בארץ פשוטו טובה
ועבדו יורד הנפש הצוחק אשר כפשוט מים וכל שכן
באשר כפולחן וכן פשוט הכח המדמה אשר הוא בארץ
והוא בין הנפש המדגש אינה כפשוט הכח המדמה אשר
כפשוט מים כי הכח והיון הארץ בארץ המדמה רקדו יבואו
ועדוויזיון להבין מעשה אחר הנדמה לו שאין בכח המדמה
לעשות זה וכל זה היה בטבע לפי אופן הארץ דבר למלאכה
כח לא נאלץ כי אם בכח השכל המעשי הראשון שהוא
באחר הכח המדמה והכח המדגש והכח המדמה והכח
בבוא השכל המעשי לפי שאינו בזה כפשוט מים אך
הוא בארץ בארץ כפשוט הנפש המדגש כל מן הכח
המדמה והמדגש וכן כח המדגש המעשי והכח והכח
המעשי הטובים הוא מן הכח המדמה כל מן הכח
המדגש אשר מוחלט וזה מבואר ואין צורך להאריך
בבואו וכן הכח המדגש אשר בארץ שגור בו שגור
עצמות הוא משלימו הכח המדמה וכבר הודיעו הרב
מורה דרך כי שלטת הכח המדמה יסוד לעצן הנבואה
לפי שהנבוא יוריד שגורו בעצמם המעשיים וכן יורה
לכח דברו ההגה טובו מעשייו ואין כן השכל הפועל
אשר הוא סיבה בעצמו וכן אילו העשיית יחס כלל אך
שכל השכל הפועל יבוא אל הכח השכל אשר לו נודעת
אחרת המדגש כח שראוי כלל הקדמות מופתו
ושכל הכח השכל ההוא יפעל אל הכח המדמה פועל
שכל שפע עלי ער סיודים שגורו מראוה שאין מעשה

הדברים יחד ניהו
הכח המדמה הכח
הכח המדמה בעבור

הפסד גדול כי השכל חרוב דקוהו לו ישיג רק דברים שאינם
נאמרים בצורה נפרדת אלא ישיג הצורות האם הטבעיות כן
יופיעו ויחזיקו המאשים אורב וקולוין בעבור שהוא
בה צמח לא ישיג יכל וזה דבר אומם ישיג דגש ניקרין
ול בוראין וברבנותו נביעו ונאמנו ישיג דגש
לדמיין וכוונ שהשכל יפיר הצורות מן התודים אעפ"י שיהיו
לזה הציאות רק בתוהו כן קולוין יפיר הניקרים מן הקש
הטא אורב אעפ"י שאין להקרה הציאות רק קש כי הלמן
והשחרות אהם חקרים מדין האיכות האטמים והקנים
שהם חקרים מדין הכמות אין להם הציאות כלל רק קש
הטא אורב והדמיין יפיר אורב מן הקש עלכן הלמן
והשחרות ויהי הוראים ען הקנים והשטמים הם דברים
הקונים כיון שהצורה הם מושלם ודע שהשכל האומם
לא יחטא כציוויו אך יושג אחר הציאות הרב בעצמות
כיון שיציר כשם הציאות השכלים הנפרדים ונציאות
הצורה הנשואות כחידים או שיציר הציאות שני היסודות
הפלונים שאינם חקרים כחם דקוהו והנה יכל
אין הציאות בעצמם מן השכל והוא הציאות החזק
יש להם הציאות כשכל כי השכל אומר הציאות כציוויו
כיון שהם נמצאים מן השכל ויהי להם הציאות כדיבור ול
שצא בשפתו הציאות הרב הוא הציציר כשכל וכשהם
נפחדו הרב הוא יושג אחר ציוויו כשכל הוא אומר כי השכל
לא ישיג לעולם רק שנים נאמנו הציאות עלכן אורב
שאינם חזיריים כשכל זה שהם מוצאים בפיהם נקראים
הדברים כלם שאין שם רק דבר לבד לא שיהיה לעצמו
הוא הנאמר כציוויו הדמיין וידע שהדמיין לפעמים ישיג

הוא

הדמיין

הציאות הנפחדו
הוא הנאמר כציוויו
הדמיין וידע שהדמיין
לפעמים ישיג

הכרת

ויתיר דברים שאינם נמצאים כלל. או יתיר רבות הדברים
הנמצאים בהם רבותם נ"ל שיהיה הכלל מרובם או
משולם והארץ דב והם כל ספק בנתיים ולפעמים יתכן
הדמיון אחר מציאות הדבר. ואם יהיה ציורו אחר כמות
שיתיר בדמיון כמות המוחשים ואינם כמות האשר הקצתם
לכמות נכח שיתיר בדמיון כמות הכלל והבונתם נכח
רבות הארץ נכונה אחר שרבותו ל העצמים והם
ברוב המופת שהם מכלל השכל. נהיה אז צור הדמיון נ"ל
הכוח נאסף אחר השכל המציאות לצור ההנאה כי השכל לא יצויר
הכמות והרבות שהם מקרה הקצת אומנם יפנה המופתם
הנביכים לאחר העשיה הגם. והדמיון אחר כן יתיר רבות
הקצת נכונה ויעצור אחר בדמיון. נמצא שהדמיון יצויר
אחר בשם דברים כשימשך כציורו אחר ההקצת האומנם
אם נאמנם אלן הטיע הוא מצד המופת השכל. אומנם
ציורו לא יחלל מחקרי הקצת לעולם. אומנם התבאר לנו
כ הדברים העצמיים האמתיים נמצאים בעצמם. מוכח
לכל נמצאים בשכל. נמצאים דב בדבור. וכאיהיו
אלהם נחשבים יתר יהיו טעם אחר נמצא הדבור
אחר השכל והשכל אחר מציאות הדבר נ"ל דברים
אמתיים נמצאים שאין להם מציאות כלל בשכל והם חקרי
הקצת בהבנתן וכמותם נ"ל למשל מציאות כיון ולפי מציאות
בדמיון נ"ל זה מוכח לכל נמצאים דב בדבור ויהיו אלהם
אחר נמצא הדבור אחר הדמיון. והדמיון אחר מציאות
הדבור כאשר הוא כן שהקצת אלן הציור הוא מצד
ההקצת המציאות. כן שהקצת אלן מצד המופת השכל
כאשר אומנם. והדברים שאינם אמתיים אין להם מציאות

האומנם
לצור הדמיון

מציאות

אב

כלל לא כאלו ולא מן אלל אלא שם לענין ההוא היצא
 כדלן המצאין ט הדמיון לפעול שגא לא ידע אחר
 היצאויק נח רבדים פמזאים כאלו שכן להם ממונה
 בעצמם מן אלל והם מניסם ושאר הכלל בנבואים
 על ענין הדין והוא קיבוצ איוסין הנקבצים בשל יתר ואין
 היצאויק לקבוצ ההוא כלל האונט בנאור זה לפי שראוי
 לזון מן אלל כפיה לקבוצו לזן המאור הנבצר לזורה
 הנבוכים ולא נצי זה כנא זה ופסם הכתר עלם המצא
 כפוז זה פדק ששיו הרבדים הערעיים כלל חופר
 נכלא מיה ר היעבי המעקצור והמפוססמו
 והמקבלור והמאכלור הדאשנער הדין הראשון המורכב
 והם הערעיים לארס כאמר למחשית חלשין יזה הדין והוא
 אין צריך להאריך כביאורו הדין השני המפוססמו והם
 חפצה הקליוג שפססן כל ראויאור או כנכס כזן שער
 לכל ארס אכבור אכנאס והשכר אכורה וכיוצא בהם טוב
 ומעשה הקבוצ והדין לה רע שש יעזר המופר על זה
 כי הכוח המופר יחייב להאמין האמר להכחוש השקר לא
 לעשה הטוב ולהרחיק הרע ידע ידע אונט כעבור שפסס
 זה כנכס האנאור נפלה הסכמור העולם עליהם יעלהם
 הנקראור מפוססמו נקט חצה הרונה הם מזה הדין והם
 הקון הדין יורקון יקבוצ האטסי והם מזה מעשיו
 הדין השלישי הם המקנולע והם הרבדים אלל המעניים
 לאחיהם כמופר או להכחוש כמופר ולא הין מופר
 אלא זה המקבל מזה המופר כי לא יצא שכלל למעט ידע
 יסמך כדשש ככלל ארס מחכס אחר שהוא מופר

זה ע

מעין הדין

סימני אהל

אשר אשמוך ב כחך או יצא חסדך שכל אדם
הוא בל ידע כי יצא חסדך יצא חסדך והכח
השגור והחיה דמך זה והאמת בן ודן ספק זה יצא
לן כל אלה בנפשו הוא יתר שלם ודבר אף בעבור
שהנפשו על הרובים העבדים האלה הוא רבו קשה מאד
להפך ודן דן אל חסדך אחיך והעשר רבה וחסד
אין הוציאם כחשוק חסדך דברך קלה עם כל זה
אין יצא לאדם להוציאם לקח כל זה כחך ער הקיען אל
אחרים עם האמת וכן קלה האמת יען אהיה
נרפון לן חסדך האמת ודן קלה מאד את המעורר
אורה ין כל לבב בסוד ימים ועד יצא חסדך חסדך
הס' והאמת בן כל לבב כלו אין אדם ספק בהאמת זה
עמו זה אחר שדע אדם בסוד ימים ועד זה יסוד לב
אדם שכלו חן רב אל חסדך ער שהאמת אדם והאמת
בכוחו כחשוק האמת והוא סוד אדם שדע להס' זה
באמת חסדך חסדך מאד כן סוד ין יצא חסדך
להוריד אמת אדם וכן יצא חסדך בכוח אמת אדם
זה החסד שדע להס' חסדך כלו אדם בסוד
ימים ובסוד ער אדם חסדך הוא סוד חסדך חסדך
באמת חסדך האמת והוא לרבות ודן חסדך
החזק כלו וכן חסדך האמת חסדך חסדך
להחזק חסדך אדם או חסדך אדם ולא ער חסדך חסדך
החסד באמת חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך

אל

הערה

יג' עמוד

כהן וכן קבלה לבר יעקב ספק שם כל המצוה ההם טעם והוא
 על טעם אלטמ מימי הקדושה להועיל גדולה. אהיה שאל
 המצוה שרמסמן לכל האומות כעצמה יקדשה ויהיה וכבוד
 הנחם וכבוד כבוד יקראו חזרו אלינו לפי שהכל המעשי
 אשר בארץ. והוא מן המקדש חקל ארבע לא שיהיו מרוב
 חזק הסל העיון שהוא שם על דרך האומה וכן מין הלזקסל
 מכל דב מין המוקדש. כיון שכל הארץ אחר שהלך
 בקדש יאמר המעון נראה שם בקדש המעון יוס אחר שהוא
 יוס נדון בלילה כלל או יוס אחר בקדש טעם שהוא לילה
 עין בו יוס כלל. והנה מרע למה חזר ההקדש ולמה חזר
 הקבלה שכל המעון והאמין בו יעקב ספק בן דב וה טעם
 להרהר חזר המעון לפי שעין ברכיה ההם הלץ הרבוע
 הם המושלם הראשונה. נעלם מה חזן האמר והשקר לא
 טעם נרע מין שהמור קדש המוכנס שנה לטעמו. או התקין
 שם הסבים כעצמם אחר כיוון אחר שכן. והכל גדול והחלק
 וקדש גדול מכללם אחר. וכל אילם הם מושלם ראשונה
 שלא ימרוק עליהם הארץ לאמיהם במעש כ כעצמם
 ארס לרע ארס ולא יאמר חזן הקדש אלון ירחי חזן
 הקדש הם מושלם שער או של שייך או יטעמו או יערב להם
 וזהו השלם התקנה כללם שהוא טעם השלם אחר. והוא
 המור המור עד שיעצם אל מושלם ראשון שהוא ראש כל
 הקדש כללם. והמושלם כבוד יאמר על הרכבים
 המושלים התקנה לעד ברכי המעש במעמור לזר
 והמלאכים. והדחק הקדש והשטן והכבוד העלה וכל
 איל מרעש למעשים על פ הקדש כבוד מרדנו וכל
 הם מפר המושלם ויאמר כהן אחר נאמר לא טעם נרע.

והם היו כיוון המושלם
 המושלם המושלם
 (להאמר)
 המושלם או המור
 המושלם או המור
 המושלם המושלם

המושלם המושלם
 המושלם המושלם

מורה שפירי ונראה כה יסור העפר ונמשכן אחריה שח אכז
גם הקור והינב נכל איל הו יסורו הדק כלל ומקור אי
העפר ונמשכן כה האז הוא הקר והדק שכללם ינהעפר הוא העב
והעבד שכללם והאניר הוא דק בענן אל המים ועב בענן
אל האז ינכן יסור המים הוא עב בענן אל האניר ודק בענן
אל העפר ינכל וזה היה כעבד כה אשר קרב החומר לפר
המקור היה חזון להיותו ון ודק כאשר הוללים דקים נוסים
ינכל אשר כחן הוללים היה בענן להיותו עב בענן
וכן הו אכזר היה להם כעבד כה עבד החמשה להיותו
מלכה חוס ינוה מורקא שאם אזה חמשה כהחזון יחמם
מסך ינכן אם חשד דבר על דבר אחר כהחזון יחמם
הקבר ההוא אשר העבד עליו נהיה אהעפר ונודע שהוללים
סוכבים כהחזון סוכב הארכב יסודות ובעבדן זה היר
כעבד היסור הקורב לרמשה לקבל מחימות מופלג נהיה
כעבד היסור החזון מן החמשה והוא העפר להיותו קר
כחלור הקרינות וירושלם דף אחרים המופלג אן הקור
המופלג יולדו עכס עליון אעיהם יבאים יסור האניר היה
ראוי להיותו חס אן לא כחוס האז ינכן יסור האז היה האז
להיותו קר אן לא כקור האז ינכלי אלא נבד עליהם לא
חמימות מופלג לא קרינו מופלג היה כעבד להיותו חוס
נהיה זמור חס נלח והאחר קר נלח ירדע איסור האז מלח
לשם חלקים החלק העליון הוא ירד חס ירד ינכן חזון
אחרים יסור האניר מלח לז חלקים החלק העליון הוא חס
ינכן להרפין באז עליון הוא יבא כעבדן ואם הוא למ פא
כענן אל האז החלק השני והוא האחרים יס פא חמשה
חמימות להחזון היסור האז עליון הוא קר נלח החלק

והוא הגלגל

המחזון כה

האלה. האחרון והוא סתלק. וזהו
ראוי לו. הסוד שיהיה קדו יתברך
כן כי כל אשר נקביו לעולם. תמיד
זה נסב. אור הסוד. הארבעה על
שמן השם. הוא לעולם. שם
האור הקדוש. לארץ. והאש. והמים. והאדמה. והאור
יזא. וזהו. המוס. הטבעי. אשר כח. כי היסודות. הארבעה
העצומים. קצתם. כח. וידו. חלקים. מן האש. וידו. חלקים
אל המים. ואל העפר. עד אשר הארץ. מוכנה. מן יסודות
ובסוד. המוס. אינו. טבעי. הוא. על הארץ. וזהו. נסב
חלק האש. אשר כח. והוא הקדוש. הוא. העולם. מן הארץ. כי כח
לעולם. כל חוס. אינו. טבעי. מושא. הטבעי. מן הדבר. המושא
כאשר חוס. הוא. כשאלו. על בעצמם. יושא. להם. העליון. המוס
הנבואה. אשר הוא. המוס. הטבעי. שבהם. כל בעצמם. והעליון. המוס
כאשר. להיות. יכא. בטבעי. וכן חוס. האש. הנבואה. אל המוס. והוא
להם. המוס. הטבעי. שבהם. והוא. האור. העולם. מן המוס. והוא
אשר. להיות. לקדוש. העצום. להיות. האור. והוא. המוס. והוא
מאוס. זה. המוס. נכלה. מן המוס. היורקים. מן האור. המוס
ברקיע. אל כסוד. הקדוש. וכבר. זה. יושא. אור. המוס. והוא
קדוש. מן הארץ. והוא. יכא. נאיד. מן המוס. והוא. על כח
בהמה. האור. ההוא. חלק. על וכול. האור. המוס. והוא. על
האור. יכא. אור. קדוש. האור. המוס. יכא. מן האור. המוס
חלק. המוס. אשר כח. וישא. אור. והוא. המוס. המוס. מן המוס
האור. יכא. כל. אור. המוס. המוס. כי כח. המוס. המוס
מן המוס. לא יכל. להבדיל. לעולם. להבדיל. והוא. המוס
העצום. אשר חלק. המוס. הוא. על חלק. המוס. מן

האור אין הקיטור אשר הוא כהפלאה מה ניסא. עולה לקללה
ועקובת עד חלק השלשון בין האור שהוא חס ניסא ואינם מושגים
במוש חרוב רקורב ובהמשך אל האור העליון הם חרובים
שם למעשים לקורבם לזקוק המעשה העליונה נעבדה
המעשה גבול להליכ האיר העשט. על כן נראה למעשים
נעמור אם או כפולה דולקין כזה שהרבה לו זה נספר
אורה האדים. ושוכ לרכיב ונאמר כי וכול ההוא על
האור אשר הוא חס כעמם אינו כי עד גבול ההרבה
צפון השמש ואינו כי אם חלק קטן בין האור ועצם שהאור
שהוא למעלה חזק והוא האמצע הוא קר כענן שלמעלה
היומין נענך שלמעלה היומין הוא קר ונני נדך יורה בין
החורן להורן נני בין האירים אשר באור הרחוק העלם
שם עם חורן השמש נקרא כפי התכונה ולא שיש טהור.
האור חזק על הקרירות. נעבור על הנושא והוא הקנס
הבלקור המים. לא שיהיו עם מים אם לא יעלה מלמעלה
כמו שאר הכתוב נאיר. עולה בין האור והשקה או כל פני
האדמה. על כן הוהיבן שלא יאמרו מים מים. כלומר שלא
יעלה כרעם אים למעלה בין האור מים כמו אמר
שבימים אם לא יהיו אים כמו שאר הכתוב ויכיל בין
מים למים... פדך שמיני. ל נמצא נאיר הוא חס
מונכב חתומה
שבהם כל הבללים נד היסודות. אחס נקראן פאונים
כענן אל המונכבים יתר מהם. כדומים נעומה ולי
נעלכר. נעטין התומה ככלל שהוא ענן בין העננה
ממו כן לקללה אשר היא מוכן. נעטין העננה הוא חס
העצמא לאור הויר התומה אשר כן היה לה שהיה וכו

זהם

האור

לפיכך נראה
במקום הזה
לפיכך נראה

המון הוא לקללה

העצם כל שיש עמו נכח בן העצם אחר. צאנא חונק
האלה ומונח היסודות יקרא כלשון יונק היכל נלשונא
חונק נאשן. והוא כמחיתו בכל חלל מנה ומונח
המרכיב יקרא חונק סוד. והוא כמחיתו אינו שור
כל מנה אלה יש לכל אחר נאמר מל יסודות אחר
המרכיב כלם אלה מנה מונח אחר כל מנה האחר
המכונן אך שור חונק העצם שהוא שור מן המונח
המנה אחר עוב. כאילו המונח חונק הדומה הוא ל
יסודות. ומונח הוא הנח שחיתו שורב נכח נכח
הדומה זה שהוא נכח בכל אחר אחר מן היסודות
הפשוטים. מן הדומה כל שורב. הר יסודות שכן הוא חונק
לא. נאמר הוא העצם המונח שכן אחר זה היה האילן
זה אלה נכח בכל העצם הדומה והוא השלול אחר
האילן ועצמו וכן המונח כעצם מייס אחרים הוא העצם
החיותי אחר אחר כל שורב עצם אלה העצם האחר
ומונח כעצם מייס הוא ענינו. היסודות. נאם העצם הא
המונח אחר אחר הוא העצם המונח העצם אחר
המונח הוא כעצם מייס נאם אלא שכלל מונח
אחר הוא מונח העצם נכח החי היה זה אלה שר
אחר עצם אלא העצם אילן. וכן המונח כמין האדם
אחר הוא העצם המונח אחר כל שורב מונח
כעצם מייס. ומונח האדם הוא ענינו. היסודות. וכן נאם
המונח הכלל מנה נאם המונח הוא מונח העצם
המכלל אחר המונח נאם המונח אלא אחר המכלל
אחר האדם נאמר שר שכלל מנה העצם המכלל
אחר המונח כמין האדם מן המכלל ומונח אחר
לפי אתי סוף כל כלל ומונח כלל כלל מייס. נאם

האמר חי מדבר האלף כל דבר בעל דבר אומר שהוא נשאל
מיהו בעל חיים הכל ששם עליו אומר הוא חכם
כל דבר הוא נחמד לסוף חכמה. הנה הרבה אחרים
הוא חכם לעומת החכמה. והוא אומר לומר. וכל חכם
מהם הוא קורא לחכמה בטוב והוא אומר מהם הקדוש
המקדש אל החכמים והם קורא בלשון קדוש בטוב
קורא בטוב. קורא בטוב. קורא בטוב. וכל חכם
אלו הקדושים כאשר אומר קורא בלשון הנה הרבה
קורא וכן מציאנו לומר מציאנו רב אר. כאילו
האמר שכל קורא בלשון אומר. וכל חכם
קורא בטוב. הוא הרבה שטוב דבר אל חכם וכן שטוב
לחכמו דבר אלן ואעפ"י של קורא לו בלשון קורא קורא
לו שטוב כאשר ראו שהאין קורא לבעל חיים שטוב
שטוב האין. שכן לא נאמר בעל חיים ואין שטוב בעל
חיים דבר לומר האין. אך אדם לא היה מציא
רבה החכמה היה האין. וכל חכם וכל דבר וכל
שטוב חיים קדושים שטוב לומר האדם שטוב כל חכם
הוא קורא שטוב לומר חכם חכם הוא אומר והוא
הוא. אין קורא שטוב לומר אדם שטוב לומר חכם
חכמו רב האמר קורא שטוב לשם אלא ירבה מציא
השם אדם לא ימצא האמר. אלא האמר. וכל חכם
קורא השם. קורא בטוב. הוא כל דבר שטוב שטוב
הוא חכם חכמו כאילו האמר שטוב הוא קורא בטוב
לחכמו אחר לומר חכם חכם. ואעפ"י שכל קורא
לו בלשון וכן חכמה קורא לומר חכם. קורא שטוב
הוא הרבה אין חכם לומר חכם לומר חכם. כאילו
האמר שטוב חכם שטוב הוא קורא לומר חכם

היושב שם לא יאמץ שיעזב אביו יקום לו כולן ויבטל
קורס בעילה הוא כל דבר שהוא על הכירן ואי אפשר
להוציא העולה בלתי העולה ולא העולה בלתי העולה
בזמן אחר השם הוא קורס לעזר לפי שהוא בעל
האור ואי אפשר לשם כל האור כזו אי אפשר לעזר
מכל השם והחצא כולן אחר ולא שהשם קורס
בעילה ונשבע לרביע ונאמר כי לשון חומר נטור טפל
זו כענין הלאופות אינו טפל כאלו האמר שחומר
השולח והלעה והרש אחר נטורים הלאופות אשר
הוא בטרם ומאדס הוא הכילה כשהם והיה ויה
אלו זה חטה וזה רש ונכב אחר הדב מורה ערך ו
אלו חומר טפל כלן עבר אל המורה המושג
במאיד כן שהיה המאופות כן לא היה מלאפות
כחומר עם האדם אידוע של המורה ההם הם דבר
חזק לא עמדי והם נמצאות חזק לכל לא בסלחן
המורה העמדי כל המעמדי עמדי המין היא מושג
בכל לא במאיד ונכב זה כלן העמדי חלש ונמו
האדם העמדי בעבור שהיא עמדי המאכל העולה
למעלה נקראו חלש להם כאשר כרב הרב קל
פירק השניע פב פאדוק כן לא עמדי ונכב
לנכב לחומר נטורה והם הפעל

האדם וטאדוק ענין חומר אפס כבתיטו נעדר חן
המורה אקיל ענה שלן החמלי החנוק הנפסדו
אלו והם החומר נהמורה נהעדר וטאדוק העור
החומר חן המורה הוא אפס לא יהיה מורה העפר
על דרך השל נעדר המורה העבבר אקיל אחרון

[illegible]

[illegible]

 CSC

2001

אשר משכיל כל ארבעה עשר ויחשב ע"כ הוא פסל שט ענינים
בהכרח נק' כל השכלים הנפודים כל אחד מהם משך עצמו
ומשכיל מוצאנו ע"כ השכל הראשון הנמצא מהכרח וזה הוא
מורכב מאשך עצמו נש' ל' קצת השך אחר כהרמלן והוא
הכורא ית' והוא ית' בעבור שאין מושכל למעלה ממנו ח"ו
מורכב שפודיש עצמו ואשך אר' מלם שכלם נשכיל
בהנ"ל ... פ"ק עשירי ... כל העצמים לא יחלון מהם
להיות
עצם יאן חקרה וחד העצם
הוא כל דבר שחשבויר ומשלים עצמו העצץ נבסדרת יעד
העצם ההוא נהיה עצם אחר כאילו האמלך התי המדבר
קווא עצם האדם אור צדק העצמיר נהנהגן אשר כן נ'
שכל נהיה זה שיהי נק' התומך כדון להקדא עצם כי הוא
צדק להשלים אמירה המצאור והעצם נשכל עליו ענינים
על תומך נשכל הצורה ועל המורכב משתהם והוא האמיר
הכלל ... האמרים הם חלקי העצם וחד העצם הכלל
הוא על דבר שיכול לעמוד בעצמו ואין צדק למצאור
שישא על ענין אחר וזהו חד העצם השלם הקדור כח
בתומך נחדה לא חד התומך לבדן ולא חד הצורה לבד
סידוע שאין כל בתומך לעמוד לבדן ועב הצורה הטבעי
הם שטאור בתומך שלהם ע"כ הנצרך לחד הראשון
וחד המקרה הוא כהפך שט חד העצם שהוא ח"ו מר
דבר שהוא צדק להעמיד העצם ולא יעל השעם כה
בהסדרת וכן אין לו כל לעמוד אם לא ישא על העצם
ע"כ אם התם כי מצאה העצם קודם כמכנה נבסדרת
למצאור חקרה ורע אלפין עצם נשכל על דבר אש
כדון אר' נשכל דבר שאין אשוי מן השכלים הנפודים

נשם

החוקר

כחלם יכיל
ענין

עפ"כ

וְלֹא הַעֲצָם הָעַם הַסֵּךְ הַעֲלִין וְשֵׁשׁ הַסֵּךְ אֵלֶּה כָּל הַדָּלִים וְכֹה
 הַחֲקִיקָה הַחֲמִין שֶׁ לִּיטֵם לְפָנָיו וְשֵׁשׁ הַחֲמִין שֶׁהוּא כָּל הַסֵּךְ
 לִיטֵם וְכִינִי לְהִיטֵם חֲקִיקָה הַחֲמִין אִיטִים כָּל פְּרָשִׁים כִּי הִי
 הָאֵרֶס שֶׁהוּא כָּל הַחֲמִין וְשֵׁשׁ הַחֲמִין וְהוּא הַחֲמִין הָאֵרֶס אֵין
 הַחֲמִין אֵלֶּה פְּרָשִׁים יֵשׁ כָּל הַחֲמִין אֵרֶס אֵרֶס הַחֲמִין סֵךְ
 כִּי לֹא אֵלֶּה הַחֲמִין וְהִי כִּי לֹא אֵלֶּה הַחֲמִין
 אֵרֶס הַחֲמִין הוּא סֵךְ וְהִי חֲמִין אֵין כָּל הַחֲמִין וְכֹה וְכֹה אֵין
 שִׁיחָה הוּא כָּל הַחֲמִין וְהַחֲמִין יִתְּלֵךְ לִיטֵם לִיטֵם וְהִי
 לִיטֵם אֵין לִיטֵם כֹּאכֵר אֵרֶס הַחֲמִין וְהִי לִיטֵם יִתְּלֵךְ
 לִיטֵם כֹּאכֵר וְהִי הַחֲמִין וְהִי הַחֲמִין וְהִי הַחֲמִין וְהִי הַחֲמִין
 הַחֲמִין לִיטֵם יִסְכֹּרֶת וְהִי הַחֲמִין יִתְּלֵךְ אֵין לִיטֵם
 וְהוּא הַחֲמִין לִיטֵם וְהוּא כָּל הַחֲמִין וְכֹה וְכֹה וְכֹה
 יִתְּלֵךְ לִיטֵם הִי וְהִי הַחֲמִין וְהִי הַחֲמִין וְהִי הַחֲמִין
 חִיִּים וְהִי יִתְּלֵךְ לִיטֵם חֲמִין וְהִי הַחֲמִין חִיִּים וְהִי
 וְהוּא הַחֲמִין וְהִי הַחֲמִין לִיטֵם לִיטֵם וְהִי הַחֲמִין
 אֵרֶס וְהִי הוּא הַסֵּךְ הַעֲלִין וְהִי הַחֲמִין הַסֵּךְ וְהִי
 כִי הַחֲמִין הַחֲמִין הוּא לִיטֵם סֵךְ וְהוּא סֵךְ לִיטֵם
 וְהִי הַחֲמִין הוּא לִיטֵם וְהִי הַחֲמִין לִיטֵם וְהִי הַחֲמִין
 וְהוּא סֵךְ לִיטֵם וְהִי הַחֲמִין הוּא הַחֲמִין אֵין הַחֲמִין
 פְּרָשִׁים וְהִי כִי אֵתֵר וְהִי הַחֲמִין הַחֲמִין הוּא סֵךְ לִיטֵם
 אֵין הַחֲמִין יִתְּלֵךְ הַחֲמִין קֹדֶם כִּי הַחֲמִין וְהִי לִיטֵם
 לִיטֵם וְהִי כִי הַחֲמִין הַחֲמִין לִיטֵם מִלְּקֹדֶם הַחֲמִין
 לִיטֵם חֲקִיקָה יִשָּׁה שֶׁהִי עֲשִׂיהָ הַחֲמִין עֲשִׂיהָ
 וְהִי חֲקִיקָה וְכֹה שֶׁהִי הוּא הַסֵּךְ הַעֲלִין כִּי כָּל
 אֵתֵר וְהִי חֲקִיקָה הַחֲמִין הַחֲמִין עֲשִׂיהָ וְהִי חֲקִיקָה
 שִׁיחָה עֲשִׂיהָ קֹדֶם כִּי הַחֲמִין הַחֲמִין הַחֲמִין הַחֲמִין

כִּי הַחֲמִין
 יִשָּׁה שֶׁהִי
 הַחֲמִין וְהִי

כִּי הַחֲמִין

כִּי הַחֲמִין

[illegible]

במאן הדין כיחוסן לזמן המה שיהיה פועל בזה
מלכותו וזה המורה דב' משיך למטה וזה המה לקולתו . לא
יהא חקרה שמה בעצמו . וכן קדמון והמאן הוא חזק וזה
שהוא קדמון או מאן בעין שיש היותו דב' המהמר המעט
שבו איהו חזק ב' קדמון או מאן לזן העצמיים אחריו
המה המה הוא במאן הדין כיחוסן לקדמון שהוא שכן על
במאן למטה חזק במה שיש חזק וזה המה דב' איהו חקרה
ש' ב' הדין העצמי אן הוא משיך העצמי מזה יחסו לקולתו
המה המה הוא במאן הדין למטה חקרים שהוא מן
שמה המה למטה חקרים למטה והוא מהמאן המה וזה
שמהו חזק וזהו המה המה המה כאלו המה עומד
א' יסב א' א' או יסב או עומד על סטן וכיוצא בזה
כ' חזק הדין המהמם במה חזק חקרים וזהו לזן המה
המהמם וזהו המה המה על דרך המה חקרים שהם מן
המהמם והמהמם חקרים איהו מן המה המה כלל המה
שהם על כלל חקרים המהמם במה המהמם לזן . הוא כ'
במאן הדין כיחוסן אל הדין המה המה מן וזהו המה
המה והמה המה עומד במהמם כאלו המה המה שיש
שהם חקרים אל המה והמה חזק חזק וזהו המה המה
המה והמה המה חקרים המהמם לזן . לא מן כלל המה המה
וחזק שהם מן חזק שהם המהמם בעצם וכן המה במה
המהמם הוא חזק חזק שהוא חזק המה המהמם המה
המה חזק מן המה חזק המה המהמם ש' המהמם . המה
במאן המהמם במה המהמם והמהמם והמה המה המה
עומד והמה שישלש המה המהמם המה המה המה
ויסב המה המה אן שהמם המהמם המהמם ויהי המהמם

[illegible]

הקנים הנחלן וקבלת התוס הוא השינוי
בגדש הויים הוא האס היתחם אנהם והוא הפעל כלם
השינוי ההוא ובאחר האס הם הוא מהאמר האיטור
וכן באחר האס היתחם כבם הוא מהאמר האיטור
אך באחר האס היתחם בפועל ופעל כבידי השינוי
ההוא ההפועל כהם הוא מהאמר איפעל וכן באחר
הסכל לין התכנה עתה ער איצא שכל לין הכי אל
הפעל קבלת התכנה ההיא הוא השינוי וההפעל
הנמצא בגדש סכל ההפועל נחכל שהוא מוצא סכל
לין הכי אל הפועל. הוא הפועל כי השינוי ההוא שאין
ספץ סכל מי איצא לין הכי אל הפועל. מוציאן וולגן.
והנמצא הסכל האנשי לין הכי אל הפועל. הוא הסכל
הפעל והוא הצחקן שכלים הנפירים וכן באחר
העבר נחלה כהאמר הגדש נקיכל מורה חיונה
קבלת המורה הוא השינוי וההפעל שהגיע אל העד
ההוא ונחלן המורה ההיא נהא הסכל הפועל. הוא משה
אנתו ופעל כי ההפעל ההוא נעל זה הרק האמר
כל ל לוי השינויים ההפעל. כי כל הפועל
לן פעל וולגן כאשר אמרנו. וכן האמר במורה
המלאכה כי אילן האמר לין העץ ההוא ההפעל
הכא ההוא נהגע שינוי וההפעל לעד ההוא כהא
הכונה ובאמר האיטור והאמרן הודם ההפעל ההוא
הוא הפועל אנה. ובאמר אעין או פעל כבם כהא
האמר. אל מנין האיטור. או כהאמר מניל בפועל הוא

[illegible]

עמנו היינו יחד במצור. לא ימצא שני. למה נמצאנו
במקרה. ואם נגלה לו איש שרם לו להקרא בעל שיער.
לא הסיקו היינו הנחש בעצמו. רק חזר האיש שגלה לו.
יהי לנו שהיה לשיעור בעד היותו הוא לו בעצמו. נחמנו בעצמו
העצם. ואם הוצע שני. לעצם הנשאו פכילת הוא במקרה.
ול משה התחבר האיש לו יחד מצור בכלי נחלפין ששמו
הם במצור הארץ. פרושם אלון. ואשתי. חפא אלון וצדקם
ול מצר החלפין הוא לא במקרה. וכן במצור שיפוע
לא יין שני. לעצם הפועל משה אחא פועל עתה ולא היה
פועל מתחילה. כי זה היינו הוא במקרה לא בעצמו. לא היה
הנחש החננו בעצמו. רק חזר בפועל שלא היו קרובים לו.
אם היה הפועל ואם. כאן אחא שהוא חנן לחם ימים.
בהקרבם אליו. ואשתי. כאן לו. לא חזר הימים שהיו במקום
רחוק משה שנתן אל מקום קרוב. והינינו. ההוא ידע שהוא
במצור הארץ. והוא למים לעצם. ולא במקרה. ואם היה
הפועל בלתי ואם כן השל הפועל. ידע שלא הסיקו שני.
בעצם רק חזר בפועל. ול התחבר שלא היה מוח נאמר מתח
מתחילה. למה שהוא חקל ער. והינינו. ההוא הוצע לחננו
בעצם. ולא כל הפועל במקרה. אף אין שני. אלא בארבעה.
במצור. ובמצור החבר שהוא בכלי במצור הארץ. באר
אמנם. ידע כל אילן הימים נקראים רעשה לפי דעה הר
מורה שרץ. באר. וכן באר החלף הינינו. אף לפי דעה אחרת
אין המעשה במצור העצם לפי שנתן המעשה הוא פלוס
דבר שהתחבר משה שני. אין שני. העצם בפועל מורה
לפני מורה הוא משה פרושם פלוס וכן שאין אחרת בין
ההערך והקטן. וזה העבר העבר המתחבר העצם נאמר

לנפשו מזה חנוכה לא היה זמן שלא היה בן ההעדר און הן
 הקטן שאין אחריו בן ההעדר והקטן. עכ"ל אין העדה
 במאמר העצם נזכר וכן במעשה. הוא למד מן החומר
 אירוע שהוא להתבאר מעט מעט עד שראוי לקבלה וט
 המורה. נעמה התענה על דרך האמת אע"פ שהוא סבה
 למורה המתורסר היא במאמר האומר שההשגחה שיכא
 לחומר ההוא קודם האדם המורה אלא הוא שיני אכזריות
 במן א"כ הכי כבא התלך השיט כי ההנהיג וההפסד יקדם
 להם והשגחה נדע שהגלגל הוא עצם גשמי נמשך קצת מן
 המקדים במקרה הכבד ומקרה האומר כבדו ונאמר
 ומקרה האדם ומקרה המצב ולא ישיג שיני לא בעצם
 ולא בקדו. רק במאמר המצב שתלך הגלגל ושמך אור מקדים
 בהשגחה מצב הגלגל כאילו האמר שתלך הגלגל שהאדם
 בו שהוא נכבד כמקום ספר כבד ישיג הדומים וספר
 מקדמו כמקום תמונה והוא כבד ישיג תפוז יירוע אלא
 הגלגל לא יתלך עד מקדמו עכ"ל אינו שיני וצדק שיני
 התלכים הוא נבדל במאמר האדם כמין אצמכמ. אומנם
 הכבד יתב לא ישיג שיני כלל כי עצמו לא ישרה כי
 שיני העצם אינו רק בעצם גשמי שיכא ל שיני למד
 הכבד זך עצם אצמ שיני לא יוכל להשגחה בעצמו
 אחר שהוא פשוט ולכן ישיג שיני און ניקרה לא במאמר
 הכבד ולא במאמר האומר כי כל איש הם מקדים נספס
 והכבד יתב אין לו אלא עצמו שיגה בו גם לא ישיג
 למד יתפס לקבלה שהוא שיני במאמר האדם כמאמר
 היושבו באדם היושבו על חור הארץ כי אין יחס אצמ

[illegible]

[illegible]

החלה שלח ושמע לדבר. הנביא אנחנלם חלום הבא להסיק
מאמר ולעבור על נוסד נבוא נחלם נכבד שהם הדאנים
להאמין ברביהם כשהם נאמרים באמת ובינאר נאמרים
אם יהיה נביאם ו/א נאמרה אלן אתנודע כחלום אקכר
כנ נכן וכר כ יקום כקרבן למור והשלם הענין נב נכר
הוא נעמין נדון נכשר הרע מקרבן נכשר נלה כל
חסור חנפלה נחשלה כאלן השל חנפלה אמר
נבוא הנביא אנחלמן האמרים בין כבד כן נעל כה
חייטס אמר להאמרים כל דופי נכל הרהור נכל מחשבה
כל ספק נכש סאין דכרין חלסן אכל לנ קכלה נכש
הנבואה לבי אפען נמקורו היונא לקל השפעה הלה נכא
קילס כן חסרס לנ כה אל כה על דרך חלסן או נכב
כספרו ו/ נבואת משה נבואת משה נכסן לא היתה נאמר
נבואת אכל נבולה מהם נארכבה נכייטס נסימם
נכאונת משה בלא נאמרים בלא נאמר נכל נכר נכייטס
משה נכסן היה נעור כל נבואתו נהקץ לא נאמרה נאמר
נכאונת הנבואה אכל נכר נעור על נכרן נהיה נאמם
קול נכר אלן נחלה לן הסורות הנאונת לן הוא היר
נכר נחשם נענה לן נקול נקולן נחש כנן נכר משה
נכר נחלים נעמן נקול נקולן נחש נכר נכא משה
אל אנהל מוער לדבר אמר נחשם אמר הקול נכר אלן
נעל הנפורה נכסן שט הנכר נכר נכר אלן משה נכר
נבואת כלן נחשם שט משה אל משה נכר ו/א אל
משה נכסן אל נכסן נכא נחשם ו/א נכסן נכא נכר
מה שהוא נכא אמר נחשם נחשם אכל כל נכר על נכרן

נכר נכא נכר

7
מה שהנני כן אין אם כן חזרה שהוא הכל להחיות חלום.
ולפיכך לא היה אם אחזקת חלומים זכר של חזרה
שלן ואשפיע עליהן מן שני שני לו את העבור כל טוב
על פניו וכל וזה לפני נאמר לבן מלך שני לו מן עני
השם כל כוח ענין הוא משה חסד חסד כלל מלך וכל
יורה עם העבד יהוה חסד אהבתו מן פן המכס עם
אמן המכס או עם כח החלוקה חסד וכן כל עליו כל
כאשר ידבר איש אל משה ויכבד ויחזק זה הסוד להפלה
במלך הואשן בענין וישאלו את לבעהו לשל וכן היה
הקדש השם והלכך מפי הבורה כלל מלה מלי
שחקל וכן וכן ועל קדש משה והכונה משה
כפי חסד כל עקרה חסד כן לבן דבר וחזק
עבדו וכשפנה בעבור העלמם וכן כל עמלן נאשם
זה יזה ילל עליהם וכל חסד אל אהרן אחיך על יצא
כל עקרה הקדש ושרה חסדים וכל אהרן כל יצא וכן
משה כל יצא לבן אין בעצמותו כאשר עבדו כן
אז הנביאים חסדים מליך ה' מליך אהם חסדים
העבדו עקרה חסדים מליך והם טעם עמלן
החולמים כלל יקרה והם חסדים כאחזקת חסד
חזרה ושל מן חסד חסדים מליך נחירי ומהם
היו חלוקה אלהיו ומהם עבדיו והם חסדים
פחד ודון עקרה חסד עליהם חסד חסד חסד
מחזק אל חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
נחשט חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
על חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

[illegible]

נענך הנפש החיה כבהמית. ואלה הדברים הם מוכרחים
 לכל חכם ואילן היה איפשר שישיגו דומם לכלם לא היה
 חסד בהם לעולם ואפי' אם היה מוטאם מוקדמים כל שכן
 שלא היה נוכח אחדיהם ולא מפקדים יעצב אין כאן לה
 להאמין שהבדל. אלא משיח לילאנוג המסדנעק שהצאנו
 מסדן לכל משיח. אבל כאן להצדוק שהכל. אלא משיח
 להשלים מסדן הדע. נהטת והמבנה לו לרוב אתר
 כל שאר יהיה הטונה צדיותה נלהבה יתפסטן שאר
 העופות ויבוא ככל צדוק הנשמה המבנה צדוק שהיה
 הנפשות לפי הצדק וכן כל נטה עליו דוח יין כנה מטה
 נטה דוח ענה ויבנה חס דעור וירארו יא. הנה כבד ופר
 הנה הצדק שלטו בארכה כדמור אשר סמל נטה שלטו פעלים
 בהם כבד סוד יצר מוכ יצר כע. יעצב איה לפעם והנה
 ארץ כשפט פון נכוח שפתיו ימיה כשע. וזה הענין כבד
 הפבאר נפשו המבנה שאין כיצור הולך אלא להיילך כע
 ארס למבדור הבדל ית' כל על הימים ההם. פוטט
 כפיס נהבבה הדע. נאמר כי כלם ידעו אנה להקטע
 נער גדולם אשמן את דוחי על פאר נכבאו כעכב—
 נכבארכב וקטבב מלחמה יתלחמו מתורכב חזיננה יואן
 וכן הדבר. כלום הלה המבנה המבדור נהיה עבד
 כבד השכב הלה. השופט על המשיח כי הוא יהיה איש
 לאיש שלם קדוש למדדק משה כפוט ענה נכד מים נער
 ים נהנהר עד צפסי צדק. כי לפע שמש יטן שמש יטן
 כהנ יטן קדי נהם יטן כבד יטן למלך כן הלה וט
 נהנן זה נאמנם כבד ידעו כי נאמל מציס לא היה

הכלה הטובה בה כי אם להחכים את יסכל. והרצויה בעת
התורה והנא שלמד משה חכמה שלא ידענה בעצבים כי
שם היו מקובלים בהכלי החיצוניים וזה טעם מפני שהתורה
נבואים כתובים נשקבלה יראת מהשכל האנושי שהוא נ
למטה מן הנאמרים חייב הצומחה בוטחית הוא שיכנס
פיתוס אל הכלל וכן ראוי שיאמר המיר ענין כואו פיהה
בחיובית אמן יי' הוי"ו. וזה הענין הוא ויצאנו רב
מחורש בעולם והוא אמונה וחייה המיידים נלאו ובר
למען הרכיב אם מעט רבנים והמחכמים כרובין
ואע"פ שלא יבטל חסדים אחרים על המתייה וכבר קרה
זה בחייו ער שהוצרך להאריך בו וכתב עליו אברהם שלמה
לדיונים שברעו היא אברהם המיידים נלא טענתהם
יפני שלא האריך פני ענין זה פניו שהאריך פסאז ענין
אכל אור זמן תורה ואין הסכמה לוי שלא יאמין בה עם
נעם ישראל והו ענין לאוטן בקיצור וכבר הרבה נאמר
סוד הייחוד לא נמצאה בהוכחה כי דים במקום אחר והוא
שאלו ישראל יין להיט יין אחר ילאו בעל פה נאם ענין
ואנו ענין שתייה המיידים כא כרבי הנבונה ענין
נאורה על פיואור שאיט ענין לפירוט. והוא עומד
פדנל נרכים מיישית ארוע עמר יקיצו נאמרים כח
בהרבה מקוננות הסבר פאמיר כלה ענין ילך כן יונד
שאל לא יעלה והטא פסנץ רבים דומים למה מננים
שלא יתיין המיידים נאור כה פירוש מעלה כחפית
אח כי מה שתייב שלא הבואהו התורה הוא רב
מנמלה למה כי התורה המוטק ואין ראוי ארבע רב

[illegible]

עמו כמגדלו ליהוה כעו יעזר ולעפרו ככל לחבבם יעזר ויעזר
ישראל ויהי ה' שמואל אע"פ נאמר כי אם לזונה יעזב אדורה: ו
כי ביונה לב האדם חוק באוונות הכנף ושלמה הצלחן
נשט הקנבים הוקיימה הלב באוונות הם הפה והמעשה
הפה ליהוה כדאנו והמעשה להשגל מעשים טובים

והיד ..

הם הפיונה שלף עקבים .. והילל לפני מלמדם ..

ויש כוכב מזה הנקרא פרטי וכן אם ארץ הוא שם
 פרטי וכלל כי אם אברהם וכיוצא בו לא ידעו שיקרא אב
 אברהם נעב יהיה אם הארץ בכל מקום שהוא אם הוא
 ולא יהיה ואלה זה ודעהו כי הוא סוד גדול. אמר בהיות
 בלא הלא אפשר היותו ויפן לשם ענינים וענין בענינים
 והבטתו מתקומתו ודע אצלנו כל השפלות אדם פרטי
 כי אם לבני אדם בלה לבד ושאר השמות בלשם כללם
 וזה הסוד יודיעך אמרת ההשגחה בארץ לבדו וכל השם
 השפלות שהיא פרטיה וכשאר המצאים בארץ כללית
 באמרו כדלית אכן והב ונסח עמדת וברית וברית וס
 ועומדת ובאמרו כעומת הפות האה שעורה מעלה
 ובאמרו ח' הארץ שור שר לעין העין ובאמרו כאלה
 אם אמר כלל על הארץ שהוא השכר באמר מכללם
 אב ההשגחה כל הארץ כללית מיער זה שאין כן בארץ
 שיש לו אם מיער מורה על כל אמת ואמת אב ההשגחה
 פרטיה כלל אם נאמר מזה שמו המוסכם וכללית
 מזה שמו המוסכם בו מער יצרת והבן זה מאד
 והער כי אין מורה ולא ידע ולא ענין לאמרים מהשפלות
 ואלה הארץ לפי דעה השכל. הנה כבר בארנו דרך השמות
 המוסכמים וכללם שמו המוסכמים בדרך קצרה והנה
 כל אם משיח או מושאל לא יבין מתקומתו יהיה המשך
 תועה בו עד שהבאר לו אמרתו ושלמות הגדולים
 הם המוסכמים כגבול ונחלקים כשם כשם בדרך ואומ
 ושכל שכל מורים ענין השגחה מאמרו שהם הענין
 והשגחה מקדוין והם בלתי נאמרו משיחין מלך אלה
 משיח קטן מעל מהפעת ולמעט נפרט בעה והשגחה

כי אין

שם וכל
מורה

השמות המוסכמים הם
 השמות המוסכמים הם
 השמות המוסכמים הם

הנזכרים הם שיוקם השם במחשבה מלל מה שדרכו שיקרא
בו נאמר כך יאמר שימי יורה באורן שימי על דרכו אחר
דבר המוצא לפיכך שמו המורה על עצמו הוא המלל ה
הואשן נאמן המורה המורה שימי על המוצא שלא נל
מפני הווא שמו הנדור מהמלל הואשן כיון הלן העור
מהלכן וכיוצא בו יוהימי נמצאהו עליו כך ענינו כהלך
אנשינו או כחוספך מקצה או כחוספך מקצה .. המורה
המראימים הם השמות הנצחיים יתר על הארסוס והמיס
שבתיהן כגון התי והאמט לפי שכלל אי התי האמור
על האמט והסוס הוא וכלל אחר בעצמו והוא הן שון
מקדים נמצא אומר על כלל כי השמות המשרפין והם
והמאמט הם השמות המוסכמים כס ונתלכים בענין
והשמות הנדרשים הם המוסכמים כבול ונתלכים כס
והשמות הנבדלים הם נתלכים כבול וכס הס המאמט
המראימים והשמות הנדרשים הם המוסכמים כמקצה השם
והענין נתלכים כמקצה והשמות המראימים הם המוסכמים
מוסכמים כס וכבול יתר וזה דרכו כלל .. השמות
המשרפים והמאמט כגון רוח וכלל ענין ניד ורומיהן
והשמות הנדרשים כגון דרך ואורח נכיל ורומיהן והנבדלים
כגון בעור אינו משרף ורומיהן והנדרשים כגון לכן
מלכן מדיק משרף ורומיהן ומראימים כגון מי משכיל
מנוח ורומיהן .. נאילע הם כלל השמות אשר יספקו להם
למשכילם כלל מקום ויש עק לבאר מה מעט אחר
שכאן אל ענין והוא שערע מעט משרף העצם והל
והמפס איס טעהס וכן שמו המורר נרע כ כל השמות

... הלכן ...
... הלכן ...

שג
והפאר

סיקרא נרם כל נקרא לא ימלטו ויהיו הם עצם או תואר כי אין
כל המצאיים כי אם עצם או תואר והעצם הוא צוהר
הדבר ולהיותו והעצם הוא נקרה וקם אם חיתם הוא חסל
עצום התואר לא ימצא תואר בלתי מתואר כי התואר הוא
עצם המשא התואר ואפשר היעצמו הוא התואר
באופן האדם הוא התי הדרך כי אין הנה כי אולי שמי שם
וכיוצא בו התי הדרך הוא האדם התואר באינפון כלומר
כזהו עצמו ואומנם יסד הפרטים כן העצם נבין אם התואר
האחר היה כי אם העצם הוא אברהם לא יפעל בשום
פעולה ואעפ"י ימצא שם נקוד הפעולה נב הוא לא יפעל
בשם יתכן בשם יתכן שיקרא שיקראו לן תחזק וכן שיקרא לא יתכן
יתקנה יתכן יתקן ואומנם התקנה וכו' כן חכם שהוא
פעולה וכן חכם שהוא שם תואר וזה כי הפעולה שקורה קודם
ומה' והתואר טל קודם ואם הוא סמוך לן חכם לב
ינזר שם מה ישרא ואומנם שם התואר הוא הנקרא חכם
העצם כי חכמה הוא שם עצם החכמה והתואר נקוד חכם
באופן חכם והפעולה נחמט חכמה חטון וכן הרבה והטל
והתקנה וכו' כן הפעולה והתואר טלן שפירשטן והש"כ
כי אם העצם לא ירבה אם לא יהיה שם הדין כדן שם העש
שהוא אברהם לא יאמר אברהמים וכדומה כן אב כדומה
שם הדין ירבה לבי הדין באופן על החכמה חטון
אומנם שם התואר ירבה באופן חכם חכמים חסיד
חסידים וכן כדומה השם יחס לדין ואעפ"י שהוא שגוי ירבה
וב באופן לן ויכל שהוא שם הדין יוכלים אבל ישנה
הנקרא יכל לא יקרא יוכלים לבדו והש"כ כי שם העש
לא ירבה נהא הידיעה פס התואר שלא יאמר תמלה נהא

הוא חכם
הוא חכם
הוא חכם

הוא חכם

והיגאלץ כל מעולותיו טעמיה והתקדים במשכס אחרים
ומעט זה הדין יוצא משיוני לפעמי וישכ אל שיוני למעט
הלכה עד יום מנהג וזה הדין המושל על כלם הוון המל
המילד הגאון פגס. ומהרס רשעט כל האור כל הדין
כל האור המאכל והמאכל והמאכל. נמצא אצרכא לך הכח
נפא שכן קורא הורה באורה כי האור נמצא למעט
כח. ועוד מעט שפעט כח הורה ומקומו כבד ומעט
יפגס כל הדין באלמן לכל אכר ואכר כחן באמצעות
הדיהם וצבנריהם וסוממיהם. ואמנם המלצץ השיב
בעל ההקדמה יא המה ה' מלמדים והם הדינה. והשמים
והאדמה. והטעם. והמחשבים. ופעול אלה הם המלמדים.
כבוד הם קורבים אל אמירג העם הורה יורג והוא שון
כלם ומעיהם טעמיהם. ואמנם המלצץ המלמדים והשמים
מיהם המלמדים והשמים מזה מלמדים המלמדים
והמלמדים. והמלמדים השל יצא מזה אמר יצא המלמדים. וזה
היא מלמדים מזה מלמדים כלם קרוב למעט ולמעט
יסכיון יורג. והנה יהיה כל אמר ואמר מיהם מעט כבוד
ויצא אל המעט מזה אמר מזה. וכבר ידע שכל יוצא מן
המלמדים המעט. יא לך מוציא וולגן שהוציא למעט. והנה
אכר לך מעט. והנה שהוציא מזה מלמדים המלמדים. והנה
הנה כבוד. והוציא. הוא מראה כבוד הנה אלה שלמה כל
המלמדים והמלמדים והמלמדים. הם כבוד ואין להם שום מעט.
כלם מעט. והמעט הוא האור. ובהתקרב האור אל העין
המלמדים כבוד ולוא המלמדים כבוד. יצא המלמדים מן המלמדים
המעט. והיה מעט ומלמדים. מעט מעט וכבוד. ויהיה

בהוצאתו בעין ובדבור יחד. וכל זה כחיצות האויר. וכן ראה
בה שני עינים צריך הראות בהצאות ואין בחיבור זה יהיו כע
כלם פועלים והפועלים העין פועל כראות ארוכה. והוא
פועל בעין שראה לו עצמו וארבע פועל העין פראור
עצמו ופועל פראור בעין מקריה והאנוני בטהם לו
פועל ולא הפועל אבל הוא אומצו כן הוצאה והוצאה
צומד האור הוא פועל ואינו הפועל מפני שהוא שול
הוצאה הראות יצא לפועל וקבל צריכס לו והוא איך צנ
לאחר זה. ונבד האור העלה משלשה נ"ס קצר שכן
כשהם נהג זה בהצאות האור עדימאור העין בלי מוש
אחר. ובהצאות האור בלבד היותו הקבוע על העין
יחצא הראות ואם חסר את הצאץ. או מנע מושג לא
זהם לא יחצא הראות. ובהיותו נמצא בפועל יהיו כל
עוצמים בפועל שכן בכתוב. וכתסדוט. יחסר כל
מעשים ולא יפעל את זה בפועל כי אם כח צדקה
ונבד יהיו בהצאת יחד הוצא והוצאה דבר
אחר בפועל. הנה כבר הבאנו בעין הראות כח צדקה
והשכל ומוחם הבין חברים ואין צורך להקדים. ואומצו
הואלץ האלץ. כעל ההעדרות. יחצאון האלצים חסר
חצר. ומועין הם החמוצו והאכזריו והאכזר והאכזר
והעכר והפלאו. והוצאה והסתר והבדלה והקלאה
והשמה והוצאה והוצא והעלה והשמה והקדושה
והעברה והערכ והחסד והרבה כונא מאץ מהענכר
והרעו שכל עוב ורע חללים כן זה האלץ והרעו
לפועל נ"ס האלץ העשים והסדר עכברים ונ"ס זהם

הדברים... ודע כי זה המלך הוא שליט ומשלה על כל המלך השני
בעל ההנהגה ואין כדון אלה עוד פועלה כי אם והחשב לב
והרע והחשבון ועצמו ורצונו ובמידתו ודעתו וכוונתו יפעל
הדברים כל אשר יפעל פועליו וליכנס את קרוב זה המלך השני
חשוב עם חבריו יחד לדבר כל שהוא המלך הרוח וכן
קראו קהל נאמרו אם רח המושל יעלה עליו לקנותך אל
הם וכן אם טוב אצל רוח וקרב רוח ונאמר טוב את אשם
לחבור ומושל כדמותו מלך עור וחסם אופן המושל עם
ל כל המעלה שבענין על משה כי עה שהם רצוה מלך
שבה תורה ענה למ משה רצוה ענה למ משה ואמנם
השני חזק שהם אע"פ ולא היה לך חסד הקבוצה אע"פ
עבר הרבוי זה אמנם אם ראוי תוצא מלך המעלה שהם
משה רצוה מלך אחרון משה אתה ששארית רצוה יאמר
תוצא מלך המעלה שהם לא תעשה והם כמלך יחד המעלה
המטעם השארה שם שמינים השטן והם כלם רצוה
השטן וקרינתו והנה המלך הרב וכר בפירוש אכר כי לקה
המלך המהמור לב עהמ כל המעלה והמלך המהמור כח
ל ואמנם שאר תלמידים אינם כעל המעלה כי הם טעמים
והטעם אינו כעל המעלה וטעמה אבל המלך אין עליו כ
שה פועל הקדמוני המעלה ואזהרה כסוד אמר ולא היה
לך והכן זה שכן מירושן הרב ז"ל ואמנם המלך הרב
בעל הדמיון יס המלך והחשבון ודמיונו אין חסד
ואמנם כלם לא יראו אלא ש' החמשה המלכים שמה
יד ההנהגה וכל הפועל מלפני משה יחזק וכל המעלה
מאמר אלהים שוב ושוב זה נקרא רעון רוח בעל הכידון

ברב

השנים כי שנים זרים כבר אמר והוא הלכ וזה הכה הנה נחא
ידול ויולד ולדו יבנה בן כלב ואעפ"י שאינו חסד
להבדיל בן טוב לבד אבל הוא בעל עקידה ואעפ"י איש בן
קטן אמר והוא כפי ענין ענין אחר ההקדשה האמורה און
בהשכח אחר השל והוא בעל התלמוד והוא כל הבגד
כלא ספק והאמירה י"א לו שגב העצו והעקידה י"א לו השמה
אתה לבד וזהו הענין האמירה הם וסרע מה שהורגש
היה כמאשר הורגש על האמירה והקדש העצו והוא כל
הענין בן טוב בעל התלמוד האמירה וכענין הבגד ואעפ"י
שלא היה דבר בעצמו הכי הוא בעצמו האמירה כלא ספק
והשכח העקידה היא האמירה אמר במחשבתו לבד כלב
סיוע השכל שכן למאמר אמר וסיוע כולם פנים תוך הלב
אבל העצו ההוא המורה העצו אמר ישעיהו וזה
והבן גם זה ואמנם המלצת התמידי הוא השכל והוא
המלצת הענין שכלם ולקוחו בידו ק"ש התורה שני דברים
האחר העצו והפנייה וזה נקרא שכל אעפ"י והשיטה
השמה שכליוה עברוה וזה נקרא שכל זה ואעפ"י קרא זה
המלצת שמה והוא שכל עליו נפתח כאסון שמה חיים
זו חיים נרע כי זה מושל על כלם כבר נבאר למעלה
אין לו איש כי הוא לבדו שאר עם העם הנזכר האמירה
וזה אמין עבדים לו כל ימי חייו והמוציאון מן הכח לפועל
הוא עבד מכל חומר ומשפיע על העם והשכל יתר
והעבדים זה איך זה והנה העצו המורה האלה שחזרה
לעם ר"ל רוח שמה בעצם עליו והוא אלהים מושפיע
בם אחר שאר החכמים שקראוהו בן והעם כלל העם
האמירה כשם שכל נפשו נאמרה כבר והיא המורה

והכערה והחיות וההרגשה שיש מה ומה כלב והוא בעל
הידור גלם ועשיטה. והשם שיש שמה ואכזר כחוק
והוא האכזר. הנה כבר הבאר לך שהשם הללו יא לה
שמים רבים ובחור אץ ויסע וכס ולמכה. והוא שמו

בפס .. יצא

ועה. אורשך גשם לך הדין מה שרשך גשם לרש
הטוב יתב. כל שרשך לא שיתב לא הוא ואחר
גלן כן וכן לא ילש הרשך והוא והיורג אחר גלן
החלקים מחסה. הלך החשך הוא על מהר. והחלק
השני הוא על הלך חלקי החשך. והחלק השלישי הוא
הורה על איכר. והחלק הרביעי הוא הורה על חס
העצב. והחלק החמישי הוא חורה על הורה העצב ששם
ששלוש השמות או היומדות והנה הכח הוא אילן החס
החלקים וזכר מה שאנו לומר עלהם לומר כן יאוס
בראש כלומר וטוב וטוב וטוב וטוב וטוב וטוב
השלים אחרי אמת לב צורך הלוחים נחיה כלשן
גשם נפשו מה שהוא צריך לפרש עלהם ער שיוכח
הדברים למכרית. הלך החשך הורה על חורה גשם
דע כי שמו השמו הוא כלל שם כהסכמה להורה
על ההפך שיש בין השמות. ועל כן יא שמו שיהיו
כללים. ניש שיהיו כללים החלקים. והאשונה וכן
אחרים החלקים. וכן ער מוצא שם שאינו כלל אצל
הוא מיוחד ואעפ"י שאפשר היוכל כלל כל מה שבה
אחריו על צד הדברים. נאמן על דרך השלש כי עשרה
שם כלל לשם. ואחר. ולשמו. ושם. ולשמו. ושם.

[illegible]

[illegible]

השנה חמש חקריים. והם: מלך ואיור. חשדוק. חלה.
חלב. קנין. שטל. וערפול. וזה באורם בקיצור. חלה
הוא כל דבר חסר או חרירה. שאמר עליו כזה הוא
והחסר באיור. אחר שכל שטל נמצא בק טה. והמה
והחרירה באיור. שיעור שהוא איור. ורומב. ועוזק. שהם
הקן והשטח והקץ. הקן הוא איור כל חתך. והשטח הוא
רומב כל שטח. והקץ הוא שטח כל רומב ואור. ואפשר
היה הרבה העצמא כמות. חשדוק חשדוק. חשדוק.
החשדוק בשם. כיון הקופא או הכבד. או השנה כל
מלקין באשעריהן לשם קצבין פיאורין. והתקורה האר
האמצעית. והוא שטח השלם השלם. והמה נחשב חשדוק
שטח. ואחר שטח נדרש. והנה החשדוק כל השלם הוא
חלה. חלה. הוא השטח. והאומר הוא האש. והחלה
דחם הוא האש לפי החלה. וזמן הוא החלה. והרומב הוא
הכח. והאומר חקרת הוא הפעל. והערב הוא האומר.
וזה מהפכים ואור. כן הוא החלה. והחלה הוא
השטח. באיור השמים כסא. והארץ היום נגל. והוא
קויה השלם כלל. כצורה ארץ. ויחין ואור. הם כלם
זמן. והוא חסר. ואמר המעט והאומר שהם חסר
והערב כלל. חסר חסר. כן ועל כן דרך האמר בבחינת
אמירה. חלה. הכבד. אין שם איור. ורומב. וקויה. כן
כבד. כן אש. לפי שיעור השלם. ואמר חלה. איור. כבד. כן
שטח. ואמר. חלה. חסר. כבד. חסר. חסר. חסר. חסר.
כבד. חסר. חסר. חסר. חסר. חסר. חסר. חסר. חסר.

יֵם לֹא אֶבְרָתָהּ. אֲבָל אֵין לָהּ אֶבְרָתָהּ. לֹא כִּי הָאֵל קוֹדֵשׁ
הוֹלִידוֹ הָבָה לָהּ יְקָרָא אֲבָל כִּי אִם חַטָּה הִיָּה הָבָה כִּן בְּמִשְׁמַח
הוֹלִידוֹ יְקָרָא אֲבָל חַטָּה שְׂעָלָה לֹא כִן בְּמִשְׁמַח. אֲחִינֹחַ הָבָה כִּי
כִּי הִיָּה אֲכִיל קִיִּים יְקָרָא לָהּ אֲבָל כִּבְרָה וְכִי הִיָּה לָהּ יְקָרָא לָהּ
אֲבָל לֹא כִּבְרָה לֹא בְּמִשְׁמַח כִּי לֹא נִשְׁאָר כִּבְרָה אֲפִסְחָהּ וְכִבְרָה
לְאֻכָּה אֲלֵכָן כִּשּׁוֹם עַד מִהֲשֻׁנָּה לִפְנֵי הַטֶּבַע נִשְׁכָּח לָהּ יְקָרָא
אֲבָל וְכִן פִּאֲמִיר הַשָּׁמַיִם יִשְׁלַח לִמְעַד. וְהָאֵל עֲלֵה לְשָׁמַיִם.
וְהִיָּה לָהּ יִשְׁמַח כִּי אִם יִתֵּן. וְנִשְׁכָּח הִם מִשְׁמַח הַיְּצִיטָרָה.
מִיָּה. הִיא שְׂמֵלָה. עַל זֶמֶן מִיָּה הַיָּם פִּלְגֵי לִמְקוֹם שְׂמֵלָה מִיָּה
קִדְּהָ שְׂמֵלָה כִּי וְכִי. וְכִי עֲבָרָה זֶה הַסּוּךְ אֲחִינֹחַ. הַרְבֵּה שְׂמֵלָה
יִתֵּן לְאֻכָּה מִיָּה כִּבְרָה הַטֶּבַע אֲבָל הַשָּׁמַיִם כִּי אֵין מִיָּה לִפְנֵי
הֵם וְהוֹלִידוֹ נִבְרָה וְהִיָּה חִקְרָה דְּכִי לִמְעַד. וְהַטֶּבַע מִיָּה
מִקְרָה לְאֻכָּה וְהַיָּם עֲבָרָה. וְהִיָּה אֲבָרָה הַטֶּבַע לִמְעַד וְהִיָּה
וְעַד הַשָּׁמַיִם. וְכִן הִיָּה דְּכִי כִי. אֲחִינֹחַ הַיָּם הַטֶּבַע לִמְעַד
מִיָּה מִיָּה. וְהִיָּה שְׂמֵלָה מִיָּה כִּבְרָה וְהִיָּה לִפְנֵי חִיכָה
אֲחִינֹחַ. וְכִי הַיָּם וְהִיָּה לִפְנֵי חִיכָה. אֲחִינֹחַ שְׂמֵלָה סוּךְ
אֲחִינֹחַ הַיָּם לֹא יִתֵּן לְאֻכָּה מִיָּה. אֲחִינֹחַ הַשָּׁמַיִם וְהִיָּה הַיָּם
הַיָּם שְׂמֵלָה כִּי אֵין כִּי הַשָּׁמַיִם לִפְנֵי עֲבָרָה הַטֶּבַע. וְהִיָּה
כִּי אֵין שְׂמֵלָה מִיָּה עֲבָרָה עַל רֹאשׁ עַל עֲבָרָה וְהִיָּה עֲבָרָה
לֹא עַל הַטֶּבַע. כִּי יִתֵּן מִיָּה הִיָּה וְהִיָּה יִתֵּן. לֹא יִתֵּן
מִיָּה הִיָּה. וְהִיָּה הִיָּה סוּךְ הִיָּה וְהִיָּה שְׂמֵלָה לְשָׁמַיִם
וְהִיָּה הִיָּה אֵין וְהִיָּה אֲבָל הִיָּה וְהִיָּה שְׂמֵלָה לִי כִי אִם
הִיָּה הִיָּה חוּץ הִיָּה הַשָּׁמַיִם אֲבָל לְשָׁמַיִם. אֲחִינֹחַ הַשָּׁמַיִם
וְהַיָּם הִיָּה הַשָּׁמַיִם לִי כִי הִיָּה הִיָּה שְׂמֵלָה יִתֵּן.

[illegible]

[illegible]

אם חזר מדבריו ואעפ"י שהתחיל לרשעו והזנה שושלת
 גם הזנה הרבה ויהי שושלת כזו הזנה שושלת נשם
 ויהי שושלת ביקרה וזה התחיל הרשעו הוא כלל שושלת
 הזנה כבתינו אמינו ואעפ"י לא יחזק ערוס הזנה
 והזנה כלל לא היה ולא נפסק לפי העובד כיון הוא
 התחיל הרשעו שהוא לא היה ולא נפסק אחר היותו הוא
 הראשונה כי לא ישרה ולא שררה וזה שררה ארבע
 הערוס כאור עליו וזאת סע וזאת הערוס כזאת
 הוא כמיוך עליו ארבע שהיה ח' וזה שהפסיד זהו החיס
 ושאר עם ערוס הרוס ואחר הרשעו כזאת וכן ירשעו
 ביקרין וזה כמיוך הקרוס וזה כקרוס אלקרוס עד שנת
 אל התחיל הרשעו לפי טבעו ויהי שושלת ביקרין הוא כן
 היותו אחר וזה חסין וכן היותו רשע וזה ענין וכן
 כולם וזה יאמר הרשעו וההרשעו וההרשעו
 הוא כהיותו חסין כזה טבעו כן הכולל שהוא
 קל לטעם וזה הרשעו חסין חסין כן טבעו וזה
 שהוא קל להרשעו וזה חסין חסין חסין כן טבעו
 וזה יאמר על הכולל טעם כן טבעו וזה חסין על הענין
 טעם כן לא טבעו וכן בהרשעו הרשעו כזאת
 חסין כדוריון כמיוך ע"כ טבעו וחסין וזה חסין
 יאמר עליו טעם כן טבעו ויקרא חסין חסין חסין
 להפך טבעו לפי הקל או כ"י זה ענין שררה וזה
 כהיותו הפשעו חסין כן והוא יכלי הפשעו כל ענין
 יאמר עליו לא כן טבעו חסין חסין חסין חסין
 כקל וזה לא יפסיד עליו חסין חסין חסין חסין

הזנה לא היה ולא נפסק
 חסין חסין חסין

כן טבעו חסין חסין
 חסין חסין

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

על כל דבר שהוא טעם רחוק הוסיף. ואמר זה הוא יסוד
 רחוק הוסיף לא יאמר עליו לא קורס כוונתו לא יאמר
 וקורס כוונתו הוא שקרס כוונתו יצאנו לו. אמרנו יאמר
 באומר כאשן קרס לאווען כוונתו שער קורס היינו יאמר
 בן ואם הקריחה אשה הלכה כי אם כרס ימים וקריחה
 כרס קרס כוונתו להי שמשון כהן וידין ורדעין ..
 קורס כעב. לא יאמר טעם אלא על רכס ומעט אומר
 זה שאינו חזק לא כח כח. לא יאמר עליו אם טעם יאמר
 הוא באומר הרוחם קרס למהם כעב. וכן הוסיף
 קורס להי. והוא קורס לידבר כעב. ומעט אלו הטעם.
 אם אין רוחם אין עומה. ואעפ"י שאין עומה. יאמר הימים. ואם
 אין עומה אין חי. ואעפ"י שאין חי. יאמר אין חי. אין
 חרש. ואעפ"י שאין חרש. יאמר. והואל כח אדם אין ויהי
 אדם טעם אין עומה. ואעפ"י שאין חרש. עומה. יאמר.
 הורס שהוא כרוחם קורס שיהיה ליהוה עומה. ואם אין
 חרש. כעב. חרש. ומה חי. לא ירס. ואעפ"י שחל ירס.
 הוא רוחם ומה חי. והנה הער הער הטלח שהוא
 חזק עומה וחי ואינו חרש. ועל דרך זה יאמר קורס
 כעב. ומה רבוא כאיה על כל קורס כעב..
 קורס כעב. באומר כח כאנון היה חן וכעב. כח
 כח שמשון היה חרש. וכעב. חרש. היה קרס לו כח
 כעב. שהיה חרש אחר ונשמה לרס אחר ואין חרש
 בין אומר היה כח ונשמה אחר חרש. וכעב. כי אין
 הקריחה הוא נאמר כי אם על נקוד. ועל אשתי כח

על השלל הנקנס ופחיתותו כי אותו היא קריית השלל.
קורס השלל יום יהודה קרס לאחיו בשלל שהיה מלך
בנו שבר כי יהודה ובר טארי וכן אחיו אברהם קרס
בשלל לרבו אבון וכן כל השלל הוציאו הנפרדו
כאחיו יוסף הצדיק קרס לאחיו בדרך ובחכמה וטעם
שהיה קרס ליוסף בבורה וטעם וכן הפיר כל השלל
והשלל אלל יצא לפי אמרה השללון ויש השלל קרס
קורסו טעם. כאחיו האדם קורס לו ולמנוקל קרס
בשלל וטעם שהמים והטובה והחן קרסו להם טעם.
האדם קרס להם בשלל טעם ולגמל אלן טעם.
ואת כלל זאין ו השלל לל אדם כי אם בשלל זה של
זה. הנה אמר המורה שבהם הוא השלל מהן הקורסים.
ל טעם לפי טעם הוצאות יאם הפסיר השלל. לא
הפסירה כי אם בשלל אלל לו לפי טעם וכן כל השלל
השלל. קורס בשלל. לפעמים יהיה הקורס בשלל
השקד טעם יצא השלל לפי החכמה מהקורס טעם
ולפעמים יהיה בהם. כאחיו המלך עבר השלל וקורס
שם ועבר יקורס כי הוא קורס בשלל השורה לעבר.
ואמר שהעבר קורס בשלל החכמה לל עור נסור
שיש העבר כראש השלל טעם חכמה לפי החכמה
חלל שהלל חכם ואהב העבר החכם יער מהשך הקורס
ל ינה שללון האוי קרס העבר לל בשלל וטעם
ואם סור היה העבר החכם לטה טעם הקורסים בשלל
והיה האר הפרג השלל כראש הקורסים בשלל טעם.

הרבה נשען להפך מן האור וקדם הסך לעבר מעצמו יוקדם
העבר לזה מעלה ואם שעה סלסל מאור שהעברה
כערה להיות העבר בגלים והוא כגאס ויפני שאין שאין
לעבר דין מעלה וכן ואם כשערה כוקה נבחרות
ובל דבר העבר שם שהוא כגאס הוא הקודם מעצמו
לפי שהוא ואחריה ^{כב}הה כוארתי מן חמש הקרינות כקצו
וכענין מספיק לערך יע שאין כן ויחזק דבר אלה וכל
להבין קריית הנה לעלה על אי א קריית היא חל
הקריית דע הרבה איה מן לא כחשף כחן אולם
היא חבבה נפורה עולה בעצמה בלא איה חומר נלחמה
זערה אין ענינה כ אדם כה ואולם האחריות והקודם
הם חומר וזוהי אילול שהארם בבא בעל חומר יע
וזוהי כל בעל מן נפא לא מ היה משיך בעל חן
והנפא ואולם באור כי האחריות הם כחכים בלא יחל
יבועשם כלל נפא והעקור הא מעשם בעצם נחמשה
זס הא כחקה שחם וכן יורה לעל עם אכר החן של
האיברים יבועשם כלל החן והנפא מעשם איה
נפא ואם היא נחמשה שחן כחקה לפיכך כחקה העש
יורה האחריות נאענין אחריות נאעשם עם שחורים ערין
איה חכר סורס אולם כרען יסורס ויורה נאכר
עניניהם הנה ההנה והחמה השורה עמה נאעש
נאעש ונחקה כעשן הנה כב הרבא כ הכר
החורה וחמה איה מן ואין קריית כ אס כעלה
תש נשאל

וה מעשה כבוד נסמן סגולה כדור הכבוד היתקבל נש
דעוה היא כדור המכיל והצורה כ לא ידעו באורחות
הכבוד ... נאמן כדור

ואחר שפירשנו זאת הנבואה היקרה בואו הולכי לב נש
לבאר המסע נאמן המסע ש לא שיהא עיקר הדבר והוא המסע
נאמן להדמיכ כ הלאה ..

ונאמר כ כל המעשים אשר ראית נאמן שיער שלום
שלום בירשן הנבואה האר על ענין המיד הנדרש ונאמר
כ ה' יהי כבוד שמו ושלום נבואה האר בשורה המיד הנדרש
נאמן שיער כדור לוי כ זאת הנבואה לו היתה
נאמן אל המיד המיד כמשה כאלו הוא מכתוב קדוש
המיד המיד נאמן זאת הנבואה עיקר להודיע על ענין
המיד המיד נאמן יתכן שיען המיד המיד המיד המיד
דבר כלל אמר נאמן נאמן המיד המיד ללל אמר
הל י' זאת הנבואה ש' זה הנבוא נאמן יכלל כענינה
ענין המיד המיד אמר אם לא היה מבר נאמן
הנבואה נאמן ליה נאמן המיד המיד כדור ה' ית
יהי נאמן דין לישע הנבוא אחרי מות המיד מבר אמר
מאמר כדור המיד נאמן נאמן כל המיד והמיד
כל המיד נאמן המיד נאמן לא מבר אמר יכלל
כענין אמר המיד המיד אם המיד המיד לא מבר
לא יבר יתן ספק כ המיד נאמן יתן כדור אמר
א' מיד נאמן דבר המיד המיד כדור המיד המיד
יתכן אמר כ אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
ה' נאמן המיד אמר כדור נאמן אמר אמר אמר אמר

יִצְחָק אֵלֶּה לְהִי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַסְמוֹק וְלִדְרוֹן עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַסְמוֹק וְלִדְרוֹן
לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק
יִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק וְלִדְרוֹן לְיִצְחָק
אֵלֶּה לְחַסְמוֹק וְלִדְרוֹן עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַסְמוֹק וְלִדְרוֹן עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַסְמוֹק וְלִדְרוֹן
הַבְּטָחוֹת שֶׁהֵם מְיוֹנָה עַל הַתְּמִיּוֹת הַמְּהִיבִים כְּאֵלֶּה
אֵלֶּה וְאֵלֶּה הַפְּרָשָׁה הַבְּבִירָה עַל פְּרָשָׁה לְחַסְמוֹק
דָּבָר עַל פְּרָשָׁה כְּמִי שֶׁאֵינוֹ אֵתֶר וְהָיָה יִתְשָׁב אֶדָם
בְּפִי שֶׁהַפְּרָשָׁה הַזֹּאת עַל עֵצִים וְלִבִּי עֵצִים הַמְּהִיבִים
יִתְשָׁב לְחַסְמוֹק כְּאֵלֶּה הַתְּמִיּוֹת כִּי יִדְוֶה אֶתְּכֶם עַל
שֶׁכִּי אֵין הַפְּרָשָׁה אִם יִבְרָא עֵצִים אֵלֶּה כְּפִי הַבְּטָחוֹת
הַבְּטָחוֹת פֶּעַם אֶתֶּם אֵין אֵלֶּים וְאֵלֶּים אֵין יִבְרָאוּ לְפָנֶיךָ
מִיָּאֵה סְפָרִים שׁוֹנִים מְיוֹנָה הַעֲשֵׂן הַהוּא כִּי הַרְבֵּךְ
הַמְּהִיבִים יִקָּם עַל פִּי שֶׁכִּי עֲדִים אֵין אֶלֶּה וְהַסֵּקֶר לֵאמֹר
יִתְשָׁב לְחַסְמוֹק וְהָיָה עֲדִים וְהָיָה אֶלֶּה אֵתֶר קֵץ לְכָל
הַמְּהִיבִים שֶׁהֵם רַחֲמָן עֲשֵׂה לֵאמֹר הַעֲשֵׂה וְיִבְרָאוּ לְכָל
כְּאֵלֶּה עַל עֵצִים הַמְּהִיבִים וְכֵן יִבְרָא עַל עֵצִים הַמְּהִיבִים
שֶׁהֵם לֵאמֹר יִסְפִּיק לָהֶם לְחַסְמוֹק לְחַסְמוֹק הַבְּטָחוֹת
הַמְּהִיבִים עַל הַבְּטָחוֹת יִבְרָאוּ עֲדִים וְהַפְּרָשָׁה כְּאֵלֶּה
הַמְּהִיבִים עֲשֵׂה יִתְשָׁב כִּי שֶׁכִּי הַעֲשֵׂה שֶׁכִּי כְּפִי הַהוּא
וְכֵן שֶׁהֵם מְיוֹנָה כִּי לֵאמֹר כְּפִי הַהוּא לְחַסְמוֹק וְלִדְרוֹן
וְלִבִּי הַמְּהִיבִים מְשֻׁבָּה אֵלֶּה יִבְרָא אֵם הַעֲשֵׂה לְ
אֵלֶּה יִבְרָא כִּי יִבְרָא הוּא מְשֻׁבָּה לְאֵלֶּה הַמְּהִיבִים שֶׁהֵם
כְּאֵלֶּה שֶׁהֵם מְיוֹנָה שֶׁכִּי הַמְּהִיבִים עַל הַמְּהִיבִים
וְעַל הַתְּמִיּוֹת שֶׁהֵם עֵצִים הַמְּהִיבִים הֵם מְיוֹנָה הַהוּא

ואין כונה הפסוקי שהכיוון לדאיה מוכה הענין ההוא אל
סימבן שהאומה ההם הם כמיע על ראיו במדות
רעננו ויכאן להכין האומה ההם עמ' אם יצטרך
כפיהם הם יאמינו לבם לא בן האומה כראוי
שהם מיוסרנו על יסודות רעננוק ומה שאר היה יער
מועיל אם היו מכאים תמשה או שמה ואין אחרת
ולא היו מכאים כל נהב לא כחן אל הכבד ההוא
אל מן קנס קנס אבאר מה שעה כרעה למרש
כפסה הוא אפסנה לפי פירוש שאר המסכסס שאר
שהוא חמור אל המייק הולך אחרי אמונה במיד המה
הוא אלוש אמונה אחרת כי שמי שרצה לרע כוונת
המייק הולך ומה הפלטה ירע אמיתה כה הספר
ואן ירע כי אין הפלטה המיה הולתם להגיע אל המה
המנוח הולש על ראוי הקשמינו כאשר תסבס
הסכלם וינעננו אש אומה נרעו ט סקר נמן
המסכסס אחרת הסכלם ההם ואומה כי כוונת
המסכסס היא שהעבאה האר היא מכסה אמונה
התמיה והוא שם העם אל הקח אחרי הפרדה ו
ממנו כש שידוך החסיה הלהיך למחוק הולך
והין המייק הולתם לא הרבאר אומה ש לאמין כי
זה היה אחר קטן הולין נעמכר שבע קיטן הולין
לא תכבדו רכ אותם שיהיו כמיה או הולין החסיה
הלהיך שיהיו הולתם משיכל כן אורש שיהיו כחין

ישראל ופני אורב אהרן משה לזרע ושל המלך משה לזרע
אור ונעשו אורב וזכרונות שני והאצט והאצט אר
אורב אל ארמו ישראל וטוט הרמיה היו שגרה וטוט
הישנה כלל לאורב איהן כחיים אן כחיים האורב והאורב
אהרן בלגים וסלג שג וטוט על ימור הצהים וטוט
כורא טה אור הנבוא איהן אורב וטוט כל האורב
מגלה ואורב איהרן כחיים כחיים האורב אין להם
זכר הרמיה רך יחין חיים עניים טה אורב איהן
אחרי חיים אעפ שגרה חמיה הם חושבים איהם הם
יחין ואחרי כן יחין ניהין טלס טורדה אור וטוט להאמן
כ הרמיה הרמיה לא יהיה רך לעם ין כלב ולתריקים
שכחם איהם איהרן חמיה וטוט וטוט לא יחין ואין
יחין אחרי חיים ואפ כחיהם יחין חמיה וטוט
לא יחין רך הרמיה חיים איהן להקטן לה איהן
רך חמיה ויה איהרן רך הסלס אין רב
האין אר וטוט כחיים הרמיה

והחיר חמיה יהיה כעל הוא אור קיטן גלגל וטוט
וטוט טורדה חמיה ואורב איהן חיים עניים וטוט
זכר חמיה לזמן איהן חיים העשרה דור איהן חמיה
וטוט חמיה וטוט וטוט וטוט וטוט וטוט
ויסתר אורב וטוט חמיה חמיה חמיה חמיה
ואחרי חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה
חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה
חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה

ימנח ולא יאכל ולא ישתה ויהם מין שניה ויהיו דומים
בגבויס ויאמרו כי המיין החדש ועולם הבא ענין אחר
ולא יהיה מעמד בארץ הארץ אשר אנו כה רחוקים
איים תבנים נאמן מרעה וכל זה וזה להם האמנים
דברי העבאים בקר המזקוק פשוטם והאמין והנפח הוא
מה שכתבתי עמתי שהורענו כי המיין החדש יהיה של
למדיקיס מעד הא כלל והמדיקיס הדבר מענינם
שנפסדים בדורנו בדור החיים אם כן זה תפסן פתח
הא יתב נפח המדיקיס ויאמרו העור והכאן אורה בעולם
הוא נאמן אורה כהן ואמי עבד נאמן אחר פשוט
אנו נאמן במדיקיס האל אם כן זה הדבר דומה הא כהן
איך כן כלל מחברי מספר ויפשיטו המדיקיס והענין
היה הטעמים והמאמרים וישלכו כבד אמן נשיט היין
ויפסד פשיט הוא נאמן ואמרי כלל המדיקיס יאכלו כמנס
המדיקיס מין המדיקיס נאמן עבד אמי הנבא אין מעלה
לפני הארץ מעולם הרוח נבא אל העולם ההקור
וההפסד אורבא הא הדבר הזה נבא אנו לה למדיקיס
דבר וזה ספן דבר עבד אורבא עבד אמי כבד אמי
וכבד הקסן כבד זה הדבר ולא יאכל אמן המדיקיס
למדיקיס נאמן אנו המדיקיס נאמן נאמן נאמן
כאן דבר וזה אמי האל כי באמת הנפח אל האין
ויאמר הנפח והאין קיימים לעד כאשר תפס דבר מעלה
דבר יתר המדיקיס הנפח בעצמה כלל אמן אמי נאמן
דבר האמין אשר אין כה אמן נאמן הדבר הוא כאשר

יציאה

שנפסדו מוחם

המדיקיס נאמן

מאכן גהיה מעלה גדולה יונג חזיונים העם בעצמה לא
האץ. אומנם על דרך האמר אשר אין
אכארהו לך. וזה שאם כל הצדיקים היו ליעוש אל
הכלל שלמותם כתייהם ולא היו חזקנים דבר מזה
שחייב הכל והמורה אין ספק כי לתור אומם חזק
החיים ולהבא אומם אל דף שטי היה זה להם לספון
ולפתיחה מעלה ולא היה המונח אל הפתיחה ארובה
הפתיחה היה עקב להם למור. אומם הפתיחה
למ תבונה הרביונה אשר מעלה מוסרים אל ההנהגה
האמירה. ויש קצת מהמורה שהאמר בארץ ובמורה
לארץ. וקצת חיים מהאמר אל בארץ. וקצת מהאמר
בארץ הכי. ולא אתר חזק הכי. ויש מזה חכים ורבים
לן הצדיקים שלא זכר לעשו המעלה האמר
נאמר מזה רבם נעם לא זכר להם בארץ. ויש חכמים
ורבים אין קץ להם מהחסינים נאשו המורה שעסקו
ברורה ונאמר ועל במדבר שלם המורה והחסינה
נעם כל זה אם לסיכוי ידועו שומע אומם להקדים אל
התבונה החכונה מהם על השלמות המונח אם לתור
יחיהם לא הושלמו השלמות הנתי. וכעבור אף העם
העולם הוא מעלה המעלה ושי שטחים שטוח בערב
אם יאכל כעבור ענין המעלה להוסיף בשלמות העם
אחר המור. מורה חכמה העלונה אשר אין להרהר
אחריה להטא נפשו הצדיקים שלא הושלמו השלמות
האמר אל האמר שטי כרי שחכמה האמר מכללה
הנפאק כהינהם פועל הן שהוא עולם המעלה

לחלוקת כל מה שקצרו בהיחבא בתים טוים וטוים . כי
בעולם העליונים שהוא שלם הוציא הדין את כל
הטובות להוסיף שם שלמות ואמר ארבעה הנמשך
באין התורה אל מפתיהם ויהיו עוהים בתים האמר
הקדושים ונבואי ה' המקורשים יאכלו או כאדם הרים
העליונים זה שאין יכול להשיג אלן באין הולך . .
על זה הרבלין כן ענין המור הירוש אדם שלא
פנינו אל ער האדם אל העולה כלל אל רבלין ה' השן
השן האדם האשר הוא אדם לא א סיבה שרביה ל
יוסיט שכל וכינה ויעבדו את הצהים כאן השם ויכ
ויכנסו חובות הכוכא יתג עליהם כפי היכולת בחינה
המים האנושים והעליונים ההם נכסנו מהם הצדק
והיגוע והאלה והסגודים הוטרקו לך האדם
בעולם הזה כפי שיענו לבסוף כל העושים האנושים
ההם אל חס העולה האנושי (או) רבבה הרעה ויפא
מיכאלס נחל עכב מקור המכנה והם המים חיים
שיצאו מיכאלס באין כקץ וכמורק והן הדבר שבסמו
אלן נפשות הצדיקים וכעבורו יראו אל התחיה כפי
שכעבורו וכעושים שיעשו אתרי תיורם וכשכל אשר
יצא כחיים ההם ידבקו בלהים אשר הדבקו ההוא
הוא הרבלין הקדור ויהיה נמשורם אתרי מורם
מבונה מצדד החיים את ה' שמה (הוא הששן ה' ה')
האמיר והרענן הכתי אשר אין לו עבר וחזק אשר

והחולשים

ההוא

למען הלשונות לספרו נאכל בע ארס לרמוקו נכל אשר
ירצו לרמוקו אל רב אחר יפחיתוהו נלה ארצו מרמוק
אנה אל רמוק רב נאל זה חזן באומרו זה רב טוק
אשר רמק לרמוק. לא נאן שיחשבו הסמנים והסמל
קצו יר השכל עני הדעק שהתחיה והיה כר שיגעו
הצביקים אל המוק המפסיק נאל השדרה שלא יר
היגעו אשר כחיהב שיחלואו מוחסין חן היין קח
המשומר בעשבין שיחלודו כיו אשר אנה חסלה
לא מוחס נאלי השכל נעבור אחסנו הסכלס כ
תבליק הטונה התחיה הוא כר שיטבעו מרמוק
הרכו שאלו בעשבין התחיה נאלי חן שהין למ שים
כר בעלס הנה התחיה טלס למ כאן התחיה
והאשה שהין לה בעלס הנכר עם אי זה חן הכעלס
היה כאן התחיה וכינא פאיל השאלה ים ים שם
שנאלס ים שמוכנאנאס שיתין למ טור נאמר הפ
הפנה נעל שאלה השאלה שיוכל האקס למאול שים
תשוכה אתה ומספרק למס. והע שמו כר בער
התחיה יהיה שם חסה עבר הש נאמר הנבאס נסל
הרכו הקסה כיאן אל חסה ומפיהס נאמו חרה
ימה הש למאור ניש שנאלס הנפשה שתרומה חס
המפני כאן התחיה התשוכה אל ארץ המפנה
מאס אשר היין כהס ראשונה או תשוכה במפנה
אתרונה נאמו תשוכה השאלה הוא כר אין הכר
אם תמורה במפנה שהין כהס פגאסונה או אכ

המורה בלשון אחרות אחרי שכלל התורה היא
 כפי שכתבנוהו הנה יוכל להיגד אל המעון פה
 נאין קלה או כבדה את האדם לעשות הענין
 האחר יורד מן האחד כי יכלה יהיה לקשר כלל
 הענין שיהיה אל יכלה כי המורה כל העולם והלא
 האין אל יא אין ספק כי יכלה לספק או למור
 התקנה והפועל המושג להכין הנפשו
 בארץ המושג שהיו בהם לעבור או לברוא להם
 משה אחינור עמונה קצ' ואונס היא שכלל ה'ם
 יהיה שומר חלקי המושג אשר לכל איש ואיש כאשר
 הם ומאונס החלקי הוא יטה הנה כן התורה
 וס' שאלו אנשים אם בעל מומים יקראו במומם
 ואם לאו וס' המומים הוא שיקראו במומם ואחר
 כן חסר להם איש במומם ואין יחד באל פיסח
 ויבין לשון אלם והסיבה שיקראו במומם כפי סיכור
 חסר הלהים עליהם ואחריו אכרם הענין התורה
 מה איש כן כי מוכר במומם פסוק אחר המסוקי אר
 הפד' שהיא הענין הענין התורה לבי ואר
 הכונה והוא אמרו ופאר' כאשר מנהי ויהי קול
 כעבאי והנה בעל והקרבן עמונה שם אל עמון
 ויהי שבת' ילה למן סור מסנדרה התורה והוא חמה
 פועלם לאמר ויגעו אמרם הסכים לקול הקורא
 והיה יחל ענין שהם ויהי כי חקל השופים שהם

קוראים זה אל זה באנחנו וקרא זה אל זה עמו קדוש קדוש
 קדוש ה' שבאו ילד כל הארץ כבודו יתעלה אמו הסיפ
 והם חיות הקדוש ען אהבה והוא כח עליונים ילדן עשן
 ויתרשן שם האדום העששם אשר הם סיבה ההרבה
 ועדוב היסודות ויתרשן ארבעה חית ההרבה שהם
 הרנאים והעזרים והחיות והילדב נלחמים זה הזכר
 הנה יצא כדממן לבאר ענין התחייה אה ויהי קול שהם
 כהנבאי והוא דומה לעמוד וקרא זה אל זה ואח קדוש קדוש
 שהוא חתן להשלים השפע הלאה באמצעות הסופים
 ואחר ויהי דעם דומה לעמוד ויטען אמו הסיפ
 וקול הקדוש כי טען שהתעלה אמו הסיפ כספר הקול
 הקדוש כן הזכיר הנה שהתקדש דעם כסיפ הקול באומרו
 ויהי קול כהנבאי ויהי דעם ואחרו והקדוש עליונים
 עשב אל עמוד והוא באומרו והבא ילדן עשן והתלחן
 לשם אנשים עששם תבין ההרבה כסודות והוא דומה
 לאחרו ויזכר עששם דעם אל עמוד וכוונת המעמד
 הוא שגם שדוק חסדו ילד לזכר עתה ילדן ויתחיו
 חיותם יקרא אל שמים עששם אל מלכותו ויכרי כן
 עשה דברו אל דרך אה הנבוא אעשה עש ה' אעשה
 את השמים והם יטען את הארץ והארץ הענה את דעם
 ואח התקדש נאח היצחק והזכיר כי השפע והטובה
 שם השלים מאח הלאה ילד אל מלכות הקדוש שהוא
 קוראים זה אל זה וזה נבון מאחרו ויהי קול כהנבאי
 וכאמצעות מלכותו ויכרי כן יתעלה אמו הסיפ

והוא הנרמן האחרון אשר השלים והוא מה שכין הרב
כאחרון והנה רשע. ואחריהם העשר אמנים הספים—
המחיר הערוך וההרפבה בסעודת ויתיו המה נהג נרמן
ואחריו ותקדכן עצמוק עם אל שמו. והענין שה' יהוה
ירבב שמים בעזרויק ויהיה הסיכור ויתיו מיתקן כי יומצ
הספם הארץ יהוה לאלאכן ויהס אל שמים והשמים
מאלאכרתן יסוכב התמיה וזה מה רועה לאחריס ול' חן
הקצה עשה רב עו שערן כמחלמא של נסן אלה חל—
ל' אה אשר כבו עמדה עשען עשהו לא נאח כביטל
הוא נביר דינן. נאל כסמן הפרסה הוא, הנה אפי פוה
אח קכרונתים עמי. והענין ארבע אל אחיה. אצל...
יש כן חן עלמא שהוא מכסר אנהם לפי זאת הכונה—
כונה התמיה ועם כל זה חן אל הרבליה המעון חן
התמיה וזה שהוא אנו כ' ה' שם קכרונת, אצל וישלח
המה חרע קכרונתים נכא אל אחיה. אצל ועם כל זה
חן כי הרבליה המעון חן התמיה הוא שחלש שעה
יכור הסלע ויהתושך המור בהעשאו אשר לא
הישג אל הרבליה המעון והם הם כעור ותמיה
נאלי הם קכרונת פהינה מורשור מהשולם הנוחם
ועברתי מארץ חמים ולפיכך אלה יהוה אפי התמיה
אחבם שני פרי שרעלן והקכרונת מאור המור אפי
חור ושלמור ושארם חבור הסלע חן הקיצור כעבור
הכורא קורא יצאה חן הקכרונת והוא חן אל תליו—
העלה והשק חרע. ואחריו והפאח ארבע אל אחיה

והוא הנרמן האחרון אשר השלים והוא מה שכין הרב
כאחרון והנה רשע. ואחריהם העשר אמנים הספים—
המחיר הערוך וההרפבה בסעודת ויתיו המה נהג נרמן
ואחריו ותקדכן עצמוק עם אל שמו. והענין שה' יהוה
ירבב שמים בעזרויק ויהיה הסיכור ויתיו מיתקן כי יומצ
הספם הארץ יהוה לאלאכן ויהס אל שמים והשמים
מאלאכרתן יסוכב התמיה וזה מה רועה לאחריס ול' חן
הקצה עשה רב עו שערן כמחלמא של נסן אלה חל—
ל' אה אשר כבו עמדה עשען עשהו לא נאח כביטל
הוא נביר דינן. נאל כסמן הפרסה הוא, הנה אפי פוה
אח קכרונתים עמי. והענין ארבע אל אחיה. אצל...
יש כן חן עלמא שהוא מכסר אנהם לפי זאת הכונה—
כונה התמיה ועם כל זה חן אל הרבליה המעון חן
התמיה וזה שהוא אנו כ' ה' שם קכרונת, אצל וישלח
המה חרע קכרונתים נכא אל אחיה. אצל ועם כל זה
חן כי הרבליה המעון חן התמיה הוא שחלש שעה
יכור הסלע ויהתושך המור בהעשאו אשר לא
הישג אל הרבליה המעון והם הם כעור ותמיה
נאלי הם קכרונת פהינה מורשור מהשולם הנוחם
ועברתי מארץ חמים ולפיכך אלה יהוה אפי התמיה
אחבם שני פרי שרעלן והקכרונת מאור המור אפי
חור ושלמור ושארם חבור הסלע חן הקיצור כעבור
הכורא קורא יצאה חן הקכרונת והוא חן אל תליו—
העלה והשק חרע. ואחריו והפאח ארבע אל אחיה

רוח
יפ
ש
—
ר
הע
ח
—
—
הק
א
—
ז
ו
א
ח
ע
ח
א
א
י
י

לל אנוא ארבע חקכיה ואמיה ארבע ואנוא ארבע אל
ארבעה כ. אצאן לקב הסלוק והמיה נפשוהיכס
המיה הרמיהים וכי ארבעא אל ארבעה יסל. כלומר
האנו למאג בעלם ה. לבקר בהילם שהיא ארבעה קדש.
הוא חזן אל העולם הרוחני והענין כ. ארבעה חזן שכינה
בעולם שגלגל ארבע. וחזן זה הענין כארבע אחר זה וזה
דוחי כבם כקד וחיהם. כלומר ארבעה עשר שנים השל
וכן השנה להיות חיים עד. עד. ולבסוף וכן. והוא
הענין ואחריו והנה ארבע אל ארבעה. כלומר הסיבה
שאמיה ארבע ואנוא ארבע אל ארבעה היא כ. ארבע
ארבע חיי עד והשנה בבית ה. לאורך ימים. ואחר. שכיחם
ענין המיה. המיהם והדק הרבלין אשר כון וזהו לפי
קודם דעתיכ. אשר כ. לפי דעה וארבעה חזן
אל קבץ הלוק אל. הושלם אשר יעד הא יתג עד. נבואין
וזה שהזכיר כ. האה עליונה הנבואה שמה ארבעה חזן
כען כקשה גדולה והיא חלילה עשיוה והעשיוה הם
היו יבשנו מאר. ^{הכנה} הבנה הוא מאל אל זה העולם והעשיוה
היבשו שהיו כען על סג הכנה הם חזן לשלם שהם
מפנים כן כל ארבעה ולשון משעבדים והר כל האנוהו
ואחריו שהם יבשנו מאר חזן כ. הם שכלם כן האנוהו
כבליה השלם והם מאשים חסל טוב וזהו חזן
אין להם חכמה למא תפשים והם דומים בענין המיהם
שכמים חסל לב לזהם כן החיים והאשים חסל טוב
נאמרו הרמיהם העשיוה האלה. חזן תפשים
מאמרים נשכר עד לדורותם ולעולם כען היו

בעד גלותם והנביא השיב אלה יוש כלום היכול ענין וגל
 וידוע לפעם אם הם ראויים על זה ומה יהיה נאמר הנביא
 על העצמות האלה. דל הנביא על שאל זהם כפי כוחו
 נאמרו ונעשים ונחנפים כדל כל אומה נאמן לדחיק
 העצמות היבצת. ואמר זה ה' לעצמות האלה הנביא
 את הכיבב כבם דון וחייגם דל אע אצמיק ונעמבם
 נאמר ארבע נאמר ונביא עלים דרים כחן כי יחסן
 נתי יסל ונפוצה יורה יצן נאמר כפוק הארץ ש
 ויחכבן כלם להיק לעם אחר לעבד ה' לדחיק העצמות
 העצמות ויחכבבן על ידי בדיקת הדרים נקטיותיהם
 נאמר והעלה ארבע עלים כדל כחן כי יחסן יורה
 נאמר לל סוכים והין לדחיק עצמם יש יחסן והין
 דל עשך נבסם וכריאם נחזקים נאמר ונחזק
 עלים ער יחסן סיסך ה' עלים פאכור ורז כבין
 נסה נאמר ורז כבם דון נחייגם כחן אשרה שכתב
 כיו עלמים ורזר העזרה לשטח לטהר נאמר
 נבאר כאשר צויה והיה קול כהינבאי והנה רשע ש
 נחכבן עצמות ערב אל עצמן יחסן כי כיש ההוא יחזק
 כאמר דון ופאן האונגים כאך אשך והעדרים כאך
 חזים ורעין כל האומות חסב שר ה' ונהדר ואון
 ורז היורה ופוקרים כן העמים וסבן להיות עם אחר
 פאך ה' כחן שפא שיאמר כפם ארזא אחר ה' הנה
 את לקח את יסל חסן האים אשר הלכ סכ וקצרה
 אונם וסכיה ורזא אונם אל אחרים ועליו ארבע
 לוי את כאך פא כהרי יסל וזה רז פאמר ונחזק

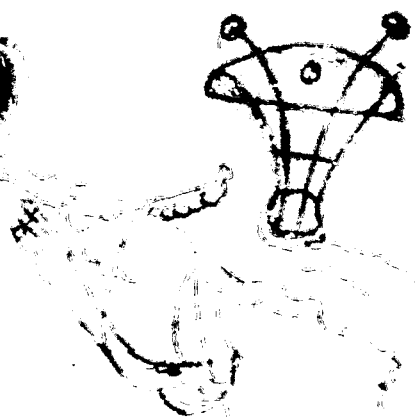
עצמות שצב אל עמון ואמון וראיה נהנה עליהם גרים
הראיה הם יגו אסירי נח יאכל נכסר עליה נקוד עליה
עור חלמנה דל אופס אל מעלים ואל גרולם ואחרון
ורוח אין בהם דל שגין לא אחר עליהם סטה לא יא
ידר להם אש דן השמים ואמון ואורכב רחוק כאי הרוח
ופתי כרעם האלה ויחיו רוחן אל שוב הכבוד אשר
עלה כעק הקלי ויגעו אש הכרובים שהם ו חתם
שכינה נאליהם היה החן באמון ואורכב רחוק כאי רוח
כי כעק הקאולה רחוק העשרה לנסה ויחיו ואלו החן
הלה אחרי היוגם טהים קלם ואמון נכסר בהם
הרוח ויחיו ויעמון על קלם חיל גרול האר וחן אל
שוב השכינה לאלו ויסוב כפיכר חיים ויהיו עב חן
וזה רחוק ואחר אחר זה ויאמון חן כן ארס העצמות
האלה כל פת שכל האלה הם אחר יסון עצמותם
אברה רחוקותם נדורם למ כפסוק הנה פאר כל החסן האר
הפסא והוא אחר העצמות האלה כל כיה שכל האלה
כלום כל העצמות היכסר אחר שהם נכסר על פת הכסר
הם חן לכל כיה שכל שהם חסודים כן כל אורה ולסן
מעטם רחוקים ומאשר על שוב לחיות העצמות
היכסר הם חס אחרים דל כל פת שכל האחרים
כן האחרים ואשועבים רחוקים הם אחרים קלם
יסון עצמותם כלום אין כיה לשכין ואין קנה לחס
לדודם לאחרים כל כן שכן כיה קלם והשכלם
אברה רחוקים דל אברה רחוקה והחלק שהייק חסדים
לכסר ואחרים שרפסרם על ידו הנבואים נדורם למ

כלום נשע

כלל מעלה אק נבונים ואנכרים לגמרי. לכן הנהא /
 ואחרי אלמס כה את יין להי הנה את שורא אר קצרות
 קבוצתם והעלה ארבע הקבוצותם שני כלל ארבע
 כור. יסוף ארבע שבע כין האומות כללם ופסלם /
 לדחין האנשים הקצבים נאט ארבעה הים לבם
 לקבצים. כל הנה שלמה לדחין הקצב הנה את
 שורא אר קבוצתם כלל ארבעה הים ארבע
 סמנים כס נאין לאל ידם לנאק הנה ידם את אפס
 קבוצתם כלל ארבע ארבע נאט ארבע הארבע
 הים שהין לבם לקבצים והאק והנאק ארבע אל
 ארבעה שכל. ואחרי והנאק ארבע אל ארבעה שכל
 הנה כה היכדים העוטה. הם חאל לארבעה הים
 שהין לשכל לדחין הקבצים והם הין סס לדחין הים
 נאט ארבע וירעבם כי את חל פסגה אר קבוצתם
 כל ארבעה אלכס ונולת נליוק נעט אכא האות
 נכעלתי ארבע הקבוצותם. כללם ארבע נדמים
 הארבעה הים. נגהי כבם חתי ויחיהם. כלל נאט
 שטת עלכס ששוכן חיים. החיות הכלי אחרי היוגם
 כין השמש ללא תורה נללא זה אחק. נהטת ארבע
 אל ארבעה שכל שטת לבם וירעבם כי את יין דפדק
 נשית נאט אל. כל ארבעה כי את יין דכור להשית
 ארבע על יי. עברי הנבאים נאטם כנסם
 שנעט לבא נשית מה אפסתי נאט יין. הים

פרק תמייה החיטס

אחל אכן רבון אל החכם הקדוש רבין משה בן
 מילון זל אינו חמוץ שיכון אדם לבאר ענין החל
 ההקדמה לן ההקדמה לשון מבואר פשוט וישגל כן לדבר
 הספיקו ולחסיד הפירושים ויכין חל מול הנפשוה לן הלשון
 ההוא הפך ההקדמה אשר כיון לבאה יורה אידע בוצע
 כה דברי הל' יהי יהוא כן אשר כיון אדון הנבואים
 להנדיע אנגל כדבר הל' יהי יהוא אחר נאין אינו לך לחסד
 הנפשוהין הקדמה הנפשוהין אשר האמונה החשש
 אה מבואר למען הפיה שיהי שרל וזל להיט וזל אחר
 והכאן הנודעים דאיה לן הפסוק על שהלנה שלמה נאמ
 אה וזל נאמ להיט נאמ וזל הל' שלמה שיהי נאמ אחר
 כן אחר דאיה שהל שלמה והשלמה אחר ומהלל מללה
 לל מור ונפאדע זה כדבר הל' יהי הל' שלם נכל שכן כס
 כיוצא כן כדבר כהר נוס כאשר אידע לנר האמונה
 בפירוט דבריהם כפיה חפיהה התורה שעתה כיוונת
 לבעור על פיה גדולה אלל היו משתחין אלה וספיקו וס
 שפיה זה כפיה מבוארה ולגיה כאוניה אין ספק כה
 וזה שעתה כאשר נחלתם אליו לן המיכונים כהלכות
 התורה וכאור משפטיה וכיוונת כה אל דמון הל' יהי לא
 לביק שבר מבע אדם ולא כדור אבל להישיך ולבאר
 ולהכין לוי שגורה רבועה להכין דברי מו שגורמט לחסדי
 התורה זל לפי זה שמשכן ונבאה למן שעתה קיכמן והל
 והיכלם ששנים חמוקים עמיוקים וקבצם וקבצם ענינים
 מסגורים ומסגורים ינדעם שעתה לרניחם עבם ונא
 אדם יהיה הענין כה שמשכנהו ויהינהם מקילים

65
והקדמם ויחזקתם מה שלא עשה כונעא כן אמר חז"ל
שקבלין כבוד עלמה כורין הגשמי כע ארס וקבלול וזאת
ה' ימ"ל ואם אין הכבוד כן ולא עלה לרביה רבסר של
ביאור ולא היקל על מה שחבר וולחוק בין הקורבנים עלה
כורין הקבלול לה' לבדו נח למ סונטיק וכחמנע לטא
כע. וצור זה הענין הוא אצ הכיאל הלשון נהיר למס
ככל ענין שמונה פה זה סוכרין בין הקיכין וקבאור
וכאור נחלתם לזה דאיתן שאין לן הדין לכן לזה שרענ
כלום לטא נלכד כעשפ. הדין נלחניק שרשן עשכיס
שלא מכאורם ולא אוסיר אטל אחרים נכל שכן שכר
פגאנ ארס שהיה נחשכ מחכמי וסרץ. נח. ה'ס היה
דורכ נחשא נחין כולחמיה שלמה לפי מחכמי
כעשפין. והנא היה מסופק אם ה'ס נכל יר נכל
נחין נחשכ כעש כעש כעשפין או איתן חן. והחזקו
כעשפין. והנא תלמנן נקדאיתן לין אפיקורוס. והכעש
דכעש נחשכ על פשוטין. וכונעא כח שחשע על קצ
אשם שלא נאיה. וכאור ירע. כאלו האנכרים לטא
הם מתקנים נחשכיס שהם חכמי וסרץ. ואם הם
כסכלים שכעש ארס נחשכ. טושע דרך הכחש
וככר נחשכ נחשכ חשכענע הנשים הזקנה ונחשכ
ורחנע הנפסוק כעשכיס וכנשים. ואיתן שרין
לח לטא כחכמי. ~~לחשכ~~ עקדים תנאים על
ע הסיפער לא על ע הכיאל נאיה. כי הכאור הכחש
על השכיס החש כרין למהירוק כחשע. ככר לא
ידעו התלמודיים דבר מהם כעש שכאורע כחור

הנבוכים נכדו להזר האמיתי מקנולו אצל המלך
לפניהם ונכדו כפניהם חפצו לא המלך עיניו ואני
להאמין שבואה נעקרי סכלה ומה שיהיה שיאמנה
לא יכן כמורה שכל מה וביארם כפני חלף שנים קלים
בהחלה ובהיותו כל מה שכלה סדרה חלה ובהחלה וכל
מה שגלה ביותו וכעולם הכא עם שאר פניו החורה
וכן עשית דב כחבור הגדול החכמה משה חורה אשר
לא יכירו מעלה אלא החורים על האמה מאני הרב
והתבונה שיהיה להם שכל טוב והכרה כדרכי החבור
ופירוש בפיוור הרבדים ההם אשר קצתם נאמן
סדרה... ונכדו כן דב כל העקרים המרדים והלגונים
וכוונתו מה שיהיו אלה הנכדאים הלגוני חמדים או מאות
אין כונה סדרה שנקראים כעם שפיהם על שמים
הלגונים ומהיה חורם סדרה על פיהם והלגונים
כלו עלו על דם וכל זה נעשה ככה על עיניו
הלגונים ולא יכלו ידוע ה' אתו חנם אכל ויזון
ההלגונים הגדול וזריונים על מה שכלום קצתם
אל כדאם לא על מה שיכא לחסוך כהם שלגונים
אצל החורף ויהיה מכלל השמים ההם אשר העיזתם
עליהם העולם הכא נחלק והחלקו למר כאמיתם
העולם הכא נחלק כן ונכדו דאיו רבוי הכה וראיו
רבוי חמדים כל עלו וכדאם מה שראוי לאשי החכמה
לפניהם וביארם כפני חלף והורעם הסיבה אשר שחתם
לכין לפיזור העולם הכא מכלל החורף חמדים וראיו
אחתם לא דאיו כן ארס משאים נעשים יך כחמיה

הנהגים לבר היקומו ערערים או להגשיהם וכיוצא באלו
השאלות. אולם העולם הזה שבתוהו לגמרי. נשגב אדם
בארץ אם יבטלם ^{הוא} המהם אל פיה מפניו. וזה
משה רבינו ע"ה נשאינו התלך האחרון. אבל התלך
האחרון האחרון הוא מ"י העולם הזה. וזה כ"י. לבאר
הספד הדנוס אשר יתכבש אצל המורה. וזהו לא שגשג אלא
בעולם הזה. נאלץ מוכח לא נאלץ. לא שגשג בעולם הזה
בכבוד. וכי אדם יורכב. וזה לפי מה שפירשנו למד ד"ר
שהורה בזה. אולי התלך האחרון בעולם נהנה הכרי
מן העולם הזה. נאלץ הענינים בעצמם הם אשר נאלץ
בארצם. והארכם בהם ד"ר במעורר הבורה. וזהו אכל
בפניו. תלך בארץ אם כן פיה שיחזיתו. וי. ש. ש. ש.
כך אתר שהארכם בעבר העולם הזה. ואמרם שבת
תחיתם פיה הורה אין תלך למי שלא יאמין כה פיה
משה רבינו ע"ה. אמנם אין תלך האחרון. וכן במסור
נאמר ד"ר מ"י אין לך תלך לעולם הזה. נאמרם במסור
נאמרם אהם אנכיה נעשים מירציהם. אימסר אתר
מן המעשים. וכן המסור אתר. ונאמר האומר שלא וכן
אנשים הנכבדים נאמרם אשר מנעם שם הכופר בתיק
המהם. ונאמר וכן מ"י העולם הזה בארצם ד"ר
שם שהוא וכל האחרון. ונאמרם פיה האון. וזה האכר
אשר אין שכל למעלה מזה. ונאמרם אשר אין אמירה
מורה. ונאמרם ד"ר שהעולם הזה אין כן מצינו. ונאמר
אמר שגשג כבוד מ"י אין כן לא אכלה. ולא שתיק
לא נאמר. ונאמר השקר שיהיו לך פיהם למעלה מלך

לפי חשבוני הכונה כשיהיה לחדש מה נאמנו ומה נכבד
וכל המעשה נהנה לא יאכל ולא ישרה ולא יולד ייהיה אב
המצאונים בעלה גמורה יאין נאני שיחלץ על שני חצי אב
שם עלהם נאני ראית סליון בפשוט רשע שראוי לאור
נאני הנשים כבד האב וכבד סב מ' שסב דעברת
זה כצדכר הנה משה נציהן נציהן ונצן לא אכלה נאניה
והם גמורין כן יהיו כבד העולם האב לא אכלם כל שני
דרך הפיטע ונאני משה נציהן כ' ביהם לא היו לבטלה
שענהם חין אנשים מבט העולם הזה אכל נאני
בהם לפי המעשה נאחריהן נאני יצאן מהם חנה למצא
הנמשך יאכל אן גבול לא אכל כבד שאלוהם למעלה
שכל עוף לעולם שכל אנוני יאין כן כל חן לפי
לכונה וכבד מרע שהחן על אנוני הא כל חן
לשנות כן כל הפעולה אשר אין פעולה אחת והם
נמצא לפי העולם האב יאין לא ידע מרע המורה
החיותי לא שיהם לפי סגול הכונה נחמדיאן כלם
שיחמא כהם הבלי לא יבלי נאנוני חוויי זה כן
מזה שעה כדחין ההמון אשר לא יאמינו שיש מצאון
חן כן חן נהה שם שחין חן אכל הוא כחן כחזק
הוא זה נמצא אצלם אכל חן חזק נמצאון כחן
חן נאנוני זה שחין חן לא חזקה כחן לא נמצא
אכל הסכלים אשר דם לא ספץ נאנוני שהחזקין לא
נאנוני נחל ענין נאנוני נאנוני זה יאמינו נכס
שהם חן שם לא היה כן אצלם איך נמצא אחר

ואמנם הנקרא חכמי אמת לא על דרך העברה העד
 הרבא אצלם שכל גדול מן החומות הוא יותר חזק
 הוציאו חכמי החומות ואין כאן יגדל יותר חזק אצל
 חיצוני גדול הוא חיצוני האמיתית נוסף שלא ישיגהו
 אחר ואמנם השיעור והם אשר הרבא אצלם כלומר
 שהם יגדל אינו מן נוסף נוסף זה מדרגה חיצונית יותר
 בחכמה החזקה וכן כל גדול גדול זל גדולאנס והכל
 הוא בחכמה חזק ואך קיים יותר נוסף מן נוסף
 זה נאמן אמת שהחכמה איש מפר נוסף העולם
 הכא נוסף גדול זל דער נוסף כחכם דאין על
 זה מן הגדה באמיתית מורה הנבוכים ואם לא יתה
 להאמין זה אצל מן החזק נוסף נוסף להאמין שהכל
 שהחכמה מפר נוסף ואם יז אמת שכל כח
 נוסף נוסף העולם הכא יז מפר אמת לא נוסף
 על כן לא שיהיה נוסף לא נוסף עלן ולא יוסף
 אצלם כל זה שיאמר זה סלע נוסף כל סלע לא
 יסל דין זה השיעור נוסף נוסף אמת אמת
 להאמין הנאמן כחכם ואין חזק אם ואמיתית
 נוסף הנבוכים נוסף אם לא יספיק לאמר מן
 הסכלים שיש זה מקום ספיק ולא יכריע אחר מן
 היעדר אצל יחזק דער החכמה נוסף נוסף
 נוסף העולם היעדר נוסף החכמה נוסף העולם
 הכא גדול מן החומות נוסף מן מן מן

ואעמט כבד ונחלם לך כהן וכבד טארט לך מומון ולא יחסם
פשוטי אררשוק רבוק היה כהם השוכה עלטן ואין פלא
כה כהן אכפסוקים יכס מדכוי הנבואה מואים
פשוטים על היה השם גשם עלטן ואין אכל פאל
כאמור כהן אכפסוקים הוציאו השלשון והלופרים על
העמם ידעם שהוא כהן אכפסוק ואמר קול רב
היה כלטן כהן אכפסוק אלא שהעמם ההם לא יכס
ולא יאכל נאמין כהן אכפסוק וכן עור הוציאו השלשון
המורק על היה המלכים וכך העמם הכהן טכיים
כן הוציאו ער שבערן לוח כהן שיכיו למסוכ כהם
הוציאו אכפסוק לא יכין הוציאו ההם אילן הנאמין
המלכים כהן אכפסוק ואין יאמר שיכין הנאמין
כן הוציאו נאמין חטאונם כל המלכים והנאמין והנאמין
כל כהן העמם הכהן יאכל אילן אלא יודע חטאונם
כן קול מור הגור נאמין אכפסוק דרך עין אורה על נאמין
חטאונם המלכים ולא על השאר העמם כהן אכפסוק
שיכין אכפסוק לך יאמר הנאמין כהן אכפסוק ההם
החטאונם נאמין כהן אכפסוק הנאמין כהן אכפסוק
כפשוטי המלכים כהן אכפסוק לא כהן המלכים כל כהן
כהן אכפסוק יכס מהלמור אכפסוק חור יאכל פאל
נאמין יאמר יקראו הנאמין כהן אכפסוק לא אכפסוק
כל כהן אכפסוק חור אכפסוק אכפסוק על שו חור כהן
על אלא ידעם לך חור וכבד כהן חור הנאמין
כאילן העמם חור אכפסוק חור אכפסוק חור אכפסוק
וכהן חור חור אכפסוק חור אכפסוק חור אכפסוק
ללא חור חור אכפסוק חור אכפסוק חור אכפסוק

אביהם וכאשר הגמדים חסדו וזל חיבור וזל והתבט
 כקצונו נאמר למן אחר מן הרבנים ברושץ. אה/ שאין
 בחי' הורה ולא רשור העש' לזן צמח השדה נאמר
 כל אנשי העשור הוא אין ראוי זה והתבט להטא
 דאיה עליהם וזה שכתבונו צומח בחיבור שהתבט
 העש' הוא שאין לזן מן והתבט הם להטא דאיה מן
 הגמדים באוזה וכרבי הקב"ה הכנס בצ' וצמח אה
 זהם כולם חסד וארץ רביהם מאד ענין וכאשר טעם
 אליהם מה שאירע לא הורשק עליו ואמר זה טעם הישט
 שאין זה סיכל זה ולא מ' איזה עליו הכנס זה שאמר
 וכאשר היה שט' אה' לטעמו הקיש אליו אה' וצמח
 הוהן שאכל כה על רבים רבים נאמר שיש אנשים אשר
 ספסלן שהיו יכלו יפסדו ולא רשור העש' לזן אחר
 הסדר והתבט והשט' לזן לבד והכאן נאמר על
 רביהם וזה שאמרנו אה' כבד העש' הוא
 וכאשר נאמר להם רביהם הקלים הוטארים טעם
 הורה וקצ' רבי העש' אה' שזה חסד ויפוט נאמר
 למן השואל שהתבט אה' זה הרעב והשט' וזל
 וכזן חסד האבה והשיכון על אילנהים וכאשר להם
 שחייק הורה. היא חייק הורה ולא יפוט זה שחיי
 העש' הוא היא אחר רש' הורה שון שפאוק כפז חל
 וחטאן אה' השער היה חספון וכאשר היה כאן השט'
 והיא שט' אה' לטעמו הקיש אליו רבים חסד
 וכזן שפאוק חסד חייק שאל על העש' כפז
 לה נא. יסיר רש' שאל הלן העש' כפז

בזמננו זה. והוא חובר להם מאדוד כדמיון המהרש"א.
דברים כה הענין קצת טעם ושמחה וקצתם שאינם
להתעלל עליהם ונעל אורח ועצם יעשו בקולליוס... ואחר
אילו המהרש"א נעלם אלמן המצא, ההוא אשר חסדו זה
הואן לשון וראיין כל החטאון והרשע וההדרה אשר
קצת יודע חל כל אדם שאין המעצק מן התעלה
ספור חסדו והמעשים ההם נעשים כלשונם מן שח
החושים קצת אל קצת כפי האכל. אבל המעצק
זהם לפרש ולבאר עניניהם עד שיאמר למישהו או
קרב אלן. וזה נעלם וזה הרעו ההם הנעלם אשר
וכד ואז שהם הרעו הפילוסוף בעם. ואז ראיה
שהוא יתכן של זה שאמרוהו המהרש"א ונעלם מן
הרעו הנעסרונם הם רעו הפילוסוף. והנעלם חל זה
שואיין בו דל כדאמל ההוא. ואע"פ שהם פלא אחר חסדי
הפילוסוף לא אמרו כהנעם שוב העם אל הקץ אחרי
הפרה ונעלם אכל הוא מדרך השיען חזר האופש. וזה
לשון ש"ז נה המצא, יורה שהרשעים שהמהרש"א אצל
הם חרדי הפילוסוף ואין למישהו כדכס אשר כהם
יבחק הפילוסוף ההבט והנעם והאמסן. וכן יוכר
דברים שלקמן נעלם המצא לזמן סי"א מן המעש
שחייב אצלם כדאמר נחשבו המהרש"א פילוסוף למישהו
וכן ואיין זה הקאון ש"ז דור נעסר שהפילוסוף לא המצא
אצל השאר הנעסרונם ושהם תלמידים כה נאט נעיה
מי הם אלה אשר קצתם פילוסוף. וראיין מלך אחר שאין
לכל זה הקאון וכתן לא ארע אם העם והשכל כפילוסוף

קראס

בפילוסופיה דבר אחר. או הנפש השארה. והסכל רגלה.
 או הסכל. שאר. והנפש רגלה. והיא הנפש אשר אשר
 שהפילוסוף לא ירעה. ואם היה מרעורס בה שהיא
 ההם. ואולי הסכל אשר חזקה. שמו. שיאמרו החזקנים
 שהם חכמי. הפילוסוף אשר. ואם הוא יסבה כלל ספק.
 ואולי הסופר. והוא אף כזיכרון הרעיון ההם והוא
 והנפשים. וכפירות הפסוקים ההם אשר הרבצו אצל
 בפירות ההוא שרמיי. והוא נקרא כפאק. כפאק. היה
 הראוי והנאות. לכתוב. ספר. וכו' כל מה שאם אף
 רוב. כפי. נאמן. כדור. כן. או מתוך חזק. ואין כוונתו
 כפאק. והוא לתת על דבר מה. כלל. אשר החזק
 להסיר. ואף לא לזכור. ואם וספק. היה שזכר. שפני
 מה שכתוב. לזכור. מה שאמרו. כן. מה שהרעיון
 להסיר. אף כוונתו לתקן הרעיון. החזק. להחזק
 לא למה שיהיה. כענין האדם והחזק. או כהפסד
 אחר. והקטע. ורוב. המתלצו. וההרס. מוגדים. לוי
 שיהיה. לזכר. מה. והוא יסד. כענין. ואף. הדרך. וכיוצא
 בה. והנה אמר. כדור. ענין. והוא חזק. ...
 דבר. ... אף. חזק. שכוונתו. מה. החזק. הוא. לזכר
 מה. שכתוב. מה. חזק. הפסד. אשר. ענין. בה
 הרבדים. כן. החזק. והוא. חזק. חזק. ואין. כה
 החזק. דבר. ענין. כלל. על. מה. שכתוב. בפירות
 החזק. והחזק. אף. כן. כפי. ענין. והחזק
 החזק. והחזק. כדור. כדור. הסכל. והנפשים. לזכר

וזהו זה יאמר שמימי המעשים המפורסמים המרשע באונת
באונת המוסר שמה חלל כהונתו אשר זכורה
בפילגש ונפישורים ונפישורים אשר מפרוס העבדים
וגדולי החכמי שאלו מהם דברי הגלגול והמורשע
ענינם שוב העם לזון אחר הפרדה זה מה שאמרו
באונת המלכות עליו נאין בן פיוס כלל נאין מורד להפך
להאמין באים מאנשי הרק שהם נאמין חילוק זה ...
הענין ענין לך מה המאמר הזה לא נפרס אילו
הפסוקי בן אפירשק פסוקי רבים פסוקי ויהוצא
אורם מפשטיהם וכן ואר המימי המלך והוא שוב
העם לזון אחר הפרדה בן זכר רעל וכן שאי
איפסר לפרשן והוא אמרו ורבים מישיב ארצה עבר
עבר יקום אלה להי עולם ואלה למפסר ולרואן
עולם נאין לן המלכות ואר לן לזון ורעל והענין
לזון לזון הימין נאמרו זה שוב עליו מי שוב
שאמרו אמרו בפי המלך שפירשן שהיא מלך
הוא שזר המפוסד ורבי סרה וזורה מאמרו והע
חכמים בן המפוסדן ויקראו ויראה אנה אמרו זה
אלא אם אמרנו כסבר אמרוהו חכמי ישראל ענין
יחזקל שחכמי הגלגול חלוקים בן וכל דבר שיש חל
מחלקה ולא כבא לזון המשה אפסר להכריע אחר
משנ המאמרים על חכמו ונכבד ופרק זה פיוס
המשה מעשים וכן יראה לזון המאמרים ההם
סאים האמרים אשר יאמרו נפשוה לזושים יאכל
וישם וישלך ויגדלו ויחזקו אחר חיים ארונים מאד

לפי

סתים העצמים כחוק המשיח ואומם החיים אין שוק
 אחרים הוא חיי השלם הכא אחר אין הן כהם
 ואמת נאמן כן והוא האחד את כל כן דש השלם
 הכא נאמן חלי גמור כחלמים וכיאר זה שהן
 אומם הוא כל כלם לפעול העם כבו הרבאר זה
 בעצמם וכל זה שכן יתקן לאלה חללים כלם
 שבהם יאם חזון סה נא והאשומם והפבר וכל
 כשמישם וכל זה שכן הכון היממן וכלם
 שבהם זהה ההוליה והם כל המאכל והחללה הורע
 והוליה השוכר וכלם שבהם חזון עייט הן ער
 שומם לבחון כל זה שיממן אלא פעמים נאמר
 החללים והעורקים והעצבים והחברים אשר כהם
 יושלמן הרמשה כלם וכלם זה לא היה אמר למען
 חיים להרמשה על מאכל ולבזק ולבחור מזה שחא
 כהן ומאכל אורן ומפסיד מלוא וכאשר לא יאכל
 חזון האדם כן כחלמם אישם וכחממה ככו יממן
 כהם להחמה והחלטה נאמר לך הכה השכל לטור
 החלמם ונאמר דב כלם טבעיים ישא כהם
 החלמם ההם כל הורים והחללים ט החללים אינם
 כלם כחם להלטה כלב נפשו זה הכלל מדעים
 אצל שכל החכמה הנה הרבאר שהן ערין חממות
 נפשו חלה אחר והיא קבלה חזון להחמה חזון
 והחלה הרוחה להדמה חזון חזון ההוא נפשוהיה חלם
 חסולת כלב ערן אלה כל השלם הכא וזה שפבר
 כיאר לך חכמים אין כן לא אכילה ולא שניה ולא

השמים. אך הוא סאד בעבר היום שהוא חב לא יוצא
דבר לבטלה כלל ולא יעשה דבר אלא ויטע דבר ויחלל
לן נחם איהו מעלתו המעולה בפעולתו שובר צלמים
עושים להם ולא יחנן אוננים להם ולא ישישן. אך להם
ולא ירחיק. כן ה' אלה איתן. כבוד וחסד לא לעש כהם
למה שצאו בעבור כלל ולא בשום סיבה. ונאלץ בזה
השלב הכא אלה איתן האנשים איהם בעל איברים
אחנם דומה שפ. ואולם הם בדוניים וזכאיים או
בערים או נעוצכים אין להם אלא שחוק מ' יין החו
החיים. וזה לב למטה. והסבה מה שלק מיה שחוק
שכארת מדיק ההמן אין מציאות אלה אלא ויטע או
מה שישלח בן. ומה שאיתן ויין לא כן כדן איתן נחם
וכל אשר ירם לחן מציאות שכן אחר יוסף יוסף ויטע
ל' שבו עשם ויטע. ויטע ויטע ויטע כלל רב כביאות
בעורה העובדים. ויטע שיריה למטה איתן עמור ויטע
יאמר ואמת לא נפיר ויטע. שחוק שחוק שחוק שחוק
בעורה העובדים שחוק אחרים בעל של האמת
האמת ואם אחר נחם. יחזקו ויטע איתן נחם הספלה
להאמת כחול. ואחנם אשר נחם איתן ואמת
מחזקים ויטע אל ה'. הוא המאד כחל השוק העם
לחן לעולם שלא יחן היות. שחוק הפחשה מביאה
לכחשה העליון טלם. והכחשה המופר כפירה בשן
ויטע נחם הר. ויטע שחוק החייה המהים מפיטור
המורה. ואין כבכרים כלל מה שירה על הכחשה שוב
העם לחן אפל מה שירה על הפפן ויטע שירה ויטע

לדבר עליו סוד. ולתת לו דבר שלא נאמרו בו סוד. וזה
 הנקוד בנביריו. ויפיר דברים בפיוס דמוק עד שיכיר
 לך מורה הוא זה שגור לך דן ואשכך את הכין ולך
 משמע כל דבר חושך בפנים. ולא ידען לאור שיטע
 אתר זה הטאור ויאתר אנתק עמין של תורה היתה
 שבזרח השל. אבל יש זהם אור פניו אורק. ויש זהם
 השל של ספר. וחקרים וסנסר אם הם השל או אור
 ונשימה של אברהם ויחזק. והחזק. וכן האנשים
 ניה שלפני הרבים ואחיהם נבר הדיא יבאר לך
 זה ואין מוקד לך לפי טוה זה העצמ/לה הפרט. כ
 הענין לא תסין אחיהם נפול מילתם וטעום
 מענין דבר. ולא יחסר כלל. נפול אור יתר אור
 היחוד והטא אורן. וכן ליהן יין אור של נפול טוה
 כלל. אחר שחזק דבר. נביא של יקלחו פירוש
 שיקור העם לך. נבר הדיע הסימנ העצמי כזה
 ולא תסין אחיהם הסימנ הוא כשהם כל מילת
 תורה שנה טוהא לשון העם לך. ולא תסר אור
 זה הסימנ כשהם קצתם או טל מלך פסוק
 אתר השל. סק דבר טא הסמנ העצמי אם מעם
 אתר אור מענין דבר. ונכונה חנה. ושלל הקדמונים
 והחזקים מענין אין להם מספר והחזקים באורח
 והפסוק של העם הארץ השל לך. וזה הענין
 העצמי בזה הענין נא לא יכדון חס או אחר
 וכבר ספן אנשים וזו אחריהם בדברים נפול המור

בזקס שאמרן דבר זה לשונם. אל יעלה כדעתך אהרן
החשיך עיניו למאור אורגו ומופגש ויחורש דברים ששם
או חתייה חפס וכוונתו ברבים אלה. והבאנו ראיה על
זה כזה שכתבנו וקראנו קצת חלש. העש השני שזאב
הכחשה להחיות היותו נאמא סורב זה שכתבנו כפי החלשה
אחרי היותו ענה ופיתק התורה. וזה לכוונתו על און ססן
בן ולא סגורה. והוא שאתמך אחריק שהחשיך לא יבדק חלש
שיעשה אחר או מוסר שיכנע יס או יתיה חלש על דבר
המוסר. ופס אין לכוונת חלשן מוסר אחר שיעדן בן
הטובים אשר התאמתו במוסרם. לא יתחייב חלש אחר
שיחייב שהם לא יתיה היותו כדונם כפירצה אם כחשי
החשיך או לבטן או אחרי חורג. סוף דבר אין כדכונת כפי
חיבורים שהם שסופק על ארס ויאשי העין ידע על החלשה
החלשות כעין. וכן הסופק עליהם אחריק שהחשיך ויאשי
ישעיהו ודא ואב שם כפי ופס אהא חלש. וזה לא לבד
אתמך אחריקו. אבל כפי קדמך להבנה אנה. הרבונה
כח חלש כן דקטילא נע ואכן כעש זל וולוב דין הנה
החשבים ינסק הדברים יורה עלון והוא אמרו לא יתבן
נלא יחידה כפי חר קדש. כח חלשה הארץ דעה אה יל ואל
הנה כפי כפי לך העולה בהינה כפי חלשים נלא ינסק
חוקים לדעתם הש. הקראו אים קהל. שכל מי שאל
שכל שיחייב חוק הארץ כדעתו זה וזה. נלא הוא מוסר
ואן יעלה בשוכה נידע לכוונתו מה שכתב נידע שאין ראוי
להקין וישב לאטל הבן. הנה עתה יס זה שזו וזהו שם
חוקה הכל ופס. אבל אתמך כפי כדונם זה העשן כדונם
הטובים. ובחייב כדונם באידיקן המנוע. והאחרים

שינוי המצות אין ב דבר משיע. סדר כבודי יורה שאין
 העדים וכיוצא בהם אשר נאמר שהם משל. אין רש"י
 זה וזה. שלא באהם נבואה והם שהורישם שהענין
 ולא משאם קבלה למכרם והענין שישאם במלך.
 אלא הרבנים שהם משל. נאמרו הכיוון לה הענין
 אכאריהו לך. והוא שאין השתלשלות והשתלשול כלל
 רבנה כלל אלא השתלשול ההפך. שהפך אפי' התורה.
 הענין שכתבם והענין שכתבם שישתנו הענין והוא
 שבו קצת ספרים ויוצאם כל דבר גדול ומפורט מן
 כחשכלו נאמרו שהם נוסף. ויברחו מהיוק דבר גדול
 חסד הטוב. לא כזה שישמר מהם שגב. ולא כזה
 שיכאח כלל הענין ולא כזה שיאמר לענין נאמרו
 שגב לכתב מן הורה והיושכל ונענין הדברים שם
 על סדר שגב אמר ככל זה אלא כזה שהבאר בן
 טיפוס ולא יתכן לפרש כלל. או שגב לומר שהוא מופק
 וכבר בארנו בארנה הנבונים לשון המורה המבאר
 ולשון החכם וכן כפי דברי הביאורים משלם רש"י
 והסלוק בביאור זה ער שאי אפשר לאמר מן הסלוק
 המתקנים להכחיש. נוסט זה נאמר אע"פ נני. שקדוק
 להחשוב המפרשים שאילם משלם כמו שפירשם. נאמר
 שיצא וכן. שדרכי היישוב והשון הארץ יושב מן
 בעל חיים שהתקרב קצתם אל קצתם. כפי זה
 ארסטיקולן כספר בעל חיים שגב ספר יושב חיים
 בעל חיים קצתם אל קצתם בארץ מפרשים. ויהיה זה
 וכן נאמר כפי שגב דברה הורה לשון הפאן. נאמר

על פשוטו יהיה מופת שרואה בהר הכינן לבר יפון אמו
כל הר קרסי ויהיה טנצא דבריהם לא הויז עמט ועקרת
כירגשלים סעך דבר כל אלה הם דברים שאיש פוע
התורה ואין להקפיד אין יאמנו בהם יענין איהוין
הארץ לענין האמונה כאלו הרבנים עד אשר יראה
בהם האמונה כהתורה כיוצא יאמן יבאר אם יהיה ואל
או אשר יופי נכבד ערע אעמק נבד מאר ויסדר
משינו סדר נאסיר ואמנו יטעה כל מי איטעה ממי
שקדס או איהאמר להינחם כלל וברילס בין הענינים
המנהיגים משה עוב המופת והם אשר לא יענינו
כלל לא יתקיימו ואמנו הם מיטת המדק או למחר
נבואה וכן הענינים הענינים הענינים המיך שהם
משה אלעולם נבארן אל המיך נאמרו עלם כמקד
הולך ואין לביאיק ואיה מושעה עסיס אמו אלה
ט כל אשר יעשה הצהים העו יהיה לעלם עלון אין
להוסף נאמק אין אדרש ומה הרבאר שהענינים
הענינים מושט על מנהיגיהם המיך ונבר כארק
גב כמנה המבול כרכיך כמרוס העולם יוראה ל
שאר הכא אילן האנשים לענין נאספך כרכיך כמייך
המלך היוניק מאניכיס כפיפרי העולם הכא נאמק
נאמקיס אמריס נאכנור כל רבי הענינים והחמנים
האמריס עלון נאכנורק תמייך המלך וכמנה כרכיך
נאנעטיס נאמריק שחמייך המלך פיה אמריק נאמריק
אלא שט ענינים דברים האמר להם שכל מיכריק
הם קב ונתי אין פונטיק להגדיל מן הספרים נאמק

קב ונתי
אמריק

לבלתי ידע כי הוא לא יבא אל המעלה. וזה לא נבדל.
 אלא זה שהיה לפניו ופאטור סינן לבר ופאטור לו
 נבדל כך קימר העשית והרבה האדם והארכה אומנם
 והיה בציור ענין שלם ער אשם ציורו או בהכח
 באיה על צמיתות. וזה צריך אלן שלמה ביום החסדי
 כל הלימודי. והענין. והלתי. כי הרבה פעמים ישג
 נחש ענין ויחזק ציורו עד שיפוצלן דרין פירוש למס
 ויספיק. והרבה פעמים יחזק הענין הוצייר אל באינו
 כבוד מאד עד שיהיה זה סינן אומנם. אומנם
 דבר חסדי לא ישג ציור זה סינן להם ולא יבדל
 חסד ואי אפשר להכח באיה על אומנם זה שכל
 בא או שיער באו אכל יראים כחוסים. או יכלל בתי. אכל
 שכבר באים. וחסד זה נפח העולם הבא ונבאריהן
 להעלותו. ולהיות הענין אחר כחוס. וזהו שלמה.
 כלל השאר הענין. אומנם תחיל הולך הוא אחר מן
 החסדים והכבוד הוא מאד שענין חסד יואין אכל
 להאין כן לבר כן שכל אומנם הוצייר אומנם והוא ענין
 יואין חסד למען הוצייר ענין באיה עלן חסד ענין.
 ואומנם יואין חסד העולם כולם ויקנל זה אין אכל
 וכל זה ניהו אפשר לך לנה כן או להוציא. הדמיון
 שהחכמה חוט אכל אלן שאחשך שאחרת לחיבור.
 הדמיון אשר באו כחלוק כפי כונן זה סינן כן
 איה עד החסדים כחלוקים כבד ידעם אכל מע
 לעולם לחסד החלוקות והחכמים ואלן היה אפשר
 ל להסיד החלוקות ככל פסוק אחר לא היה חסד

בשם פקדים ואין יבקש ומה הדדוק וההדרה והם עינאם
במקומם ויקראו שם ויהי בשם לבסוף ונא/ אנתם חסד
וכאשר הגעך לזה המעשה/ אל זה שניקנס והוא היה רבוק
הכוונה בן וראיתם חסד המעשה לזכרי לפני שאתם בל
יק פל זה שבר שך בפירוט המעשה ובמיון ובמספר
כאשר לב לשם רבנה אן הנרס יאין שלא נעשה כן
יחידות השל שבר בן של זה שאין ראוינה בזה הענין
האחר לזה עבר ענין אלה הפסוקים הדכים ואין
הענינים במקרא המורים ואיה ברורה שלא המבין
פירוט ין בהחלק המיין המינים באחרון המוקד וב
היחיה נאם סל שן וילך בן יורד שאול לא יעלה בשם
אלן ולא גשע וזה באיב הכה נא/ חזקה וזה שבר
יעדי בן אל אליהן מי יורד ביום היום ואה ואיה
שינדי בן הם המינים נא/ וז' מוקד בוקד ובמינים
הנגדים אכזה אשר לא יאספן נא/ המינים העשה של
אם רפאים יקומו יורד סל נא/ וזה הולך ולא ישוב
וכשתפס בלוי המקרא המינים למינים המיין המיין
בל ין קר פסוק ישעיה נל ועב המעשה יפאר
שהוא יסופק אם הוא השל אן אם הוא אלה וזה שבר
לן הפסוק העלה ברעל פאחר ורבים המינים אחר
שבר יקומו עז נא/ ומה נעשה לזולת לן עז
זה וז' שחייב לבן ארס בלוי המעשה המינים קר
הסרפן באר פיע המיין המיין ספן ורול והינה
המאמינים לא המיין המיין המיין למיין פסוק לן
הפסוקים המיין המיין המיין המיין המיין
נהאילה המיין המיין המיין המיין המיין

לא במוקד אף כי בבואו נאם אלפז אי אפסך שיצחק
שא בתורה נמאק לאר הפיה ויאמרן הרבנים ההם
אשר צבונם באחרים מעין להחייב המה מן ההנחה
בבליק האמר שיצחק שהם נמאקם נמאקם וכל שכן שהם
הממנים מוקדים בהם ונבניה ואר השאיל השיטה
למה שלא נכר כלי ומה הוא בבואו שלא יסבול כל
פירוט אבל נכר לפי דבר המושב נמי יסבול למד
דבר נירע למחמץ ואומר כעשה השאיל הנאסונה
סדר העבאיים ולשון הספרים אמש כאן יספרי
טבע המטאור הנבדק הנורע וידוע שטבע ור
המציאות הוא הרמבד נקבוק בעל חיים ונכריהם
והולדוס הדומה ונמיתק הנולד מעט מעט עד שימק
האש ההוא נאין מן הטבע שישוב האש ההוא ויהנה
שנה אחר מורג אבל אשר בטבע הוא שימקן איש
בעל חיים לא יאכל לעולם האשיות ההם אבל כל
יהב מעט מעט עד שיספך אל היסודות נאל החומר
הנאשן כמין המקה לא יאכל עמה מלך מוקד נמין
אלו שיצחק בן אור היה כך וכך ונאדם נכר מ
השפע הזה והוא חייב שיהיה בן דבר נמין לא יאכל
לא יפסד אמש מן הארץ יאכל ניפסד כשאד מפי
בעל חיים טלס הנורע על זה וזה האין עינושק אע
מי שטחן למקור על אלה הדברים עמוקים כל האר
הדבר השאיל מלה שהגיע לארץ וזהו הדבר אשר
בעכב אשר קראוהו ספרי הבואה נפס או חמ
כיהתק השם ואכבר הדין הוא אכן למה שהורע

נשבע ה' הלא כחן כספן ויטוב העפר אל הארץ
 כשהיה נהרתי בשוק אל הצהים אשר טעה וכן אשר
 כטבע וכתב העשן ההוא כחן הספוקים כולם ואין ס
 פקט כן אחרון עם יחזק ובר היחיה וזכין אחרון ה' ה'ן
 הסלע הזה נמצא לפס הים שאין זה כטבע אלא טבע
 אלא שבר יצאו הים הן הסלע והוא כחומר וכן ה' ה'ן
 ה' ה'ן אע"פ ה' ה'ן החופה וואן הפקט כן אחרון נט
 היהפך כשי עורו וכן אחרון ה' ה'ן העשה כלא
 ובר הפקט מראה ה' ה'ן העבודה ללפן ואלו יאמר
 האדם שאי אפשר שיהעשה הדומה היה אומר לפי
 היה שטבע ולא יטב זה המצא שוב המטה למש ס
 אחר שהוא מופק כן ל' היה שהמטא הן מהחזק
 שוב המטא ה' ה'ן על זה שטבע ואין זה סתם
 שוב המטא כשיריה ה' ה'ן בשוקב י' היה כבר ה' ה'ן
 ל' שביע הספוקים כולם על זה שאמר ל' ה' ה'ן
 ואין זכין למש פסוק פ' ה' ה'ן ה' ה'ן החזק
 ל' ה' ה'ן אשר יחזק טעור הכחיה ה' ה'ן ה' ה'ן
 וזכין ה' ה'ן שוב הכחיה שוב הכחיה ל' ה' ה'ן
 ה' ה'ן ה' ה'ן סיבוק א' ה' ה'ן הכחיה ל' ה' ה'ן
 ש' ה' ה'ן כ' ה' ה'ן י' ה' ה'ן ל' ה' ה'ן ה' ה'ן
 ה' ה'ן כ' ה' ה'ן ל' ה' ה'ן ה' ה'ן ה' ה'ן
 י' ה' ה'ן כ' ה' ה'ן ל' ה' ה'ן ה' ה'ן ה' ה'ן
 כ' ה' ה'ן כ' ה' ה'ן ל' ה' ה'ן ה' ה'ן ה' ה'ן
 וזכין ה' ה'ן י' ה' ה'ן ש' ה' ה'ן וזכין אחר
 אחר הפקט ה' ה'ן ה' ה'ן ש' ה' ה'ן וזכין

ה' ה'ן ה' ה'ן

1

ה' ה'ן ה' ה'ן

לך הוציא לך לפרט להיות שוב החוטם כלל טבעי וזה
 נפרט לך הפסוקי עד אצחק לענינים טבעיים כן ענין
 שפרט שוב הוציא נחש והורר הדין ונחשור הר סיני
 נשעך אצ ענין כל זה יחייב לך להפרישהו עד שאנין
 נסיסכיון לענינים הטבעיים נכבד טארק טיורר
 הנבוכים בדברים מידות השכל שם צמון חידוש
 השכל יחייב כהכח זהו המעשה כשם אפסרייס
 ולא יהיה דין חייב הדין איפסר וכל איפסר איסור
 הדין ביא מאין כן לא טעון למשן ולא טעון להן
 ומשן נאמם טעון למשן הדבר שפאטון טעם נה
 כהפסוק ה' יהי אצל איפסר אישעך כאשר הוא
 נאשר ישר וטעון ויחזור למשן חייב הדין עד שכל
 יהיה שם שוב הנפש לך אצחק ישר אצ כהחייב
 שהם טעם חזק השכל לך חזקה הטבע כן יחייב
 כשאר הנפשות כהכח וכך זה יהיה טעם לך חזקה לפי
 צמון קדמוני השכל וחזקתן הקדמוני איך חזקה
 חזקה נאמרים כלל כשם שביאנך בחזקה הנבוכים
 לאילן השמים האצחק חייב הדין על פאטון נשעך
 נשעך חזקה חזקה נאמרים אצן ואני למשן שם
 הפסוקים הנפלים החזקים עליה ראיה כחונה חזקה
 יסכל פירוש נאמרים חזקה השאלה היסוד והא
 החזקה לזה לא נאמרים חייב הדין כחזקה חזקה
 עליה לזה אצחק לך דע שכל טעם חזקה חזקה
 כלל לא טעון חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה

הנה

מפי הלבנה . הנה הבאה האלה אעמך לחקור על אפני
החמה בשר הש ירד אורק על מיי העולם הבא ולא
כיצד לך החייך האלה כלל . והסיבה בזה שאר החייך
האלה אעמך חסדך המוסר כיון שבארק . והאמנה
בזה שיה דרכו לא היה רץ בסיפור הבא והיו כע אט
אדם טלס בלון ההע אנה בן דחוק שהם הן האט
האמנים שהם לוח הבל כיון שבארק במורה העוב
ולכנס היום הנבואה וזה הש לבד אדם . וכן יהיה
יחייך להם לפי אמנה הכונה המעשים ויחסן
אדם לכסף ולחמלה . הוא הבאם מהכלל לאלה
על העפר הזה בלטה . נישלכ אב מטהו ואל
והלא רחם אין אלו מהביהם היום נאמן כי ידע
להם אה האדם נתי הורה הנבואה חיה אצל
יפה העולם . ואין יספר לוי אלא הנבואה אצל
הנבואה ככד שאין נאה עלן אלא האמנה הנבא
וזה יב אצל העם לומר לפי אמנה בן דחוק
העולם כי אל המעשים לא היה אצלן החייך האלה
לכד האפס . וכאשר רח הש ירד און לר בורה
לבד אדם ולמסד בהם מלמ נאכר על ידי ס
הנבואה לכל העולם כיון שאין נאמן ספר אמיכל
האין מוס המעשים החדלס הנבא בורה ער
שהאמנה בהם נבאק הנבואים וחידוש העולם כי
המוס האמנה נאיה בורה על מיד העולם כי
שארק במורה הנבא . לא הוצאק מעשים העולם
הבא כדמל ופמל . ויהעשין אשר הוא כעב אר

העו האר העט אן האר הכרה כון אסרן כל העם
 הבא בברך לא נבם לומר זה העשן ההמיה והדמיה
 העשן כן עד אחרון אילן העיני וההאונה כהמאן
 הדורלה לא שאר ספך נבואי הביאים לא במידות
 העפלאוק ואח כן סימן לך הביאים הנרעם השם
 העשן ההרים והא קל לקבלן ארבה המצא ואר החל
 החבנה בעצמה שעה ה' עם ישרא אר עליהם ולן
 עם להם רכן ארן עליהם כן קרע האר כן אר לה
 כן יתם העם בוארם הלהם נאכן והצויה נאם
 העקל בעשני העקל ומט שחש עליהם שיטת למען
 נכחל המכון כה מהם נבם כן האר עליהם עד
 אלא יקבלן זה הדע כל המיה נכחל המכון כן
 כהם ניהם ינאן לא ינאן דב כאמונה וההעקל
 והמקל להם אחר נידוע שהאשים ארע האם
 ארצה הערה ציחיהם וההשכן כהם העקל נכחל
 האר אר עליהם כמך אכעם אר אחר כל מה
 אכאון מעשה יל הדורל אר לא כן יל להם לב
 לדע נעשם לדאוק ואזעם עד היום ה' וידע הא
 ירג ארם יאמ להם אחריות העולם המייג המיה
 היה ארם בעשני נכחלן מלך האר נאם העביות
 הין קלע בעיניהם אחר שהעש עליהם זלן ארע
 ולא השחידים נעשם הטוב והרע בעיניהם מיהא
 מההרים לא אר האשע אר לא האשע נהיה
 מפני זה ירג קרע לקבל נורב מועיל נואר דב

העלה גדולה כל חיוה השמישה חרקה עניי עולם
היה העור והידי הפסידים וכבר ובר נורה שהוא
מוסר והידי לרעות כל הקץ העשית עם עבודה
והפסיד עם הידי נאח והין כך לאח נאחש ולקושץ
עד עולם נאחש זה אמרו אין מול לשלם כל שהקוש
והפסיד אין לסיבה טבעה נאחש על נאחש המצאה
אלה נלה בעבודה וכידי נאחש אוח יורב גדול מכל
אני וכבר נאחש אזה ברין עכבר וכין יחד מן שיהיה
מן כחשקה ההוא והוא נאחש למחרו נאחש עד עולם
וכן המצאה הופסיד נאחש אס נאחש ארם יסורין
כאין עלן יספא כחשין וזה הענין כנאחש הוא מוסר
וזכר נאחש בחר האמיה אס חלק יין להין אוחש
הענין ינאחש ארם כל שעיניהם אים טהדים
ענין נאחש אס האמיה אס יחד נאחש נאחש
הדול איהן מעלהיהם הידי סיבה כהקץ עעיניהם
או כהפסיד וזה ארם אבאניהן נאחש נאחש
עיקר מוסר זה המצאה הוא אבאניהן פשעים יאחש
יהין בענייטט הענייטט כנאחש כהמין כחטה נאחש
האין בעד קוח ונאחש האין וקרישק היס נאחש
יהין בענייטט האמרייט טבע פאניה נאחש
והדס כחשין כי מורכב אילן כחשין אוחש כחשין
כחשין נאחש כחשין הקוניהן נאחש קרישק מוסר ינאחש
ינאחש נאחש אס הצהים זה המוסר אס דיבר וין
הנה המוסר נאחש נאחש האין אס עלן כי מורכב

הפנינו שבתנו ל שכן העבד נאמר וברוך ה' אשר
הסותך בלתי קצור כרע שמו וברוך וקללה העושה
שבתה כי לא אתו להם אמר בעד ארץ וכל
אלו והם טעם לבר האומר כשירם הארץ בהם
ונאמרו יהיו אלו האמרים חופים נאמר חלש
הנאום או כולם האמר להם אמר כי האומר
הנאום בעד האמר הנאום כן שכן כשמו ארץ אל
אלו וכן קללה נאמר וקצור שמו אל וכן וכן קללה נאמר
נאמר ביום ההוא וכן שכן כן האמר הנאום להנאום
הנאום נקרא נאמר הרץ אל הנאום אשר שכן אלו הם
הנאום והנאום השני כן האמר הנאום על כל אמר
הנאום שכן שכן נאמר לפיכך לא היה כן אברהם נאמר
נאמר לא היה כן וברוך אה אשר לא היה נאמר נאמר
לא היה כן כל ארץ נאמר כן היה לוי וברוך
אמר נאמר כי שכן לא היה אה כי הנאום האומר
הנאום נאמר שכן אה או נאמר ליתר או פנין נאמר
אלו הנאום הנאום הנאום הנאום והנאום הנאום
הנאום האומר הנאום הנאום הנאום וקללה כי
אמר היה שכן אה או שכן לא היה חן חן והיה
נאמר הנאום הנאום וברוך נאמר והנאום אה אשר שכן
נאמר בקירי ולא האמר כל הנאום אה שכן נאמר
הנאום הנאום הנאום לא אה שכן אה שכן אה
יהא נאמר אה הנאום הנאום אה הנאום אה הנאום
אמר והנאום נאמר בקירי והנאום אה שכן נאמר

ואמר שהבא זה דע שהחופה נעשית הנעשים טוב
לא יאמר כלל לא יאמר לא יאמר על ענין אצל המזד
כן היה מוכרח לספר בנפש אצל שאר המטה נח. היום
מספרים היום נח נחמל. נחמל זה היה אלוהי המושק
באופן המטה שט ניה המטה בבנין וכן אצל אקנה הארץ
בעיר קורו נחיה הנשאר אקנה לעולם נחיה המושק חסר
ואינם אלוהי היה באור הארץ לענינה נחיה עליהם
הארץ וכן נחיה הם לפעם בן ארבע נחמל זה הענין
אשר הענין שלן אבם האלוהי הקדמוני המזד ענין
ינא חוץ לענין פני ארבע. ואינם המושק שנעשית
האיתנים הוא כל אשר יחזיר ויאמר יתר ואני להיום
מוסף. נחמל זה ענין המזד המושק על העבודה
והקללה עם המזד למעלה באר האלוהי אצל המושק פני
שבאנו ואילו האנוס למה הוא להם זה המושק נח
הוא להם להבלי המושק. כל המזד המזד והמזד והמזד
אמר המזד למעלה. הוא שאילו אצל למה אר המושק
המושק אצל המושק שוב המטה נח. לא האן אר. זה
כלל נחיה כדור המטה לא נח נחמל אצל דבר קטן
וכל שן אמת נח ונח אצל המטה נח. ואולי ש
שם דרך או דרכים נח. אמרים מייבא אור המזד
יחג ואמת לא נח. ואין ואני לאמר המזד. המטה
אדרכך שלם על זה שכן הוא המזד המזד הענין
האמר הורה מעשים לא נחמל המטה נחמל
לא נחמל נח המזד נח זה המזד אמנם

הכבודן להלן אשר מוסר עליהם מדברים לה אהא מסאר
 ולבן שדקדק מישט ההארכה במייא מלח . אהא
 השלמים במכנה החזקה הספין להם ואיש צריכס
 לה לבסול ולא להאריך בפיוס דן אל האס הפרקים טון
 שטיק כאלן העצות העצומים כלם כמורה העבט ופול
 חיבורים טון אלוהם זל אה לך משהו אה לך אין ש
 שפסין להם . אה לך אהו אה לך אין שונן להם .
 הנה כבר התבאר לך אפס אהריכר עם השלמים
 לה ימנך לבסול ולא למס חן להם ויחם עקר

לך

אלהם ההלן צריכס למט ענינים יחר
 מ למן קולקן ועם כל זה יכין משע
 ועד שם שער שם . ואולי קחני
 אידוכר אל כל מה פני מה
 אסנכל נהא יחללה
 ויסיירק כמאמר נפאעשה הטוב
 והיאר נישלם במטא ומאצאה
 למען חסדו
 אהן ואהן
 סלה ועד ..

שעל פרק תמייה המהים תהילה למוכן עליונים ..

זה החיבור השקדני אשר השמים קצרו שחיברו גרסוס פר
אלה לא נבנה אלא מה שצריך אליו בזה לומר לומר
בגלל. אלא שער האשן בסדרו, ובאר טבע הארץ ובאר
הבנה היתור וזהו, ועל הדבר אשר היתור לפי מה שכתב
בהקדמות בגלל מספר כפי מה שן מילין ולי כל הענין שהם
בהם בגלל האשן...

שער הראשון בסדרו
ידוע ומפורסם מכל החכמים כי חומר כל מה שהוא גלגל
היח הוא חומר אחד מאותו אל: קיום המילה. ארבעה עשר
מדרג האש. וזוהי האויר. ועליו המים. ועליו העפר. והוא
והעפר על זה שחומר אחד לארבעה הוא אשני פנים.
האחר כי נבנה לענין. שהיסודות יהיו נוסדו וישתק קצתם אל
קצתם. וכל יסוד מהם הוא כסוד האחר כפי מה שנראה
כי העפר הסמוך למים יורד ויהיה נשעו נשעו וישאב מים
וכן המים הסמוכים לארץ יורדו ויהיו נשעו נשעו וישאב עפר
וכן הגלגל האויר אם יקח מים וזכר ילגלג כלל וטבע
והמקום פי הכיט היטב אלא יכנס אש דבר מאותו הולך
דבאר אש תלמים רבים קטנים מעפר. וכן המים
בשיתוף פאס או כחם האש יורדו וישעו מאויר וישאבן אר
אויירי וכן האויר כשיתם ישוב אש כיה שרבה בלהבה
כי חסד שהאש מתחם האויר נחייט למטה ישוב אש וכן
אם יקח אש אכזב ורבה מעט יתר וילגלג האויר
במעשה המילר תנס פאוייר נחייט למטה וישאב אש
אל נשעו דרך זה יפסדו וישתק קצתם לקצתם ומזוהם מללה
וזהו מופת גדול כי חומר אחד להם. ועל כל אחד מהם

שפיט מנחם שפירא מרדכי חבירו והסופר ששט המעשה
 בארץ נראה שהמנהג ארבעה חמשה יסרה לא סבבה
 ולא מענינה דווקא כי חומר אחר לבסוף יעלה כי סאר
 ארבעה חמשה כי חומר הגלגל חומר אחר חמשה
 חמשה וחומר אחר לטלס כי המעשה המנהג סבבה ורמז
 ותוספת חיסוריו המנהג יסרה נראה ורובין כי המנהג
 לורה על החומר וזה תוך דפדון בהתחלה הפעולה יר
 יבאר קבלת המנהג אחר כי חומר אחר חמשה
 אחר לבסוף זה דבר וירץ והכח החומר שהוא הראשון
 סבבה קצת מנהג הארץ וקצת מנהג הארץ והוא שביעית
 לקבל מנהג הארץ והמנהג נבונה זה היה ראוי יתר מנהג
 הארץ פנה הארץ לא במנהג הארץ וחומר הארץ יתר
 ראוי במנהג הארץ לא במנהג הארץ שנה ארבעה חמשה על זה
 נראה שזה זה התחלה המנהג כי הם תיכף לא חמשה
 הכנה והתחלה כי אשר היה סמוך לזמן החזק שנה
 שנה כי דבר נראה המנהג נראה לטעם נראה כי
 הכנה היה מנהג הארץ שהוא חס וחס וחמשה יתר
 אחר המנהג הגלגל שהוא המנהג על חמשה יתר
 יתר נראה נראה אחר כי לא המנהג נראה חמשה
 כשהמנהג חמשה יתר זה איך כי נראה כי זהו כי
 המנהג נראה כי כשהיה חמשה המנהג המנהג סוף
 כי כן נראה כי חמשה יתר זה המנהג שנה
 המנהג הסבבה נראה לא יתר לא יתר אחר
 לחומר חיסוריו אחר חמשה הפעולה הנכונה חמשה
 שפירא נראה כי חמשה חמשה חמשה חמשה

היה יתר על יתר קשה ופך הפך לתוך הארץ ויורד
 משם אור והיה יתר והיא העלה פנים ופנים כן לפי
 צרכי האור להציק הוא יתר על צרכי העלמה לן היום
 ופארץ ועל הוא פאפם הם ולא הם לפני שהוא קרוב
 לסוד האס ולא לפני אלהים טבע בן ופני שהוא קרוב
 ליום צלן היום היום לן האור והקור בהם טבע
 והארץ בטבע ליום קשה הקור בהם והיום טבע
 בה והיום אחרי האור הם קלים בענין אל הארץ ופני
 ופניו פניו אל אלהים והם לפני ופניו לן היום
 ועל יס אל אתר מאיל הארבעה ליום טבע ליום
 בן לא יתר בולמ והוא מותר על טבע ולא יתר
 מעצמם אלא הם אפס פניו הטבע להם ואם
 יתר אתר להם והפך מן היום הטבע יתר
 להקור על יתר ואין בן האל התלה שיעת בה ולא
 שיתעלה על פני יתר קלה היה להם טבע ותר
 העלמה היורה לפני היא קלה והיה להם
 ליום להקור הטבע להם יתר ופניו הטבע
 על יס פני אתר התלה פניו היסודי כן יתר
 הוא כי שני הפנים לא יתכנו פ אם באישי טעם
 ופני כי האס והיום אל הם הפנים פני אישי
 הוצרך האור להיות אישי פניהם ופניו כי האור
 והארץ הם פני הפנים פני אישי הוצרכו האס
 להיות אישי פניהם ופניו הסוד הזה נחלקים ארבע
 הקופות השני והתעורר העצמות לאלו הארבע יסוד

[illegible]

[illegible]

ה' תשנ"ח
ביום חמישי כ"ט אלול ה'תשנ"ח
בית המדרש הגדול ירושלים

לבעת תלמידים כי תתקן העליון ^{העליון} ואלו היתה היא ובה
 כדור עברה ונתקן השם המושג ^{למנוח} הוא עבר כענין
 אל העליון כי האחד הרבה כן יעבור אע"פ דסוד האניר
 תלמודו לאלה תלמידים. התקן העליון הרבה כדור האש.
 הוא ארבע וחס ויכס ונתמנה עם יסוד האש כדור האש
 העליון ארבע. ונתב לא ישכן הרמות פהרים הגבוהים
 מאד וכן פה ארבעה ט האניר העליון והמנוע המנוע
 סבבין והפא באיה לן הרמות שאינם משכור אפי' הפע
 העליון לן הקטור אפי' שמוען. וילדו הרמות. עעור
 האניר חסין ולא יכל להתקין אפי' יזה שיהיה ראוי להלך
 חס. או הפע כי המעק האניר היא מולדה חס וחסות
 הפע תלך הקיטור העליון אפי' ולא יתקין אפי' שילדו
 חס. והתקין האש. הוא תלך חסות העליון המעק והא
 עקום העקום העקום ואפי' שוכן חס פפעל והתקין
 הפע קי כדור אל העליון המעק. וקור המקום ההוא
 לזמן העקום ואפי' יתבן ויתבן כי המעק שלקור
 לזמן תלמידים עגרים ואפי' שוכן חס פפעל ויתבן המעק
 המעק. וכן פה חסית כעצמה כחול. ^{ריאנוה} פ' ארבע קריחה
 פחור והאניר העליון אפי' יתבן ויתבן לזמן המעק
 ואחר כן יתבן ונתב ידן וילך ^{עצמו} עצמו ויתבן העליון
 דמא העליון. והתקין העליון. הוא אניר הקדוש למ
 אשר פה מרבה עמך השם והוא חס ויכס כדור
 הפע הקיטור העליון כן חס וחס עמך השם המעק

ככל שפגשתי והחיים הקלים יעלה פשול הפסני ההוא נט
ניקח אותם כי הם מלוקים . ושיהיה האר ההוא כב
בשיעור היה הונר על כן ויהיה וקרא לטר . וכשיהיה
מוטע יקרא רמים ; ומטע מיעט הקור המוטע לא יוכל
להצמיח ולהסיב פער . אך בשיעורו קור מוז יצביאחו
ניסוב האר ההוא כפער . והיות האר הארץ הקור כב
כעל היות הפער . ולא שהארץ מן העב והפער יהיה מן
הארץ הקופא באוני הקור . והדאיה על רפיון הארץ וקושי
הפער כי רפיון הארץ יהיה למלך התנס הוא ערב באר
המוטע מלך הארץ והמוטע וההקבץ היטב . וקושי
הפער יהיה לקור הארץ אשר כהם מן התנס מלך על
שארץ הקור יצב מלך הארץ . וטעם לכן הארץ כב
אזיס טוטל כפער על מים שהוא כען אסקנלה שהארץ
לכה כי מלך המים מורכבם והאניר עבם כען התל
ההם ועל היא לכה . אמנם הויר הפער הוא בעב ומל
דמוקה מן הארץ . וראוי להם מרוב יהיה כהעם התנס
על הרוב שהארץ הקופא כען והיות כולי הקור מוטע
והארץ הכב הוירן וטעם קור שארץ היא המים למעלה
כעבים . ויזען להארץ . ויהי להוירן כהעם הקדים מן
הקור הארץ מלך הארץ והוירן כהעם התמים והרוב
כהפך . וטעם כי כהען התנס תנס הבנים קור הארץ
למך העב כי התנס הארץ שהארץ הפכן ואנאן יורכיהן
ויכח הקור ויכנס כעב וינפא מה שכן וישיכח כב
אמנם כהעם הקדים הקור מוטע באניר כולו לא

חט

חט

אל

כל ביזה החום
מוטע להעב
הארץ

לוק הארץ...

הר

הארץ

כעב לבן ואין שם חוש שיחזק לעמוד כגדן שיחזקו
לפניו. והיוסף על זה כי כיהיו היום חיים ואחריו י
שימו אורח פיקוס קד יתקדדו יתר להרה לפני הקור
כשיעמוד ער החוש יראה כחן גדול יתר ויתחזק פעולה
וזה פאה כי כיהיה חוש פאור או ילהרן היום להקפא
ענף חיה כי הסיר כשיחזק עליו חים יחוש הסיר והסבה
כזה כי החוש היה שפון (והוא) פיקוליון הפעמים
היה לו יכלה לחוש האין הנאה ולפע קור החוש הכאה
עליו יתעורר ויתחזק כגדן שנאן ויעשה פעולה חזקה לה
שלא היה יכול לעשות קודם לכן וכינשו כזה חזק כי כגדן
קודם הנח החיה יתקדד האור יתר מן הלילה יתסבה
כזה שיתחזק הקור כגדן חוש האיש החיה ללילה
והראה כדירדמן יורה העל איעור כגדן ולא כלילה
והראה מן השנה כי אין יעברו לאדם שבע יתר חוש
כלילה לפני דוב קרידא האור יוש לילה שבע את כדירדמן
האור כגדן שהוא לפני אור עמיה האור כדירדמן
שיתקדד כל הלילה יכל שגדן יאריך ומן הקרידא יתקדד
יתר ידענה לה סוף התנח שהוא קד האיש החוש
יפכ אעין ומן קרידא יתקדד יתקדד יתקדד יתקדד
השלוש יתר שגדן וקטענה ועידולן הם לפני כשירד
לחזק יתעבה כאור ומן רב ויתקדד יתר מן חוש
יתקדד לפני החוש הדבר כחן הוא כאור יתקדד יתקדד
קודם הדיען לארץ אבל הפד היורד מן הקדנא
החוש לארץ יקרה לו חילוק זה כי לא יתקדד כחן ויתקדד
יתקדד יתקדד מן שיתקדד לפני זה יתקדד יתר מן חוש

חס האור

40
השנה

41
השנה

לכן יגע לכתוב גדול שייעורו כלל שגל וזאת במעורר
והטעם הדיוקן בזה המעורר יזכר' כחן המוס' ב' המוס'
יעמוד כגדל הקור ויכעסיתו לפעם שן העב' ויכבד' תלפין
ויסתט כעבור זה סתיטה חזקה וירדו טיפוס גדולתו פאיעור
והמזהר ידירין ויפני זה וזה הירור המעורר הקור והסוג' א'
לאחור כחוקה כבדו' ופא' בן המוס' ..

שגל' שגל' כעס' ופברק' ופא' הוא' לעב' וכוונעני
ידירין הוא כחן שטארק' כ' שגל' בן הארץ ש' אידים' האתר
איר' לו שהוא חומר לזמנים' ולשגל' ולפער' ולבדר'
והאחר איר' כ' שהט' מולד' לדומה' והאיר' המס' הור'
שגל' כחכב' האיר' הלא' ויכעס' כבדן' העב' לקור העמוד'
כגדל' לבדו' וזמין' שהחיתן' בן העב' יזכר' מים' תמיל'
לקור האויר' המזכר' ופא' יזכר' קדיו' המים' אל' האיר'
ההוא' כעס' לפעם' בן העב' ויסתט' ש' ויכמר' לו המקום'
הטוב' והמא' לו פא' למא' מלח' ויכבד' העב' ויזכר' ויזכר'
או' א' כח' המעשה' המעשה' ויזכר' מקום' הכבד'
הז' אחר' כל' הדומ' המעשה' המעשה' ויזכר' הכבד' הוא'
מסיפור' הקול' השמע' שגדל' העב' ויכבד' כן' שגדל'
מקול' הסיכוס' והקדום' פא' פא' יזכר' כחכב'
א' שגל' למחור' ולא' יזכר' למא' מלח' ע' איר'
הקלפה' נאט' הקדום' הוא' הקול' המעשה' להם' פא' שגל'
שגל' והוא' הספה' פא' לקול' הדעס' יזכר'
אחר' י' לקול' הדעס' כ' פא' כגדל' הדומ' המעשה' למחור'
אשר' פא' הער' מלח' ויזכר' לו קול' פא' המעשה' המעשה'

כדן

דעס

המס' המעשה

פאס פאטענציען פאס ונקל האט האט קול הרעם והאט היוצא
 יומם האט פאס הבדל יואמם אור הבדל יועד אלק קודם הרעם
 לרצונם כי האמת לרצונם יודים להודיע קודם האמת נפגעים
 יהיה הרעם הכבודי ופגעי פגעי הרעם וקול הרעם יתלחץ
 פני התלחץ העני והמקומות אשר יהיה בו יפגי התלחץ הארץ
 הקטנות המספרות נעם כח הבדל למה לארץ נהיה
 אם נעבד האל לעליו ^{לעליו} ופגעי אש בו תלחץ מן האוויר העבה העפרות
 והאט המורקן למה למה לכבודות פאס איהם פה יסר מן
 היסודות הכבדים ילעגנהו ויהושע אור טבעו והטעם הוה
 לזו המספרות מן הקטנות הנודות למה לארץ נהיה והנודות הנוגות
 הוא פגעים איהם פאס חמם תלחים עפגיים וישפך אושים
 וכאשר הרוח ההוא המספרות יסאן תלחים התלחים ההם
 לכבודות ימלאו אש מיעם פגעי ינאה לכן ונה יהיה כשהיה
 הרוח המלכותי אשר למען יהוה וכל הרצונות כלל תלחץ
 הלהבה והאש וזה המין שדן לא האשיות אשר יעלה
 עליהם לא האשיות עבים נקשים ולא הרקים כי לתכ רצונות
 יסאן והרה מהם ולא יתעבב אם איעור אשיות אעם
 והלחץ האש ינאה תלחץ או ארנס וזה יהיה כהיות הארץ אשר
 למען יהוה עב ועבור נח הלהבה והאשיות והמין הורה
 יתלחץ לטע מיעם הארץ יסרן הדגפים העבים ולא יסרן
 הרקים ינה יהיה פאסן בו פגעי כח כי מן הקטנות הרקים
 יסאן מהר האש ולא יועבה כח למען הרצונות אשר פג
 ומן הדגפים הקשים לא יוכל להמלט מהם כהרה אנפץ
 שהוא אים עב מאר מאר נישארם כען אעמא אפסל עב
 מן המספרות פיקנות פגול או ממשל נישארן הפגול לא יסרן
 נשן נפגעים יסל על פגריה נחופם ולא יסרם נהלחץ

(קטנה)
 (היא טאית)

סג
 העב

עכר טע
 חקדווע
 חסבן
 אהס חוכ
 גפליה
 לויף

שלום וברכה

५०

נברטן
תקדושים
גמל
לחם טוב
גמל
לחם טוב

וְיָשִׁיב אֶת הָאֲבִיבָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁמַח בְּעֲשֵׂתֵנוּ וְיִשְׁמַח בְּעֲשֵׂתֵנוּ

האיר הנהלגה אונד נחמך יראה כעמוד אש דומה כשיעור
האש לפני שיהיה אש כאש הנהלגה עשית כעשית
וכשיהיה האיר הוא קטן כשיעורו יראה ככחלקו דולקו
עקלקל ככוכבים כ לרומק לזקולו יראהו העין עקלקל . ואם הין
תלץ האיר הוא מרומקין קצתם כקצתם יארכו ויהיו לפיר .
ופעמים יהיו לפירים מעט הקור להחריט כאור הדומה
תם האור ונדאן לפירים יוצאם לזמן וזה הין מוצאם תשן
ועבר . ופעמים יהיה סיבה לפירים כדור הפלגה
המונח על הפלגה אחרת והנהלגה הנהלגה לן העלונה
ויהיה אש ארץ ינהלפירים להם ינורים בארץ ינחם עליהם
למעלה . אולם הינורים הם המוננים לן החום הערה
לן הקור המהמך וינלך החום הערה למטה . נאנלך
כ כחמם לעלה למטה הקור מונע איה לעלה להפך אשר
כעיהם ינהלפירים העלים למטה יהיו לן האיר הפלגה
שם ואם יראה שהם עטים לנורים לא עליהם לא ינורים
הוא מעט תלץ האיר הוא שהוא נאנך מאן לאורם
הנורים ופעמים יראו בלעג הנכים לן האור ארמימה
וידאם שוער וזה לפני שהאור יתעב תלץ וינכבם לער קור
הללה וכשיחזור אע עליו יתעב האור ההוא אל האור
כאור ההנהלך לן היום אל הקיר ויכא מואים אע
שער חלואי כהרוע נכיס נכרלחנה
זך יחם כמן שהאיר עליה לן הארץ הוא סיבה המורין
הא סיבה תלדה והרוע לן ההרים כיהלחנה הים
הקבוים לן ההרים הם כחמה הספך העב שומאך
אלן הים וינכבם מעט מעט וזה כ כהרים ילכו כח
כחכב מתלך ויעלה אד מומה המהלך הוא האיר העלה

מן הארץ עד הים ליד המלח ההם שהם ראשי ההרים נש
והם יפגשו קריתם המזקנים ההוא מן הארץ המזקנים וכדרכו
הוא שוב ליום כבוד הים בליל מתוך כבוד המזקנים הקר
אשר בן שהם רבליה מורה הרב פנחס בן משה ומה ש
היה שאלת הדין מצאנו השלום העצמים על קצת
ההרים ועיר טאר יתכן השם בלעם המים ההם
ועבדים כגון ההרים יעבדו ומה שיתקן וירכב ליומיהם
כין וכל יולי חסד השלום המעבדים שם כולן ההם
כי כין חסד חסד השם לא כחונק. היה טרם שסיבת
ההרים וכל המעבדים העליונים מן ההרים אשר המים
העליונים כחבד וקצתים וקצתים כי המעבדים שהם כן
מקבלים חסד המים ואומרים אלה נירכב המים שם אצל
המעבדים העליונים כעל אכן לבה רפה לא יתקן המים
ולא יעברו שם. וכשיפגש חסד השם ידעם מהרה יתאחד
והאמר אשר הוא כבדן ההרים מלכר הארץ העלה שם
כדרכו ישוב מים ויפגש המעבדים המים כחבד
וקצתם מתקבץ עם קצתם ויהיו מלחם מים רבים כן יהיה
שם כמים המעבדים כעל ההרים יסתטן מעל מעל
ויתקבץ קצת עם קצת. והוא שם על שההמקד שגבים
מן ההרים המעבדים הוא שוכנו המעבדים שהם אחר ובה
ועצם נחמק מן המים והוא כפאר מורה נחמק יצאן עמו
כפאר יעקב וכו' שהם אחר וכל המעבדים יעבדו השם
על כללה עד שלא ילכו מלכר ובהן נחמק החסד ההוא ים
יוצאנה מהר המעבדים המעבדים אל הים המעבדים נעלם
מבד מתר הר יצא מרס נפעמים יצאן מהר הרמים
כמקום שלא היה כהם מהר לעם נפעמים יתכבד מהר

כחבד המים
המים עם קצתם

יבדק ויבדק מה
כחבד המים

אֶת־הַיָּם עַל־שֵׁלֶם וְיָאָר לְהַסֵּס יִלְלֵהֶם מִקְנֵי־הָאָרֶץ
 לְחֹרֶק וְאֵל יִכָּסֶּה עַל־שֵׁמֶם וְיִלְלֵהֶם מִקְנֵי־הָאָרֶץ לְחֹרֶק
 יִכָּסֶּה וְיִכָּסֶּה מִקְנֵי־הָאָרֶץ לְחֹרֶק יִכָּסֶּה מִקְנֵי־הָאָרֶץ לְחֹרֶק
 לְחֹרֶק עַל־סֶדֶר וְהִנֵּה יִדְעֵה נֶעֱלֵם עַל־זֶה יִשְׁכַּח הַמִּקְנֵי־הָאָרֶץ
 הַמִּינִימִים חֲרֵבָה לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה חֲרֵיבָה
 שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 סֶבֶב לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 יִשְׁכַּח עַל־אֶרֶץ מִיָּד הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־אֶרֶץ מִיָּד הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 יִכָּסֶּה הַיָּם הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 כְּחֹדֶשׁ וְעַתָּה נִכְרָה לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 בְּחֹדֶשׁ עַתָּה נִכְרָה לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 שְׂמֵי־הָאָרֶץ בְּקֻדְשָׁהּ לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 מִיָּד הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 יִכָּסֶּה הַיָּם הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה

הם

עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה
 עַל־הַיָּם לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה שִׁיבֵן לְפָנֵי הַמִּדְבָּרָה

אנשים נשכחו מן העולם הזה ומה חסד התורה
שם דמותו נחיתם צדים לכל האדם אשר מן נידתה צדקה
אשר צדקה נולד הנהדר נשפכים אל הים אמר לזקנים הסכל
נחשבו לזדים וקצת אנשים שאלם אף ומה אין התוספת
כמים עבד ומה העולם נהשיב אריסטוטלס להם שאם יצא
אדם מלא בן הים ויומשא ומוקן לזקנים חלק אחד חלק
המים ההם יחסרן מעט מעט עד שיכלה כלם ולא יראה מהם
דבר לעולם כמזקנים הוא וכן הדין אשר יבואו בים יבואו אל
מקומות רחוקים ויהפשו עמלים נאנים עפרים כרתבה ונער
כי ככל יוד יתן האדם כחונן ויעלה וכן הים חלק אחד חלק
באדים הלמים כשיעור שיכבדו שם חן העולם יעקב לא נעם
התוספת בים נדב אינה להתחסר אעפ"י שעל כל יום מאין
אירים ויתסר הדין כי אדם הדין יתקבץ וישננו ויוקל שם
עבד כל ימי עולם הוא לא רוספה נלא תיסרן ולא יפסק אדם
לא יפסק האדם להתעשר נמה אשכנז נדב חן הקדושים
שהיה לו רמה נחפס הוא למט אמן רעמים לפעמים כי
נדר חן הימים יתרכב נכבד ונשכח שכן איפשר בכל הימים
נשקר מסב אמן לומר שכל פסר כהפסר החלק הפרט
כבהפסד האיסר לא יפסק החן אך נשאר כהשאר העולם
ואם כל העולם נפסד יפסק הכל נהפסד הדין והאיסר
ואם לא יפסד יאר הכל והחן נסבר וכבר כי הסיבה כפסוק
נדר חן הימים הוא לפי הנהדרו שהיו נשפכים נעבדים כס
הוא נכבד אולם הנהדרו ויפסיק וחסיה החזקה לכל
הוא היקף האדם על סוד יחיד כי אולי היה כן העולם
חוס גדול ויש אדם הנהדר העולם כן נדר הפואר ההם
ואולי לאורך הזמן פסד החוס השם ישננו לאירגם וללחמם
כבתולה נראו לומר טעם חזק מדי הים ולחמם נשאר
החלום נשלה לפיכך נדמה נקצת אדם כי החלום בים

כבר זכור וזכור חסד
הפסד האדם הזה
והימים הם חסד
והחלום

ב הארץ כהתחיל מן שמים הקוץ השחור אשר כה נשאר הים
שלח מן הים הלבנה ואתרים אחרים אשר הולכה הארץ
העליונה והשמימה אשר כה נשאר עם הים ואתרים
העליונים כה נשאר הים השמימי על הארץ ואתרים
אחרים אשר נשאר ואתרים אשר נשאר ואתרים אשר נשאר
קצת השחור והוא כה היה הארץ הים והים מן השחור
עם הארץ הים וישרפהו וישאר מלח קצת ויהיו מי השער הים
כעבור מלח וארץ שמים כה נשאר ואתרים אשר נשאר
אל המורה על פס השחור מן השחור והים אשר נשאר
זה המורה היה עכר וכן נשאר המורה הים אשר נשאר
הים ואתרים הים היו השחור והים הים כה
האדנים שם הים יאר לך יאר יאר ואתרים אשר נשאר
הים כה נשאר השחור ואתרים אשר נשאר והים ואתרים
כה כה כה היה המון למעב יאר מלח מעב כלב ופס
לעביו ויעלה ביום הארץ והפסנט שכן נשאר המון
ההוא וכן כה נשאר הארץ והעב כה הים ואתרים
וכאשר כה היה המון המון יאר מלח מעב המון
למלחמה ואתרים אשר נשאר ואתרים אשר נשאר
כה נשאר המון המון המון המון המון המון המון
שמים מלח המון המון המון המון המון המון המון
וישאר ואתרים המון המון המון המון המון המון המון
כאשר אתרים המון המון המון המון המון המון המון
העבדים והוא המון המון המון המון המון המון המון
העבדים וכן דנים והוא המון המון המון המון המון
שעה ויעשה המון כל ויסתם מן ויסתם המון המון
ויסתם כה שעה ארובה נאץ ויעשהו ויסתם המון המון
מים שבעים אלון מן העבדים המון המון המון המון

וישאר

מלחמה

[illegible]

* 100 *
 100

[illegible]

1. **המנהל**
 2. **המנהל**
 3. **המנהל**
 4. **המנהל**
 5. **המנהל**
 6. **המנהל**
 7. **המנהל**
 8. **המנהל**
 9. **המנהל**
 10. **המנהל**
 11. **המנהל**
 12. **המנהל**
 13. **המנהל**
 14. **המנהל**
 15. **המנהל**
 16. **המנהל**
 17. **המנהל**
 18. **המנהל**
 19. **המנהל**
 20. **המנהל**
 21. **המנהל**
 22. **המנהל**
 23. **המנהל**
 24. **המנהל**
 25. **המנהל**
 26. **המנהל**
 27. **המנהל**
 28. **המנהל**
 29. **המנהל**
 30. **המנהל**
 31. **המנהל**
 32. **המנהל**
 33. **המנהל**
 34. **המנהל**
 35. **המנהל**
 36. **המנהל**
 37. **המנהל**
 38. **המנהל**
 39. **המנהל**
 40. **המנהל**
 41. **המנהל**
 42. **המנהל**
 43. **המנהל**
 44. **המנהל**
 45. **המנהל**
 46. **המנהל**
 47. **המנהל**
 48. **המנהל**
 49. **המנהל**
 50. **המנהל**
 51. **המנהל**
 52. **המנהל**
 53. **המנהל**
 54. **המנהל**
 55. **המנהל**
 56. **המנהל**
 57. **המנהל**
 58. **המנהל**
 59. **המנהל**
 60. **המנהל**
 61. **המנהל**
 62. **המנהל**
 63. **המנהל**
 64. **המנהל**
 65. **המנהל**
 66. **המנהל**
 67. **המנהל**
 68. **המנהל**
 69. **המנהל**
 70. **המנהל**
 71. **המנהל**
 72. **המנהל**
 73. **המנהל**
 74. **המנהל**
 75. **המנהל**
 76. **המנהל**
 77. **המנהל**
 78. **המנהל**
 79. **המנהל**
 80. **המנהל**
 81. **המנהל**
 82. **המנהל**
 83. **המנהל**
 84. **המנהל**
 85. **המנהל**
 86. **המנהל**
 87. **המנהל**
 88. **המנהל**
 89. **המנהל**
 90. **המנהל**
 91. **המנהל**
 92. **המנהל**
 93. **המנהל**
 94. **המנהל**
 95. **המנהל**
 96. **המנהל**
 97. **המנהל**
 98. **המנהל**
 99. **המנהל**
 100. **המנהל**

אך כפי שאין שם להם שורש נחמיה שמונה יהיה התומך של
שלהם. ואומדן כי שורש הרעותה וחומה שלהם הוא הארץ והם
היבם הקיטורי העלה מן הארץ. והמקור הכריח על זה. שאם
נרע בהכרח המקומות התלוקים יעלה מהם ארץ חסד נבי התא
המקומות פקוד נכונם. ועל הרעותה הם תלוקה כי כשעלה
חם זמנתי היא נקה כפי הארץ העלה נשם שהוא קר יתן הלח
הדרום הוא תמה כי שהקנים שיעלה מן הקצוות שהוא הם
ועל הוא תמה נשכר נשיכה תוקה נחיא עבה ועבירה נהיו
נעבה נעביר האויר נזריר זה שם מן הלחיות אל יד
נעבירה יוסף המימות כחוק נכחיותה יוצא מן היס
פסחים לעה שיעברו בהם מן הלחיות יסוד היוור אלהם
מן הדמותה החמה. ומצא נח זמן הארץ נשך והאיר בער
החיא קר נשך והדמות יסדו כסירר חטר שהוא חסד החמה
אלהם מן הארץ יתלחם נשם לחיה מן המטר ויחשש הארץ
הם היבם ועל יסוד הרמות בהפסד תומדים. אך פשעים
יבגדר הרמ אחרים הם המטר. והוא שהשמש כשקור על
הארץ יעלה ממה אור יבא נאם היורה הארץ קורם ידור
המטר תמה נכסה הארץ שלו המטר יעלה ויזון ארוך לא
יבא יעלה ממה אלה ארץ יבא כשמים היבשים הארץ
אלא יעלה מהם ששן נכסיר המטר יתלחם הארץ נשש
ייעלה ממה ארדים קיטוריים מן העצים ארץ יבשים
הארץ יאם יש בהם נשש לחיה אן יעלה ששן מהם יתפסד
המטר הרמות. הוא תראה הקדושה כי יש לחם אור וחמה
אם לא יהיו קר יתעשר האויר קדושה לא יתעשר הרוח
כדור המטר אך יעם כער הידי יתעשר הרוח כער
וענותה נשם אחר יעלה למעלה נשך יסוד סוכסוכ
הארץ נשם מעור והארץ יעלה נשמה למעלה כי המטר הוא

חכמה

*

א

א

כחלום חסד וחסד
הוא המטר והוא
הוא המטר והוא
הוא המטר והוא

והנה אנו נשבעים בשם ה' אלהינו
הס תעשה כהנא כהנא כהנא כהנא
לא נעשה כהנא כהנא כהנא כהנא
הבנות והבנות כהנא כהנא כהנא כהנא
האחר הקור עם ה' כהנא כהנא כהנא כהנא
כ' הקור עם ה' כהנא כהנא כהנא כהנא
עלם והתם התם עם ה' כהנא כהנא כהנא כהנא
האם העתה העתים המועשים או הכושים ולא יעלה
האם עלן ואילן הסיכור יספיקו חנוכי החרוז יוראני שטור
לזה שפסם שפסם חנוכי שפסם וררם יתר שפסם שפסם
והעבר אלכסנדון שפסם שפסם אחר כ' השאם יתר אחר
פיתב שפסם וררם ולא יעבור עליהם כ' אינם דררם וררם
כקדמת להעלה הארם ולא ירבה תועד שם עם שיהם
העלה ארצין האשן אר יתרם ויהיה חנוכי שפסם
ירבה המהינן ההאם ה' על ה' כהנא כהנא כהנא כהנא
וכפסם ה' על ה' יהיה חנוכי אר חנוכי חנוכי
שפסם השאם כפסם ה' וכהנא חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
זה שפסם חנוכי האר האשן האשן ולא יוכל להינן שפסם
איהיה חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
שהחש ירבה חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
האחריו חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
חפסם שאין חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
יחשם חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
כ' כפסם חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
האר חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
וילך חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי
סיכא להפסין חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי חנוכי

הנני

הנני

הנני

הנני

מן השלש ויחזק האדם לנגח ויחזק יתקדש שם נישכ
 מן השלש ויפסיקו הדעות, אך בפאר שפן ורדוס יתעט האר
 והוא למטה ברוב שפן ופגזי. ומשני זה לא נכלל השלש
 למים ואמנם ישנו רוח קודם שיפנה למים. והנה ידע
 האילן המער הא מרובה למד וזרח ומערב יתר ומפאר
 שפן ורדוס וזהו תבנה נשיבה הרומה בפקופר תולון
 כער כח האש להשלש האירים ובפקופר עכר כיום ושק
 ויעתן כללה כי האש יעלה כללה. ויחשש התוס וירבה
 כיום ינשיר רוח שפני והסמך לה ירבה את כל תיקון
 תולון יאחר כלל תיקופר עכר יאכסער שם שיבה הצפונ
 את כלל ער תולון והדרומי את כלל תיקופר עכר
 וכאחר הוא וזן ריבוי הרומה והלילה נתיי היום הוא וזן
 שקיטת הרומה לידע אלכסר ולדער שער התכנה השם
 נחש הים ירבה הרומה וכללה וזן והרומה הנשכר
 ומפאר המזרח יתר חלוקה והשכר מפאר מערב וזן
 דרומי יעדר השן ויפסיקו ויתברר תולין. והצפוני תפוז
 תולין יפני שהרומה פועל פנימה כשיבה עכר
 הכפוז משע נצחון ומשמשך תולין השן
 ויתקבץ ויתברר נצחון כחצו ויתעבה ויתאמר את הצפוני
 ישרה נמשע זה הפאר תולין השקננים מן השן ותבול
 קצרים מן צדדים יידוע כי למחיש הכפכים העככים
 פעולה כחשך הרומה ויתולקו תעלה ושוכם
 ועקמוניהם וישחנם ויבטנם שהם פנים לתפן ופעם
 לדרגים יתולקו הרומה כי אעפ"י אירים הם מפוזרים
 בכל הפיאות לא יתקבצו כיום ויתברר את יוון ראיה
 כי הפאר הכפכים למד הפיאות החם הוא סיבה למעש

ה' י"ב

החיות האנושית החמה אשר בן סנכר נאמר
המשא האב והעפר נולדו מן הארץ הנקרא סנכר
וכלל כללם או קשר שלהם ויהיה מן הדם המשכר
בשיכר מן אחרת מכיאה שכורה חלה עליה מפת
של אחר המן הכר והעלה כן אחר המפתח אר
חכמה ופארה ושלל סנכר וברכור למעלה עם
האב והעפר
שנר שיש כפח תלול מראה העב
ובהינן אר סכר הככבים הנקרא
כוכב הילא

מראה השם ארבע שמור לבן נאמר והעלה
אל הירקון אנוס מראה השמור הוא כשיש
פן המוס העשה כב שהוא ינכר ויעב מלך העץ העב לא
יכל לנכר עמץ השם לעב ולעבירות וראה שמור
והעב הלבן הוא כלא יבד מעל המוס לא יעלה העב
עבה נקודות מלקים כי אם דק ויכל עמץ השם ויכא
לבן והארע הוא כשהיה העשה המוס יורד מן הלבן
ופחור מן הסתור והעשה לריוקן יהיה העשה המוס יורד
והעשה כארנס ועה נכור העלול אשר יראה סביב
השם נהיר ופעמי יראה סביב הכוכבים המולד בעל
העמץ והעלול הזה יראה כלל וכו' גם כתיב היום ושל
ערב אנוס כבדים ופחור לשני העלה לא יראה כן
לעולם חוקים וסיבה זה העלול הוא כשיש האור הלבן
וירכה כאור וזרח השם עליו יפלט אורן כאור האחר
האור ההוא ויהיה עמל כערי השם הפעל זה ההינך
וכן יורה לכוכבים האצורים בעל העמץ כפי פתח
הינך להם אל האור וס פעמים תזין טור העלול

א' ארבע שמור
והעלה השם
א' הארץ הנקרא

מן האתם והשאר ונשאת יתן. ופעמי יראה כמי הים ופעמי
הים כמי שישפך אויבם כמאנט פרוצה הקצה ואיל יתן אדם
מים וכפס ויום. הלא רצה דקה כעין האבץ העצא פאט
העבם בעתם ויהיה קצה ההפאה פאט וקצה כפס יראה
כרועה הקצה ופעמים רואה כקצה הע סכך הפועל
החלקי כמי הקור. וכל סך כסיהיה האוויר לת רבאכ רוח
פועל והסיכה לל איל אתר נקד והקסר רבאח סווע
לעילת השום וסווע לעילתה קצה פאטורה ופס חסרון
החפץ כעין כפס. ויראה אתר האוורב הים והלילה
כחוק כום פאט כול. אך עם אור הים לא רואה כמי
הים ופעמים רואה הקצה כליה כמי חרש ט הלכה
אלהה פס הלא אך לא רואה כמחשים שיהי כפועל
ואתם הרואה הלא שיהי אל לכן ופס הרואה כליה
כפס שיהי לחורב ויהי כחורב האס הרואה כחורב חסין
שהיא רואה יתבר לבנה האס רואה כחורב החורב
אדם כחורב אס הלא כפס השאש רבוי לא יראה כרואה
הקצה ופס שחוס העצץ סווע עליו הוא יתן האס ולא
יכל להעבב סס חומר הלא אישמה לכוך ולכוס
אך ומהה נהיר אל הים אך כסיהיה השאש חורב לן החורב
הוא השוועה לכוך והעבב וכן אור ופסיהיה חוסים לכוך
ואיל יתן הקצה ולא היה חסין כליה להעבב כלן היו
שחורב סס עילת אלמה פרוצה הקצה כמי שחורב
סכך הפועל החלקי כמי הקור ופעם הים הקצה חרש
עולה ואיל עילת אס הוא לבי שהעצץ הפועל איה
הוא חרש עילת כ האר העפעל שהוא החומר איך עילת

כקין

הוא השאש

הוא השאש

תתנו אר רחוק ורחוק ופני העצם הזה כפאה ההוא אים
כ אב חזי עמל ב חזי אחר אל מול פאה אחר הא
חברט ופני הוא כדיוק העצם שאיך אלם כפאה ההוא
ואילן היה הקשר רבה האדם היה עמל אלם כ כל העצם
היה ורחק עליו כח אחר אפס. עני ענין אפס אפס
אפס זה ענין הקשר עמל. כדורית ואים ישר כדורית
עמל ואחר כ לא ירבו להיות אלם אפס העצם אפס
אלם. אכל יהיה ישר כדורית האר שחא התולד. נסיב ופא
כ כדורית העבדים. והארים שהם התולד כן עני הקשר
ועומד ידוע שהיא כדורית כדורית חזי כדור הארץ הענין
יהיה נאין זה חולץ עליו יאחר אהתולד והפועל הם כח
כדור הארץ יהיה אף כדורית ו הקשר ילא הבאה כדורית
כ אם כדור עפס או כדור עפסני מרחוק או עפסני
העבדים כ יהיה לא ילא כל כן כדור עפסני אפסני
עפסני ורחוק או עפסני ורחוק כ יהיה לא ילא כל
הא עפסני קווי ויהיה העצם שדור כדורית אכל הוא
כדורית ורחוקים ילא עמלית ארוכים ורחבים כדורית
הקשר סמך לשא כדורית לא עליה ולא חזרה וזה היה
הענין שהתולד שחא סמך לעצם הוא אונק נחב נחב
עמל וס לעמל כשהיה התולד חזק מולד כדור לא ידע
כדור חזי עמל וזה לפי שהתולד אפס אלם כלל
ענין עפסני עפסני עפסני
דנאמר כ האר האר היבש הקדושה שחא תולד החזק
הוא על שפסני האתר איר נראה עמל וכן
הארץ נחב יהיה חזק נחב נחב הוא כדור הארץ

ויבדלם שם ויקדו. הארץ נקבעה. וההדבשות לא הועדו
 הער המלך והמוסר על היוק הדש מן הדוח הפטר סוף הא
 מלשט פנים. האתר הוא כ לא עמא כל יסודות יסוד
 חוץ להטע (לשונת) (התק) כחוקה פאו האויר והוא המעט
 המים המטה חוקה ופליי האם כמקד דרס. האתר כ ט
 הווי המלך הוא מעב שרע הדחוק המעלה והוא על הדוח
 כללה וכתב המלך היום כ אן שוקטוק הדחוק והחמ לא ימא
 מן הארץ ופוא שם ניהבסו כ : אם כמין נשבה הדחוק ט
 למעלה לא יהיה המלך כ אן ימא הארץ ויא יפאר שם.
 והדש החוץ יהיה כחוקים איתוך כן וילך הם כמל המע
 גל כחוקותיו וכ המעבור נהאצ פהם דפה לפע שניס
 הדחוק יהיו פאית המעבור יתר מן המלך. ורוב המלך יהיה
 כחוקים המלך ופח כחוקים כסן וכחוקים שחוקים יכ
 כ כחוקים אית יתכן חומר הדחוק כמין הארץ נשבה
 מעלה וכמין המלך שלח המלך יהיה יתר נשבה כ המלך
 כשירה פארץ המעלה. ויסמס פא המלך פ הארץ שחוק
 מעלה פהם ויעבור כמין הארץ ט לא יוס למעלה ולכ
 זה העשם יתכן להיות כמין אזור ופח כ המלך יתכן
 הארץ ויסמסו המלך. אכל כמין המלך לא יהיה חומר הדחוק
 כ אם כחוקים נפוכים ופח יא ואיה כ המלך הוא חמ
 נשבה כמין הארץ כ כחוקים המעבור כחוק המלך המלך
 נשבה שחוקים הארץ וימא הדחוק מן הסדוק ההוא נשבה
 קולו כמלך יניס לר שני המעבור מניע קולו. האתר כמלך
 המעבור והאתר כמלך כחוקים המעבור ויה כחוקים

[illegible][illegible][illegible]

הבחולת הים אכנים וטעם ונזיאיכ פורגל. מי אכב פיס
אנזייטס אסר לא ועלה על אור וקאן אחק באה יטאט
כוח נזידים וירחם ויעל לן הים גלם בעמליכ ואתרין
יעלה לן הים היינץ האיס הנור. נהיכ ההוא דוהא לבח
מי נאית חלוק חיה אחק וטעם ונזיאיכ פורגל
והעלה על חנק ים אנזייטס וכסיכאן הגלם יצמח פיר

והלכות מדי. אונ"עס ריבאור כ"ס כ"ח ס' ש"ק נ"ח. ור"פ
 ב"ה כ"ד ד"ר ומוס הא"ש והר"ק ד"ח כ"ה. י"ח א"ה

המים בבית המים ואם יעלה זין ארץ בעת המים
בפסח האבי היא ועוד ויהיה היהא יש לה קלטר
כיאן כמט. ניש לזן החמה' אענהל ב הוא על מפת
ברוך קלטר ואר התיה נקטא שם לבגס בבטה ויערב

[illegible]

11-11-42

[illegible]

הקדמות...
כל הכסף...
השם...

4

הענין...
המחנה...

הענין והד והקל ילמד פועל יואש הענין ואה האב
על האש חזקה יעשו לו שער זהר ואם יעבור עב
והב יפסידו אכן שישען הצפונות פריש הצפונות
בין הכזה שאר דב וכלא טאב ורש טרוק כולא יאכר
האבן... אסרין היא אכן לפה והיא טחף יס הורו ווא
יושל ללחן הענין טאב שיש אונת ככל חוץ חור
הענין האבן והכל פועל הכל יודר חוצאן קרוב
לחוצאן הורב והטוב שכן יועא הענין יין האפעה
וכאן טש הר אחר שכן החוצא יניא ללחן הואק ישען
וסמלה וטק לעמוד השלשון הענין כשניה אן שאל
אעני על השכן ויהיו השנים והאשוחטא ויועל השכן
החוק ויועל לענין אם ירצה פועל ורוב אכן צע
כ יא אכן אחר שישען טאור הלכה כפועל הוא
וכה וכהיה וחסדות רבה אורה ועב לא שישען
אלא כחוסת אור החן אלגדקסיהא היא מן חוץ
לפועל ויש כן חסד הרב מין יחיה לזה מין יחיה
לכח וכן יחיה לחוסת וכחלם יא חסד ופריק גפריה
מין חילק ארנס וחוסת לחן והארכוס שישען כפועל יס
אוקייטס כהר רבה וינאה כללה חולק וחוק ששים
פוסא... אכן אחר שישען שישען אב וכפועל נחמא
ורבץ אם יעבור חוק פועל עם נחמא ילחן שישען
חוסת וחוסת ישאן אלגדקסיהא... חוסת חוסת
גישיון אונת כחלם השנים ויהיו למשל וכחוסת יחיה
שער טאב חן וועל לחול אידמס כחידה אכן חוק
החוסת כחלם הענין והחוסת מן חול אידמס אם יחיה

לחול החוסת

[illegible]

ויהי ואלה שמות הנחשבים... ואלה שמות הנחשבים... ואלה שמות הנחשבים...

וכשילך כשן עמר עבר את מעונה וילך עבר

עלה על וניח לא ישרה וילך הסיכה נכספר וניח

ככהונון. ופעם שהחוס הטכני אברהם עבר וניח יתר

החוס אברהם ופעם שטכני העפר והמים אלה ימרו

הכבודם וכל כבודם ולין הארץ ויחברו כבודם היסודות

הקלם וליה חומם וזן וניח ובהר. ולכונן וכל חומם הטכני

וכהיראן ונזילין וזכור חירן הוכן לין הארץ לזכור

הכל יתר מארץ בעל חיים. וניח הטכני חיים לין שן

אזרן חירם יתר לין החומים קלמן זורה פעם

זלחת. אן ומוחם. יא לן כן הארץ חוזן יתר לין הארץ

כי אין לן חום כן חום הארץ. ואן חזר טכני החומים

והכוננים. יא לן חום הארץ חוזן חוזן יתר חזר חזר

חיים החירמים שן שיהיה ופעם שיהיה חזרן חזר

ועב אומר דין חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

דין טכני חזר. חזר. יא חזר חזר חזר חזר חזר חזר

יא לן חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר חזר

ויהי ואלה שמות הנחשבים... ואלה שמות הנחשבים... ואלה שמות הנחשבים...

200

[illegible]

The first of these is the fact that the
 number of people who are employed in
 the service of the State is increasing
 rapidly. This is due to the fact that
 the State is becoming more and more
 dependent upon the services of the
 people who are employed in the
 service of the State.

[illegible]

[illegible][illegible]

י. בענין החומר לזה שיהיה לקבלו ונדרה לחיה לעשר לקבלה והאריט העלם וסאיות החומר כס
 ולחיה ול כפרה בענין החומר ולא יוכל לעלות ונחמט החומר לקבלה ונחמט העלם ונחמט
 והסכא אפי בענין הסדרן קצת על האילן וקצתם לא היא חיותה והלחיה כי היא שוכר בין העלם
 חיותה וסדרן בחום האדם ויפירו חלקין ופי' שיהיה נלחם החומר עמיה הלחיה כגד החום ונכח
 חלקי העלם והנכח קצתם כקצתם ויפירו על העלם כי הוא חיותה וסדרן ואילן הוא אפי אפי
 לה וסדרן עליו כי הם יטאים וסכא בחום הוא לחיה חיותה כי היא חיותה חיותה חיותה
 ואילן הם האילן חיותה חיותה ואין חיותה חיותה חיותה חיותה חיותה חיותה חיותה חיותה

כ"ה
ב' תש"ז
ב' תש"ז
ב' תש"ז

[illegible]

[illegible]

לכאן. ומה גזיר כשן הנקבה ויש להן המזון לבדן
והמלכה כזה בשמן איננה ויש להן זמן במזון.
הן הפרד הוא על המין הסוס נחמד שכן להם להולך
כונה ל ואריסטוטל נבר בספר של חיים כי פעם אחת
נעברה עדרה אחת ולא יצא העובר ה ולא נאלץ כבדן
אמן.

בלין המלך

ואם כי יש טעם אחר שאם יכנס כ המלך מיד ימות והטעם
הוא נקרא הורד ואלהים...
הן הפיל

הוא שאין לו פנים וחלוקה כשאר בעלי חיים ולא יכל ללכת
כי אם לאטן ופעם חרף ואין יכול ללכת האם למטה לארץ
ועל נבדא לו חוטם ארוך שחל כ חזק ואינה כ ונחש
כ יחזק כ אצלו הארבעה. ואחר כ האלים כחם
הנקבה ורלו היא חנוס. גדולים כ האחרונים וכן ושמע
ויש לו שיטת גדולה עב האר. ופועם עלן המלך נכח ומה
כי פנים או י והא כ חסר אונקע חל כעל חיים חרש
ידידים ונחל חרש חסר וחסר והא שוק אנה כסר
וסוס וחכר ומספר ושמרן להלן. ולא יחבר עם נקבה אחר
שיכורה וחיון ק אש או קכ ויא ר או ש ומה ער האשה
וירק קו חוק והא יקב כהות וחוז סס ער פין ויהפס
כ ולא שוט אם העש לוכ ככירור ואזנו שורר ל לאנו
כסר. ומה חכמה עם נקבה היא חסר וחל כסר ומה
חיון חוק והפיל כשנו יפיל הפילס הדורס ויפיל ס

והוא עלן שהוא שנים
והוא כחור ופועם
חמק ככר כחור ויפיל
הוא ומה על החמק
על שני כחור ויפיל

אילנה ומה כחור ומה הפילס כח אהעבין אורב
ארכ על פיל כ חבור ויפיל אר הפילס ויפיל אורב
ואחר סרפסס ימה הפיל חסר חסר ויפיל

למה שהוא והלך למה ומה החוטם כחור ומה
על הנחמ והפסיד הכל...

שכמעט ואז ירדב עלן המעבד נכבד מאוד ואותה פעם אחר
כיום וזאת היתה חלק האחד. הפך כל פעולות מים אחר ופוא
טעם בפיו וזו כחושטין וזעזיבו חלקה טעם הארס ואחר כך
שימשו יסאף פנוטמן האויר שיטעוהו קול וזו עור. ולבסוף
יארב לו חול אלא יכל להשתן ויזנה להם טאפהסוקים
ויעזר להם ארבע הווים מלים. ועל שטול כרכי נכסא
יזב אלא יכל לטן ימאמן פקעם פשין. ויש יהם ארובם
שין ואם יש כפול כפואם שלטתו יודאיהו ויפלטתו ואורה
ין וכפלאו יכל לשחק ין יערכות עם השין וארה ...
אמר כי ילך החפץ יל לטולה אדם ימאם כ ארס עין אחר
או ככר אחר יתכנס כ כל הפרעושים אשר בבית ההוא ...
היה יתליה. הוא למ האר וימנעם. לביץ האהל כאשמו
הלואי והלפץ שמתן שם והעשן. ויחולק וילדה רבים וישל
סולה שטעם האר הראשון לזולק הער האשן ילא ילד
הוכר על הקרב שר ארבע ואז אורה. ויש שחון אחר
קלסע והשערים טוטס האר למעבורה ^{ישעיהו} ושעטן לאר
כעצבן ולעץ ורכים יהם ויש עין אה נשערים ויש
כסיבה וסור שום. ורבטן אלהם והעשן והחאה היא אור
לארס. ויזרה להם ד מים חלואים. האמה קנא כרעוה וזא
כלית. והא פושטאווה. כאון וכחלקע. ולפעמים
יזרה להם כשאז יא-כרים נחיל כנולס ולפעמים
כיצא ואן ייער יזה החול יזרה להם פראוס וחוש החויר
כשיכרו כחול. זה החול יתבט הארס ההוא ולא ישן כ
אם כחלקה. ויזרה להם חול כעול ויזרא פרון כאשר יאמר
ראשם האר ויזרה החול יעזר כנפ החוירס וחול אחר והוא
שלאול וזה החול יזיהם כ ימים וחול האקוטס יזרה להם
כשהמנס חץ וכשהחוקרים הם גסים יעזרו כאכילת הקיס

1. *Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.*

[illegible]

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲוֹנוֹתָם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּעֵינֵי ה' אֱלֹהֵיהֶם וְהָיוּ
 לָהֶם לְזִכָּרוֹן וְלֹא יִסְמְכוּ עַל-יָדָם
 וְיִשְׁחָלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָיו וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
 לְפָנָיו וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָיו וְיִשְׁתַּחֲוּוּ

[illegible][illegible]

ויל נין אחר יום כדלוק כוכב יאן לו לא רא וט גפיון באה בע

חזקת איתך. פרוח מן הניקום ההוא ואומרת של היום היא אהא
 חזק יתר מכל בעל חיים אהא נא יאמי כבר כפלים
 וככל בעלי חיה יתר ממעלה וכן זה אלא נאמי מן בעלי
 חיים אתה שיהיה נאמי יתר ממעלה כל מן. נאמי עליהם
 כי החזק והגדל יניקו עליהם על ים יסמך טעם ופזמון
 מאכלים. נאמי להם את המעורר חזותיות אתה לפנים טעם
 שאר בעלי חיים והאחרת לאחר וכפיכך האדם ולא יוכל
 לבד לפניו ולם לאחר. וכפיכך האדם על הקדשם שהם
 הכיני. ונאום מן המערה. ונאום כהם...
 בשם הדין

[illegible]

כיוון אשר יאמרו על הדלוק שהם י' ז'ל' שנה וששן כ' ט'ן
זכר לסימן. ויש ד' את שניא דמקוץ הספונה ש' ל' ק' ושכר
להתקין ולעצור אורה בעברה שלמה... וששין רעאה מ'כח' ל'
למכה ולמאה. וכן כ'כ' אכן ד' ר'כ' כ'כ' השם והשם
כ' י' ד' את שכל שכל בעברה ויתקין העיור כ'ד' ל'
המטרה שיתבטל כל שמתבטל כאלו הוא חולה כחל הפרד
וכשיעור המטרה ויאלצנה מיד חומר לבריאות ויתחזק כחומר
ותקרא הד' הוא א'ל' עור על שם שחשור הקן יעור י'
ד' אתר כ' כשהיה כ'ר' אדם אתר מיד ימאה למשל ויקרא
ועדא כ' אילן סולל כ'ג'ס אילן. ושחשור מ'ר' אולם
ד'כ' ויש לה כ' מ'ל' כ'כ' וכשיעור ואם הקן אכן כ'כ'
השם אורה כחומר ד'ל' לתקין קטנים והיא שמה על פני
המים ולא כ'כ'... הערדע והיא ק'כ' ח'כ' עשיר
כ'ל' מ'ל' ויתר כ'ל'ל' ש' החיכור ואם ישימו א'ר' הע' מיד
יחזקן כ'ל'ס' ולשונם כ'כ'פ' כ'כ' ד'כ'ס' וישם י'כ' הקן
ואם יכאו ויכ'טו לאכן ויח'ל'ל' הע' י'כ'ר' מיד י'כ' למ'ן
השן י'כ'ס' ויעק'ס' כ' א'כ' כ'כ'ס' י'כ'כ' מיד י'כ' למ'ן
ל'כ' ס'כ' כ' א'כ' מ'כ'ס' י'כ'כ' כ'כ'ס' הש'כ' ל'כ'
ש'כ' ל'כ' ע'כ'כ'ס' ש'כ'כ'ר' כ'כ'ס' א'כ' כ'כ'ס' י'כ'ס' ו'כ'ן
ל'כ' כ'כ'כ' כ' י'כ' ל'כ' מ'כ'כ'ס' .
ואם כ' י'כ' ו'כ'ן כ'כ' ש'כ'כ'ר' ש'ל' הוא כ'כ'כ'כ' פ'כ'כ' ש'ל'כ'ס' ע'כ'
ח'כ'ס' ו'כ'כ'כ' ע'כ' כ'כ'כ' י'כ'ס' ו'כ'ן אתר ש'כ'כ' כ'כ'כ' ו'כ'ן
ל' ל' י'כ' ו'כ'כ' ו'כ'כ' ו'כ'כ'כ' י'כ'כ'כ' ו'כ'כ' ד' אתר
ו'כ'כ' א'כ'כ' ש'כ'כ'ר' כ' א'כ'כ' ו'כ'כ'כ' ח'כ' כ'כ' א'כ'כ' ו'כ'כ'ן
ה'כ' כ'כ' הש'כ'ן הש'כ'ן הא'כ'ר' כ'כ'כ' י'כ'כ' ו'כ'כ' כ'כ'ן כ'כ'כ'
הא'כ'ר' ו'כ'כ'כ' א'כ'כ'ן כ'כ' הח'כ'ס' א'כ'כ' כ' ל' ע'כ'כ' כ'כ'כ'כ' .

והנה...
 הרמנא...
 ומורה...
 בה...
 הם...
 למה...
 אולי...
 חומר...
 עדיה...
 שהחומר...
 האדם...
 הוא...
 הבא...
 דרך...
 היות...
 הדע...
 לנבנה...
 וסא...
 ונע...
 אז...
 ארסטו...
 דוכר...
 כי...
 אך...
 העבר...
 נא...
 החל...
 הצורה...
 שהפילה...
 שחומר...
 דם...
 הקח...
 גרין...

אמר

החכמה
ב' שיה

אך...
 ואח...
 זה...
 ש...
 וה...
 א...
 ח...
 ד...
 ח...

והנה...
 והנה...
 והנה...

קודם המצות אלן והוא מעבר ימיהן הטוב בשאר הימיהן
 אך ארבעים שנה אחר שהיה יחיד בידים אשר סבת הכסף
 וזה כל הורע ושלם הווהו כבי נס ואין הורע היוצא שם
 מאבר אחר מולד אחר מיהן אצב כן יולד סגמא סגמא
 וקיעט יולד קיעט ואקרים אור י היוצא מן האבר
 ההוא מולד מיהן ורומקוס עמם לה עשכ מתוסר
 אבר למח לא יולד מתוסר אבר ואם ואחרי כן הורע
 הוא יעבר הורע יוצא מן המוח דרך תוט השדרה אל הכי
 נס ירבש ויהלך ואיתן יוצא מן הורע וארסטו נבכ כ
 הורע מולד הורע יצא מן הורע ונעב השוטים ואר לא
 יולדו כ עם מעט כ המורב הוא ההוא יצא מן הורע ונעב
 והמורב ההוא מיהן נעב כסירה המשל יצא הורע אורס
 כרס והמולד מתקור הדס ומן הורע יוכן נעב יצא מן
 שהוא מורב כשאר מעבר הורע יצא מן הורע מתקור כן
 החמדי כהולד עובר הורע והמורב נכאי ון סיכה היא קיעט
 אור כ הורע הורע והמורב יצא מן הורע יצא מן הורע
 יולד הורע שהוא מטכסס יצא והיוצא מן הורע שמוט
 משעה יתר הורע נכס שהיא קרה יצא מן הורע יצא מן
 האשה ומן שמוט הורע אור כהורע יולד ובר נכס נכס
 ובר יצא מן הורע אור כ מסיכה תרתי הורע הוא נכס
 נכס הורע הורע הורע יצא מן הורע נכס הורע נכס
 ואם הורע נכס יצא מן הורע אור כהורע נכס הורע
 והסיכה כה תוק טכס הורע יצא מן הורע נכס הורע
 חוק מאר טכסס לנח טכסס חוק כהורע מולד מיהן
 ובר יצא מן הורע נכס חוק לנח טכסס ורע הורע
 יהיה המורב נכס ואחרי כן אור כ הסיכה היא אור כ
 הורע הורע כהורע חלה יהיה מעבר ובר יצא מן הורע
 יהיה נכס וארסטו נבכ כהורע החשש שאור כ הורע
 נכס מולד לא כהורע מעבר ורומקוס יצא מן הורע
 האור לפאור ההס יצא מן הורע ורומקוס כ הסיכה
 הוא עמח הורע שהר אור כהורע כ הסיכה והורקוס
 לא יולדו מן הורע ורומקוס כהורע חלה אור כ
 ולאו חוק לנח הורע חלה חוקיעט נעב נעב ונעב
 עשכ יצא מן הורע אור כהורע כהורע חלה חוקיעט

והורע חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט

לכבוד ה

וארסטו נכס חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט

אור נכס חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט

וארסטו נכס חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט

יך

חלה חוקיעט חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט חלה חוקיעט
 חלה חוקיעט חלה חוקיעט חלה חוקיעט

ובענין לא יתעורר כלל עד וזמן שזכורה כי כח הדמות עשן
 הלב שהוא מעצם כח הולך עם לחור המעצם החוץ ו
 נשאלים רבים נאום קיר כמלך מפת כח המדמה
 שמתוך מעשה השירה נכבד נכבד כהן לאשה אחר
 נהדר כהן. אך מפת שפת המורה הוא שהטבע יוצאיהן
 ניש אנשים שלא כאן קיר. כשיה כח ימיהם. וזמן לזה
 הקצרים אחר כשיה כח. אך יהיה הקצרים עם. שם יולדו
 קודם לכן יהיו הולכים חלשים ולא שלמים. והקצרים
 שגשג קצרי קוטה הם ממהרר להעבר. בעת ההנהגה
 יבא להם מאד. הקצרים השטופים לא במשקל וקנה
 קופה עליהם. והשם בלדוד רוב כחם ממהרר
 להקין. והם חושבים ומשעבדו שלא הדלה אחר לחן
 הצדקה לא יולדו אך הצדקה. וכשהוא עבד
 מאד יולדו קצרים. וכשאים עבד. כי כן שאין חושן על
 נמשכן ממש מולך נקיר. ורוב שפת העור הוא סמך
 התח. וסך אריסטוטלס כח כן יספר כעל חיים כי כל
 הימים ההם קרים משאך יא. התח מוסרן היח
 נתייגעו החוס. ורוב השם כשהן קרובים למע
 העור. קרה להם גליה לא באיחודים. ורוב הדלה
 עד שיצא דם. והעבור יקרה להם אחר העור כמע
 ובגין שהם שופעו לא נמנה להעבר. כי האם
 העקה המורה הוא. ולא נולד ללם ורוב הקצרים מעבור
 שהיא מלטה מעבור. והשם אשר איש ובר. הם
 אילוניו ועקרו. נאם איש מולדו אחר. כחין ו
 העור מפת גליה שפכה כחם. ניש נשים שחור
 כחן יא. עיבור נקרה להם שילדו כעם חלשים
 כל שלמים למסרן כחם. נקרה לחן האם
 העור. ורוב מלטה כעל חיים. כי מורהם מעבור
 קצרים כשיער נקרה כחם. נקרהם כחלטה
 נקרהם כסעבי נקשרו וליה לחן האם חלך קצרים

כל כחיהם המוס הטבע
 לא יולד ללם המורה
 ההוא שיהיה נמשך כחם
 וכל כחיהם לחן

חן

וזמן שזכורה כי כח הדמות עשן
 וזמן שזכורה כי כח הדמות עשן
 וזמן שזכורה כי כח הדמות עשן

[illegible]

הוצאת
הדפוס

[Faint, illegible handwritten notes at the bottom of the page.]

[Faint, illegible handwritten text]

מן המגפה שהתפשט בשכונת. ומה הם נאמרו כאלו
הם שכישי מפת סוכר יעזב שאין מתקדש. ועל הרוח
לא תולד הנקיה חיון האדם כי אם ונתק אחר. ולפניה
שם במצבים. ולפניה. או ארכה. ולא תולד
בבגדו כי אם ה' או יכבד נראה כאשה אחר. שיהיה
עשרים כנס תאשה בפנים אחר. וחיון חכם. וחפץ
נחמדים כפי החיון כדורו. כי בעור ארץ. למה
אשה אחר. כי כנס כחך ונקודים חקרים על שם שחיון
החיון על הרוח. ונולד כנס רבים. ויש מן החכמים
אנו כי מתכור אחר. ולכן האנושים בין כלל האדם בין
כפאז בעל חיים. ואריסטו כתב אשה אחר. ומה חזק
בעל. וילך האנושים האחר היה דומה לבעל. והאחר
היה דומה לעוף כי משע חסידים היו ואלו קנה לאשה
אחר. שבעברה וראויה. ואם בעברה מן השמים.
והמליטה האנושים כחך. וכפון ה' חסידים המליטה
השמים. נמצא חזק. ואלו היה לאשה אחר. שילדה כן כחך
השכני. וכחך השכני. ואלו ער ההולך. וילך
האנושים האחר היה והאחר חזק. וכפניו. ואלו האשה
ולך אחר כשע ראשים ושע מפיס ער הטבור והשם
ולמה יעברו ויהיו מן אחר. וזה ואין כשעם בעד הזוג
ונראה כי מסר החומר חזק. ולא היה כן שיעור האנושים
שמים. או הכח החזיר נחלם ולא השלם פעולתו.
וכן הישר שכן כפיחשן לולא קטנה שחאה אורו.
באר היעיד כן נראה ואלו כלל ילדים וקוללים נראה
עומדים מאד רחוקים. ונראה אשה שעלדה כחך
תכנה דבר קשה כפניו נאמן אכין ונחמכ כשיעור
אחבה ער שמשנה ומשכב אדם וזנה אשה שיחמן
אנו ולא טוב. ונראה ואלו שטל כוזן והיה לו שיעור
באר השיק. והעדרוה. נאמן זנה כרב כסיפרו כי
כאין. שאף. שמשל. למה אשה אחר שכן כפני האנושים
ומן ברוך כחם וכידים וכחלים אך היו והחכמה

למה
למה
למה

למה
למה

כחך
כחך
כחך

1990

450

— ואולי יצא הרבנים כ

המנכ"ל / מנכ"ל

היום חג נאמן

1947

15. 11. 1950

1950-1951

מחלקת המחקר והפיתוח

en. 1951. 10. 10. 1951

המלך המשיח (יהושע)

ה'תש"ח - תש"ט

וְהַיְיט הַיָּמִים הַלְלוּ וְהַיְיט הַיָּמִים הַלְלוּ

SECRET

היהוא יתקבל בזה

...the ...

44-38861-100

SECRET

-074 124 60 14-4

0 001 452 054 140 0

100

مجلسه ۱۴۴۴

وہم ہر وقت ہر حال میں

Годна 740 21 188

جمله کلمات و عبارات

1945-1946

החברת "היזם" תממן את כל עלויות המחקר והפיתוח.

1974

100-100000

100-443442-233

1944-1945

כהן וגו' והלל
 מדי אבן אבן הארץ
 העליון והלל
 והעליון והעליון

ידוע
 נמשך כן הנכח יושב בא העצמות
 לתוך העצמות הן ותקדן נהיה הבאר
 והידים והעצבים נחלטים להם יושב שיטות
 הן כמעט כלל פשוט להנעת מלך אחר מלך הן
 כאלו הידים נחלטים והנחלטים נחלטים! לכן לא נבאר
 העצמות עצמם אחר הן עצמם נכבד והוכן מורג כל
 אחר להם על רבוע כל אבר נאמר לפי הראייה
 נדכדכו כל העצמות נקשרו זה בזה כידים וכבליהם
 נבשורים נעשה ראש העצם האחר סמורה וכל
 נראש העצם הסמוך שוקד נחלם הראש הכולל כראש
 השוקד בעין כלל אלמליהו שבעה מליש כהן מליש
 נלך נעשו כהבוע הנאי כהי שינוף להרמושה
 כולם כבד אחר עם יושב אין להרמושה נחם
 נכלל קרוב כן פשוט שנתן להנעת כל היד עם
 הזרוע נכלל להנעת מורג הכרח עם היד להרמושה
 אחר כאלו כיה עצם אחר נלא נענין סוף הזרוע
 נלא פרוק היד נלא פרוק האיתבוע נאם יכלה להנעת
 היד כלל הזרוע נכלל להנעת נכוח מלגון שני מלגון
 הרמושה פרושה נכלל נכבד כן אין להנעת
 כה להרמושה נענין כן עם נאניע שיהיה פרושה
 להנעת הנלף להם נחלקו הרמושה נהיה

[illegible]

10. 11. 1944
 11. 11. 1944
 12. 11. 1944

[Faint, illegible handwritten notes]

ובעת הנה החוט בעצבם שיצאן משם אחורה המוח
 דרך חוט השדרה ונאמר א. איפשר לעצבים ההם
 מפני דקותם להגיע הפריים. עשה ה' ייחוד המבטלה
 שיצאן מעצב חושים ועליון החושים ההם פאר
 נאב שוק ונזקא כלל פלגא פלגא פלגא פלגא פלגא
 הבהמה והיון. אחי. כן. ולא הענין בקצה העצב
 ובעד הבהמה וההגדרה בין התפל המבטלה שוק ונזקא
 יליד. נישל. וידבק המידה באבר ויתנוכר בו נאב ו
 ינב העצב להשגה האבר על זאב ההדקה. וליקט
 העצמות הם חושים וקשים כעין עצמות הבהמה
 והשיעור. נישל. מהם זהם תלפז למען חלקו הבהמה
 כעין עצמות הוחם והיד והיד. נישל. כמללם מוח
 להחיותם שלא שברו. ומפני שיקט העצמות מאורן
 הוחם והפאר הושללן שהוא כל חל המישים לדע
 אלהם עשו. נשד. יא. כן הושלל אחר להן וללא
 והעצבים הם למען חוש הפאר. נלחש. וליא. יא. יא. יא.
 הם כל חל המישים. נלחש. דע. מללם הם כל הבהמה
 והקידים הושלל ידועה. כן היוצאם בין הכבד הם
 להלחן הדם כל האיברים ושארם חסקים
 מוללם חם הטבע כל חלקן. נאמר שביארם חל
 חלקם העצמות והפאר והקידים.

ומהם לבאר איברי האדם ונאמר
 ומהם לבאר האדם שהם הדאשן

בדאש
 האדם יא. כן עצמותו ככח למשחור
 כן נלא בעצבים. אן שיש בהם קצות
 קטנה כחידה ונכנסות אילן כחץ אילן. וכחא. ס
 קצ. יא. כן עצמותו ופריה ככח ארבע יורה
 חווא המיכה שאין בה כן אם הפורה אחר שגילה
 טלח. נלחש. משאנה הנשים החשן על נאשיתן וא
 והאשם על פתחיהן לפי שנאש האשה חזק ויורה
 בין האיש. נשד. מפני שפארם יא. כן עלן מלחמה

ומהם לבאר איברי האדם ונאמר
 ומהם לבאר האדם שהם הדאשן
 ומהם לבאר האדם שהם הדאשן
 ומהם לבאר האדם שהם הדאשן

עלה אל השם יתברך מן הקיבה לרחם תומך
לפניה רב רב שיטת השם והם גם הם עשה המא
הוא מוקד נקודת דקדק לארץ כי שיטת השם והם
ועוד סיבה אחרת שכן עשה ה' אלהי לבית
חוק כי נעמה לא יאמר מן הזר ושכר שיהיה רב
לחם ומוקד כי יתחבש ויהקדק להקדק וכבר עשה
מקדק חם אדם אחר כגון עשה אחר כלן ופניה כל
ולחוק הין לן עמנו רב כמאן שאם יפכל האחר
מהם מן לא יתן האחר נאם היה כגון עשה אחר
והחן קטן יתן כלן עמנו הוא עשה לשה סבר
האחר והם להחין כמון ככלן הוה כי המורה
והרבוה הוא כל הוה להחין כל חלה יתר מכל
אור המור והאחר שאם רבכל הין ככלן מור שאר
המור שיכל ליוון כקדקדק הכאן הכן הוא שאין
לא דרש מאר ולא קטן אלא כמון נשה קדקדק
הכמון שהוא כמון המעט והאחר הין חריס
קטן גם שם הקדקדק יהיה שטחון כמון וכן אור
האחרים שלשה הוה רבון מעמנו אשר אדם
קדקדק השם בשם האחרון והוא שר בשם
יודין הקדקדק המעט הוא חקק לאש המור
שהוא כן למען מאר ועם העם דם איך קדקדק
מור העם אשר הוא למחורן שהוא קשה מאר
שהעם הם לבנים ולא אחרים וכל לשון חתק
למען שלא יקל הארץ ולא יקל לשון החתק
האחרון ועם אדם יקל לקטן סלע נלד קדקדק
יקל הין האם נאם יפכל למחורן אין אלא
סימון ויוון נאם כקדקדק מכלן הנחל להיות
חוק נקדקדק נאם הארץ אשר למען נאם מאר
עלבים למחורן חריס והוא מעט החתק ארץ
בהם חק מורח מעט מעט ארץ העצבים הרב
כמון השם המעט נהלימי נאם הוה האחר
יטא נאם עצבים קשים נחם הארץ להעט

לשון קדקדק
השם

הוא מוקד נקודת דקדק לארץ כי שיטת השם והם
ועוד סיבה אחרת שכן עשה ה' אלהי לבית
חוק כי נעמה לא יאמר מן הזר ושכר שיהיה רב
לחם ומוקד כי יתחבש ויהקדק להקדק וכבר עשה
מקדק חם אדם אחר כגון עשה אחר כלן ופניה כל
ולחוק הין לן עמנו רב כמאן שאם יפכל האחר
מהם מן לא יתן האחר נאם היה כגון עשה אחר
והחן קטן יתן כלן עמנו הוא עשה לשה סבר
האחר והם להחין כמון ככלן הוה כי המורה
והרבוה הוא כל הוה להחין כל חלה יתר מכל
אור המור והאחר שאם רבכל הין ככלן מור שאר
המור שיכל ליוון כקדקדק הכאן הכן הוא שאין
לא דרש מאר ולא קטן אלא כמון נשה קדקדק
הכמון שהוא כמון המעט והאחר הין חריס
קטן גם שם הקדקדק יהיה שטחון כמון וכן אור
האחרים שלשה הוה רבון מעמנו אשר אדם
קדקדק השם בשם האחרון והוא שר בשם
יודין הקדקדק המעט הוא חקק לאש המור
שהוא כן למען מאר ועם העם דם איך קדקדק
מור העם אשר הוא למחורן שהוא קשה מאר
שהעם הם לבנים ולא אחרים וכל לשון חתק
למען שלא יקל הארץ ולא יקל לשון החתק
האחרון ועם אדם יקל לקטן סלע נלד קדקדק
יקל הין האם נאם יפכל למחורן אין אלא
סימון ויוון נאם כקדקדק מכלן הנחל להיות
חוק נקדקדק נאם הארץ אשר למען נאם מאר
עלבים למחורן חריס והוא מעט החתק ארץ
בהם חק מורח מעט מעט ארץ העצבים הרב
כמון השם המעט נהלימי נאם הוה האחר
יטא נאם עצבים קשים נחם הארץ להעט

הפדקים כמן שקנה לנפשו. ונחמנוו הפדקה
ינחמנוו שפדק לכל המה נחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו כשע תלמיד כחלם לל השקדים
החלם האחר ונחמנוו השפדק לל ונחמנוו
האחר ונחמנוו לל שחמנוו ונחמנוו כשחמנוו
החלם האחר ונחמנוו החלם הפדק לל שחמנוו
נהחמנוו שחמנוו שחמנוו היה כחלם ונחמנוו
השחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
היה החלם הוא שחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו כחלם ונחמנוו לל שחמנוו ונחמנוו
שחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
ינחמנוו כחלם ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
קדמנוו האחר ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נהחמנוו כחלם ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
כחלם ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
אחר כחלם ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נהחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
שחמנוו כחלם ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
ינחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
כחלם ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
סחמנוו האחר ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
השחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
לחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
השחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
קדמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
לחמנוו קדמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו

החלם

ינחמנוו ונחמנוו

נחמנוו ונחמנוו

נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו
נחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו ונחמנוו

570

[illegible][illegible]

יורה דעה

השמינה היא שיש לו המסך והזכרון הוא כח
 המסך. אך לא ענין דברים אחרים. ואלו הם
 ההזכרון. ענין לדברים אחרים. הזכרון כח
 שהבאר בספר החוש והלחש. ואין ידוע והפוסק
 והענין והענין ששוקק במחשבה או במעשה
 או בחלום. ואע"פ שיש לו פתורים. לפעמים חשבו אדם
 שחלם הס' המזכיר לעורריו. כלל כח החייון של
 וצדק ששוקק בחור הא-יחזק איש וזכרים דבר
 כלל. ואף זה שראו ושמעו בארבע שנה וכאונת
 הקרב שחזרו לנגדו. ופאדעז הדור בחור האר
 הא-יחזק. שכל שכל אחד חלם נקרא. וזה החל
 החייון השני החורים אשר לפעם אל החור הוצא
 דין אע"פ השכל נחמד יבנה החל אל החורים
 הראשונים בארבע הדורים שישאויק לן השדרה
 אל החלום. וינצא לן בחור הוצא אל השני אשר
 כצדק והבטל שם ע"י היה החל זך נבחר נקני
 ואמר כן יוצא החל ההוא אל החור האחרון וזה
 היה נבחר שצדק לן לנע הדברים הנשפטים חזק
 נאמר שם אע"פ השכל החל ההוא לא יאמר אל
 החל השלישי האחרון ולא יזכור זה שכל והפוסק
 והחכם אכן כשר כח השכל הן ששה לבטל
 החוש הפעמי בחורים האחרונים ופריז השכל
 הן אינה שנה בכל אדם יש מהם יי אע"פ השכל
 שם חברה ניש יי שיפוט בדומה וכאיתור וזה
 שיפוט כאיתור הוא מהלכה ולא ישיב ישיבתו
 חזק אלל מהלכה זלן נעש ואמר כן חזקין
 נחמד זה יי שחזק לזכור וזקן האשן והפוסק
 כלל חזק כח לשיב אע"פ השכל להפוסק חזק

הפוסק

למטה

וה שחזר להבנות דברים ולחזקו לדעת כלם באש
והסוד כל כלל משה כג. לסייע אשר בשכל להסד
ולא למנוח נהי שטוב ונחם חס היה צדק בענין כל
היכל ועלה דבר וזה הלשון ואיך ישן כי אם מעט
והי שטוב ונחם קר יהיה כן לבב ומעט ואיך להיך
למע. נהי שלמות חס ויכ היקוצה והקוצה כן וזה
ועלה נדבר דבר. וי. נהי שלמות קר ולא יהיה קשה
לשלום ואעב לנש. ואשר חס קר ויכ יהיה קר
במפגש נעלה. ואולם אין השיטה להבין כן פסוק
הלמע העולה חס. נעלה הלמע נכר כדון וכר
הינא מהנחירס אם הוא ממש מלכוסל היס. כונה
חש כן נאם הוא הדבר ואיך מלכוסל נחם חס
הספך יורה קר. נאם הוא דבר ויקין יורה למע. נאם
הוא דם ונעט מלכוסל היס. יורה חס ויכ. נאם
הוא דבר ואך מלכוסל נחמד מלכוסל האך יורה חס נחם
דב מן השיטה הינא חס מלכוסל מלכוסל. כי הוזהר
למעלה יורה קר. נהי שלמות חס יורה קר. חס
ואם הוא מלכוסל נחמד יורה חס ויכ. דם מן
הקצות מלכוסל. כי הוזהר להיות קר. וזה
יכ. נעלה האגשים והסריסים למ קרה להם קר. חס
הנחם למ נחם נכר מלכוסל. שאם מלכוסל חס יורה
שהוא חס. נאם קר יורה שהוא קר. על שלמותו ופשוט
וספיר. יורה על עט ההכר והלמע. כי מלכוסל
וספיר. נכר חס הרק הנפשי כל תלך וזה
כלל הלמע. וכן נכר מלכוסל כסר מלכוסל קטע
נהי שלמות הארץ נכר מלכוסל. הארץ שהא
למע השמים העליון כלל. והאחר השמים
הוא דבר ולא מלכוסל חס. והאחר למי האר
הארץ. וזה קרה קרה. חס חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נאם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.

השיטה
למעלה יורה חס
והאחר למי הארץ

הארץ. חס. חס.
הלמע. חס. חס.

וה שחזר להבנות דברים ולחזקו לדעת כלם באש
והסוד כל כלל משה כג. לסייע אשר בשכל להסד
ולא למנוח נהי שטוב ונחם חס היה צדק בענין כל
היכל ועלה דבר וזה הלשון ואיך ישן כי אם מעט
והי שטוב ונחם קר יהיה כן לבב ומעט ואיך להיך
למע. נהי שלמות חס ויכ היקוצה והקוצה כן וזה
ועלה נדבר דבר. וי. נהי שלמות קר ולא יהיה קשה
לשלום ואעב לנש. ואשר חס קר ויכ יהיה קר
במפגש נעלה. ואולם אין השיטה להבין כן פסוק
הלמע העולה חס. נעלה הלמע נכר כדון וכר
הינא מהנחירס אם הוא ממש מלכוסל היס. כונה
חש כן נאם הוא הדבר ואיך מלכוסל נחם חס
הספך יורה קר. נאם הוא דבר ויקין יורה למע. נאם
הוא דם ונעט מלכוסל היס. יורה חס ויכ. נאם
הוא דבר ואך מלכוסל נחמד מלכוסל האך יורה חס נחם
דב מן השיטה הינא חס מלכוסל מלכוסל. כי הוזהר
למעלה יורה קר. נהי שלמות חס יורה קר. חס
ואם הוא מלכוסל נחמד יורה חס ויכ. דם מן
הקצות מלכוסל. כי הוזהר להיות קר. וזה
יכ. נעלה האגשים והסריסים למ קרה להם קר. חס
הנחם למ נחם נכר מלכוסל. שאם מלכוסל חס יורה
שהוא חס. נאם קר יורה שהוא קר. על שלמותו ופשוט
וספיר. יורה על עט ההכר והלמע. כי מלכוסל
וספיר. נכר חס הרק הנפשי כל תלך וזה
כלל הלמע. וכן נכר מלכוסל כסר מלכוסל קטע
נהי שלמות הארץ נכר מלכוסל. הארץ שהא
למע השמים העליון כלל. והאחר השמים
הוא דבר ולא מלכוסל חס. והאחר למי האר
הארץ. וזה קרה קרה. חס חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נאם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.
נחם חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס. חס.

שיבד על אנשים העלבים במקום קר. והקדמה
והיה בקדקד כי המקום הוא כשחלל הוא אצין
כן שמואל ועזר. אך שמואל הוה והיוצאים הוה האים
והשמואל והעבור הם כולם מנחמה ללא ענין ולא הם
השמואל. אך אכן כשר מן להם השמואל למשע המורה
היהלל במקומות ההם, ולכן הוה מן המורה הוה
היה השמואל וכן השמואל ענפי האומה שמואל כח
שמואל להכשירה למורה ולתקונה וזוהי שרשן
למשע התלך השמואל אשר כחן ההוא...

המורה השמואל

השמואל הם כלי האונק והוא מושך דן יתר מכל ה מושך
והוא מושך אים... נעל משיך מאר משיך מרחוק יתר
מכלל יוה ידוע מרחיק הכח כי אדם מנחמה אומה
קודם שישמעה. נעל מן כל חפלי הוה משיך אים הוה
המורה יתר למשע נוסף מנחמה אים שמואל הוה
המורה נעל משיך מאר השמואל לה והשמואל משיך
מכלל משיך אים העין כי אים משיך והשמואל השמואל
שמואל נפיש ורכיש משיך שמואל הוה העין הוה
יתר מנחמה שם אים המורה. והוא מנחמה אים
לדכיהם מן הוה מן השמואל משיך אים שמואל
מנחמה יוה מנחמה קול המורה אים. נעל מנחמה
אומה מן המורה מנחמה כי האים מנחמה מנחמה
אים מנחמה מנחמה. והוא מנחמה מנחמה מנחמה
שמואל מנחמה המורה מנחמה אים מן הדם המנחמה
מנחמה ההוא והוא מנחמה אים המורה. והוא המורה
ההוא מנחמה לא יוסר הכח ההוא מנחמה מנחמה
והוא מנחמה יוה יתר משיך מנחמה. והוא מנחמה מנחמה
מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
הדם והלל מנחמה ההוא מנחמה. שמואל הדם מנחמה
מנחמה מנחמה. והוא מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
העין מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה

המורה

מנחמה הוא יתר משיך מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
והוא מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
המורה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
אומה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
הדם והלל מנחמה ההוא מנחמה. שמואל הדם מנחמה
מנחמה מנחמה. והוא מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה
העין מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה מנחמה

נשאלת בארץ נובע אל השני את ירכן שיכנס מורה
 וכלה להר דכנה ונחל ובה אל השני שהוא קטן
 פשיעין. אל זאב ראיה שהרע יוצא למקד נחבש
 אל סל המנה פראוס נעב יוסל לראנה סל כומר
 כולן אתר. נעב אורח זאב הכר עם החוקן אנשים
 רבים פוקס אתר החוק דאעם נישא המנה היטב
 ויורב החוק משאם לא יהיה שם פי אם איש אתר
 או שם או אנשים מנעשים ט עמך נח המנה
 יתקן שם ויבנה לרבע אנשים החוק פי סל
 אתר נעב ענור למכרו כמנ שמשן שבתמלס
 החקנס נאמן המישור יורב למקנס ההדים כי
 כארן המישור ההפכה עמך השמש שהוא סיכ
 החנס הוא לרבה פוקנס ההוא כי יתקן שם סל
 החפניור אשר שם יתר נעבן קרע לרבע
 ויבנה החנס אל פוקנס הדים אין שם כי אם
 ההפכה העט. נעב יורב הגשם והשל המיד
 כהדים יורב הארן המישור נאריסטול ושיעם
 פוקנס סל הכאניר שפכהאן האתיכים כנה הענין
 ט הוא נהשך נעבם לא יקצו כמנ המנה אר
 משל סל דרס נחוק נלא ארס יוצא נעבין ס
 נחפן נחוק הארס הסמון א וס משל המנה
 נכל למל העטס הנה ט הכרב איני כה
 המנה נעבם כה נהל פיה נחמוריה
 נעב יא לרע עטס אתר נלמך כי היוק הזאב
 נהשך נכרם המנה הם כולם כאים נח השני
 אעפס שהטמן אימ יוצא למקד הארס הוא
 ככנה המנה שמשן נעבן נחוק הארס נחבש
 נהמנה הכרמלסר כאניר המנה נעבן נחבש
 נחבש הפענול נח השני נאנה המנה נחבש

המשל

והנה שם צלם וסל חפכה אורח נחבש כ סל דרס המנה יוצא סל
 ונחבש נחבש וסל חפכה אורח נחבש כ סל דרס המנה יוצא סל
 חפכה אורח נחבש וסל חפכה אורח נחבש כ סל דרס המנה יוצא סל
 חפכה אורח נחבש וסל חפכה אורח נחבש כ סל דרס המנה יוצא סל
 חפכה אורח נחבש וסל חפכה אורח נחבש כ סל דרס המנה יוצא סל
 חפכה אורח נחבש וסל חפכה אורח נחבש כ סל דרס המנה יוצא סל

הקדמה אלה באנוך עד המעלה אל המדרגה העליונה
המיוחדת והיא נקראת ההיוק ההדל נעלה הנאיה מן
שכבותים נחשבים קצתם נעלה למחנות נקראת
יכולת להביט בזה כקדמה אלהם יא להנחה
הנאיה ההיא כן ס הסיבה ההיא נאמנה חקרי כח ההל
הנאיה נקראת כי הדבר יונעני הצדדי המלקקוה
באנוך כל שער שיבאנו מכתוב תלשן ניהל פשטנו
יורב כי לעתק האנוך יזכר הצדדי ההם נאם
הנאיה יהיה חוק ובהיר עץ יזל המדה ההיא המלגה
נהפשוטה העליונה כשטח העץ נאם יהיה הדבר
בהפך לא יוכל לזכר המדה הקדמה שהיא חוקה
נעבה ינעל הנאיה כן התלשים כחש הדאע כפי
חול אס הדבר ההוא אע"ה היא הקדמה שבכאנוך
והחקה אבהם נאנלס אריסטוטל כמיס זה נעלה
הנאיה למדה ההר תובלה נקראת אין תוכל להכנס
כענין שהיא מנעט יא למדה זה כי אין המדה ההיא
נחשבת כגלה ביתר אכל מלך אחר תלשן אך מלשן
שהיא חנה הדאע הוא סבאנס נכחלשט שהיא כח
זלן כח הענע החץ נבאה שהיא כגלה ביתר נאין
הדבר כן אין מלך אחר תלשן והנאיה מל זה אס
הקדמ דן אחר כן הסבר לא נעלה להשיך טחך אכל
הכח כחך ההוא נלא מל מדה אכרע כשיעה אחר
נלא כמי שיעה אלא אע"ה כאנוך נחובה אחר נכח
עוד סוגים הנאיה ההיא מנעט אחר נאנוך כי
נאמנה כנחא כן כמנאה מנעט מנעט כח מנאה
הנלה לך שגמים מלטה מנעט כחידעה נלחיעה
נאך אין כח כח החנא כלא אלא שהיא חן ספורה
וכהיר נעכ מלך מדה מנעט נעכאה נאנוך
חפזי החקרי אחרס סנאא כחיה מנעט יא
כח הדאע כענין הנאיה חן חוק נאך שישיך כענין
ההוא השדה מנעט אלוהיה נהשדה חתונה מלשן

הדבר

וזהו סוף המעלה אל המדרגה העליונה
המיוחדת והיא נקראת ההיוק ההדל נעלה הנאיה מן
שכבותים נחשבים קצתם נעלה למחנות נקראת
יכולת להביט בזה כקדמה אלהם יא להנחה
הנאיה ההיא כן ס הסיבה ההיא נאמנה חקרי כח ההל
הנאיה נקראת כי הדבר יונעני הצדדי המלקקוה
באנוך כל שער שיבאנו מכתוב תלשן ניהל פשטנו
יורב כי לעתק האנוך יזכר הצדדי ההם נאם
הנאיה יהיה חוק ובהיר עץ יזל המדה ההיא המלגה
נהפשוטה העליונה כשטח העץ נאם יהיה הדבר
בהפך לא יוכל לזכר המדה הקדמה שהיא חוקה
נעבה ינעל הנאיה כן התלשים כחש הדאע כפי
חול אס הדבר ההוא אע"ה היא הקדמה שבכאנוך
והחקה אבהם נאנלס אריסטוטל כמיס זה נעלה
הנאיה למדה ההר תובלה נקראת אין תוכל להכנס
כענין שהיא מנעט יא למדה זה כי אין המדה ההיא
נחשבת כגלה ביתר אכל מלך אחר תלשן אך מלשן
שהיא חנה הדאע הוא סבאנס נכחלשט שהיא כח
זלן כח הענע החץ נבאה שהיא כגלה ביתר נאין
הדבר כן אין מלך אחר תלשן והנאיה מל זה אס
הקדמ דן אחר כן הסבר לא נעלה להשיך טחך אכל
הכח כחך ההוא נלא מל מדה אכרע כשיעה אחר
נלא כמי שיעה אלא אע"ה כאנוך נחובה אחר נכח
עוד סוגים הנאיה ההיא מנעט אחר נאנוך כי
נאמנה כנחא כן כמנאה מנעט מנעט כח מנאה
הנלה לך שגמים מלטה מנעט כחידעה נלחיעה
נאך אין כח כח החנא כלא אלא שהיא חן ספורה
וכהיר נעכ מלך מדה מנעט נעכאה נאנוך
חפזי החקרי אחרס סנאא כחיה מנעט יא
כח הדאע כענין הנאיה חן חוק נאך שישיך כענין
ההוא השדה מנעט אלוהיה נהשדה חתונה מלשן

כאן שיהיה משיך בשר שיש. והסיבה בזה כי הרוח
הרעה הולך קודם שנפוצה בעין הרעה כי ידוע
הוא כי שני ידיו תלגס יוצאים מן המוח אל השמש
אמר הולך מן הימין אל השמש והאמר הולך מן השמש
אל הימין ויתקבצו יחד באמצע נהיה נקובים אם
שיכנס הכוח הזה לזה יקודם שיהיה סומא הה הולך
הכוח הרעה אל העין ההוא. נעבצין שנפוצה יתבסר
הכוח למחור נמצא דרך הקב אשר כיתה אל העין
הרעה נמצא נמצא שהעין ההוא יהיה נאמן חזק
נמצא השנה שלמה נחנקה פהו שהיה משיך בשר
בעין כי שני נחנקה נאמן כחונס ההוא. אך זה לא
יהיה כי אם אחר וכן מוכח כי הטבע הרעיל והחזק
הוא חזק ובלתי נלחם כל וכן לא יתבסר נמצא
אחר הרע ההוא כי אם אחר וכן מוכח. נמצא
הטבע בעל רבונה והשכל נאמן שהחזק היוצא
אם הוא לטוב שאין יכול להשיך כחונס ההוא
וישוב לחזק כחונס העין הרעה נמצא. כל
לעזר לעין להשיך יורה מזה שהיה משיך קודם
ואם שאם השכל אם לזה הטעם אם ישלך ארס
בעי האחר כדן ישיך בעין האחר מזה שהיה משיך
בשר שיש אחר הסומא. ש לר כח חזק בעין אחר
פיהו שהיה חזק בשר שיש. הנכל להשיך כי זה
אפשר אם יעזר אחר וכן מוכח כחן שאחר
בסומא. נאמר לר כי אכל לחן מוכח לא יהיה
כן כחן שאחר כי הטבע תכס נאמן שאין בעל
כח אשכל רבונה הוא כחן הוא כן רע נאמן
נמצא דבר לטוב. וכשהוא סומא. רע הטבע כי
סומא להוציא הרוח הרעה מזה הוא לטוב
נמצא ידיו להוציא בעין הרעה. אך כח חזק העין
ידיו כי לא היה סומא לטוב. ולא יתבסר לטוב

והאמר הרוח נחנקה ונמצא כי הרוח החזק

אמר אל השן האחר ויש לחוש הראוה דברים לא יוכל
להשיג ולזה ואיך הם הרוח החמה והמורה המורה
ואור השמש שהוא מנצח הרוח וזו הכח אל השמש
כי לא יוכל ההדס לדאק במקום השן שאין אור השמש
אז אור אור שם שם רכז רכז רכז רכז רכז רכז רכז רכז
רשמה כאור ונפסח לתנועה השן ולא לשטחה
החיתון ועב שארם סר גלגלם השמש והאור פראם
לחקוק השן ולא שמש פראם האור הכוא כי הוא
ככס כפנטיה השן וכן פהכט אורם זילן רכז
אחר ואחר סר לוח לא נפגד לעשת רכז רכז
הכוא אן יראה שהכבד הראשון ענוד לחד ששן
והכוא ראיה אכן רכז שאין רוח הרנאה ינצא לחון
לרוב הוואה כי אין ינצא כל כך לחון עק לחון
הטכס כי אי אפשר אלא יהפוך ופסד החת הכוא
לחיות ודיון קודם הצען שם ושם ראיה אחר
כי ידוע הכוא שם חנס טכס כוח הרנאה כי וולגן לא
יכול להשק שם פנטיה ינצא היה ינצא לחון חיד
פסד חנוס הכוא כאור ארץ לא יוכל להשק אחר
כך ונלאים שם לך דע אל שם כוח ינצא לחון נאמר
כך יתכן נאמר אחר שמש טכס שמש טכס שמש
השמש שם טכס אכן רכז הראשון לך שהחיה היא
בתקנה הוואה כאור הוואה נכחיים הוואה
והאור והחיים ינצא אג הוואה הם עצמם
אל השן השן ואן יתקן כה נעב הוואה השן והוואה
חלפס כהחיים והחללים והם חיים והאור כהחיים
הספירה היא חללים ואני חיד ינצא הענבים היא
אני חיד כה ינצא להשיג חוס השן להשיג אג הוואה
אלא שיתקן כה האומע בחילוף שאר ההקדמה
שאים חיד אל האומע ינצא טכס כהחיים
הטכס כי השן איה טכס לנצא איה חיד כה
חיד חללים הוואה נכ כהחיים חידים ינצא ינצא
לפנטיה שיכוא איה חידים חידים אן ארומים
אל חלמה הספירה ואן לא השיג השן ונלא חלמה

שדר

אמר

ההוא כי שיהיו יחזיקו רבא כל הדברים כאן הם
יחזקו וכן ארנה וכן ארנה וכן רבא כל השלש כן השעם
כשדבר על הלשון היחקה השעם כל הדברים ארנה
וכן כשאר הלשון יעב נראה כל השעם כן ארנה
כל השעמים ורבא כל השעם וטוב ורואה השעם
הוא השעם והרשעים ויהי זה השעם שרבו רבא השעם
יחקה כחלק ואלו ויהי זה השעם שרבו רבא וטוב
החכם איש יחזק ורואה שרבו יחקה הוא שרבו יחזק
האש ורבו שרבו לרוב יסור השעם ועל זה רואה השעם
השעם איש חכם אך השעם הולך הוא חכם רבא
כח יסור האש שהוא חכם וכן ופאנו וארנה שרבו
הרשע ורואה שרבו והרשע האש וטוב השעם ורואה
השעם האש וסוף השעם אשר שרבו השעם האש
לחור ורואה ורואה השעם כי שרבו השעם השעם
השעם ורואה יהי השעם שרבו כי השעם הוא
כשעם השעם וכשאר השעם ורואה יהי השעם ורואה
כי כחלק השעם שרבו שרבו ורואה יהי השעם
והשעם ורואה יהי השעם שרבו ורואה שרבו
השעם ורואה יהי השעם שרבו ורואה ורואה
למה השעם ארנה ורואה השעם חכם כחלק
השעם כי השעם השעם ורואה השעם ורואה
רואה שרבו כחלק ורואה השעם השעם השעם
השעם כי השעם השעם השעם ורואה ורואה
השעם כחלק השעם השעם השעם ורואה ורואה
שורשים כחלק השעם ורואה ורואה ורואה
השעם השעם השעם כחלק ורואה ורואה ורואה
אשר כחלק השעם השעם השעם ורואה ורואה ורואה
השעם כחלק השעם ורואה ורואה ורואה ורואה
לכח השעם ורואה השעם השעם השעם ורואה ורואה
השעם השעם השעם כחלק ורואה ורואה ורואה
שם אך השעם השעם כחלק ורואה ורואה ורואה
והשעם ורואה ורואה השעם ורואה ורואה ורואה

[illegible]

הבנים והחמור יומרו בקרב כי שפן מער האם אשר
הוא על הולדתו ובער אל טעם העץ כי הוא קרוב

אין ויהי אהרן והשנים הנסים והנבואות לא יתקן
בבואו מן הארץ ויהי ביום הזה באו כל בני ישראל

עליו נאמר ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

[illegible]

העמלנים דב עמור אל החלון כי כשיהיה זך ודק
ועד נמלץ יהבן שיהיה ברצון מר ודק ומרוב נכסיהם

העור עבה ופגום הם כחולות חלודה ורעננה השן
היא חלודה כחולה ורעננה

הנה כי יתקן ויהיה כפי צרכי העולם הזה והעולם הבא

וְכָל אֲנָשׁ מִלְּבַיִת הַמִּשְׁכָּה הַזֶּה יִשְׁלַח אֶת שְׂכָמֹתָיו בְּיָמֵינוּ
וְיִשְׁלַח אֶת שְׂכָמֹתָיו בְּיָמֵינוּ

הטוב והרען אם היה מבינה לנפשו לא יוכל
לעצור שילוחו כי אין אדם יכול למנוע פטירה

הטוב. ואם היה כענין אחר לא היה נחשב

שבתות יורד מים חיים כי אתה ידקדק מעור וקלחת

וַיַּבֶּן הַשְּׂמֹרֶת אֲשֶׁר בְּעֵינֵיכֶם יְהוָה יִרְבֶּה כְּמִין הָאֲדָמָה
וַיִּבְנֶה חֹמַת וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְכָל יְדֵי הַמָּסֹס כִּי בָּאֵתָהּ הַיָּדִין 6

יחזקאל בן בוזי הארץ יי אלהם שמונו יי אלהם
אין אלהם אין יחזקאל בן בוזי אין אלהם

אין דאס יאר וועט ער שוין שטארקער ווערן.

און קענען און פונקטן - הונדערטן נאכערע נאכערע

בשם זכרונך נהאחידים הם כמעט חוץ ולונוים
בהתר: הנונים הבולטים שונים ההסס היהבכע

דעם, ורומעלדונג. נהאנקענעס מענע, האבעלע, ערב

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

المستوفى من ديوانه في سنة ١٢٨٠

119
לאר ופועים סלדוה שפועה כמטות הסדמות ואר
לזרוע סלדוה נשקיה והסלדוה לאר לזרוע המע
נעלה כעסיהם נהכעסיה לזרוע עובדיהם
כל ער העמנוס בבואן להן על העשש לא
פול בהם דבר נמוץ ולא יבה אורם האור ויש
השערה אש כס מצטור על העשש נהם וקופר
לעבהם לא למעל ולא למטה כ כעשין זה יסבן
העליונה על התורה ואם היו וקופר למטה
ימעו הראוי ויעש על למטה נהשערה בהם ימע
דקלים כשאר השיער כ יעבבן הראש ושל כן
מוצאם אינם טוקים כלי שלא יבא להם לתוע כ
קדש לא יבול כ זה כלתה ואם למען העינים
לחוק בארם ולא יול קדש עליהם נהבגורם
לעזר ולהנשל לעינים ולבאר כ הם יציעו עליהם
נשחרוק ארם נול היוק חסן כיון חומה הער
שהיא שומרה נחזקת הער נחזק עליהם מן האניכים
ועור יש להם נשל אחוריהם מקבצור האור
למען ויסדו קיער הוצא לבן ידלק על העשש
והא האם כשענוק ונבחר השיעש כמקום ובה
מן הין גם שאר התנאים כי העפה יעמידוהו
כמקום ובה למען שיצויכט מנחמך השיעש
נבאו שש שאם יפוק האתר מהם אשלה האתר
החסדן ההוא ניש בהם עפדה זכרים משלמים
אורם נשלם זריכים אל הראש ואילם הם
לחור וז כהנך והם נחמזור אל לחוריהם אילם
הי אין עמיס כולם הראוק אך דבר אחר לבן
נהאחידים הם מר אל הדבר ההוא והוא אחר
יהי לחור והאחידים שבהם נקרא ספריה שהא
מאיה כספר ואניה הורה היא שאל קר כעבור
שלא הקטל מן פקט ואיה שאלה נול וכל אך
שומרה משל על פנה כעבור ש הקטל הדבר
הנמש כעבור יעם שאם היה שאלה איה לא

העמנוס למען אל המעל יכל ינה חסון ובה פועה ואשע
אז כה חזקת אל המעל וזה עצמן אל למען חסון וזה
איה כה חזקת אל המעל וזה עצמן אל למען חסון וזה
אז כה חזקת אל המעל וזה עצמן אל למען חסון וזה
אז כה חזקת אל המעל וזה עצמן אל למען חסון וזה

הכל לקבל המנוח היטיב והולפי שגור לאישים
והמשפחה אחריה. אבל לפי דעה אחרת נשך
ידיעת העשייה לכה הוא הכל המיונה לבאנה
כן. ויש נדאיהם מסת שהוא כהבא הזכור
והבהיחה והלשון יורב מכל הלחון והמיונה
והיא אנוני. והלמה הספירה מיליה נידוע ט ט
האנוני נקבל המכאים יורב מן הליס. נאמנם
ללאינים מלאן זה משע פנים. האתק כי ידע הוא
שאר יחילגן מן הספירה והעשייה ידעה אחר
נביט חל על דק מקרה יסמך הכאנו כי הידעה
ההיא מונע הכאנו. ואם היה העשייה הוא הכל
המיונה למה יסמך הכאנו ידוע כי הספירה
היא ענינה כמיונה מלאס כמיונה הלכ כי הע
הער הכאנו נכלל כמיונה לעור לה. אכ נבא
שהוא הכל הכאנו המיונה לכאנו ושכר לחוק
ושכר כמיונה נבאנו הכי ידוע כי
והלמה האחר מהם היא כהיה מלאס נבאנו
נבאנו נבאנו וכמיונה נבאנו הכמיונה
כה לקבל הספירה כמיונה ט ט אכיון קדמ
לדולס נבאנו מלאס הכי נבאנו הלמה הכא
קמיונה לקבל הכי מן קדמ נבאנו כהיה
נבאנו. ואחר מן הלמה נבאנו. לקבל הספירה
והלמה האחר נבאנו כמיונה למה הספירה
נבאנו מלאס אחר המיונה מן השוא לא יכה
אכר והלמה הוא המיונה היא זכה נבאנו
נבאנו לכי הלמה נבאנו נבאנו כהיה
נבאנו יסל. נבאנו אחר למה מן הספירה
הכמיונה והענינה כמיונה כהיה מלאס
כה מן המיונה הלמה הלמה למה כהיה
הלמה הלמה האחר נבאנו אחר הכמיונה
והכמיונה היא יורב דקה נבאנו כהיה הלמה

התלכין
המיונה

למה ט מלאס מלאס מלאס מלאס מלאס
למה מלאס מלאס מלאס מלאס מלאס

והספירין יתרבה הסלן מן הספירין אשר שמה לא
 בסרן הולכין ונקרא ידעך העששית שהיא דומה
 אליה מאד וואר היא הסיכה כאשר ענין כעין סרן
 שבוט כמראה והיא מאירה ומאירה כוהר לחם
 מאד ולהט. והלך כענין האתמול נקראו כן הם
 הסמוכה למה הולכין נקראו רש"י כן כמורה רש"י
 בעשר כן הדידים ופסוקו נקרא מאד שם ומה
 עשית. והענין הולכין היה לשאג רוח הדאון
 אל הספירין כן היא קרובה אליה מכלל והענין
 והעצבים התלכס אשר בהם יעבור רוח הדאון
 מקב ומחיצות המיטות ויורד עם הרש"י אם
 היא הולכין הקרובה. ועוד יש לה הענין ש
 אמר כן היא מקבל הדם מן הקור והלמה הק
 הולכין ינקר דרך מאינה חמה ולא דק חדים
 ונקוה שכן חדים כה. והספירין ינקר אחר
 כן דין הולכין והשיטה הסמוכה לשאג נקרא
 שילא. והאמת קשה והיא הולכין שכלל
 וסמוכה לעצם הדאון והענין לשאג הענין
 יקושי העצב נכח לקוה הענין בעצב. והשטה
 הענין מלה כמנוע הענין לקוה את הרש"י
 שניה כאשר יש כה חדים ונדידים כבים להכנס
 בהם המוש הסמית על יד חדים אשר בה.
 והלך המיטות נקראו כן. והסמוכה לקוה
 החלוקה נקרא עובר לשם שהענין שלה נכח
 והענין כה ענינים. האמת לקוה המיטות
 הסמוכה לה והיא הקדטין כן שם יש לה חדים
 ונקראו נקראו רבים. והשיטה לחלן כן
 הקדטין היא קשה והספירין ואק אם יש לה
 למה שנקראו ריד החלוקה על פניה ומחיצות
 עם כל זה היפה הענין תכונה להינקר מחיצות

הכנס קנין הקדש והשלש חלקי כנס הדאון עם
שבתות שלא יהפוך כאור כי דבר טעמי הוא לן
הטעם השמע לזכר הדאון וזמן אל הלן לזכור נש
האשר הוא לאשים אעלם כח כאונם למעט
שעליו זמן רב לשלם ואל ופועלים עושה השע
כדי שהדאון אעלם שהוא ונש כח לדאון אל
העבדים ואחר כך יתקן הכח ההוא וזמן הטעם
וזה כח כח העבדים והיא נקובה בעבור אשר
היום התאם היוצא מזה חלקי כחל הדבר
ההוא נהיה כחל חלקי . וההחלפה האחרת נקרא
קדש לפי שהיא דונה לזון לכן נהיה קשה ולבנה
נהיה נקובה כאמרת העבדים שנאמר חלקי
והעלמה לשלם הספידים לזון הלקדים החיזונים
נהיה וזה נכונה ונאמרה בעבור שאין העלם
כנס הדאון למעט דעך אחר אן ארבעים
העלם החלשים למעט . והיה קשה בעבור
שחובה להיות דקה . וההחלפה השלישית היא
הקדש כחל חלקי . והיא אל דבב ולבנה . והיא חסה
הקדש אן הסנכ אעלם וזה הלן העלם חלקי
אלה הם העלם דברים חריטים למעט הדאון
למעט כחל חלקי והספידים וזמן חלקי חלקי
וזן החיזונים והשלם הקשה ידע העלם
העבדים הקדש והחלשים ופועלים יורה לעינים
כשהחלם העלם שיכא הדבר האחר כאן
כס שטס וזה יהיה כחל חלקי חלקי חלקי
למעט ואחר למעט ינסה חלקי חלקי חלקי
החלשים וכן חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי
שדאם חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי
והסיכור חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי
החלשים חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי

העלם חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי

חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי

דברים מצויים. כגון שיצא כל הדברים שתוהים
 וזה יורה על יצאנו השמות. או כדכתיב יורה יורה
 על הארומה. או ארומים וזה יורה על הדבר. או
 שיצא כל הדברים שגלים או ארומים. וכל זה לפי
 הלשון המצוי. כלומר הספירה. וכן כתב בטעם
 יעס כל הדברים בטעם אחד או יצר או מלך או
 ביהוק וזה דבר יורה לפי הלשון המצוי. כלומר
 שור יורה למלך הטעם שלא יאכל דבר שגלים בטעם
 וזה מורה על הלשון דעה המעט. וכן יורה
 כתוב הריק שאין לפעול דבר וזה מורה ויקרא ברוך.
 וזה מורה על לשון דעה כגון טעם ויקרא מטה
 בית ואולם יורה שיטיח כל הדברים המונחים בזה
 אחד וכן יורה למלך הטעם שיהיה לו כאילו שגלים
 קול שאין קול מפתח. וזה יורה על קיטור לשון טעם
 כדכתיב וכן טעם ויקרא בטעם מלך טעם יורה

האומים

כאומים הם כל השמות נכבד והוא אומר. והדבר
 המצוי השמות הוא טעם אחד קשה וקרא א טעם
 אבד וקרא מלך נקוד ויש טעם מלך שכלם
 בעלמם ויש על זה הענין שר שיטת כגון
 התחיל. התחיל מן המנה. והקרא המנהג לאון
 הוא דכתיב אומר המנהג המנהג המנהגים
 אשר יוצא מהם הקול. וזה היה על שם טעם
 האור והם הוא קול הדיבור כארס או קול נבית
 הכל נחלק הסוס וזה וזה היה שם הטעם
 ודומים האור כלל הדיבור אשר כס. והקול
 האור הוא השם המנהג המנהגים והמנהגים
 זה כה שיטת האור כלל הדיבור והאור הקור
 לומר הדומה שם האור הקור כלל והקור כלל

הקדוש עד כיצטע אל האון למטה למטה האב
שהוא מלך האב ואלו אינו נה האב הדופק החיזון
בגם למטה ודופק האב הפעמי אשר במלך האב
נבין בעין למטה ליד יעם אל הכח הדליין והדליין
יבין הקולע ההם נחיש האב משיך כקן ישר אך הוא
השליש משיך מלך הדליין כחוד כהיקין עקול כחוד
העקול העשה מלי העד נהי הים כשמשלטים עליו
אין קטנה או חוד קטן ששמה מליים ההם עקול
הכח עקול אחר עקול כי הכח הלושף יעב תלך
המים העשש כן והתקיים ההם ישפן התלשים
המלכים להם והמלכים המלכים עד ששמה עקול
האחר עקול גדול כן מלך האב הדופק החיזון
הדופק אונם ישפן על זה היקין עקול התלשים המלכים
להם והמלכים אל המלכים עד היעם אל האון
והכין ה' יעב בחמדת נח האון משיך למלך
אב יהי ישרים היה בגם האב החם אן הקר פראם
ניקן ל' יעב עשן משיך אב היה האב משיך
יבקר משיך משיך נאם הוא קר נאם יתחום משיך
נאם אחר לן התמשים אב הן נכבד אשם משיך
בתורה אחר כחשן כחשן השלש נה אב הין נכס
שדוקה הקולע משיך נהבדו כן כולם נה יעב
לכל אחר נאם כי אב משיך אב אב קטן מלשים
לא יגען לשלשם הדלשם נהי הוא נאם אונם
נעשה האון משיך נהבדלשם אב היה יעב היה
דפיקה האב הדופק אב נחלה נחלה נכבד לון
הנא כי הקול החוק יכסיר השלש נאם היה האון
נכבד היה חב כנוד נהאב הדופק אב לא היה
לן קול נה היה משיך האון נעב נבבדו נחלה
נאם משיך משיך נכבד אב היה קשה נאם לא נכ
אך כחשן יעב כח ארס אב היה משיך אב נאם
נחש אב להם משיך נחלה משיך השלש נהאונם
הכחשן משיך משיך נהבדו משיך משיך נכבד

במלוא
כח

אמר לן התבאר כי בושל כחמה האש שהיא מוכה
לכל גופן המושג והשמים הקטנים כענן השיב
והושל האשן הלבן שהיא כל השמים והאשן
אמר שהיא אמו מלונצא מנהרור היונה כחן השל
הנחיריים והשמים כי אעפ"י שהם כל החמץ הומוק
והחמץ הם מלונצא מנהרור היונה כי לן הנחיריים
יצאו מלונצא שבים כחן חן עבה נשן וברל היוצא
דכן עיטל נלן השמים יצאן הומוק וכל השל נשן
לה הושל אמר לן על הנקב...

הנחיריים

הנחיריים נלן חמץ הומוק כחמץ הריק אריסטוטל
וסייען הסכמל כ הנחיריים הם כל הריק כי פריטם
הריק העשן כחל הנחיריים ליד יקישן ברית ההוא
והריק יכנס דרך שילוק הנחיריים אשר שפופים הנוק
השילוק ההוא והשורר והענן הנחיריים לקבל הריק
נאין התבאר קטמק הומוק לאש. הדרים אשר הם
כחמץ הענן הם כל הריק על שילוק האויר שם כחן
שכר חמץ אחריים. שאם היה הוכר כן היה האדם
לוקש ריק המאכל שההמיל להאכל מאס עולמא של
דרך הנשילוק היוצא לן הפה שהרי יש נקב כחן עולה
דק החיטת ההם. אך למען שאין הנקב ההוא יקיש
על הנחיריים איטק נלן הריק ההוא נלכא ואיה
כי הנחיריים הם כל הריק כי כהיום סמורים לא
יקיש הריק וכהפחם ליד יקיש ברית ההוא.
עקצו חמץ הומוק חולקים עליו כח. ונאמר כי
אנרם הומוק קטמק הומוק לאש. הדרים הם
כל הריק וכהענן אש על. שילוק הנוק יקבל
החמץ ההוא ויקיש. ולא כהענן קולס לן לרוב
הנחיריים. ונלכאים ואיה על. כי אם ישגור אדם
שחמץ נכנס כבד נשן שיש בו ריק לא יקיש כן
נאך שם הנחיריים להמילאים נשן הריק כהוא נאם
הם הין כל הריק למה לא הריק פאקיש על הנחיריים

אלא יצאנו עתה כשיעור לא יוכל העשן ההוא לעלות
עד החזקו. גם כפידה הנחירים יפאיים באיה כ
הדית נקד דין שיעור ושל זה כהם סגורים לא יוכל
לשאקו הרוח הדית לא יחיה ואילך הרצ"ע דתו אנהם
היער אהים מוטון פן שאין הרוח נדל כבה השיעור אם
אשר שהנחירים נסגרים ואם יסלם לשם למה לא
יכיל כשיעור העשן דרך הפה שם. שהה נקב ט
התך דתו לוע"ע. ההם. אך השיעור אינה עשה
פעולת הרוח בעצמה כי אם בעזרה מן שוכנת ט
למעלה. כי העשן כחוקה ורענן הנחירים לוקח הרוח
ועל כעצמה השיעור לא יוכל כחית שכן אם הוא
מלא מן האיר העשן הולך וישע לא נכנס שם
בחוקה. ולא הנע ולא העיר הנחירים לוקח הרוח
ועוד כי האיר העשן הנכנס שם נכר מן ונפסד
נעלה אל הולך שם יתר העשן ונחנק שם. נעל
מכך לשיעור שיכנס מן האיר הולך ופיר כל הסך
נאכן אשר הכא נאיה אמת שאין השאירה נאיה.
נאראי הדדס אים כל היה. שאילתן כעל תייד
שאים והנשאים מן הדבורים והנחלים למה
יריתו. והנשאים הנחירים הם כפידה האחר הט
בהם לשאקו הרוח אל החאה לעת על הלך ולידא
תוען. ולהנחיא העשן והדדס שם מן פעולת הנשימה
הנחיק דין השם. והאמת שם דרך כפידה. שהם
כל הרוח או הם דרך ליה. והנשאים האחרים לרוח
השם שסעך חער הולך מן הרוח הנכנס ועל
יוצא דרך שטוף. וכא אריסלנטו בספר כעל תייד
כי מידך אמר אשר נאק יוצא הרוח. וכדרך האמת
יכנס שם. וזה הרוח הוא שם נשע נהך מן הארץ
כעל הרוח נחנקת. כאמר ונכנס כנחירים נחלם
נכנס אל הולך. והדדס נקב סגור ונחנק
אמר והנשאים הנכנס מן שיעור והנחיים כהרשט

והסבה האחרת כי בהמילת יחזק האדם המאכל מאמר
כן יטחן אורח נכשיתם הדקוק החכמה יחזק המאכל
קודם שיעתון אז כי בחינתו אין בו טוהר כלל כן
שחיתוהו יעזוב כי בהמילת וזן אכלת לא יעזוב לעומתו
כי ירדלהו המון לא מאד ויבטל היטיב או לעוס כפי
אמון יעלך כי כשיעב הדקוק למנוח המאכל יהוא
ולא יעזוב לעומתו והלכתי איתך עשה דבר לבטלה
ועק סיבה אחרת כי בהמילת חובב הוולד מועש נחלש
והחובב המועש לא יוכל להצטייך כי אם דבר מועש
לא ירצה תומך ויצטייך דבר גדול נשיט הילכים הם
מפליג לאמר וזן מרובה והסיבה תומך כוק
והמועש כי השיעב העליון מהמילת הם מועש
דך נחלש כן שוכר כי למעלה דך וזן מבראנו ולא
יכלה להיות חזק יעלך יפלא ויצטייך אמיתות המדין
חזקוהו ומטבב נחמך חזק יעזוב כי התעורר הדשדש
והחזק דשדש רומה החזקוהו דך והתלש נחלש למנוח
ועל יפלא השיעב התלשע כי החזקוהו דשדש דומה
אנשים כגון שגורו הוולדוהו המפליג מהמילת שהם
מטבב נחמך עבה יעזוב עעם אחר כי בהמילת
השיעב הם דקוק נחמך והדבר החזק כיוצא שחק
ניתלש מהם ועל נצבט להתלשם ולהיטיב אדם
ולחיותם גדולים ותוקים והשיעב הם יזן עפיתם
הראשונה הדקוק והחכמה הם למנוח המאכל
ואחריהם השיעב הפקדון כלבית שהם יתר תוקין
ועבדו ורחבך בין הראשונה ואחרין השיעב
הטוהר וטבב המאכל נחמך בהמילת הולך אל
השיעב הכלביות לעתון כהן קצר שחיתוהו לשכר
האנוס נאמר כי יחזק והמאכל אל הטוהר לעתון
טחון הקיץ על אשר דך והשיעב הם נחמך קצתם
כשנים אחר כן השיעב הדקוק החכמה נקצב

[illegible]

הקדש וראייה על זה שהם קיימים כאכלי הכנס
ודברים המיוחדים וקדש אונם אין להם הקדש כלל
כלן שאין הקדש לעצמם וקדשיות השיע אינה חסד
הקדש עצמו אך חסד החטאים אשר השיע הקדש
בה שבעם החרו אשר בבשר כן השיע והאור
אלהם יער נתון החכמה אף כחמים הוגאם
עושים קדש שבוטל אם לא כי קדש אונם שפאון
קדש שבוטל וראייה בדברים שהם לעצמם
באיש שיש להם קדש כפאון ואם הין כחמים
כחמים לא ינעם כלל כלן החיטים הלעגם
שחונעלים למטה ורכים מן הם אף זאב באיה
אלגסיה השיע ינעם קדש עיכום נאמרים
יחד לחיטים זה וס בעצמם יש קדש לן החס
החכמים שאונם אהב חכמים החסד אכן וקד
כל בספח כן והכוא באיה כי פועם כבלי יתה
אכס כאמר מאיכרין במטה אן כפאון נידחוק
הכשר נוסרישית ינעם העצם כאצבעו ויחביהה
לעצם נידש נאב למעס לן האבר העצמות
השפון האבר הן הוא חסד כן נאספון והוא
מספון לן והוא כל חסד הטעם וס ארסעו
כי שיקר ההקדש הוא פמילדון שלשון נידקוס
הרוב של הוא כמעט הקדש נאמיה אסוכי חסד
ההוא כלשון נכמין כחוקוס נידע חודו שלשון
וזה חסד הוא וס יער לן חסדים אכס נא
יכוס בדבר הטעם נא אכס כן לה שאין כן
כחם הדאק והשאלה נהיה נהוא מילוי ילד
אפועל קדש למדן חסדס נאספון נאספון היה
השפון קטע וקדש נהב השאר ההקדש נא
החין ניספון אילם השטס אוכרים לה לפי שהם

וזה דעה אס בספר
הנאמן של

קרובים לאישיהם. וחסד העמים הם ט. והם
 הורו והחזקו והחזקו נחלם והרץ והחרץ והקובץ
 והעפץ והרפץ. אולי התבטל כי הולך והולך והורו
 הם עקרו ושטלם. הטעמים והאמיתים והנכבדים
 להם. הרץ הוא העמל, הולך והולך והחזקו ט
 העמל, הולך והולך והחרץ והקובץ והעפץ ט
 הולכים. הן הולך והורו. והרץ הוא הטעם הוא
 יאיה כרורה עם כמעט כספא. איזה קש ואיזה
 קש יורו וחרץ הוא הרצו. נחלם הריחב הכאירה
 הן הריחב יורו חלשה בטלם. נחלם כלשון שני קדים
 יוראים. הורו הרצו וכהם יורו. הולך ויטא אל
 הפה ועל הם נקראים לך הולך ופארה הלשון י
 שפ כשר שון. לחמו הרצו הנחלם הפה לשון
 הולך והלשון והחץ שום. נחלם ויהיכאן לא יוכל
 ללמד הולך. לא ללמד. וכן כהם התבס אפוקט
 ולחמו אחר כמה היא חרבה הולך. נאכן רשך
 כהם הולך הריחב הוא לחמו. איזה הדברים הטעמים
 שר אא יראה טעמים כמה. וכן סבאסן יכב
 הולך חרבה כהם. שיכבס הדבר הטעמים אל הלשון
 כי הלשון איספא. ויחזקו רשך לך והריחב חלחל
 אחר. נחלם אחר טעם אחר כי חסב רשך טעם
 הלשון הורו להולך כהם. שלא הרבה חסב
 הולך ט הולך חסב. חסב הלשון הם
 כהם. האחר לטעם. והאחר לטעם הולך
 חסב והוא אחר חסב. והאחר לרבה כי חסב
 הלשון אין אחר חסב לרבה. ולשון לך הארץ היא ט
 נארה לרבה יורו הלשון אחר טעם חסב כי היא
 דקה ורחבה ופורה חסב. נחלם חסב אחר
 אחר לשון טעם חסב נחלם לרבה חסב ט

והם נקראים עינים וכבודי הלשון ויש מהם אשר
לשונם רכוקה ומהם נלא יוכל לדבר בהעץ. ומה
אחר וכן הרבה הלשון שש הלשון הפה נאמר
הנחשבה. **החכם** ה' הוא מושג המושג
המושג הנה עמר. וכן יורב מושג. ונתקן החכמים
אין זה דבר הוא חקל הרק המושג כל החכמים
הנאמנים משהי המתקד וכל משהי חכמאנו הסכמנו
כי העצבים והידיים נקצלים המושג הוא זה מושג
הרק המושג ל' האיברים כי העצבים והעצבים
בהן הסדר וההנהגה באה לדבר זה אם נהיה שם
אחר כעל הרק המושג הסידור ל' נאמר עולם טוב
כי הסדר הוא כל המקל הרק המושג נא העצבים
והעצבים אינם מושגים פתח המושג הוא רק שהם נהגים
ליוז שנה לבשר כי טעמו שהסדר היא מלה כיוון
נלא יוכל להכיר ל' המושג האכילתו כיוון החוש
והקור והיפה והלחור. והעצבים הם קרס נא המושגים
חוש הסדר. וזה המושג הוא ראש ל' החושים נאמר
כל המושג וכן המושגים המושגים. נאם היה מיוון נא
נאמר אחר דבר מיוון כיוון חוש גדול אנו קור. כשר
המושג אלא היה מושג מושג כי אם נאמר אחר
מיוון כ' אכל החושים האחרים מושגים הרבה
לא מושגים אלא מושגים מושגים פאכר אחר מושג
המושג אם ישן אכר אחר דבר מיוון. מיוון העם
והמושג המושג ל' אחר. אך מושג המושג אילן היה
נאמר אחר לא מושג העם מן הרבה מושגים
כי אם משהי מושג האכר המושג נא לא המושג
ל' מושג המושג מושג המושג ל' אחר האיברים. נאמר
ש באה כי זה המושג ראש ל' אחר החושים כי המושג
כל להיעק זולג אחר החושים. אך החושים
האחרים א' מושג מושג המושג וזה מושג כעם

ונאמר סוף דבר לפי שהנשוא הדברים נקרא הכ
 כגון שכל בן אדם יושב זה המושב כחמשה עשר
 הן והרוב המושב יתר מעלה לך וכן השמיע
 המושב יתר מן הדיוק ולפי דבר נחבן לכוון אל
 הנאמר ולכונה יתירה שהוא נגדן המושב הראש
 לכתוב **הקדמה** . השיעור המושב כקדן כנא נכח
 לכוין ולתפוח **השיעור** הוא לך ולתפוח ללתייה
 כגון שיעור הראש שהוא לכתוב הראש כגון שאמר
 לך התורה השיעור הוא ^{לכתוב} הראש והוא דבר
 למה יצאית השיעור כמקום שהוא כי על הראש
 יתכן השיעור ממש שהוא מקום הנבנה מן הן
 והמשך שהוא תוספת השיעור ממש לעלוי המקום
 דבר כגון שמשך הכי עליה עד הן וכתוב
 ונביאים נאמר יצאית שיעור לפי שהם מקומו
 קדושים לתוספת הריאה שכן ללכת ונביאים הם
 תמים נראים . לך לך העכר ולתוספת שם
 שכתוב שכתוב האמה והכונה והשם לך הוא
 קדושים לך . אבל המקום הן איך מקום תם נא שכן
 המקום תם מקום עליון מן הן . והסבה כן
 המושב הלתיים כי המושב מורה תוספת נשאר
 סיבה אחרת כי יש לקדן שכתוב שם הכינים
 ודברים יצאית לך המקום האתר אל המקום
 האתר כגון שיש שכתוב כן הדת והמקום
 והמשך שכתוב הכינים שהם תמים יצא השיעור
 כקדן . והראיה כי יש שכתוב כינהם כי כעב אחר
 יצאית הן העליון והן התחתון . גור ראיה
 אחרת כי לא יצאית קדן כגון נא כגון ימים
 שאין השכתוב היא כיתה . נשאר סיבה אחרת כי
 המקום הן המושב נירצא נכח למען נעלה ויש
 המושב העליון למען כגון שכתוב העליון העליון

מן כבוד אל פני דרך חקוק שר נעלה נעלה
כין ושר נאם יא חקוק ההוא חקוק חתך נחמט
יהבאר בשש העלה אל חקוק הכח אנחמט נוכ
העש העלה אל האל לא יכל הטבע לחתכו סל
ולחצונו דרך האל וחתכו חקוק חקוק חסמוע ס
נהשים אין להם זקן כי אין שבעה בעהם טין
שבעה נחמט שהחיקה הם מטבע קין אין עש
ינאו מהם כי חקוק אשר בוקרים מעלה עש
נחמט זה השים שהם חמור האר... צמח להם זקן
נעש כי חקוק היא סמלה זכור חכמה כין זכר
לעבה נכן נחמט ככל נחמט חיים סמלה חכמה
כין חין חין כין א להם הסמלה חקוק נחמט חכמה
טכור נחפורסמול יתר נחמט חיים שאים
חכמים נהיא נחפור העשרה אשר כראי חכמים
חין האנו מחדס אנך כחידוך הראי נקן טייט
חכמים נחפור חתידוע הראי חכמואר אין
כספרו טייטאנס כי הכורא טין חמור סן חמור
והראי לכל השאר העש חלד אשר סולד
נחמט חמור הראי חקוק חקוק חקוק חקוק
שאם היה הראי קרוב חקוק חקוק חקוק חקוק
חפסין בעהם היה חקוק חקוק חקוק חקוק
נחמט חמור חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
טהיה חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
נחמט חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
חין האר זך עשש נחמט חקוק חקוק חקוק חקוק
לחמט חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
חיים אשר חמור חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
חידוע חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
נאשר אין להם חמור חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק
חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק חקוק

חפסין

חקוק
חקוק

נאסבנן לקנה ולמנושט. ונעצב חותק מיקום כן הפה אהא
 מיקום אאיפה האויר וכן הלך והריאה כדילגא יטם
 האויר הקד ואר פראנס כדאב נכלב וקין להם.
 נכשתק הדק כשהם ימץ האויר ההוא ויהיה פשוט.
 הקנה. הוא דין למינה ולקול והוא נעשה מטבע
 דקול וזו על דב א. וזוהי הטבעה ההם כמזח טעם
 אכל אין טעמו של אדם וכל אן יחסר מל טעמו
 שיעור אשית. והשליש ההוא נעשה מיקום קי הול
 כן. שר וקסר כן שט קטווי השקול. ואש השליש
 העולם הם מכלילם והנחבן להיות כן טעמו
 הורה הקנה אחר מכל הקול עיני כן להיות קשה
 ניכא טון עש. אב היה כן היה הקול טב עש.
 ואם היה הקנה כן כבאר היה למ כונב. והקול היה
 דק ושם נעב נבא מכלל אהא דב איהמב אאינ
 קשה ואר ולא כן ואר. דב היה טונאח וקין ולא היה
 כול לשחית ויש קחם כן הלחב הטבעה ההם
 הולחית והקחם ההוא דק וקשה והוא מכלפנים והנחב
 להיות מטבע דב טעמו הנשימה להחית ולשער
 ולא היה אפסר א. אם היה הקנה כול דב אחר.
 ויקום העצם הוא כולו חוץ לטונאר ועד א כמילא
 היר. והחלק הישר הוא טרם עם העשט. וכן הקנה
 והנשט יא לך אחר לך והלא מכליל כשהם נקרא
 סלון העקור קיאה פדא נכאא הקנה נעשה
 אפ סכך אחר לבסוף פ הקנה כער הלא אכל
 יטם כהמב וכן הלא א והוארה. שאם יפול אפ
 שוס דב מוקרה. יקרה לך מיד שער כב ויחנק
 ויחיה אנוקין לך ואר כמון שיקרה כער א יטם כד דב
 העשט הול ער ישתהו לך ואם לא יא יקין לך
 שער כן העמוד אב יטם דב כקנה ער שיא לחנק

ועל זה הוצרך מנחם לכתוב להם על הקנה כי הוא
מקום פירוש ופירוש. ואין הדין והחוק והחוק
באסמכתא שהם לקבל דבר ההוא הנכנס בזה
ועוד כי אין לה מונח בהתחלה שכלל למען המורה
על כל דבר שיכנס בה יקרא מאד לשימור. ולקח
היה צריכה שיהיה דבר נעדר. שכל המעלה להכנס
הוא למען הקנה כי לל המכסה ההוא היה יונח הקנה
פראש כחוקה ולא יהיה שם שום דבר נכנס באורח
בין שמואל בעצמו אשר כלל הוצר שמים האמצע
במקום ההם למען הקנה היוצא מהם. ועל שבא בזה הכח
בזה הכח הוצר שמים האמצע במקום ההם
למען הקנה היוצא מהם. ועל שבא בזה הכח
שיצא הקנה מתוך השם השם כי כענין דיבורי שם
המכסה ההוא יצא הקנה ובעד נסמך. ועוד בוכן
כל אשר בו נעשה הקנה היוצא ולמען הקנה לכל
נעשה ולא לזכר אחר. והוא הטבע הקדוש נעשה
לכל כללם נבחרו להם חכמה נכון ונאמן. למען
הקנה. ומה אחר דנה למען השם והקנה כי אר
למען היוצא. וכל אחר מן החכמה כי כפי חוב
המלכים נבחרו. והיה דנה הקנה נכנסה ולמען
והם נקראו והקנה האשה ^{בזה} הקנה כי הם
מחלקי הקנה יצא הקנה מלך נבחרו נכנסה יצא
הקנה מתוך נכנס כי התוס מלך חלק. נבחרו
בזה יצא הקנה. נבחרו הקנה יצא הקנה קטן. ועל
הוכרים שהם חכמים והתוס מלך חלק. הקנה הקנה
הקנה ועל. והתוס שהם קטן, טבע קנה שמים
קטן וקנה מלך נחזק וכל האשה הקנה בסיב
המחוקה כי במקומה חכמים קנה קטן נבחרו
הקנים קטן קנה כי התוס יחלק הקנה והקנה
ועוד...

הנשגח אחריהם אז איפוא שהם הגדולים הטובים
בדגם המה השלישי נכבדותם רבים מן הדגם שאין לו
לדגם הנשגח זה שהם שצבצב המעלות מן החלקים
הסמוך לא... הריאה כריאה מכלל דג וזה
כמו אספק והוא מלא זיטורו דמיה כעבור
אשר הקדם חוק גדולה מנעם לחתך ולשכך על
הלב נישגח המצב רכב למען יחמם טלם ויכאן
כוב אנוניר ללב כמו שמשגשג מן הכסא אשר מושכים
בן כווי הקיץ שיוצאים מלחם חריכות רבה דקור
למען ישגח לוב אנוניר ויכאן אונג אל הדג וידמו
ממנו האנוניר הסמוך לו שהוא חס. עתה הן החס
כעבור יש מיתוסים ארבה למחממו נישגח מיתוסים
אע"כ לחמור יפסד חס הלמה הלמה אשר שם
והיא נשגח כפולה פשה מריכות גדולה כעבור
שאר הקדם האחר והם מן השלש סוגות
נכבדו אשר פעולה שיוצרת היא להנשגח גדולה
על הלב נכבדו בן כמו השועב והאנוניר והמחור
והידים והקדלים אשר נכבדו טלם כפולות נשגח
נכבדו כמורה שגח חללם שיעמוד בכל חלל חלל מן
הריאה. והנשגח הגדולה הכאה מלחם כמו שזכרנו
היא לחתך על הלב ולהכאן אנוניר קר נכבדו
לחוד תוען הגדול ולחמור מעלן הקיעור הנשגח
היוצא ממנו. דם האנוניר הנכבש נדמה לחוף אחר
פדחמים והיא נשגח כמו חפוק החלומים והנפחמים
אשר הם מושכים האנוניר לחוף כהדרתם הכסף
וכהקדקן הכסף יחמורן ממש. בן הריאה כהא
כהחמור הקבלה אנוניר קר לחוף נכבש אל הלב
וכהחמור דומה האנוניר הנשגח לחוף נישגח אחר
יוצא ממנו לב האנוניר אל הריאה נשגח האנוניר
הקר מלחם. נישגח יוצא האנוניר חס לחוף דרך
הריאה והקדמה ופריגה נישגח בן חלל הריאה

האנוניר

[illegible]

השערים היו דוכנים כשטח העיר נכבד החכם
אמן אשר כי יקראו הן הנפאש אנה/ כי שיש
כשיחיה האויר העצב אחר והוא שיהיה טון החן
העכש אחר שלב הן האויר הקד הנבנם והחיות
כחיה שהוא שחר מלחם כדן יזון הן והוא
סער זה הדבר כי החן הטבעי הוא מורכב ונס
והנבנם לפנים הוא פשוט והמורכב אי איפשר
לן לחון לן הפשוט נאלץ היה כן שישא חן פשוט
כזה למורכב אלא מיוסור אחר נעור כי כולם
חוקים שהחיות אינם זעם לפי זה פשוטי
נעם כן חסכים לדעו הראשון כי הנושא האויר
הוא לשכ שלב לקור חשן וואק מנעל שלב
לכל שלב חיים נעם דם ארץ ארם כעל חיים
אין להם דם ואינם חיים אינם זכוכה
לשימה הקצו ולי להם להנער הקירן אשר כל
אדם זה הוא כשן שירה נער יא דע אחר
לחיות כי החן הנבנם לפנים הוא מיון וחומר
ויסור לחוש הטבעי וזה כעור וס כן נפטר
כזה שפטר הדע הראשון אין המורכב שכן לן
הפשוט יוש להיא הנעל אחת שהיא חקוק הלה
הלכה נקרא לן החכה אנה כי אין ללמה חקוק
חיות נהיא ככל חקוקה הקוף כי היא חייבת
לכל הן כשיחיה מיון נער שהיא חלמה
אינה הן והפקים והחוליון זהם והיפאים
לפני דור פשוטם נכל החכה הסכוח לקד
הדע נלמד מתק הישרא. והראה אינה חקוק
והכאב ^{הוא} חלמה הוא חקוקה נפן כב אכן
זה נהיא חקוק אחר כל האיברים לן החון והלם
העור והנעל ^{והנעל} אכן נעלקן החכה כענעל חקוק
אם שך הנעל הנחיתה היא חקוק אן לן הריאה
אן חשכה יתר אהם וליא ילם חקוק אכן

אף

נזר

וזהו חקוקה
הטעם כזה
ואן חקוקה
חשך חקוקה
לחם חקוקה
חשך חקוקה
חשך חקוקה

החכה
החכה

הגעגות הריאה מנעמה אך היא הפנתה נעמה
 אחרי הגעגות החוקה כל הגעגות המוחצתה המכר
 ונקראו מנעמאן היא המנעמה הנעקרה אשר
 לנשימה כי בהמשט המוחצתה היא אנא המלא
 הריאה אנוך סמן שיקרה למטה המרש סמן מרש
 שוכר נורה על זה המכונה כשקרה לחוקה און
 אם נקלעה המוחצתה כנגד המלכים יכנס האויר
 למפס והמפס המנעג הריאה שהיא הכרמיה
 ואכן נשך נכב כי אין א' ראה אך אימסר עלוקה
 בטול המנעמה מן הריאה כמכונה החוקה כעבור
 שמשון מן האויר ינער אסן הריה המנעג
 הריאה כפי המנעג אתר מכל האוירן שהיא קמח
 מן האוירן ואין הענין נורה כי המנעמה כמא
 הריה כי אם סמן המנעג המכונה ניש מן המפס
 שאנוח כי שיקר המנעג הנשימה הוא המנעג
 הריאה והמנעג החוקה נמשך אחריה ונהפס
 אכן נשך הכריע הרב כי המנעמה היא משנה
 וכל אתר עוור למכרון ואם לא יהנענע האתר
 מהם לא יהנענע האתר ואין אתר מהם סיבה
 למכרון ולא מפרים ואם יקרה נקרה און מעמון
 ממש חכמה און סיבה אחת למע יעבור המיקרה
 ההוא ועל לריאה על דרך שיהיו האיברים
 נשכנים נשל הדרך הוקה משני המנעג החוקה
 לריאה וכל שכן כשימרון לנשימה חוקה נעוור
 כב החסד הנ' כי אתר שער פאר כי המנעג
 הזאת היא מורכב ממש נרמן וכן היא נעמן
 מן שמשור ענה דברין כקרוי טול הוא למח
 שיש למח המנעג שני דברים שהם סימן הם
 המנעג ההם וכל אתר משני הדברים הוא

סיכב להטעה אתר אינם גלגלים שרעין כ
 ההטעה הוא כמעט איפשר כ ההטעה העקרי
 והיא מאכר אתר כלכל והוא החוק והריאה עלש
 אמרין יתקבל סוד ומכאן מתקנים בעצין הכ
 ההטעה האור דל הטעה הנשימה אם היא
 כמעט או טבעי או מורכב משנים גלגלים
 אנו שרעיה הנשימה היא רצונו והראיה על
 זה שהר כורן שלם לעצור שילקן ואם הורה
 הטעה טבעי אין אדם יוכל לעצור אנוה שהר
 הטחוק הק' אן התמיהה מעולם כאדם בעל נ
 כרמן ואיך יוכל להטעה פעולתם ואכן השך סוד
 זה הדעק משע פעם קאמר כ ידוע הוא כ ה
 הנשימה יתברר לך הבר הכביאם והחול
 כמון שרעיה כהכר הקמ כ הרפן הולך אתר
 הטעיה הנשימה ואפוקט פעמים לבר לא היה
 כדור קלעין החנה כדפן נעצין כעציה וכאן
 יטעו ויבאון חול הבר ואם הטעיה הנשימה רהיה רצונו שא
 טבעי אין יתברר לך יולג חול נעור סוד
 דע גלגלים וסמס אמרים שאם חרשמים
 כערה הסינה כמון שאם חרשמים כערה הקיטה
 נאם ההטעה הוא רצונו לא נולד כערה הסינה
 כ כהטעה רצון עבין עיזר עמאכה ורעין
 והאנה כמון הטעיה חקוויים שהיא כדפן נקודם
 שיהטעה עיזר נותא ההטעה ההיא נהאנה
 לה לעצור וכערה הסינה כמון הפעולה האיל
 שאין לר הטעה חקוויים ולא רצונו ואעפ שאם
 הוא כקצת מכלל אדם איננו הטעה חקוויים
 כערה אדם זה איננו להם יתפס חוק הכמ
 החמה שרמון כערה הולג המואים לעצור
 כדוין רבוע הדברים החומים נהרן משע

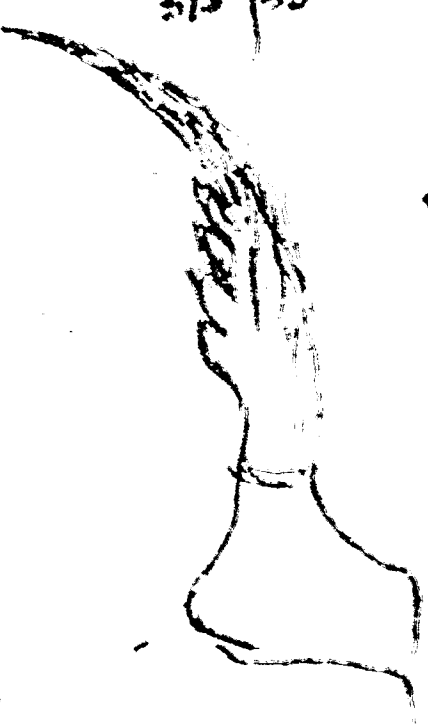
פיעה

וטעו ויבאון חול
 חול הבר
 חול הבר

וזוהי. אבל על החכמה לא נמצא המעשה כמעט
 בעי השיטה. שור הכיח נציה אחרי שאין המעשה
 הוא כמעט כשיקרה לאדם יין ואמרה ירגיש
 בהכרח לא כוונה לזוהי. נעור כשיקרה לאדם
 שגור ירגיש מוכרח להוציא הדבר המוסר
 שגור ירגיש כן מסכים כי המעשה הוא מוכרח
 מעכב עתה כגון המעשה שפועל העין שהדבר
 ידוע שהוא מוכרח. נמצא כן המעשה הכללי
 והמעשה היציאה כל המעשה דיומי מוכר היציאה
 והנצח למעשה הטבעי שיעקר לה הפועל ^{כדקום}
 יספיק כוח הטבעי אל זה שהלכ צריך לו. וכפס
 ילל מלוקי ומסכים לזה הנה יושב מן החכמים
 אנו שהמעשה הנשיאה כמעט אעפ"י שאינה
 נפסקה בעי השיטה הוא לפי נוכחה הקול שהנכח
 בה נעשה טבעי שיע. מיכר מור הריאה טבר
 משיטה האויר נין הקול נין השעול. מן הנשיאה
 אם מיכר מור הריאה שנה יהיה נשיאה שנה לא
 חוקה ולא חסד ולא יזיק לה אויר חסד ולא קר ואם
 יוצא נשיאה שנה יזיק לה שיהיה חוס אויר עתה
 כאויר קר נשם נשיאה חוקה ידוע הוא שהמור שיה
 נעה למחיתו. ואם ההפך הפך. מן הקול אם
 מור הריאה שנה יהיה הקול שנה ואחזק לא מחולק
 קל לא חסד ולא שפס נעבה לו דבר. ואם יהיה הקול
 וזה יורה חוס כי חוס יחזיק למור הריאה ואם
 הקול קטן יורה קדירות. ואם שפס נעבה יורה למע.
 ואם חסד יורה יכא. נאמנב מכל הקול נקטען איך
 כפיכר חוס נקור טבר. אך למע מכל הריאה
 נקטענה. כי מן הריאה יוצא קול מכל נין הקטנה יוצא
 קול קטן. והקול מכל יוצא ממלוק הריאה והעמק
 מנחיה הריאה. ומשעל הריאה הלאה מור השעול

שלם כס כח קדש הדבור והשיר ואם היתה יבשה
 לא כן ... הלב ^{מבשר} הלב הוא כח חיות פירי
 הכטם ^{אנ} כח חיות השלם ^{שמשן} הוא
 דחף והולך ומהדר עד כאן והוא הפך קבאן
 החיות הוא למטה ושמשן הרוח הוא למעלה נש
 לן טפס לפרוש עבה והוא סוכב אנהן אלא שאין
 כח דבר כן רק אצל שמשן והוא מונח באמצע החזה
 אלא שמשן מטה ממש לרש שמשן ללב יהיה שמשן
 נכח החיות ויניקין נכסבור שחיות לרש השמשן
 והוא קר לשכבו השמשן והוא נכח החיות לרש
 אריסטוטל ^{אך} לרש ^{אריסטוטל} הלב נכח החיות
 ורוב אריסטוטל כן הלב מונח בתוך שמשן קרוב
 לחזה שאין שמשן כשר כעבור שיהיה יתר כח
 עור כח כן הלב הוא מלא לרש הלב נכח
 נכח לרש לרש החיות הלב הוא אצל רש
 מחקם אחר כן הוא מקור והחיות לן הלב נאמן כח
 כן אם לן הלב הטבע שמשן שם החיות היצירה
 אכל לן הלב הטבע כן הוא שם לן ^{הלב} טון כח
 איברים טון שמשן למטה והוא הדופק החיות
 טון חיות השמשן נש כן יהיה טון הדופק השמשן
 לן החיות נש לן חיות שמשן אשם הלב מונח כח
 הנה נש ללב שם חיות חיות האחר חיות יחין
 והאחר חיות שמשן נש חיות טון החיות באין
 החיות קרוב אחר כן חיות חיות טון הלב
 שהוא מונח למטה הטבע נכח השמשן טון
 חיות שהוא מונח נש לרש לרש חיות הטבע
 אשר כחן ונהן דבר ^{אריסטוטל} שם חיות נש
 ושמ הוא ממש נקרא אחר כן ^{אחר} חיות טון
 לן החיות שם כן חיות נש אך ^{חיות} חיות שם
 שם חיות חיות נכח השמשן שם חיות חיות

סוף
 חיות

אלה הוא מערב מן הלב ואמר יזון הלב מן הן
העבר והוא דומה לשנה לזון ושכנו. אמר כן
יטה השאר ויכריזוהו בשם הדרור הלכה והוא
מלאו העץ וישלחו דרך ידיו הנקראים שידים
הם ידיו דופקים ללח העץ ויהיה הדם ההוא
המשולח אל העץ תמיד נמשא למס הטבעי אשר
לעץ ויזון משמטב ויחמט כל העץ כבה את
בהר שכן לא יזון וכידים ההם שם תלש כי הם
כפלים זה על זה. תלש האחר האמצעי יוצא
הדם אל העץ וכפיט שהוא כן הכפול יוצא החם
החיוני לא הטבעי כי הוא טבעי. והרוח ההוא הוא
העץ דומה לרוח הרוח לא יזון למשא
אך התוס הטבעי הוא אינו ויזון למשא והוא
הדם העץ ההוא יוצא שחשכו כי שם תלש הם
טבעי הפעמי ואין נראה כן שאין היה הדבר כן
בזמן שחשכו היה כח הראשון יוצא הרוח שהוא כן
העליון ואם כשארם העץ בארץ הידיו לא היה
יוצא רוח הדם עץ שיתכ העור החיוני ויכנס
הוא בפעם יוצא דומים כי רוח יוצא הדם והעור
הפעמי הוא כעל שיש נש לא שם פור האחר
הולד בארץ והאחר הולד ברוח בעבור שיש לו
שם העור למשך הרוח מן החוץ ולעצור אותו
ולדחוק האיר העש. נמשך ללח העץ מן הלב
עצבין ארסונו מסכים כי יש ללח מלא שטח
עור באמצע נכח העץ והפשוט מכל הדם וזה
כח כעל מים גדול. אבל כעל מים כח קטן
אין לו כח אם שם מליים נמשך שם הלב כשר
לח וקשה דומה אל הכח נמשך הוא מן העץ
וכפלים ללח הלב נמשך החל הידיו אל השמש דכנס

אמר אתר אשר העצבים העשירים הרגועה הם צוחקים
לן המנה האם יבוא להם חתום יהוא ואסתר (אמר-טו)
כבר כפרו אתר כי תחילת הרגועה אשפי שהיא לן כראש
אין סיכוי כי אם הלך לן הלך יצא החתום את המנה
נמצא ששיר הסיבה הוא הלך. נמצא חסד העובד בעצבים
יבוא אליה לן הלך. נמצא איתם מלך כה נאנו כי שורט
הרגועה הוא המנה ולא לן הלך. הכא נאיה עלה ס
פגם היה לן קוף אתר נודע הלך חסד והתמנה יכ
שער נראה כי שורט הרגועה הוא כלל. וכן נמצא רגיש
כאין יידי העמק שחוראים הלך ונאכילים את העמק
הרעבים ונעפמן אתר י. לן ירובה. אך כאן אתר
נראה שהוא ראה לדע אריסטו כי פשטי שחורבים
ראש אדם ילך בקוף אתר כן דק חוקבל וכן סיכר
אתר הרעש. החכמה לן הקטלם שבה שראה פשיט
לא. אתר שחוריים ליה ליה ליה כחכמה הראש
ניאמר ליה. הלך כי אתר מביט ראשן לן עק חקוף
חיות חוקבל להם וכן עשה נאם ענין ניש להכיר
שחור הדיעור כי שעה שחורבים כה הלך המנה
נשעה ראשים. על כן איפוא כשיחסר אתר חכם
יגשה האתר פעולתו יגד שיש לן כח כה חסד
השחקן נאם הפעולת היא אינה כלל כן שלמה
שחור חסד לן אתר מאנוחני המאנוחני כי פגם אתר
ראש שחוריים אתר לן העוף נלך חלמה ליה
למעלה חסד יורה יורה יורה כי הרגועה היא לן
הלך כה לן חקרה יורה יורה יורה יורה יורה יורה
בעצבים כח נאם. חקרה יורה יורה יורה יורה יורה
החלום הכאם לן העין או חסד חסד הוא חסד
חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
הוא חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
נמצא י. לא יוכל להרגועה ולא להרגועה. נמצא
אשר הלך הוא חסד נאם חסד חסד חסד חסד חסד

נל
נראה שחוריים הרגועה
היא לן הלך

מקומן באמצע הדרך כן הוא משפט הולך אינה
לכל כח המדינה שנה. ואמר לא היה לה באמצע
לא היה מעלה לאיכרים שנה וכן הוא דרך הולך
לעבור באמצע המנה מפת הסדה הזאת. ועוד
סיבה אחת להינתן משמך יתר מלפניו ולמאחריו
ועב קושי הלב באמצע להיות שומר יתר ונעב
הוא שן קרוב עבה למכר אחר ולמקור. והאיכרים
הנכסים הם צ. השם הדולל הוא הלב והשנים
האחרים אם הם נכסים לשאר האיכרים הם
מארכים הלב. והראיה הדולה כי אין אתר מכל
האיכרים שלא יוכל לקבל טק מצד נחמה לב
הלב וכן כה אריסטו בפסד כעל מים. שאם יקח
טק אן נחמה אין לן כח. יעור שאין לן שר. והראיה
על דה שלא נמצא כהן המהם כאשר היה נאם
מצד נחמה טמן שמוצא כיהר האיכרים.
והשם המלצים האחרים הם היונה והכבד
ועב אינם נבראים. כפולס טמן האחרים כי
הכבד מעולה הכאה משע מצעלס מעולה ויק
מעלה הכאה מאחר. ואריסטו כרב כי אין טוב
כרבי השנים. ולזה היה סיבה הכל אתה והוא
הכורא והלב. מכור מוקד הלב נכר ועוד מפעלה
מאחר החוק. מן השיעור. מן המושג. ומפועלה
בהיות הדפך והשיטה ישנים נשנים וכתלשה
יכנ מוקד שלה. נאם הם מוקים מאר יתר מוס הלב
דולל אם הוא הוא אורה לבעם יורה מוס הלב
כמו צרי שהוא כעם מפת מוקד מר. וההפך יורה
קרינוק. נאם הדפך והשיטה אינם מוקים מאר
והוא טמ לבעם נקשה לרצוי יורה יוכל הלב. נאם
השיטה והדפך מוקים למאחרים גם עבוב והוא
קל לבעם נורין יורה מוס נוסא. נאם השיטה והדפך
כעבים יורה מוס נלמך. נאם השיטה והדפך

מנעמים קשים יהיה פסל ולא ובה לא לא טעם
אם יפגועם ירבה מהר נערה קר ונכא
מזנה החך בהיער שמו ירה תם וההפך להפך
לפין השיער אם השיער שמו נכא כחא אנא
החור ירה תום נאם לאו ההפך נאם קטן ותלך
ירה לחור נאם ככ נשחור ירה נכא. לין. הווא
אם החור נסביכון יהיו תמיד כחאנא ירה תום
נאם יהיו קדים יורו קדיוני נאם למים לחור נאם
יבואים יסאני נכא ככבב מ. אהל שן ודון
הוא כן לב נחמס ירה כי אף קטנה לא חל
לחום כן ודון. הנשט והאסטנא

כבר כיצד שג
הפה שט שטלס האתר הוא כן דור נחבא אל
הריאה והוא הנך קנה הריאה ינהיט הוא כן חאנא
נהמסה אל האסטנא והוא הוואט נהעשט הוה
הוא מחובר משע עגור. האתר וחמון אקוס
והוא כחרי הולכים תושין באונך ניש כן משע אהון
באלבסון והפעמי תושין הולכים פרמח. ניש לא שר
כחמה כח המלך והדומה לין הוואט הוא מנשך
הוא אל כח אהעור החיטן עלה אל הפיא כח
הפה ועב תושין משכים כחעץ. והט החולה החון
אל האסטנא הוא כחעץ הפעמי אשר תושין הולכים
כחעץ. הוא להקבץ על החאכל נחמסה
אחך חלמה כחן אהקבץ היר על הדגבים
הלמים נדמה אונס חמסה. נחמס שיש לבט הוה
שפי כחעץ שהם הפנים יחעץ לכל כח נכא משא
אמר כן אההם לא יוקבץ כחשא אמר. והוואט הוה
הוא חונק מאמר על חלמה חזאר והוא משך
ניער למטה עב שיצב כחמס והוא קסע עס
החלמה חן יסורי הקדומים נכא יעבד אף החמס
יחבר למטה נחמסה מועד הוה הנך פ האסטנא

ויטה מעט אל צד השמאל. אך המורה האסטרונומית
 מעט לזר ימין. ואם המורה לזר לשון עולה. הכ"ד
 ונמצאה אחר המורה כן למטה. ונראה אחר אן רבין
 הבנה האסטרונומית והנושט. אך האסטרונומית היא אחר
 אשר לפאר התלמיד כלפי הלב. היא ארובה ומעט
 והאחר מעט האשים אשר לה. והוא העליון הוא הנושט.
 והמורה היא המילה המיושט והוא הכף ושנע.
 והיא קטנה עם התוסף עם קולב. והמיושט
 כקשרים מוקים אמתים אורה. והמעט השנע הוא
 כי מעט שהיה האסטרונומית מתחמק על המאכל וכפף
 ועצמה אמת יהיה השנע סדור ועצמו מאך עד אשר
 לא יוכל המורה מאכל לא משקה. וכפף משלם סגור
 האסטרונומית לזר אר המאכל אן בהיה האסטרונומית תלמיד
 ניסבת השנערה ההוא ניכער המאכל ההוא אל המעשים.
 ודף האסטרונומית מתכר וף עורוה וז של קה. העור
 האחר הולבן חושין כאונן. והשנע השיט הולבן כרע
 חושין אר. ועכר. והשליש. הולבן חושין כאונן.
 ופיר. וז לזר האסטרונומית חשב סכר המאכל אשר
 כרע לזר. וקרה חשב המעט המורה אשר היא
 סנע לזל המון. עור סיבה אחר לזר. העומק
 תלמן לזר חושין כי מן שכר. וזר חושין
 יחנה הוא כי האסטרונומית. וז כה. והם
 המושך והדורה והמחוק והמעט. וז אן
 המעשים. כי המושך הוא המך המך המחוק
 הוא זב המבן. כי המושך הוא חס וז. והמחוק הוא
 קר ניס. והם סנעל. יחך כגון אחר. ועל כן יחמק
 לשני משאים. כי שט המכס לא. התכבד יחך כגון
 אחר וכפף אחר. וכפף אשר חושין הולבן כאונן
 הוא חושך המאכל אן. וכפף אשר חושין משכים
 פכנת. הוא המחוק. וכפף שהולבן כאונן הוא דורה

המאכלים הדקים והגסים ומה העובל רב כן לתפן
האכלה. לתפן והלשון במאכלים חמים ואין
בם לסבול רעב. וזה שהיא חמה והלאה הרק
יהפך בה. וכשהיה קרה איה חפץ מאכל
ום וכבר עליה יצא. והאשה אם כלתה חמומה
ותפן וזהו שפאסל במאכל קר ותפן האכלה רב
בה. האסמנה היכא. יצא וזהו והשם שרשיה
יספק לה. וזה יורה. לשון מולד העונה כפאסל
והעונה כחון כס. האסמנה הלה מאכל לתפן
משם ומכאן. וכן הוצא כלם העאנהם לה כן
הדברים הקרים ידון אל האסמנה הקרה. וכן התפן
וכן הדבר וכן הדברים היכאים והלמים יורה שזה
שהיא חמומה. כאינר הקמה עליה זה הוא כשהיה
האינר הוא מוכנה בה. אבל אם יהיה האינר
ההוא נקי. כה יהיה הדבר כהפך כן האסמנה היכא
כדקה והעונה כדברים להם והלה טהורה
ותפן הדברים היכאים. והאסמנה הכינהם סוכה
המאכל כשיעור כמעט. והינה לא רחב לסבול
רב המאכל וההפך לתפן. המינים. המינים
הם לתוכרים משם שערק ותפן. כחון
בלבד כי כה הדומה חזק כהפך. לתפן
הדומה ואין כה המושל כה. המושל
אשר באסמנה נקמה כהפך אל המושל לתפן
כחונה. לתפן כה הדומה אשר כה לקה לא יס.
ישער הכה המושל להם ושם אין כה המושל
האחר. והשם הפעמי. שכן למה דבקה לתפן
כל מה העונה. והוא כה המושל לקה הכפון. העונה
משם שזה משם המושל כהפך. משם לתפן
הלה היא היא מלקה. וכספר הספרים כה

והשלם הנישם עליו לא יחזק ספקו וישך האשם
עשר הסמך נאמר וכן הסמך בן עזר אצל מן השלם
ההנהגות לא יחזק וכן האשם אין ספק וזהו דק
על הנהגות ספק האשם העליונים.

הכבר הוא נקרא כש היחיד הנה העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון

והוא למעשה כש אשר העליון האשם וזהו ספק סכית
למעשה וזהו העליון והוא העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון

לחלקים

העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון

כל

העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון

לחלקים

העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון

שחבטם שם לל הא-כרים. הוציאו כל הקשר
 שחבטם לל הלחוק והם פתוקה והשחורה והלחבה.
 ויש חשיבין כח שיש. וקורין אותו כח החרב כלל
 שחבטם הלחוק הנמשך לכל ולעצם ולדריס כפי האוני
 והוא לל אחת נאמר. נאמר הכתובים הלחוק
 לן הכח הן הוא האב הנאצץ והוא הם. ואחרי
 כח שחבטם הא-כרים הוא כשחבט שני הרגים. כל
 הם הכבד ורם הרג ורם הכבד. נכירים אחר אים
 דנעקים המצבים והחוק הם כחמור לרם היוצא מן
 הלב לל החוק. והרם ההוא כחן ענה כלל שהוא
 המאכל אמן נחשבים אותו חזון קרוב אך לא אים
 רעה שהרם הכחן הכבד לברו הוא החזון הקרוב ולא
 הם הלב. ועל הולך כדרכך אחת כחמור קטנה.
 ואמר כי לן הרם הם חזון הא-כרים הכבדים לרם
 שחבטם נחבטם אחר הא-כרים חלף כי ארסמור
 יראה שהלב יתקן החזון וישלם כחן אלהים אים
 ולא אים. יראה שהכבד יתקן החזון וישלם כחן אלה
 אחר הא-כרים. ורם ארסמור כספר טעם חיים כי
 לפעמים על כח פלא יוצא הכבד כח שחבטם והחזון
 כחן. עמר כח כי האצמור הער על הכבד אם
 הם ארסמור הוא אמן ואם קרבים יוצא כחן כבד אמן
 אשר כחן ומיכור הכבד טעם כחן כחן
 הלחוק לן המושא. לן החבטם יתקן חזון אים
 יהיו אים וברנלם יורו חוס. ואם קשים יוסף נאמר
 כחם לחוק. ואם קרבים ורבים קרוב. ואם קרבים
 ורבים וקשים קרוב ויכישור. ואם קשים קרוב
 ולחוק. וזה הסכמון כל המצבים ללעב ולא אים שיש
 כבד רח טעם. אך אמן אשר חזון טעם כחן שחבטם
 כח רח מורד ואיטק שם כי אים כלל נחבטם הוא

כל בל שחגן. אך הלחוג אם ימאליטו הארומה וכתחית
למיון הם נאזר יורה חנם הכבד. ואם יתלך הרם
לשחתי נהעבה יורה חנם ניוכא. ואם יאפיע פדס
כדוק יורה חנם ודנול. מן השיער אם שער ש ככ
עומת על הכטן יורה חנם הכבד. ואם כח עמור יורה
חנם ניוכא ואם לא ההפך. כחאלא. אם הכטן יהיה
קר יורה קדירה וכן כשאר האיטיות מן הצבעים אם
כל הדק יהיה מוקדכן לכן וארנס יורה מוקד תלד ויתק
ואם יהיה ארנס נחמרכם יורה חנם ודנול. ואם לכן
לכדן יורה יורה קדירה. ואם נאזר לכן נמטה ליתר
יורה קור ולתה. ואם צבע רבול וצבע עמור נמטה
לשחתי יורה שהכבד קר ניוכא. נאפיע בארומה.
השתחוח יורה על קטע הכבד כחאלא. כי כחאלא
כחאלא מילא למה יורה על קטע הכבד כי
כחאלא קטן לא יוכל למשך הליון אשר כחאלא
נאזר הפסול למה יעור או שקורר האצבע יורה
על קטע הכבד. נכבד כחאלא. למטה מה שחל
אריסטוטל אפועים מועטות יהיה הכבד כחאלא
אנשים למד שחל נאקרה להם חלואי הכבד
יחזאן אוהורין כחאלא שחל. נאזר על הכבד שאן כן
הקא כלל. וכל החממים הסכמין שהחם העכע הוא
כבד. אך וכן בל שחגן שחגן כבד רחל ונכא
ואולי אפועים מילא מוקדא. שחגן ... הטמול
הוא ארץ עבה כחאלא האחר ויתקדק
יחזאן וישטה והוא מונח כחאלא השחל לחובב לאפוע
נקטור כקסרים מועדבים בקרנס אשר עלן יחזק
אחר לחובב לאפועים למען חנם הכא אלה מן
הכבד וחובב ללמטה כחאלא חזק האחר ויוכאם
יחזק שחגן חממים האחר וחובב כחאלא האפוע

להכא חלם מן השתרונתו היא לענוד חפץ האטם
 זיפט טעם החיותו שיהא ורץ הדברים שתלונם
 לענוד חפץ האטם. והאחר כבד אצל העמק לענוד
 העבור השתרונת והפסול שיש בו איהיה הדם
 הנאצ ור נתי. ניש שרמים כי עיקר כביאותו הוא
 זיפט זה כלב ויהיה חזק לחן עלו שהוא כבד כפול
 נמן האברים העשם לב שם יתו כן ירם חזק
 בשם אבר מן האברים. והוא כל לחזק והראיה על
 זה כי מ. ש. כ. כ. ש. מ. ו. א. נ. ק. צ. א. מ. כ. מן
 הל. מן הלוה או שמה יתר. וקצת אור מן הענוד
 עלאיים אע"פ כי להחזק הדם הוא יהיה השחור
 כשיק בדי התוה נן אור. עתה היצור. דם חזק
 מן התבי אור כי הוא מן האברים חזקים היבשים
 על העצמות וחיותו לפי שהוא קוה להם וכו'.
 הסכמת כל הרופאים אך חזקת אור כי כל האברים
 אינם טונם כי אם מן הדם נאץ העצמות והראיה
 על זה שם החבץ האצטבע. נא להם דם. וכן
 דעב אכן חזר כי מן האצמות והשתנה לא יזקק
 האברים. הורה. היא מענת כבד למען חזק
 הורה. הוא. ניש לה שני דרכים האחד
 והם להתבר בעמק הכבד. והאחר ישרה כבישם
 העליונים וכתוצא האצטבע. לענוד ולחד הדוחה
 והעצב אשר כאצטבע וכבישם כרוב חידה הורה
 שהיא תורה וחריפה. נזיפט כי האצטבע הוא אבר קר
 שהוא עזבי. לא יכל לעל המון וזה שכן לכל
 חם מאד שחוד ניסור לר על השכס כי הדם הורה
 הוא נעל. נפת הקוה הוא שחם כבישם שהוא אור
 חלש ויחזק לרוב חשוד נעקק נתיקן שיערה
 ויקצרה. נעל מן אצטבע הורה לענוד הכ

תדומה א"י כמישם ולחך הנה הנהגה אשר באס
 ויש כנה הנהגה רשע. רשע אכן רשע הוא זה שנהג
 שהשכל האחר. שהנהגה האסורה. וישתק אחר
 כי נכנס השם הן בנהג למע האסור ויאכל
 שוכנו הן היתרה לאסור הנהגה באשם האנה
 יש לה דרך נכונה וישעבר לאסור חזון שא דרך נכונה
 לחזון. והשכלים הם. השכל החזון היא האסור
 ולחזון הם הענה. נשיטת השיש הוא כבד
 ולחזון הוא השכל נשח לחזון. והשכל השכל
 הוא באיברים ולחזון הם הקיעה והששים היוצאי
 וישתק ונה אכן רשע כי לא כדור. הדם יש סתן
 אם יש כה נשיטת אם לא. ואם ישם שם הוא לנפש
 וישתק הנכד ונה הנהגה הוא לחזון חזון חזון
 וישתק הנהגה יקום האברים החזון היטש לפי רשע
 אחר. ולפי. קשה אחר כלם הם טונס הן הדם
 לבד. אר הדפאים השכונים לרשע הנחשן כי כל
 אבר שיתח נחלם ינפאנהו כדונה ל. נחלם שהוא
 כדונה ל. עור וס סורה הושל אחר. שהלמה כח
 היתרה היא הענה. הדקים הרקים שהם העבר
 להם. נחלם חירורה וחירורה חירורה חירורה
 הדקים הדקים ההם. לחזון. כנס כהם הדם כדור
 והשמונה חקצה נשח חירורה החזון של יונן
 הדם כהם כמע שובאר לחזון. הכחור
 הכלל חננתה אצל שני חלוא
 דומה ון לון נקונה לבד. והכלל החזון היא
 חזון לחזון. שן השחור. והשם שהם חזון חזון
 ון השחור. והחזון טכע לחזון. וכל אחר שחזון חזון
 יש לה שם חזון חזון. האחר חזון חזון
 כדור חזון חזון. חזון חזון חזון חזון
 חזון חזון חזון חזון. חזון חזון חזון חזון

שון

והכלל

[illegible]

ונשם ית לכת וכוונת השם שיהיה כלל אדם כל
 הרי הוא מן האיברים האחרים כי השלל מיותר השם
 הלוי בהם השמים הכי מנוכחם לציורים
 ועצבים וכאשר אדם פועל לכן מושג
 להלך התלב בהם לזון אב הוולל נשך הוולל אין
 להם וכו' כעצמה נאמר אש בהם הוולל כאשר
 בהבן למשל הרחם הוא מונח בין החזקה
 השכן והחיצה הישר אלא שהוא מנוח
 על החזקה שלפני למשל והוא קשור בקשרים
 עצבים אלה נשים להרחם ולהקצין ולהאסף
 יש לו שני חורים יצא אל טה ארבע וכל אחד
 מן החורים מקבל מנוח נהם פיור הקצרים
 אשר בה הולך רוב הוולל אל הרחם ואחריהם
 שם כיוון האשה שהם מקום הקצת לאשה כחוט
 הקצר למה הוולל אש ולמה אש אין
 להם וכו' כעצמה נאמר הוולל הוא כח
 חר הרחם הוולל מן הרחם והכחיים הם קטנים
 יותר ויותר הקצר יתנואר הרחם יצא מן הרחם
 יש להם לזה ח' חבור שוהרם אע"פ מן הקור
 ופי הרחם שלפניו משרב ויחמם כח אחר
 השמים חדים דקים והוולל הרחם ירעה שהר
 היא מקום הוולל נשם אש לה הוולל אחר שהא
 דרך למנוח השמים והוא רם הוולל והוא רם אש
 מושג כי חפץ רם הלחם אשר כחיים נחישות
 החום לא יעלה הטבע למעלה שם קדם המיון האיברים
 נגלה מן יורה אע"פ העכב כח חום יתעם והכל
 היה הוא מנוח מנוח חום חזקם הולכים
 החשים לאונן חפץ הכח הוולל אש האש קצרים
 הולכן מלפני חפץ הכח הוולל וקצרים הולכן
 כוונת למנוח למנוח יש למה שפנה שם האדים

בדדים תללים ועל כן הושעבדו והמיתעק אינם
 זכור כי הדם התא הוא חומר לומר עיון ומהות
 יעלה עק השדים ונעשה עק חלב ונעבור זה
 על חוב המיתעק לא העברו כי הדם הוא ש
 יעקב ליוון העל ויעלה אל השדים .. הלהט
 מסע הדם יצא יצא יצא ונשען לעל

מזיעה הקרה והפלא והתנה הכאים לין הקדוח
 יבאו חסד .. הירד .. הנעלה ידועה ומסכסכ
 לעבור שחל כפר מהלשור הדרכ
 לין האדם .. לא מלה היר לא מבטוי כי לא היה
 היר דכיק לא חלק אצבעה אינה יכולה לעצ
 שם פועלה .. ונבנה האצבעה מפרקים נחלק
 פועל ונחלק ומחוק ונבא הנחל וכן נקט
 להלם פועל היר ונבא לא השלם פועל א
 נאם היה אחר לא היה חושל כלם .. ונבא הא
 האצבעה מפרקים נחלק שנים לבנה אונן
 ולהענין כנאר כאשר ידע ונבא תישר
 כראש האצבעה לשה ועלה האמה היא הנא
 כל בעל חיים נא נענה הקלס כר לעמוד
 ולחוק ראש האצבעה כן שנהגן כנול כראש
 החתך והשיטה כר לחוק אר הכר בש שחוק

האצבע חוש דבר והנעלה אחור יא פה לחתך לחתך
 ולגרר הכר והראש נכבב אכן כד שפירוש
 למב .. ונבא לכן צנה כי היר הוא הטל אשר
 הדע והתורה כן נבב אעל האדם אשר
 חוש מיושט .. דין טוב שהוא אור טוב על שכל
 והנעלה האחר היא כעמנו היר ולא כעמנו
 הנח לא כאר בעל חיים שאן להם ידם וכל
 אחר ואחר האצבעה היר הוא והאר לחתך

באמור

האחרונה

[illegible]

[illegible]

הסמוכים להם והאיברים שלהם למע מינים
פאונים ומורכבים והמורכבים לארבעה מינים
יש לה שמונה כח אשר האיברים ואינם חזקת מינים
כמו הלב אשר כח החיות לכל האיברים ואינם חזקת
כח מהם יושא מהם חזקת ועל כן כח הכבד והלוע
שחזקתם הכח אשר להם מן הלב ומאגם מהם לא
האיברים יושא חזקת ואינם מן הלב יושא חזקת ואינם
על כן כח העצמות וזה חסוסר אצל כח העין בעצמות
וכחם וכחם יושא חזקת ואינם מן הלב יושא חזקת ואינם
האיברים אשר יושא חזקת ואינם מן הלב יושא חזקת ואינם
מינים יחד קווקים והם היוצאים מן הלב ויחד
אצבע קווקים והם היוצאים מן הכבד העצום
שם מינים הלזין האחר הם חלולים כח העצום
הכאם אצל השנים והזין האחר הם חזקים וזה
העצום אשר כל הזין ואינם חזקים לזוהי שאם
כאן יעברו בהם החזקתם והקרנותם הם שם
מינים יושא מהם קשים יושא מהם קשים וכן הכבד
והעצום יושא שם קשים קי כח הכבד מן והעצום קשה
שם העצום לא יתערב כח כח אש כח אש
בעהם והקתם הוא קשה מן הכבד עק מן העצום
והשתנה הם ל' הם כחם נחמק והעצום
האיברים בעצם המבקים כח כח הלב הוא מקום
הדם והשתנה והקווקה העתות והזין יושא אצל האש
לזמן ואזור האש ולעצום העצום הרחבים אלא
יחזק הכבד בהם והיחזק והקווקה הלוה והזין יושא
לעצום והזין יושא והלכה וכונה כח וכח אה אה
אין לה מקום חזק כח האחרון חזק חזק חזק

כח העצום
והקווקה
הם חזקתם
הזין לכל האיברים
וכח הלב הוא עצום
שם אחר חזקתם
ולב העצום
הזין האיברים הוא
העצום שם חזקתם
האצבע חזקתם
כח העצום חזקתם
הוא שם חזקתם
הזין חזקתם
אזלם הוא חזקתם
אזלם הוא חזקתם
כח חזקתם
אין חזקתם

והקווקה חזקתם

לדעת יצחק . ללחלח אוחן ולקון אונן כשהוא יצא מן
לצבא . הדם הוא חס ולח . השתווה קרה ויכשה . היחוד
חמה ויכשה . הלכה קרה ולמה . היחוד ששה
פאנטיס ודוח אחר מורכב משלשה . והוא החס
הוא מן הכינים ללח קרה והוא משא הנת המולד
והם מלכוד מאיר וך ונך . ודוח החיים נחבטה ללח
ורוח קהנא צלחון והיא הנה מאיר צח דוח הקחם
נחם הטבעי ומקורה הכבד . והנחל לפי רעג
ללא יגש והמשכים שגון מן החסאים הם ק טחוק
המנאך והמחוק והמעכל וכה הנחה . והתבט
אכונה הנסח כהם עור שני ידם כה החכך
דל שחכר מה שניך למשך ללח אכר ואכר
הכבד הנאור לר נחכר אוחן נאמר כן . והאץ אונן
הנת המנאך . נחכר המדכך דל שחכך המנאך הוא
הנאור לאכר מן הכבד חככך נחכר אוחן לאכר
והשם לעם נח טלס .

והחיים חככך
הלכ ודוח נחכר
והחיים חככך
והחיים חככך
והחיים חככך
והחיים חככך
והחיים חככך
והחיים חככך

אכר דעש חככך האכר כה נחכר כה שחכר
לכר
ואנח כה האשך לפי רעג ולאינס והמשכים
אחריו הם קשים ויכשים מלח איכר . הדן . ונאח
כי העצמוק אעפי שהם נחכר להנחם קשים
יכר מן האשך אין הכבד כן אכר חככך יכר
נחכר נחכר שהם מן לקר כעל חיים מן הככים
ולא נחכר כן כשיער . נחכר שהעצמוק והככים
כתב כשיער נאין השיער כן . נאכר חככך חככך
ואנח כה השיער הנאך מן העצמוק והוא דל מן
לעל . נאכר חככך נחכר נחכר ואחריו העצמוק וכן
הכרלם והעצבים . והקשרים והחככים והחככים

143

כי אין חזקת אשה
 להם ולא להם
 וכן נראה
 והאשה חזקה

[illegible]

ואנכי כי יתעב הוא כי סבה השניה הוא כיטול ההקדשה
ואין כל כיטול ההקדשה שיהיה כי כשהיו דרכים רבות
הקדשם הארץ בעה היקיצה כהן כחולם וכח קיטש
וזה עבאר כספרי הרמבאון אך כיטול ההקדשה
האמיתי המסבב השניה הוא אחיה בתוך המשנה
ואחריו יתבטל שם ^{אמר} החנושים והכיא ואייה על אן
עיה כי פעה שכן הארץ ויכסוהו כבדים ולא
יבא לפי שבער ^{אמר} חנוס המיטשני נעדין ושמע
קול דרכו או ירח אסל לא על נכון כהן בעה היקיצה

נער לבנו הסיח התורה והמעשה וסבת הרב
נאמר כי אשר כן ייט היא שתורה השירה הוא הש
הינאגין המעשה כפי שכל הנאמר ענין אל הרב והש
והמעשה הוא תוס הע המעשה אורח אל הנאמר הש
הינאגין המעשה ענין ענין שם ויהיך מפרש
קדושת המעשה ויהיך ניד לאיכרי המעשים ומכאן
הנאגין כי השן הוא סוד דרכי הדקדוק שה
דבר נאכל לומר החיה ודומה אורח המוס העכש נוח
החיה שהם סיבת הנאגין ובהעדר ההקשר א/היה
השירה והמורה כה שהשן השירה אל הנאמר הוא
סיבת השירה כי כל הנאמר עם כמכאן ומכאן ששן ויכב
הנאמר ומכאן השירה לאור אורח כמכאן ששן הנאמר
הם והששן אל הנאמר כמכאן תי ^{ומכאן} ומכאן ומכאן
ודומה. וכמכאן הששן הוא יכב הנאמר נאמר לומר
להיכר נאמר נאמר להיכר שפעבין וכמכאן ההקשר
ההיא והשירה נאמר אורח כמכאן כמכאן הכישה
נאמר שתורה הוא הששן והסיבת הששן הוא תוס
הלב המעשה אורח וקור המעשה המעשה נאמר אם כן
שתורה השירה הוא ששן המעשה והמעשה הוא תוס ה
קור המעשה אורח הינאגין לומר וסבת השירה והי אן
שם ששן המעשה כי כל אכא נאמר השירה נאמר
אם הינאגין והיה אורח המעשה חיד אין ספק שהיא
ממכה לסבת השירה ממש שהינאגין ההיא המעשה
המכאן קורח ומכאן הששן המעשה המעשה ואם כמכאן
הינאגין יהיה המעשה נאמר נאמר נאמר המעשה המעשה
דבר המעשה מוכן לאיכרי המעשה מה שיער מהם
אין ספק שיהיך מן המעשה נאמר נאמר המעשה המעשה
שהמכאן המעשה הינאגין והששן נאמר מוכן אם
לא יאכל המעשה עם סבת המעשה יל המעשה נאמר המעשה

הייתה שאן גביר תום העבד להפך קרן חסם
נשן הדבר הניח היה נולה אל הוא והוא סיכ
האיה יעק מניח סיכ אחר לשינה בקר התולס
כי הקדח סיכה תום חזק נכס לקח ומעט
הלחור ודוהא תום העבד מניח נכסיה תום
הוא יתן פסח ויניח לחור מניח נשן קלחור
הוא אל הוא כן שהראה שהאם האיה תום
הקדח ויבר סכס לזה היתה שהיא חלה קר כמות חיל הלה היתה
וכעל קר מן העשן הוא אם יקור אם נסיכ
הקור הוא ניד אחר מן לאיכרי המושים ויסגס
המקורה והעבד לכל יעבד כס רח המייה
ודנה תום העבד מהם ומכסל הקדח עור
מניח כליהם שהם סיכס מאר מן הקדח חסם
מאכל שהוא חלב וסך דק ונכסל היטיב נשן
מראש אל מאכל עם עשן תום העבד הקור
כהם והוא יחזק שמון היונקים עליה מהר אל מאכל
זה שראה לשון אכס הלקח פטל מעלה לקח
כאיהם כשיעור גדול יתר מן שאר האיכרים
וכעבד זה יסכל הקטע חולס הכפאה יתר חול
מולחם כי תעל הוא הוא איה חוקה וכסל הקדח
כעין מוחל ועכ אן כן להקדח יין ולא להאכילם
מאכלים עשנים ולא להיטקוריהם כי אם חוק
הטב ומעט זה העם עמל יקרה שקדח שינים
יורד מקדח שנים ארוכה כי מקדחם זריק
ורקים והעשן נולה מעט מעט נהר עמל כנא רח
איה ואשר יקדחיהם חכים הדבר סדק והעשים
לפ אזהבים למס יכסל מאכל נחותם שהחור
הגדול יקדח העשן הנולה יתר מוח קטן וכסל
וכעל הקדח השחורה אינם שינים כי אם מעט חסם

כל מיל
העפל

سید احمد علی خان صاحب

והיה נא על הים
 כחץ לאכלה כח יתקן
 חקר נחש חסם לפי
 אכל החסן כח נחש
 חסם חסן חסן חסן
 חסן חסן חסן חסן
 חסן חסן חסן חסן
 חסן חסן חסן חסן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

7400

— 3 —
 701. 741

975

[illegible]

אויס מלכדים זהם חולמים טון הלכים זעמה
אזרם סהם מלכים טעם האיה והעבותה ההיא
יאה על החלום ונה מופך אין החלום סיבה לא
אם היה סיבה להיך היה מן העולם שיחאן לבשר
חיים שאינם מלכדים נט' אכן טיה הטעם חקב
זה חלום המראים מקצתם ינהן מן המאשקטס
דע אהרן מן שהשאם לא יגען ולא יעפן ולא יט
יערמן חלומיהם להיך ולא לקבן רבים מורים עכ
כשע השיה יקבן הכה יהוא רבים מורים ומעט
פעמין כדעם שבר שטא ועם טעם היצירה ולא יוח
כעמלה חלומים יעל יחיה כעם השיה על דרך
טון ואמרי גולה שערין ליון ונה הטעם דל וס
העסין חספין ואזרם החפס העמודים פגש
בדושה ימים רבים ומחלים דברים רבים רעב
מרכים כי חטט טבר מחלם טבטלט הקאטם

נהם המלכה יתחוק כהם יזאר
פדק טבאר כן טען הנפא נפתורה
ידוע הנא כי טעם האדם היא עם אחת ניש
פעמין רבוק תלונות יזאר טעם הנפא
הדם נפא יניח טבטור ונה שיש אדם נפא
רבו טון טמאן החפאים ער שס ראס הרנפאים
פחיתה ספח טהנפא ד טבטור ותיונה
נפאיה נפא יזאר אורם תלך ער שיאמר
תלך הנפא ונה השס יזאר אורם הפלסופים
ואינם רוצים פאנרם תלך הנפא שהיא חקת
תלך הנפא אכל הס מונע פעמיה התלך
שהם לטל הנפא תלך נפא טר כן תלך הנפא
תאמר נאיל הס הן והט הנפא טבטור נהחקט

הענין

והחיות והעצור השכלי ידוע כי כתב חזק שיון
ב האדם של דרך השכל אינו כה הענין כה המוסר
והחיות כי האדם עיון כחלק הן מן הנפש האנושית
והחיות עיון כחלק הן מן הנפש החיותית והנפש
עיון מן הנפש אשר לה נאמנים יאמר על כל ענין
כשדען השכל לבד לא שהענין אשר נמצא וכן יאמר
של אדם נשכר בעל חיים חלקו כשדען השכל לבד
לא שההרגל אשר באדם הוא ההרגל אשר כשאר
בעל חיים ולא ההרגל אשר כח החיות הוא ההרגל
כעצמו אשר כח החיות אכל כל מין מאשר יש לו
נפש יש לו נפש אשר כלל הנפש אשר לחיות ויהיה
הנפש לו פעולה ונחמק לו פעולה אחת ונאמר
שהחיות פעולה לפעולה ויתאכל כשהפעולה
זהם רוב אשר כעצמו ואין הדבר כן והנפש כן
ל חיותו תשוכה האדם והם וזה על השכל
והאדם יחשיב וזה עליו הירח והאדם יחשיב הירח
כח הער והאדם יחשיב כח אשר והם נמצא בו אור
אכל סיבה זה האור נפושל הוא השכל ופושל
האדם הירח ופושל האדם הער כן פושל הרגל
האדם הוא נפש האדם ופושל הרגל החיות
הוא נפש החיות ופושל הרגל הנפש הוא נפש
הנפש ואין לה חיה זיכרתם אלא שיהיו השכל
לבד והכל זה הענין נבאר ונאמר כי חלק הן
חיות החיות והחיות והחיות והחיות
לחיותו והחיות לקנותו ולבדיל היותו ער
שפירט זה שצריך לדון כן ומה שצריך לדחותו
וכל אילו השכל כח החיות הן והחיות הן ונאמר
הכחות האלו והם כלל נאמרים והם החיות

כלל

[illegible][illegible]

۲۰
۱۳۳۳

כי מיני בעלי חיים לא יולדו כל ימיהם אך לעד
קצתם נעדר הכה ההוא. וכל אנוסים שם הארס
אין מותר ט אמר על שנה. נאכן ונהר כל שטחן כי
הנסיך וכתבין והוא יורה ויורה. ניש אורח כי שיתן
מולד. נכחמים וכל יא הם וכלן ששן יקוע להם
ההוא כי כהנישן הורע און השנה לא יולדו ולא
ימותו. נשנה להם הן הוא כמכנה לא כבונה נחמן.
נאמר אשר כי אורח כה הן כוכב נצרה נבאר כה היתה
נולדו כי יין הכה הולד. כולו הכמות החוש
המפורסמים את ההרץ. והם הנצונה
נשמה נהרץ. נהטעם והמלך. נהבתי הך כל
המלך הוא נאמן כל שעה הדין ואין לו אכר
מיונה כמנשיא אורכה הכמות. נכבר כי אורח
לשנה מנה חפץ כי אע האכרים כדון נצרה
הצריך לה. נהבתי הקדקדק לו אכר מיונה והוא הלוח
לדבר החפצים. נהבתי דבר אכר. נפגעה הכה
היה הע כבונה נכרמן לא כמכנה ככר נא ככר הן
נה הכה הולד. אישן נאמן כמכנה כי אין להם
שם הקט כי הקט המכנה אישן כהם כל כן כמנשיא
כפנה חיים. נא אילן הה הדישון שרש ככר הדין
אף לנשיא אכר. נא אכר. נהבתי אכר. נהבתי אכר
הוא שהמות הע אכר. נהבתי אכר. נהבתי אכר
שהוא השורש הדישון והוא השורש השני תתלן וכלן
הלוח יתפסם כל אכר נאמן לנשיא. נהבתי אכר
ינשיא כהם ככר הדישון שכי אכר. נהבתי אכר
נאשר הנקודה אשר נאמן. נהבתי אכר. נהבתי אכר
הדישון הדישון נאמן. נהבתי אכר. נהבתי אכר
כל ההדישון הע כמנשיא. נהבתי אכר. נהבתי אכר
נכר השני. הע הדישון אשר יא הדישון

כילד

ש

כל הדין

כהרץ פנה

[illegible]

م

[illegible]

[illegible]

לדבר כבוד ו... זה ענין הניגון המה שהכל
הדבר כבוד ידבר בנפשו לן החווה שאם כן יסור
החומר נפשו וכל אריסטו כבוד ל... העל
כך אדם שנים בעל נפשו וכל אן כלל יעשה
אחיה העל כבוד יעשה אחיה הן יורה און
כל כן הן מוח כחשים והעל לא ידעה כי אם
הכל לך ועל זה הן כל אדם שאינם חשים כן
אם דבר חכם אדם באדם כחווה העל אן יאמר
שהיא חכמה כל אריסטו הן ופני שהיא חכמה
אם להורה אן ענין יסרה הם האנשים כן
דבר נעשים הם שיש זה ככל יאין ואן נפשו
יחב האדם חלקו אשר כן שכל ליהן והתל הזה דונה
לזה יאם לא יחב ישיג ליה שהוא כחם לא לזה
הזה ידון האדם אפס שהוא למה להגותם ידנים
לכח חיים חכם וסן אפס חכם נפשו המושג
כח למה חכמה ועל דאן לחקור ולבין כח
העל חכמן העל

אם העל נפשו אדם לא ..
ואחריו לזה לא יאם אדם אדם כבוד ..
ואם כבוד אדם נפשו יחב כבוד העל אן לא
אן ענין חכמה כבוד ..
ואם הם לא דבר אן אדם יהיה חכם ..
ואם הם חכם אדם הם חכמה האבן כדנפשו אדם
לא אן לא זה דבר לן הן ..
ואם היא נפשו ואם אינה נפשו ..
ואם אינה נפשו אדם יהיו לה אחר הפרדה לן הן
כל חכמה שהן ליה כחם ואם לא אן זה
אין זה חכם פסא לא
אן לא יהיו לא כלל

[illegible]

וְאֵלֶּכָּהּ וְאֵלֶּכָּהּ
 כֹּה־יִשְׁמְרֶנּוּ
 אֲשֶׁר הָיָה אִתָּהּ
 הַנְּחִיל כְּשֶׁנָּתַן אֵלֶּיךָ
 מִיְּדֵי שָׁמַיִם וְעַתָּה
 אֲתִירֶנּוּ

[illegible]

ה'תשנ"ח
ה'תשנ"ט

והוא יראה כי כל
העם זהו אברהם
הוא כלל כל ידיו
אברהם יעקב
הוא הנהגת כל
העם זהו אברהם

[illegible]

[illegible]

— 10 —

75-52-15

五

[illegible]

כ כל דבר המיועב דבר אחר הוא משמע בזה אין ספק
וכל דבר שחייב לו ענין דבר כענין כהנא כהנא
לאין הבדל. ומהגור הנמשך איתו שחייב אה אענה נענה
הנמשך. ואם הענין כדורה א"כ לא יהיה היותו ית' נענה
כי כל דבר נענה. לא ושיעור הדורה נ"ל שיעור.

וראוי לתקור עם הנמשך בבואו הדבר א"כ לא נ"ל דבר
כי יש שאלהם שהנמשך בבואו ידבר זה חזק פלו הדבר כי
פלו שכל דבר הכן לכבוד האב והאם. כן נמשך הכן הנמשך
האב והאם נענה. נאמרים סעדים דבר זה. ואע"פ שאם
יהיו נמשך האב והאם נענה כי כל דבר נענה לדבר
אחר או ילקח כולו מהם או חלקו. ואם חלקו. שאם
חסי. ונאמר הדבר חלשה א"כ כי יענין חלקו הענין הנענה
הענין אחר ואינו נענה. וכן תש האם לא יתסר פניו לך
חוס אנוני וכן אע"פ שהנמשך בבואו לא יתסר פניו אנו
כאנוני. והפניו כנמשך איתנו הנמשך א"כ א"כ יש
לה התלה אחר. ונענה להטא רציהו. והנמשך שאם
היה נמשך בין האדם בין האב ונ"ל האב. כי יענין לה
הנמשך כל פניו חיים. ואם הענינים הנמשכים התינוק
כמיני הנמשך נקרא פניו חיים שבבאים חזקו שעתה
כאנוני הנמשך אנו חזקו שעתה נאמן כענין הנמשכים
א"כ נאמן הבוא אליהם נמשכים אין להם לא אב ולא
אם גם כמיני האדם לענין הנמשך ואם שיהיה לו
עור וכו' נענה. ואין הבוא לו הנמשך...
ותיכף לתקור על השאלה הנמשך ט ואם התקורה אנוני
א"כ הפניו נענה נענה לזקק כענין... ש. שהטאן יצאה
וזה שאלוה אחר שאינו כן פלו כולו שאלוה שיהיה
הנמשך כשם הוזה. כענין שאלוה הנמשך הנמשכים
א"כ איתנו מבינה לזמן נ"ל הפסד כהפסד הזמן פלו

פרכי הכל הקמלי כהן הכהן הוא שם ויהיה
עליו השקר שהחזיקו ידברו לנחמיה
על זה הדבר הנמצא למעלה כי לא ידעו
הכאן לנחמן אך לפני סידע חכ חסידו ונמצא
הגיע אל ואר המעלה נזר שאין אחד יב
אלה ולא נקן אל לכן רוב המושגים אשר
במחשבה אינם ובאמת אינם הגיע אל ואר המעלה
אלא ד. שלא ידעו החכמה להבין כחמה עדים
איהו עליו רק ישעיהו ויהאסנהו בעבור ויגמרו
זהו כופר וכופר כאילו הדברים מונעים רבים
ואר הכרה היה אם היה אדם וליע אל ואר המעלה
באנוניות שהיו עזרים זה אר זה על התבונה וזה
לא היו מונעים את רס ימננהו משלמה
זה פרק אכן נשק נמצא שמיצא כן אך בסמך
בספר הנפיל כלל הדברים וסרבים ואתר
שהנכונה סבה החלוקה אכא לך כאינהיהם
כלשונם ואתר שר המעלה האלה אשר חסר
אכן נשק להשיב לשאלת וזה לאו
עבודה האת העבר על אשר אצל עליון אלה
דעה החכם כהדחק השכל הנפטר באדם
וליהודיעו כדרכו אומר לפי שרש האיש ההוא
לפע זהו אדא אשר ינהגו עליו כל
התבונים אתר ינאמנם יתלקן לפי התלוקה
כהבנה דבריו או כמה שחזקו ליהם יודיעו
השאלה האר היא נכונה על שרשים האמת
להם ידעו עכב השכל המהיר כל השכל
האמשי והוא כסדר אור השאילה לא נחלק
התבונים רק לפני התלוקה כעכב וזה השכל
והשורש השייך ידע האר אשר כעכבן הוא השכל

[illegible]

דבריו בארצה לשון כסוד השם והחכמה
הוא שהשם והציון הם דברים יחידים
שעבר המושלם אל השם והשם הוא
המקדש אל הקדש כל שהשם אל כל ההנהגה
הם כבד לו לא כפועל סגור היותו שהוא כבד לו
כפועל אל דתו. והנהגה לו חיה כי השם המשיך
המושלם הוא כד מן השם. כל מהפועל מן השכלים
המושכלים לא כד פועל סגור חיה הקדש שהוא כד
מקבל המונקא. וכשההנהגה לו שהוא מן הכחות
המקבלים כל שהם הכחות אשר כבד לו מן הכחות
הפועלים. כי כיון שהם כפועל דתו חיה בהכרח
אחר השם הדברים. אם שיהיה קבל השם אשר
הוא כבד לו המושלם אשר כפועל וההפועל מהם
כד כל הקדש למקדש. וההפועל מהם. אם שיהיה
לו זאה התלוקה וכלל האומה כה שון כלל כסוד
השם. נא/ו/ואני שיהיה טעם כזה הענין תלוק הטעם
הקדש שיהיה שם המפעל והקבל האומה כשהם
לכד וזה פועל שהוא מן היחוד כפועל וזה פועל
השם שהוא מושלם כלל הצומח. והתורה לא יהיה דת
הוא כד כלל המושלם כן נהגתו בהמשלן כד
כד חיה המושלם. כי לא היה משיך כן אחר מן הצומח
כד המושלם המיותר לא יקבל חן צומח מיותר שהם
הם הנקאה שהוא כד חיה לענין אישך משיך צומח
המוראים לא צומח החן והטעם והמשיך וכן כיהר
הכחות המושלם כל אחר נאות. אם לה צומח מיותר
כשהם לא וולד משיך הצומח והשכל מקבל כל
הצומח החייוני והפשיט צומח ומהחיהם שאר
היא פועל. ונעץ שאין היה כד כלל שהוא היה
כד צומח מיותר לא היה הכח ההוא משיך צומח

הרבאך בן שון התלך בין השלמות השנים
שכל התורה אין לו טעם רק טעם
הפעם שאין העולם כחולותו וכלכלו וכלכלו
ומפלגין הכנה הוא טעם כמלא חיותו וכלכלו
הכל כמלא שכלן בן קרובי הערבים וכלכלו וכלכלו
בן שאר אמרייה שכל נאמן בן חשב וק שאין דבר
בן העצמות בעולם והוא עצם כבד כל שהוא עצם
שכל העצמות כבד כמלא העצם כבד התכלת לצורה
חומרית כל שהעצמות בן הוא בעצם שהוא כבד
חיותו כלכלו אשר יכלכלו יהיה אל לסי רעיהו
אחש יוכן עולם בערך אשר יוכן חומר קראשן כלכלו
שון הכל הוא אשר יתכן אל זה אישטתן יחס חומר
הצורה העולם אינה אל הצורה ואעפ"י העצמות
החומר כמלא כבד וכאשר העצם זה העצם העצמות
כבד לבד לא יוכל לומר שהוא הווה עצמו כמלא כבד
לא יהיה ולא יפסד כמלא שהרבאך העצם חומר
הראשון ונחשם אלכלכלו האחרונת החלשים הוא
חאה שכלל זה התלך בין הנפש איך דבר וק ההכנה
העצמה כמלא נאמן זה העצם שריותהן אישטתן
כבד העצמה כלכלו התכלת לצורה וק שהוא
חושב שהטעם הוא הכנה איך דבר וק הנפש והוא
דורר חאה שואר ההכנה והתכלת כהחל חושב
ברוך שאר ההכנה והאמת שהעצמה אשר אישטתן
שהיא הכנה לבד ינה שאלו היה עצם חלכלו חאה
העצמות הין החושב העצמות העצמות
בעצמים ואילו היה חאה העצמות בעצמים
הין חומר הדברים החושבים ולא הין יורשם החושב
סוף דבר כי אין החושב יראה העצמים אין כהם

בן חאה

[illegible]

[illegible]

0722

72

לפי מה שכתבנו יתחייב שיהיו כל פעמים כאלו
הענינים אשר שייכים אל' לענין העלם אמר
הקדמון ~~הענין~~ אמר אולם היתה ההכנה היא גם
שכל הענין שיהיה מושג כלל וכלל וכלל וכלל
נתינתו והכאן יתבאר שכל ההכנה אשר בו יתב
האדם הדברים הנעדרים הוא דבר שיתבאר
כאלו השינוי אשר השלמות ע"י שיהיה יתם ההכנה
הוא אצל השכל אשר כקצת השלם יתם ההכנה
הנכונה שכל תוכניו אצל השכל יתבאר שכל השכל
דבר לענין כזה השכל וכאשר זה שאלו הוא זה
שהוא מנה שיהיה השכל לפי דעת מרסעל הוא
ההיקים המושג בעצמו ויבא עליו הוא דבר פשוט וענין
המושג שיש בו שלמה רבדים. וכלל והוא מוכרח
וכקדושה והוא ההקדש והטעם והוא המונח בפועל
חזק לשם. ויתחייב שיהיה כאלו אולם ה"ל דברים
שכל מוכרח. והוא המוכרח והוא דבר מוכרח
בתום. והוא שכל השינוי והוא השכל אשר כקצת
והוא מנה לענין אשר יבא לבח המוכרח וכלל דבר
המושג כלל ודבר אלו. הוא חזק לשם בפועל הוא אשר
מכונה מואק ההשגה השלם מוכרח המעשה
בין ההשגה המעשית ע"י שיהיה ההשגה ההיא אשר
לשכל המוכרח אולם היא לשכל הוא אשר מוכרח
למנה כעבור שאין חזק לשם דבר אשר כפועל
מחזק השכל ואולם חזק לשם מנה כמנה היא
שכלל שכלל לא שכלל כפועל יתחייב כהכרח
סיהיה דבר אשר ישן אצל השכל המוכרח והשכל
אולם שכלל כפועל. ויהיה דבר אשר ישן אצל
הכלל המוכרח בתום אשר הוא מוכרח מנה אולם

С. 440

[illegible]

התורה יסוד שאלה עליו מוטל חתום אם יס
לפי ששם המורה אלהים נכון לזה הרב
השם המורה שאין צריך בפעולה שיהיה אמת
בין המצאיו התורניים כי כאשר נמצא בזה הרב
הוא איפסו כי הרב רוב כל מה שמוע אפסו ולפי
ההפסד הוא מענין שכל נבדק ואינו הכרחי כל
נחתם כהנה להיות השלמות איפסו לא תבדק וזה
מכאן מרוב נכון הדומה שהענין זה השלמות שכל
ועל חתום אלהים הוא בקבוצים אשר יעזרו נחתם
לנחתם להיות על זה השלמות שאין היה זה השלמות
הגיע כאילו הקבוצים שהגיעו בקבוצים הם השלמות
עליו היו הקבוצים הם למה אב המצאיו זה השלמות
היה לעומת הסך שלמות אלא לעד וקנה נאמר
ההדומה על הפנין והחלק נבדק הענינים שיהיו
שם הכתמים נראה שולטת זה השלמות
לכך אדם חלק חלקם להפסד וזה המצאיו הפסד
שהוא שלמות הסך שלמות המצאיו נאמר כזה
שלא יראו כלל דבריו כזאת השלמה נאמר משכך
כסוף יחיו השלמות ולא הינה אלא הענין שם כסוף
שם וזה שם הדברים היחידים בעצמם ועל זה אולי
שהוא שם הכלל הקבוצי והשלמות אשר יגיע כעצמו
זה הענין שהוא נבדק כזה אולי נבדק שם אולי
יהיה אולי טעם ושלמות עליו

לדבר

מאמר אחר לחכם הואשן אכן ישר

אחרי אדון אשר חק כה מניסעל בענין השם המורה
אשר אעפ"י שישכיל המורה לוי נח אסיפ אלכס
הוא שהענין זה הקבוצי האמת נראה שיהיה
לפי שכל שיתן אל השם המורה יתם הועד אולי
החוש המורה והחוש המורה הוא יבדל לשם המורה
אשר כענין אולי אולי שיהיה השם המורה יבדל לקח

אולי

השכל אשר יתכן אליו יתכן בחיולו או חלום יתכן
שכל זה שהוא יכול על קצת פסוקים כן
דבר החוץ אשר הוא יכול על קצת פסוקים כן
יכול על השכל הוא יכול על קצת פסוקים כן
כאשר כחלון השכל הנפשי הוא ההקדמות כי פסוקים
עליו יראה ונעשים שהשכל והשכל יתאשר הם מן השכל
ההקדמות הקדמות כעצמם. אבל הקדמות והוא האוקולוס
אשר הוא שכל החוץ שיתכן על השכל התלמי יתכן החוץ
הוא כעצמו אל השכל החוץ אשר כח הוא ולזה אליה כעצמו
כי הוא שכל החוץ שיתכן על השכל כעצמו יתכן החוץ
עליו יתכן שהוא שכל החוץ לומר כח שיעבד החוץ החוץ
נאמרו כח החוץ שיתכן על השכל כעצמו ונעבד השכל
החלום מן השכל החוץ שיתכן על השכל כעצמו ונעבד השכל
האין כח החוץ שיתכן על השכל כעצמו ונעבד השכל
מין החוץ ודבר החוץ כעצמו ונאמר דבר החוץ כעצמו
כעצמו החוץ כעצמו שכל החוץ כעצמו החוץ כעצמו
אומר מן השכל החוץ כעצמו ונאמר דבר החוץ כעצמו
השכל החוץ כעצמו שכל החוץ כעצמו החוץ כעצמו
אל החוץ כעצמו כי כח החוץ שיתכן על השכל החוץ כעצמו
החומר ואלא החומר דם יעשה על השכל שכל החוץ כעצמו
עצמה אבננו מן השכל החוץ כעצמו ונאמר דבר החוץ כעצמו
שקטנו ודבר החוץ כעצמו ונאמר דבר החוץ כעצמו
וולד כי אבננו לבנו קדם ואמר ההסכמה ינאמר
אמר אדם זה שהוא מבואר ועבין זה החוץ הוא
כעצמו החוץ חוץ שיתכן החומר החומר אליו הוא
מאמר חוץ החומר. הוא יתכן החומר אליו החומר
ואתו שהוא מן החומר החומר הם החומר החומר
החומר ונאמר מן החומר החומר הם החומר החומר
החומר כעצמו החומר החומר הם החומר החומר
החומר הם כעצמו החומר החומר הם החומר החומר

[illegible]

במקום פלג נחמה לדבר כלל
כאשר הוא ארס ט אין נחמה
שיהיו כחן שיש הנה ליהם אחרים
עליהם זהם חכמים ליהם כוכב השמש
על הקנפסור הרוסים יאמרו שהם כן יאנו
ארס שיכנו אל זה השכל בהפך זהם אשר
העיוניות נא יפשו לא יוצאון רחוק
יהי יאמרו יין נחם פניו לא מן המלכס
זה כחם סכך על הספך אשר אגורו
אשר כחם הוא דבר אחר לא יכל
העדר כלל שאיך העדר יקה העכב
ואילו היה חזק יעשה השכל העדר
הוא יאילו היה זה אפשר היה
סשט אח אפגער שחאחור האנוח
כשכל העדר הוא להכל הקנפסור
למ שהצנח התחריני אחר היענה
השכל העדר נפס שאי אפשר
זה שאיך בתחור כן נאמר כזה השכל
ישב הוא והנשכל דבר אחר ער
נצחון ילי שיהיה המלכס והנשכל
נצחון אלא חצר שיש כן חכס
כשכל העדרים לא חכס חזק
אשר ההחיר למ חצר המלכס והוא
שוכ אל עזם דבר אחר נכח
בהכרח כי כחן שהחין מן החנה
יוצאון לשכל החזק חזק שכל
הרבאר שכללור השכלים העדרים
והסגולות כאשר הם סגולת
השכל החזק שהם חזק
הוא אם חצר עזמן אם חצר

החזק

החזק

החזק

למ חצר
רביט
ח דכס

169

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a short note, located in the upper middle section of the page.

Vertical handwritten text on the left margin, appearing to be a list or a series of notes.

Small handwritten text or initials located in the lower middle section of the page.

[illegible]

4 (20) 1952 12.5

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847

[Illegible handwritten notes]

אם יחדלון וזהם אילן שם המושבים והתגוררים ואם יחסם
כל אחד מהם משהם הקץ כלל. סמכותם כל אחד מהם
הינה שם אילן המושבים נקראים והתבטלים וזה ההתגוררות
נקרא הסך ואם תיכר כל אחד מהם הקץ חלקי באוניות קצת
אדם סרב וקצת באדם אים סרב הנה נקראו הנה במהבטם
ואם חסר באחד מהם הקץ כלל ונאמר הקץ חלקי הנה נקראים
המושבים הסורבים וזה הענין נקרא הסורב ואילן שם המושבים
המין האחד שהיה המושב האחד והחיד כלל והאחר שולל חלקי
באחרים כל אחד מהם אין כל אחד מהם הנה אילן המושב סורבים
והמין השני שהיה האחד שולל כלל והאחר שולל חלקי באחרים
ולא אחד מהם השם קצת האדם המושב ושם אילן זה
סורבים. ופסוק המושב האחד שולל כלל. וכן הידוע כי כל
זה שרמייך דבר לענין זה אין שלל אומר ממש לא יחסר דבר
ההוא אשר תתייבחו או בשלל אומר משהיה כדמי אלן דון איש
לו או ממש אלן. דמיון זה אומר כל אחד מהם נקרא זה המושב
הכדמי ואם אומר כל אחד מהם המושב נקרא זה המושב ממש. וזה
אומר קצת אחד סרב נקרא זה המושב איש. ואנחנו נקראו
הכדמי והענין הכדמי כי אנחנו נאמר האדם זה הכדמי והאדם
והאדם אים שם הכדמי וכן אומרנו וזוהי כדמי
ואזן זה סרב ואזן זה אים סרב או נקרא זה המושב איש
באמרנו וזוהי אומר אומר המושב דין מאל כשר
היצאותו מזה המושב הנה לא נקרא זה המושב איש
אבל נקראו המושב ממש או ממש נמצא כי כל איש
הוא איש על האמת כשר דורס איש היצא אחר ממש
האישים נקראו המושב ממש או ממש נמצא. אבל אומר
אדם היצא זה איש אדם מסלק אומר האמר כי ואזן זה
הענין אילן הוא שומר נאין הענין אילן איש אדם
אדם חסר המושב כזה אין. הנה כלל היצא אומר הרב
לפיכך כשר זה שם שמה שומר אילן הס. ההתגוררות
והסך והסורב והמגורים והמהבטם והסורבים

והמין

אילן

שנים תולדה והבנות גם חלקי תולדה כי השאן שנה
 הוא אשר יקרא מן הקטן הקטן הואשן והוא נאמר בהקטן
 ההקטן מן הקטן אשר בו הקטן הואשן הקטן הקטן
 הקטן ושם תולדה הוא אשר יקרא מן הקטן הקטן
 באחרון וקטן והקטן מן הקטן אשר בו הקטן הוא
 הקטן הוא אשר קרא ההקטן קטן ישא מן ההקטן
 הואשן כן ששאר ה' הוא ה' וה' הוא ויתחיל מה שיהיה
 א' ב' ו' ה' הוא ה' ו' א' ו' קרא שם מדות בהקטן
 שיהיה שם א' הקטן הקטן והבנות המסורת כי שם שם
 הקטן באמצע וקרא ההקטן שם הקטן הקטן הקטן
 ואשר בו הקטן גדול גדולה ש' ש' א' א' א' א' א' א'
 ושאר אל מילת כד ששן לשמה כי אור והקטן אשר
 השלם הוא כל אדם ת' וכל מ' חקיק ורולטה הקטן
 כל אדם חקיק כה חלק זה ההקטן שם האדם ובתי
 והחקיק והבנות באמצע חמץ תוא מ' וקטן הוא ה'
 האדם החקיק הקטן הקטן והאחרון הוא האדם
 וקטן הקטן והואשן הוא חקיק והקטן הקטן
 הוא אחרון כל אדם ת' והקטן הקטן הוא אחרון וכל
 מ' חקיק כה כד הבנות עשית השמות א' א' הבנות
 והם חקיק השמות אשר נאני דיעם כחלום הקטן
 כה כל השמות אשר הבנות עשית כשם הן את
 שם ואיך הם הקטן הקטן תולדה הודיקה הבנות
 באמצע הקטן האחרון הואשן הקטן הקטן הקטן
 האחרון הקטן הקטן ההקטן גדולה והקטן הקטן
 שש ששש ומה שהקטן ירבע כי השאר העם
 בין שש ההקטן יהיה כחלום השלם
 דרכים אם שיהיה וכל האמצע שם לאחר ומה הקטן
 ההקטן שם כחלום כחלום ששש באחרון כל אדם ת'
 וכל מ' חקיק וכל זה ששש כח בדרך יין החכמה
 קראתו הבנות הואשן מן הקטן ואם שיהיה הבנות
 באמצע שש שש ההקטן ח' באחרון כל אדם ת' ואין

[illegible]

[illegible]

70
p. 222

720

בזה שכל הקדושה כן
 וזה כי אור רב נעלה כן בארץ והקדושה האור
 ועם שכל אור הדת החזקה שבה אע"פ שהם נעלם על
 ויכיר הכבוד ועל כן הכבוד הבא בהמשכה זוכן על הזכות
 היוצאין ושבה הנה המעלה הקדושה המאשר הזכות הוא האור והכל
 והשעלה החזק הוא האור והדומה ואע"פ שהזכות הם שעלם א"כ
 לשם אור מזה יורה קדושה כן בארץ וזוהי זה פלאר הנה האור
 תומכו הקדושה איכר אמן והתורה אשר הוא חזק מזה הלימוד ה"ה
 אשר זהם נבדלו האיברים נידוע כי שנים כל אדם הוא צדיק
 האורה והתורה אשר הוא חזק ואין האור והאש והאור והאור
 אשר מתחברם יבין הצדקים וא"ל האורכה הם אשר נקראים
 היסודות והתורה אשר הוא יורה חזק והיסודות הא"ל הוא הורר
 המשפחה א"ל האורכה אשר יתכן א"ל הם יתם השענה א"ל זה
 שיעשה כן השענה או יתם הא"ל זה ש"ס חזק מהא"ל כי הרבאר
 נאמר כי א"ל היסודות אורכה ש"ס חזק א"ל ק"ט ויהיו קדושה
 חזק א"ל להם כלל ספן דבר משפחה הוא חזק וזהו הורר
 המשפחה א"ל היסודות האורכה אשר שכללן בהכרח הוא אשר
 נקרא חנה החזק החזק אשר נקרא ש"ס חזק היסודות היסודות
 והחזקים יקראוהו הנעצר ועל זה הסדר כעצמן יעשה כבוד
 והבטוח ש"ס חזק החזק חזק וכן הצורה החזקה והצורה
 האחרונה וכלל השמירה המפורשים שנים כזה השענה ש"ס
 וא"ל הם חזק והשענה והצורה והבטוח היסודות החזק
 החזק א"ל היסודות א"ל ש"ס

עליו

הראשון

שער נעציר
 הענין כעל אשר כלל מספר המיסים והא
 והענין כעל אשר כלל ש"ס חזק או יותר ויהיה הענין להם
 נקראו סוף והענין אשר כן יורה חזק חזק ויהיה חזק הענין

50, 7747

[illegible]

אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 יָד וְהַתְּמַלֵּךְ
 וְלֹא שֶׁנֶּדְבָרִים
 הַמִּצְוָה לֹא יִהְיֶה
 כִּי שֶׁהֵם יִרְשׁוּ
 הַמִּצְוָה הֵם כֻּלָּם
 תִּשְׁמַע שְׂמוֹתָם
 כְּעֵת וְהַקּוֹס
 כְּעֵת וְהַקּוֹס
 כְּעֵת וְהַקּוֹס

[illegible]

[illegible]

CSRS

שער ארבע: שער. אם רוצה להסמך הקוראים
החשוב והנאום

יפול על אשה ענינה. המאן הכח אור ט יאור ב הצדס
אור ב יפול המאן יפול המאן יפול המאן יפול המאן
והטא ויקראו זה הענין גב כח המאן. והענין השני הוא המאן
עצמו אשר סבב השכל האור ויקראו זה הענין גב הורב בענין
והענין השלישי הוא המאן לשון המאן הענין הנורס כענין
ויקראו זה הענין גב הכח המאן. ובעבור שהיה זה המאן
אשר הטא אורם ופועלם תלפיה באורם ספרים רבן למ
המאן דרכים כמאן המאן והוא המאן כענין גב המאן

[illegible]

כַּשְׁמִירָה

